

DUCH SVÄTÝ

ÚVOD

JOHN BEVERE

A

ADDISON BEVERE

DVD S DOPLNKOVÝMI MATERIÁLMÍ O DUCHU SVÄTOM V PRÍLOHE

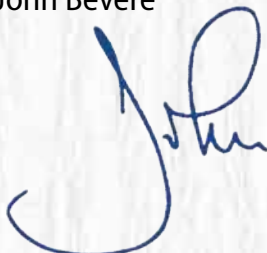
Milý priateľu,

si pre Boha radosťou a potešením Jeho srdca. Jeho obrovskou túžbou je poznať ťa a nechať sa spoznať tebe. Keď rastieš vo vzťahu s Ním, Boh ťa tiež pozýva k tomu, aby si sa stal Jeho partnerom pri šírení nebeského kráľovstva na zemi. Ako to vyjadril apoštol Pavel, Boh nás „stvoril v Kristovi Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil“ (Efežanom 2,10).

Ako Božie deti všetci túžime, páčiť sa nášmu Otcovi. No napriek tomu je často príliš ľahké minúť sa toho, čo Ježiš tak jasne tvrdil: že moc ku uskutočňovaniu Božích plánov pochádza z intímneho vzťahu s Duchom Svätým. Boh nechce, aby ste iba pre Neho pracovali; On vás pozýva k tomu, aby ste s Ním spolupracovali. On chce byť váš najlepší priateľ, ktorý zdieľa s vami každú chvíľu vášho života. On je ochotný, prihovárať sa vám, povzbudzovať vás a zmocňovať vás. Neexistuje žiadny lepší vzťah, ako ten, ktorý vám Boh ponúka skrze svojho Ducha. Pán mi vnukol do srdca, aby som zdieľal toto posolstvo s vami a s ostatnými vodcami po celom svete. Prosím vás, aby ste ho prijali s láskou a podporou. Hovorte o tom všetkým, koho poznáte. Verím, že to bude počiatok hlbšej, celoživotnej komunikácie s Bohom – tak pre vás, ako aj pre ľudí, ktorých vediete.

Ak ste Božie dieťa, Duch Svätý vám slúbil, že vás nikdy neopustí a nezanechá. Jeho priateľstvo je vám kedykoľvek k dispozícii. Pravdy, ktoré sú obsiahnuté na týchto stránkach, zmenili môj život a modlím sa, aby ste aj vy zažili radikálne zjavenie pri tomto skúmaní Božieho slova. Rád by som počul, ako toto posolstvo ovplyvnilo vás a tých, ktorí sú vám zverení.

Váš brat v Kristovi,
John Bevere

JohnBevere@gmail.com

Messenger
International
MessengerInternational.org

DUCH SVÄTÝ

ÚVOD

JOHN BEVERE

A

ADDISON BEVERE

Syloam

The Holy Spirit: An Introduction Slovak by John Bevere

© 2014 *Messenger International*

Originally published in English as The Holy Spirit: An Introduction

© 2015 *Messenger International*

Additional resources in Slovak are available for free download at:

www.CloudLibrary.org

This book has been distributed to leaders and emergent leaders FREE OF CHARGE and is not to be sold.

It is a gift from *Messenger International*, the Ministry of John and Lisa Bevere.

To contact the author: JohnBevere@ymail.com

Duch Svätý: Úvod, autor John Bevere

© 2014 *Messenger International*

Pôvodne vydané v anglickom jazyku s názvom

The Holy Spirit: An Introduction

© 2015 *Messenger International*; MessengerInternational.org

Ďalšie materiály v slovenskom jazyku sú dostupné na internetovej stránke www.CloudLibrary.org

Táto kniha je distribuovaná vedúcim a budúcim vedúcim ZADARMO a nesmie byť predávaná.

Prijmite túto knihu ako dar od organizácie *Messenger International*, služby Johna a Lisy Bevere.

Autora môžete kontaktovať na adrese: JohnBevere@ymail.com

copyright© 2015 *Syloam* pre slovenský jazyk

Vydavateľ: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia

Černyševského 11, 851 01 Bratislava

www.syloam-international.org

www.media.syloam-international.org

Preklad: Mgr. Samuel Lacho

Jazyková úprava: Lenka Zuštiaková

Redaktor vydavateľstva: Miroslav Čobrda

Grafika: Darko Brvenik

Tlač: VMV Prešov

ISBN: 978-80-89414-48-2

Pokiaľ nie je vyznačené inak, citáty Písma sú prebraté z ekumenického prekladu Biblie.

©Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2008

OBSAH

O TEJTO INTERAKTÍVNEJ KNIHE	4
ÚVOD OD ADDISON BEVERE	5
1. KTO JE DUCH SVÄTÝ?	7
2. OSOBNOSŤ DUCHA SVÄTÉHO	47
3. TRI ÚROVNE VZŤAHOV	93
4. ZMOCNENÍ DUCHOM	133
5. REČ DUCHA	181
PRÍDAVOK: OTÁZKY A ODPOVEDE S JOHNOM A LISOU BEVERE	231
PRÍLOHA: AKO PRIJAŤ SPASENIE	257
POZNÁMKY	260

O TEJTO INTERAKTÍVNEJ KNIHE

Túto knihu si môžete prečítať od začiatku do konca – presne tak ako ktorúkoľvek inú knihu. My by sme vás však chceli povzbudiť k tomu, aby ste venovali pozornosť aj jej prídavkovým interaktívnym prvkom, aby sa táto kniha stala pre vás ešte osobnejšou.

Každá kapitola tejto knihy je rozdelená do piatich rozvrhnutých denných čítaní, ku ktorým sú priradené aj stíšenia na konci kapitoly. Môžete sa rozhodnúť, že si denne prejdete jedno čítanie a jedno stíšenie alebo sa týmto prvkom môžete venovať tak, ako to bude vyhovovať vám. Tým z vás, ktorí túto knihu študujete v rámci skupiny, odporúčame, aby ste si každý týždeň prebrali príslušné čítanie a stíšenie v rámci jednej kapitoly.

Ak túto knihu čítate ako súčasť štúdia série Messenger na tému Duch Svätý: “Úvod”, odporúčame vám, aby ste si každý týždeň pozreli alebo vypočuli vyučovanie a v rámci skupiny aby ste zodpovedali dané diskusné otázky. Potom si prečítajte danú kapitolu v knihe a spravte si aj zodpovedajúce stíšenia. Ku každej kapitole v tejto knihe je vypracované jedno vyučovanie. Diskusné otázky ku každej kapitole sa nachádzajú za každodennými stíšzeniami.

Užite si to!

ÚVOD

Keď ma môj otec prvýkrát požiadal, aby som mu pomohol s touto knihou, okamžite ma premohol pocit nevery. Pomyslel som si: *Pravdepodobne sa za to ešte nemodlil*. Úprimne povediac, nevnímal som, že by som bol vhodným kandidátom na túto úlohu. Naopak, už len keď som sa zamyslel nad touto jeho požiadavkou, môj žalúdok sa začal vzdúvať tak, ako keby som bol uprostred súťaže breakdancerov.

Úctivo som otca požiadal, aby zväžil niekoľko iných možností a aby venoval dostatok času modlitbám za túto vec (aspoň tak rok alebo dva). No po jednom dni modlitieb si môj otec bol istý, že práve ja sa mám pustiť do tejto úlohy. Je pre neho dôležité, aby sa Duch Svätý nestal tabuizovanou témou v mladších generáciách a cení si môj vklad ako človeka, ktorý má niečo cez dvadsať. Môj otec a ja vieme, že veľa ľudí – tak mladých, ako aj starých – sa tejto téme vyhýba, lebo nerozumie, kto je Duch a ako koná.

A tak napriek mojim obavám som nedokázal odmietnuť požiadavku môjho otca. Bol som prinútený súhlasiť. A to, čo sa udialo potom, sa dá popísať iba ako transformujúca životná cesta. Písmo som začal vnímať v novom svetle, keďže Boh otvoril moje oči na mnohé zázraky Jeho Ducha. Čoskoro som objavil, že Duch Svätý je najmenej chápanou osobou v Cirkvi. Sú Mu pripisované nespočetné nálepky a stereotypy, avšak iba málo z nás Ho pozná takého, aký naozaj je.

Zámerom tejto knihy je zabezpečiť zoznámenie a predstavenie osoby Ducha Svätého prostredníctvom vydania sa na spoločnú cestu Písmom. Niektoré aspekty tejto knihy budú možno náročné, no sľubujem, že táto cesta bude hodná vášho času a energie.

Keď budete čítať jednotlivé slová na týchto stránkach, proste Ducha Svätého, aby vás uvádzal do každej pravdy. On odstráni akékoľvek presvedčenia, ktoré nie sú zakorenené v Jeho Slove. Zistíte, že On „nepatrí“ k nejakej denominácii alebo k nejakému hnutiu a že nemôže byť ohraničený nejakou generáciou alebo vekovou skupinou. Bol poslaný na to, aby zjavoval Ježiša a aby zmocňoval celé Telo Kristovo. Udomácnil sa v našom srdci a sľúbil nám, že nám dá v živote úspech. Na nás je len, aby sme sa Mu poddali.

Lepšieho priateľa a spoločníka nenájdete. Duch Svätý vás bude verne sprevádzať cez životné zápasy a radosti. On sľúbil, že vás nikdy nezanechá a neopustí, pretože sa z vás teší a túži po vás. Pripravte sa na objavovanie Toho, ktorý je definíciou úžasnosti!

Addison Bevere, COO, Messenger International

*Veď skrze neho máme v jednom Duchu obaja prístup
k Otcovi.
(Efežanom 2,18)*

KTO JE DUCH SVÄTÝ?

*Ale Tešiteľ (Radca, Pomocník, Advokát, Posila, ten, ktorý sa prihovára), **Duch Svätý**, ktorého pošle Otec v mojom mene (namiesto mňa, aby ma reprezentoval a pôsobil namiesto mňa), ten vás naučí všetko a pripomenie vám (obnoví vo vašej pamäti) všetko, čo som vám hovoril. Ján 14,26 (preklad rozšíreného anglického prekladu AMP)*

Prvý deň

Bol Silvester. Mal som silné nutkanie postiť sa a modliť. Pýtal som sa Pána: „Ktorú biblickú knihu si mám čítať?“ Na moje prekvapenie som začul: „Knihu Skutkov.“

Prečo som bol prekvapený? Pretože počas predchádzajúceho obdobia dlhšieho pôstu a modlitieb som sa stretol presne s tým istým usmernením: „Čítaj knihu Skutkov“. Počas môjho predchádzajúceho pôstu mi pri čítaní knihy Skutkov udrel do očí konflikt medzi zámerom a smerovaním života apoštola Pavla a z neho prameniace ťažkosti a súženia. Dovoľte mi, aby som to viac objasnil.

Boh si vyvolil Pavla, aby kázal evanjelium pohanom. Povedal: „Ja som bol ustanovený za zvestovateľa, apoštola a učiteľa tohto evanjelia“ (2. Timoteovi 1,11). To je konkrétne a zacielené usmernenie. Tento mandát opakovane spomína niekoľkokrát počas svojho života.

V úvode svojej prvej misijnej cesty vyhlásil pred Židmi: „Obraciame sa k pohanom. Lebo tak nám prikázal Pán: Ustanovil som ťa za svetlo pohanom“ (Skutky 13,46-47). Počas jeho druhej misijnej cesty smelo vyhlásil: „Odteraz pôjdem k pohanom“ (Skutky 18,6). Rimanom napísal: „Som apoštolom pohanov“ (11,13). Tieto výroky sa dajú nájsť vo všetkých jeho spisoch.

Napriek tomu – kvôli svojej láske k židovskému národu a kvôli túžbe, vidieť spasených aj svojich súkmeňovcov zo Židov, opakovane, takmer v každom meste, ktoré navštívil, vyhľadával synagógy. Obyčajne zvykol osloviť Židov ešte predtým, než sa snažil osloviť pohanov; často bolo dokonca odmietnutie zo strany Židov príčinou, prečo nakoniec šiel k pohanom. A nakoniec to vyzerá tak, že Židia boli zdrojom najväčšieho prenasledovania a ťažkostí v živote Pavla. Búrili ľud a vytvárali nepriateľstvo medzi apoštolom a pohanskými vodcami. Ich rozvratnícke úklady stáli za väčšinou nepokojov, zajatí, bičovaní a problémov, ktorým Pavel čelil. Dôležitá poznámka: Bohu nesmierne záleží na Židoch. Preto k nim boli vyslaní Jakub, Peter a Ján: „Jakub, Kéfas a Ján, pokladaní za stĺpy, podali mne a Barnabášovi pravicu na dôkaz dohody, že my (pôjdeme) k pohanom a oni k obrezaným“ (Galat'anom 2,9).

Posolstvo, ktoré mi bolo zjavené počas môjho predchádzajúceho pôstu, bolo nadmieru jasné: „Synu, zostaň vo sfére milosti, v ktorej som ťa povolal chodiť. Nedovoľ tvojim prirodzeným náklonnostiam a láske, aby ťa odtiahli preč od nadprirodzeného povolania v tvojom živote.“ Keďže som si takto jasne pamätal túto udalosť, bolo pre mňa prekvapujúce, že Boh ma žiadal, aby som sa znova začítal do knihy Skutkov. Veď predsa na výber som mal ktorúkoľvek z ďalších 65 kníh Biblie!

Som tak rád, že som bol poslušný, pretože tentokrát, keď som prechádzal cez knihu Skutkov, ma zaujalo niečo úplne iné (čo len svedčí o tom, že Slovo Božie je naozaj

živé). Tentokrát mi na týchto stránkach udrelo do očí, ako veľmi sa vedúci a členovia ranej Cirkvi spoliehali, rozprávali a boli závislí na Duchu Svätom a koľko o ňom hovorili. Bol kľúčovou súčasťou ich života a bol zapojený do všetkého, čo robili. Bol prvým v ich duchovnej službe, pri ich tímových stretnutiach a strategických stretnutiach a vždy bol zapojený do ich aktivít. Tu je vzorka niekoľkých výrokov, ktoré som si všimol:

- „Prečo ti satan naplnil srdce, aby si klamal Duchu Svätému?“ (Skutky 5,3)
- „Prečo ste sa dohodli pokúšať Pánovho Ducha?“ (Skutky 5,9)
- „A my sme svedkami týchto udalostí aj Duch Svätý.“ (Skutky 5,32)
- „Vy vždy odporujete Duchu Svätému.“ (Skutky 7,51)
- „A Duch mi povedal, aby som šiel s nimi.“ (Skutky 11,12)
- „Jeden z nich ... vstal a z vnuknutia Ducha varoval, že po celom svete bude veľký hlad.“ (Skutky 11,28)
- „Oni, vyslaní Duchom Svätým...“ (Skutky 13,4)
- „Lebo Duch Svätý a my sme rozhodli...“ (Skutky 15,28)
- „Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii.“ (Skutky 16,6)
- „Pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im nedovolil.“ (Skutky 16,7)
- „Pavel sa celkom (vedený Duchom) venoval kázaniu slova...“ (Skutky 18,5)
- „Keď ste uverili, prijali ste Ducha Svätého?“ (Skutky 19,2)
- „Po týchto udalostiach si Pavol zaumienil v Duchu, že prejde cez Macedónsko.“ (Skutky 19,21 – SSV)
- „Viem len to, čo mi Duch Svätý v každom meste ohlasuje...“ (Skutky 20,23)
- „Dávajte pozor na seba i na celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov, ...“ (Skutky 20,28)

Takéto slová mi udierali znova a znova do očí. A bolestivo jasná mi zrazu bola aj skutočnosť, že tento

istý vzor nevidíme v Cirkvi aj dnes. To, čo bolo pre veriacich v dobe Skutkov bežné, je dnes skôr vzácnosťou. A nehovorím tu iba o nedostatku tohto aspektu v živote iných ľudí, ale predovšetkým a ponajprv o nedostatku tohto aspektu vo svojom vlastnom živote. Keď som to čítal, uvedomoval som si, že som sa vzdialil od užívania si, vyhľadávania a spoliehania sa na vedenie, priateľstvo, interakciu a mocný vplyv Božieho Ducha. A keďže sa mi to takto vyjasnilo, ako by som sa s tým mohol nepodeliť s vami?

Prvotné vyhlásenia

Dovoľte mi, aby som spravil niekoľko prvotných vyhlásení, ktoré budú tým zrozumiteľnejšie, čím viac sa ponoríme do tejto dôležitej diskusie:

Po prvé, kresťanský život bez Ducha Svätého prakticky nie je možný.

- Bez Ducha Svätého je kresťanstvo suché, monotónne a pozemské.
- Bez Ducha Svätého je naša práca vyčerpávajúca a únavná.
- Bez Ducha Svätého neexistuje vzťah s Bohom.

Odstráňte Ducha Svätého z cirkvi a stane sa jedna z nasledujúcich dvoch vecí:

- Zmení sa na sociálny klub
- Stane sa náboženskou inštitúciou

Pravdou je, že ...

- Bez Ducha Svätého nie je žiadne zjavenie. Písmo sa dokonca bez Ducha stáva smrtiacou zbraňou; je predsa napísané: „lebo litera zabíja, ale Duch oživuje“ (2. Korint'anom 3,6).

- Bez Ducha Svätého nie je vízia.
- Bez Neho nie je radosť.
- Bez Neho nie je pokoj.
- Bez Ducha Svätého nie je sloboda.

„Pán je Duch, a kde je Pánov Duch, tam je sloboda.“

(2. Korint'anom 3,17)

Pozrite sa na slová „kde je Pánov Duch“. Zamyslime sa nad tým poriadne. Boží Duch je všadeprítomný – On je vždy všade. Dávid vyhlasuje: „Kam by som odišiel pred tvojím Duchom, kam by som utiekol pred tvojou tvárou?“ (Žalm 139,7) Odpoveďou je empatické: *nikam*. Dávid pokračuje slovami: „Ak vystúpim na nebesia, ty si tam; ak zostúpim do podsvetia, aj tam si. I keby som si pripäl krídla zorničky a ocitol sa na najvzdialenejšom mori, ešte aj tam ma tvoja ruka povedie a podchytí ma tvoja pravica“ (Žalm 139,8-10; SSV). Je úplne jasné, že On je všade v každej chvíli.

Takže ďalšou otázkou, ktorú si musíme položiť, je: „Je všade sloboda?“ Pozrite sa znova na Pavlove slová: „Kde je Pánov Duch, tam je sloboda.“ Dokázali sme, že On je všade; takže znova sa pýtame: Je všade sloboda? Odpoveď na túto otázku je: Jednoznačne nie. Sloboda nie je v nevestincoch, baroch, väzeniach a nemocniciach. Navštívil som mestské časti, školy, domácnosti a dokonca aj zbory, v ktorých nebola sloboda. Čo to tu teda Písmo vyhlasuje? Myslím, že presnejším prekladom by mohlo byť niečo takéto:

„Kde je Duch Pánom, tam je sloboda.“

(2. Korint'anom 3,17)

Grécke slovo, ktoré prekladáme ako *pán*, je *kyrios*. Je definované ako „niekto, kto má najvyššiu autoritu.“ Duchu Svätému nie je dovolené, aby bol najvyššou autoritou

vo väčšine barov, väzení, nemocníc alebo domácností a dokonca ani v mnohých zboroch. Tam, kde je On vítaný ako najvyššia autorita, tam sa všetkým dostáva sloboda a spravodlivosť.

Zámer tohto posolstva

Zámerom tohto posolstva je predstaviť vám *Osobu Ducha Svätého*. O Ňom by sa dali napísať celé zväzky kníh. Rozprávaním o Ňom by sme mohli stráviť dni, mesiace a dokonca celé roky.

Už tridsať rokov som ženatý so svojou manželkou Lisou. Hoci ju naozaj dobre poznám, stále objavujem niektoré stránky jej osobnosti, záujmov, túžob a spôsobov, ktoré som doteraz nepoznal. Nedávno sme spolu strávili niekoľko dní osamote pri oslavách tridsiateho výročia nášho sobáša. Počas týchto spoločných chvíľ som sa dozvedel o niektorých detailoch v jej snoch, prioritách a dokonca aj o schopnostiach, o ktorých som ani nevedel, že existujú.

V oblasti schopností som nemal ani potuchy o tom, aké prirodzené obdarovanie má Lisa pri hraní golfu. Vie, ako veľmi sa mi tento šport páči, a tak sa ponúkla, že ma bude sprevádzať pri posledných deviatich jamkách na jednom nádhernom golfovom ihrisku. (Hral som iba jedno kolo, pretože to bol náš spoločný čas.) Pri sedemnástej jamke bola obrovská priepasť. Moja manželka vždy obľubovala dobré výzvy, a tak som sa jej spýtal, či by sa chcela pokúsiť, dostať loptičku na druhú stranu. Loptičku by musela odraziť do vzdialenosti približne 140 metrov, aby prekonalá tú 180 metrov hlbokú priepasť; ak by ju neodrazila tak ďaleko, loptička by sa stratila v oceáne. Potom som pre Lisu našiel nejakú starú loptičku (pretože som si myslel, že už ju nikdy viac neuvidím). Moja manželka prijala výzvu a postavila sa na určené miesto, z ktorého

odpálila loptičku do vzdialenosti 160 metrov na trávnaté hracie pole na druhej strane. Takto som po tridsiatich rokoch manželstva objavil nový talent.

Počas našej spoločnej večere každý večer Lisa so mnou zdieľala svoje poznanie, múdrosť, záujmy a túžby, ktoré so mnou dovtedy ešte nezdieľala. Skrátka, bol som užasnúť z toho, akú hĺbku som objavil v tejto úžasnej žene, ktorú smiem nazývať svojou manželkou.

Bolo by nemožné, aby som sa v niekoľkých krátkych kapitolách podelil s plným poznaním mojej manželky Lisy. Nestačilo by na to ani niekoľko zväzkov kníh. No napriek tomu vám dokážem povedať, ako sa s ňou môžete skontaktovať a porozprávať. Viem vám povedať, čo má rada, aké má záujmy a ako sa dá s ňou spolupracovať a komunikovať. Viem vám povedať, aké sú jej silné a slabé stránky, čo miluje alebo na čom jej vôbec nezáleží.

Ak je nemožné, aby som vám kompletne vyrozprával všetko o Lise, ktorá žije iba niekoľko desiatok rokov, ako by som sa mohol čo i len priblížiť k tomu, aby som dôsledne povedal všetko o Duchu Svätom, ktorý je od vekov a až na veky? Jednoducho sa to nedá! No viem vám Ho predstaviť, kým On je. Viem vám povedať o Jeho osobnosti, o tom, čo Ho zaujíma a čo miluje. Viem zdefinovať náš vzťah s Ním a povedať vám o niekoľkých spôsoboch, ako s Ním môžeme vstúpiť do vzťahu a interakcie. Viem vám povedať, prečo je náš vzťah s Duchom Svätým taký dôležitý a ako nás On zmocňuje k napĺňaniu Božích túžob v našich životoch. Tieto základné poznatky by vás mohli viesť do hlbšieho a zmysluplnejšieho vzťahu s Ním.

Druhý deň

Vážne nepochopenie

Existuje chyba, ktorej sa dopúšťajú mnohí: snažia sa pochopiť *prácu a moc* Ducha Svätého bez toho, aby Ho najprv spoznali ako Osobu.

Je kľúčové, aby sme sa v našom srdci a v našej myslí rozhodli, že veríme, že Duch Svätý je božská Osoba – že je nekonečne svätý, nekonečne múdry a nekonečne mocný, no zároveň úžasne nežný, jemný a súcitný. Veríme, že On je Ten, ktorý si zasluhuje našu úctu, náklonnosť, vieru, lásku, odovzdanie a úplné vydanie sa? Alebo skôr veríme, že Duch Svätý je vplyv, ktorý pramení z Boha – nejaký typ božskej mystickej moci, a že si predstavujeme niečo podobné, ako keď hovoríme o „duchu štedrosti“ alebo „duchu súťaživosti“?

Tento druhý názor je plytký, nezrelý a dokonca okultný. Ak takto veríme, sme ľahko náchylní k duchovnému povyšovaniu sa alebo pýche, ktoré nás budú viesť k tomu, aby sme sa vystatovali, ako keby sme patrili k nejakej vyššej vrstve kresťanstva.

Ak Ho ale vnímame ako nekonečného vo vznešenosti, sláve, nádhere, múdrosti, poznání a svätosti a ak veríme, že On, ako Osoba, sa spolu s Otcom a Synom ujíma nášho života a vedie ho dobrým smerom, tak nás to povedie k padnutiu na svoju tvár vo svätom úžase.

Niekoľko, kto vníma Božieho Ducha ako vplyv alebo najvyššiu moc, bude neustále hovoriť: „Chcem viac toho Ducha.“ Naopak niekto, kto Ho vníma ako úžasnú Osobu, bude hovoriť: „Ako sa Mu môžem viac odovzdať?“

Ako Ho vnímame

Jednou z príčin, prečo mnohí Ducha Svätého vnímajú iba ako nejaký vplyv a nie ako Osobu, je spôsob, ako sa

o Ňom hovorí. Už ste niekedy počuli niekoho hovoriť o Duchu Svätom ako o „tom“? V duchovnej službe pôsobím už tridsať rokov; ak by som dostal jeden dolár za každý prípad, keď som počul o Duchu Svätom hovoriť ako o „tom“, bol by som veľmi bohatý. Žiaľ, toľkí z nás prichádzajú o plnosť prítomnosti Ducha kvôli tomu, že si Ho odmietame uctiť ako Osobu. Boží Duch sa neprejavuje tam, kde si Ho nectia (pozri Matúš 13,54-58; Žalm 89,7).

Chcem poznamenať, že keď nazývam Ducha Svätého „Osobou“, nepripisujem Mu ľudské vlastnosti. Hovorím iba to, že má vlastnosti, ktoré pripisujeme osobnosti. Duch Svätý je Boh, nie ľudská bytosť. Musíme si však pamätať, že ľudia boli stvorení na Boží obraz. On teda nie je ako my; skôr my sme takí, ako je On.

Ako Cirkev sme sa rozhodli, vnímať Ho skôr ako „svätú bytosť“ a nie ako Toho *najsvätejšieho*. Jeho túžbou je, byť naším najlepším priateľom, no my obmedzujeme Jeho účasť v našom živote. Smutnou pravdou je, že nevedomky tak odmietame ten najviac uspokojujúci vzťah, aký môžeme mať.

Pozrime sa na niekoľko textov Písma, ktoré dokonale poukazujú na osobnosť Ducha Svätého:

- má myseľ (pozri Rimanom 8,27)
- má vôľu (pozri 1. Korint'anom 12,11)
- má city, ako napríklad lásku a radosť (pozri Rimanom 15,30; Galat'anom 5,22)
- potešuje (pozri Skutky 9,31)
- hovorí (pozri Židom 3,7); dokonca hovorí jasne (pozri 1. Timoteovi 4,1)
- učí (pozri 1. Korint'anom 2,13)
- dokážeme Ho zarmútiť (pozri Efežanom 4,30)
- dokážeme Ho potupiť (pozri Židom 10,29)
- dokážeme Mu odporovať (pozri Skutky 7,51)
- môžeme Mu klamať (pozri Skutky 5,1-11).

Ak sú tieto vlastnosti také zrejmé v Písme, tak si musíme klásť otázku, prečo je Duch Svätý taký nepochopený?

Holubica

Mnohí ľudia, keď myslia na Ducha Svätého, si v mysli okamžite predstavia holubicu. Prečo je to často tá prvá asociácia? Zjavil sa niekedy Duch Svätý ako holubica? Odpoveďou je dôrazné *nie*. Vo všetkých štyroch evanjeliách čítame, že Duch Svätý zostupoval na Ježiša ako holubica (pozri Matúš 3,16; Marek 10,10; Lukáš 3,22; Ján 1,32). Avšak nepoužívame často aj iné prirovnania, ako napríklad „lieta ako vietor“ alebo „je silný ako kôň“? Keď poviem, že môj syn je silný ako kôň, stane sa kvôli tomu z neho štvornohé zviera? Jednoznačne *nie*! To isté platí, keď hovoríme, že Duch Svätý zostupoval ako holubica – nevrávime tým, že On je holubica.

Niekoľko možno povie: „Áno John, ale pred trónom Božím je vykreslený ako ohnivé lampy“ (pozri Zjavenie 4,5). Áno, naozaj je to tak, ale Biblia tiež hovorí: „Medzi trónom, štyrmi bytosťami a medzi staršími som videl stáť Baránka akoby zabitého...“ (Zjavenie 5,6). To je Jánov popis Ježiša. Aj vy, aj ja vieme, že Ježiš nie je štvornohé zviera. A tak isto ani Duch Svätý nie je mystickým ohňom, ktorý horí pred Božím trónom.

Kto je teda Duch Svätý?

Biblia veľmi jasne hovorí, že Duch Svätý je tretou osobou Božej Trojice.

V 1. Mojžišovej 1,26 je napísané: „Boh povedal: Utvoríme človeka na svoj obraz, na svoju podobu.“ Všimnite si, že Boh nepovedal: „Utvorím človeka.“ Dejisko stvorenia si vyžadovalo troch rozdielnych hráčov, ktorí zohrávali

tri rozdielne role; Boh sám o sebe hovoril ako o Otcovi, Synovi a Duchu Svätom.

Pozrime sa do Skutkov 10,38, aby sme rozoznali tú rozdielnu identifikáciu Otca, Syna a Ducha Svätého.

Viete o Ježišovi z Nazareta, ako ho Boh pomazal Duchom Svätým a mocou, takže chodil, dobre robil a liečil všetkých diablom posadnutých, pretože Boh bol s ním.

V tomto verši sme svedkami toho, že Otec pomazal Ježiša Duchom Svätým – tri rozdielne osoby, ktoré spolupracujú na tom istom diele. Pozrite sa na ďalší príklad:

*Po krste Ježiš hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorili nebesia a videl Božieho Ducha, ktorý sťa holubica zostupoval naňho. A z neba zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom som našiel zaľúbenie“
(Matúš 3,16-17).*

Pri tomto popise Ježišovho krstu si môžete znova všimnúť, že jednotlivé osoby Božej Trojice sa prejavujú ako tri rozdielne osoby. Po prvé, Ján pokrstil Ježiša, potom Boží Duch na Neho zostúpil a nakoniec Boh Otec vyhlásil v podobe hlasu z neba: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom som našiel zaľúbenie“. Znova všetky tri osoby spolupracovali na tom istom diele.

Dovoľte mi uviesť jeden jednoduchý príklad, ktorý nám pomôže ilustrovať túto pravdu. Voda (H₂O) dokáže nadobúdať tri rôzne formy alebo skupenstvá. Teplota určuje, či H₂O bude mať pevné, tekuté alebo plynné skupenstvo. Hmota vody – jej molekulárna štruktúra – sa nikdy nemení ani v najmenšom, ale jej vonkajšia podoba sa mení v závislosti od jej prostredia (teploty). Tak isto sa nemení ani Božia ústredná podstata. Keď vidíte Syna, vidíte Otca; a Duch bol zoslaný na to, aby nám zjavoval Syna (pozri Ján 17,21; Efežanom 1,17-18). Boží zámer je

jednotný, avšak vyjadrený je tromi rôznymi spôsobmi (osobami), ktoré naplňajú úplne jedinečné úlohy. Hoci existujú tri osoby, existuje iba jeden Boh. V 5. Mojžišovej 6,4 je napísané: „Počuj, Izrael, Hospodin je náš Boh, Hospodin jediný!“ Rimanom 3,30 hovorí: „Veď Boh je predsa jeden.“ Podobne to vyjadruje Jakub 2,19: „Ty veríš, že je jeden Boh, a dobre robíš.“ Táto pravda je základným kameňom, na ktorom je postavený celý zvyšok tejto knihy: existujú tri rozdielne osoby Božej Trojice, avšak iba jeden Boh.

Tretí deň

Prvá osoba

Duch Svätý je vlastne prvou osobou Božej Trojice, ktorá sa zjavuje v Biblii. V prvej kapitole 1. Mojžišovej je napísané: „Na počiatku Boh stvoril nebo a zem“ (1. verš). Pozrime sa teraz na druhý verš: „Zem bola pustá a prázdna, tma bola nad prahlbinou a Boží Duch sa vznášal nad vodami.“ Duch vchádza na scénu už tu, v 1. Mojžišovej 1,2; je prvou osobou Božej Trojice, ktorá je pomenovaná.

Mohli by sme si položiť otázku: „Ale John, v prvom verši je napísané: Na počiatku Boh stvoril nebo a zem. Ako môžeš povedať, že Duch Svätý je prvou osobou Božej Trojice, ktorá je spomenutá v Písme, ak v prvom verši je spomenutý Boh Otec?“ To je výborná otázka. No pamätajte si, že Boh povedal: „Utvorme človeka na svoj obraz.“ Odvolávka na Boha v prvom verši sa týka Božej Trojice a nie konkrétnej osoby Božej Trojice. A preto prvou osobou Božej Trojice, ktorá je popísaná nejakou funkciou, je vlastne Duch Svätý. V druhom verši čítame, že „Duch Boží [Duch Svätý] sa vznášal nad vodami“.

Vrátme sa znova k našej pôvodnej otázke: Kto je Duch Svätý? Môžem potvrdiť, že On je tou najúžasnejšou,

najkrajšou, najláskavejšou, najnežnejšou, najcitlivejšou, najmocnejšou Osobou na tvári zeme. Možno na to zareagujete slovami: „John, na tvári zeme?“ Ó, áno, na tvári zeme. Musíme chápať, že Boh nie je tu, na zemi; On je na svojom tróne v nebi. Podobne ani Ježiš nie je tu, na zemi. Stále znova počujem rôznych ľudí hovoriť: „Ježiš je v mojom srdci“, avšak Písmo veľmi jasne hovorí, že Ježiš je posadený po pravici Božej (pozri Marek 16:19). V Skutkoch 1,9-11 čítame:

Po týchto slovách sa pred ich očami vzniesol hore, až im ho vzal oblak z dohľadu. A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zrazu pri nich zastali dvaja muži v bielom rúchu a povedali: Muži galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.“

Tí dvaja muži boli anjeli a veľmi jasne učeníkom oznámili, že Ježiš sa vráti späť rovnakým spôsobom, ako odišiel. Inými slovami, On sa nevráti späť na zem predtým, než zostúpi na oblakoch. Vrátil sa už Ježiš späť na oblakoch? Odpoveďou je jasné nie. To znamená, že Ježiš je práve teraz po pravici Božej v nebi.

Zamyslite sa nad tými okamihmi, keď Štefana kameňovali. V Skutkoch 7,55-56 čítame: „Ale on (Štefan), plný Ducha Svätého, uprene sa zahľadel na nebo, videl Božiu slávu a Ježiša stáť po pravici Boha a povedal: Hľa, vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha.“ Pokúste sa, predstaviť si Ježiša, ako v celej svojej sláve stojí v úcte pred svojím mučeníkom a očakáva tú posvätnú chvíľu, ktorá sa mala spomínať v každej ďalšej generácii. A zatiaľ, čo tento príbeh je krásnym vykreslením slávneho opätovného stretnutia, slúži tiež ako pripomienka nezvratného faktu, že Ježiš v súčasnosti prebýva po boku svojho Otca.

Pravda je taká, že Ježiš je už v tejto slávnej pozícii

približne dvetisíc rokov. On nie je tu, na zemi. Viem, že radi hovoríme, že prebýva v našich srdciach, no v skutočnosti je to Duch Svätý, Duch Ježiša Krista, ktorý sa chce udomáčniť v našich srdciach.

Je dôležité, aby sme si uvedomili, že Duch Svätý je nazývaný jednak Duchom Boha Otca a Duchom Ježiša Krista (Syna). Pozrime sa na niekoľko príkladov tejto skutočnosti.

V liste Filipänom 1,19 Pavel vyhlasuje: „Viem predsa, že mi to poslúži na spásu pre vašu modlitbu a pomoc *Ducha Ježiša Krista*.“ Ježiš nadmieru jasne povedal, že bude musieť odísť, aby Ho na Jeho mieste mohol nahradiť Duch Svätý. Pavel sa tu jasne odvoláva na Ducha Svätého (toho Pomocníka), nie na inkarnovaného Ježiša, pretože Ježiš už vtedy na zemi nebol.

V Matúšovi 10,20 Ježiš prehlasuje: „Veď to nebudete hovoriť vy, ale *Duch vášho Otca* bude hovoriť vo vás.“ Ježiš tu hovorí o budúcich časoch, keď Jeho učeníci budú prenasledovaní a súdení kvôli evanjeliu. Duch Otca (Duch Svätý) ich bude viesť a vloží im správne slová do ich úst.

Dokonca aj teraz, keď toto píšem, tieto slová nie sú výsledkom môjho intelektu alebo skúsenosti. Duch môjho Otca tu vyučuje cezo mňa. Ja som sa snažil vyučovať z vlastnej sily; verte mi, také niečo končí hrozným zlyhaním. Je to kvôli milosti a zmocneniu Jeho Svätým Duchom, že som tým, kým som. Dobrou správou je, že On ma nikdy nenechal osamote a bez pomoci – vždy bol v správny čas na správnom mieste. Keď sa v pokore odovzdám Duchu milosti (pozri Židom 10,29), On je verný a mení moje slabosti na silné stránky.

Ako tí traja fungujú?

Tento koncept „troch v jednom“ je možno ťažko uchopiteľný, pretože ide proti nášmu ľudskému chápaniu. Text z 1. Korint'anom 12,5-7 nám dáva nazrieť do toho, ako tí Traja fungujú ako jeden.

Rôzne sú aj služby, ale Pán je ten istý; a rôzne sú aj účinky moci, ale Boh je ten istý, ktorý pôsobí všetko vo všetkých. Každému je však daný prejav Ducha na spoločný úžitok (1. Korint'anom 12,5-7).

Pri čítaní tohto textu zisťujeme, že Otec, Syn a Duch Svätý slúžia každý v nejakej inej role. Otec pôsobí alebo iniciuje (6. verš), Syn slúži a spravuje (5. verš) a Duch Svätý sa prejavuje (7. verš); no predsa všetci spolu konajú to isté dielo.

Ak by ste si vy alebo ja išli postaviť dom, čo by sme potrebovali spraviť? No, tak najprv by sme si museli najat' architekta, stavbyvedúceho a stavebných robotníkov, ktorí by ten dom prakticky postavili. V tomto príklade je Boh Otec architekt, Ježiš je stavbyvedúci a Duch Svätý je reprezentovaný robotníkmi, ktorí stavajú ten dom – On je „vyjadrovateľom“ stvorenia. Všetky tri role sú podstatné pri stavbe akéhokoľvek domu.

Boží prst

Pozrime sa na dva rôzne biblické popisy tej istej udalosti. Ježiš práve uzdravil démonom posadnutého muža. Ľudia sú prekvapení, no farizeji si v duchu myslia: *Tento vyháňa démonov iba mocou Belzebula, vládcu démonov (pozri Matúš 12,23-24).* V 28. verši čítame Ježišovu odpoveď na ich myšlienky: „Ale ak vyháňam démonov mocou Božieho Ducha, potom k vám už prišlo Božie kráľovstvo.“

Lukáš tiež prináša svoju verziu tohto vyhlásenia, no jeho

popis sa trošku líši od toho Matúšovho. Lukáš 11,20 vyhlasuje: „Ale ak ja Božím prstom vyháňam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo.“ Aj Lukáš, aj Matúš v týchto veršoch hovoria o Duchu Svätom. Ako to pisatelia často robia, Lukáš popisuje úlohu Ducha Svätého v protiklade k Jeho Osobe. Preto z toho môžeme vydedukovať, že Duch Svätý sa dá popísať ako Boží prst.

Úloha a poslanie Ducha Svätého nie sú popisované iba ako Boží prst, ale aj ako *Božia ruka a Božie rameno*. Písmo vyhlasuje, že Boh oslobodil svoj ľud „mocnou rukou a vystretým ramenom“ (Žalm 136,12). Žalm 8,3 hovorí: „Keď hľadím na tvoje nebesia, *dielo tvojich prstov*, na mesiac a hviezdy, ktoré si upevnil...“ Väčšina veriacich si neuvedomuje, že Duch Svätý je Ten, kto vlastne umiestnil hviezdy a planéty vo vesmíre; On je Ten, kto dal vyjadrenie celému stvoreniu. Pamätajte, že v 1. Mojžišovej 1,2 čítame: „Duch Boží sa vznášal nad vodami“. On čakal na Otca, kým sa ujme iniciatívy. Syn sa stal realizovaním toho, pretože Ježiš je Božie Slovo. „A Boh riekol: Nech je svetlo!“ Vyslovením slov: „Nech je svetlo“, Syn aplikoval Božiu vôľu a Duch Svätý vytvoril to, čo bolo vyslovené.

Jeden z mojich obľúbených textov o veľkosti a sláve Ducha Božieho je napísaný v Izaiášovi 40,12-15. Píše sa tam:

„Kto kedy priehrštím odmeral vody mora, kto piad'ou premeral nebesá, kto vtesnal všetok prach zeme do merice a odvážil vrchy na váhe a pahorky na vážkach? Kto obsiahol Ducha Hospodina a kto ho svojou radou poučal? S kým sa radil, kto ho poučal, kto ho učil ceste práva, kto mu dával vedomosti a dal mu spoznať cestu chápania? Hľa, národy sú s'ňa kvapka z vedra, pokladajú sa za prášok na vážkach. Hľa, ostrovy zavážia ako zrnko piesku”
(Izaiáš 40,12-15).

V dvanástom verši čítame: „Kto piad'ou premeral

nebesá?“ Takže tu vidíte, že Duch Svätý je identifikovaný svojou úlohou. Rozmýšľajme o tom. Duch Pánov držal celý oceán. Vidíte, aký je mocný a veľký? A napriek tomu sa pokoril, keď súhlasil s Otcom a so Synom, že príde a bude prebývať v nás. Táto realita vyvoláva v nás bázeň, aký úžasný je Boh!

štvrtý deň

Duch Svätý je Boh

Pozrime sa na rolu, ktorú Duch Svätý zohrával počas stvorenia človeka. Čítame: „Vtedy Hospodin Boh stvárnil človeka, prach zo zeme, a vdýchol mu do nozdier dych života. Tak sa stal človek živou bytosťou“ (1. Mojžišova 2,7). Duch Svätý je Ten, kto vlastne sformoval Adama a vdýchol život do jeho nozdier. Ako viem, že to tak je? Jób 33,4 tvrdí: „Duch Boží ma utvoril a dych Všemohúceho mi dáva život.“ Duch Svätý nesformoval iba Adama a nevdýchol život iba do jeho nozdier, ale On sformoval a vdýchol život aj do teba a do mňa. Žalm 139,13 hovorí: „Veď ty si mi utvoril ľadviny, v matkinom živote si ma utkal.“ Duch Boží dokonca sformoval všetko, čo vidíme, lebo v Prísloví 26,10 je napísané: „Veliký pán stvořil všecko...“ (Bible Kralická). Stvorenie, ktoré vidíme, sa zjavilo preto, lebo Duch Svätý zrealizoval tvorivú túžbu Otca.

Dúfam, že vám je zrejmé, že Duch Svätý je Boh. Pozrime sa teraz na niekoľko odlišných mien, ktoré sú v Písme pridelené práve Jemu. Dostáva tieto mená:

- Duch Svätý (96 krát)
- Duch Pánov (28 krát)
- Duch Boží (26 krát)
- Večný Duch (Židom 9,14)
- Pomocník (4 krát z úst Ježiša v Jánovom evanjeliu)

- Tešiteľ
- Ten Svätý (Žalm 78,41)
- Pán (2. Korint'anom 3,17)
- Duch pravdy (4 krát)
- Duch Kristov (Rimanom 8,9; 1. Petra 1,11)
- Duch Ježiša Krista (Filipänom 1,19)
- Duch rady (Izaiáš 11,2)
- Duch poznania (Izaiáš 11,2)
- Duch sily (Izaiáš 11,2)
- Duch múdrosti (Izaiáš 11,2)
- Duch rozumu (Izaiáš 11,2)
- Duch Hospodinovej bázne (Izaiáš 11,2)
- Duch tvojho Otca (Matúš 10,20)
- Duch slávy (1. Petra 4,14)
- Duch milosti (Zachariáš 12,10; Židom 10,29)
- Duch súdu (Izaiáš 4,4)
- Duch stravujúceho dychu (Izaiáš 4,4)
- Duch života (Rimanom 8,2)
- Duch lásky (2. Timoteovi 1,7)
- Duch moci (2. Timoteovi 1,7)
- Duch rozvahy (2. Timoteovi 1,7)
- Duch prorockva (Zjavenie 19,10)
- Duch zjavenia (Efežanom 1,17)
- Duch svätosti (Rimanom 1,4)
- Duch Svätého Boha (4 krát v knihe Daniel)

On je hoden, On je mocný a On je úžasný!

Ježiš sa úplne spoliehal na Ducha Svätého

Ježiš bol úplne závislý na Duchu Svätom. On bol počatý z Ducha, vyučovaný Duchom, plný Ducha pri rieke Jordán a ani jeden zázrak nespravil až pokým nebol pokrstený Duchom (pozri Jánov popis prvého zázraku, ktorý Ježiš spravil v galilejskej Káne: Ján 1,29-34 a 2,1-11). Bol vedený

Duchom a hovoril iba to, o čom počul hovoriť Ducha.

V Jánovi 14,10 Ježiš hovorí: „Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý zostáva vo mne, koná svoje skutky.“ Všimnite si, že Ježiš nepovedal: „nebeský Otec“. Povedal: „Otec, ktorý zostáva vo mne“.

Počkaj chvíľu, John, myslíš si, že Ježiš sa tu odvoláva na Ducha Svätého ako na svojho otca? No a prečo by to nemohol spraviť? Započúvajte sa do toho, čo anjel povedal Jozefovi: „Neboj sa prijať Máriu, svoju ženu. Ved' to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého“ (Matúš 1,20). Ježiš bol počatý Duchom Svätým, a tak dáva zmysel, keď sa na Ducha Svätého odvoláva ako na „Otca, ktorý zostáva vo mne“.

Pravda je taká, že Ježiš a Duch Svätý počas Ježišovho pobytu na zemi stále pracovali spolu. Ježiš dokonca vyhlásil toto: „Syn nemôže nič robiť sám od seba“ (Ján 5,19). Ak Ježiš, Syn samotného Boha, potreboval takéto nepretržité partnerstvo s Duchom Svätým na realizovanie svojho poslania, o čo viac potrebujeme Ducha Svätého my, aby nám pomohol zrealizovať naše poslanie?

Nikto nepozná Ducha Svätého lepšie, ako Ježiš, a tak sa pozrime na to, čo Ježiš povedal o úlohe, osobnosti, vlastnostiach, moci a iných schopnostiach Ducha Svätého v našom živote. V Jánovi 14,15-18 Ježiš vyhlasuje:

Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby bol s vami až naveky — Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, ved' zostáva pri vás a bude vo vás. Nenechám vás ako siroty, prídem k vám.

V tomto texte je veľmi veľa vzácnych myšlienok. Ako prvé si iste všimnete, že Ježiš povedal: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania“. Je zaujímavé, že ešte predtým, než Ježiš začne rozprávať o Duchu Svätom,

prichádza s pripomienkou, že si máme uvedomiť Ježišovu najvyššiu autoritu, Jeho panstvo. Kládie obrovský dôraz na to, aby sme poslušne zachovávali Jeho prikázania. Peter potvrdzuje túto pravdu: „A my sme svedkami týchto udalostí aj Duch Svätý, ktorého dal Boh tým, čo ho poslúchajú“ (Skutky 5,32). Boh dáva Ducha Svätého tým, ktorí Ho poslúchajú.

A teraz si všimnite, že v Jánovi 14,16 Ježiš hovorí: „A ja budem prosiť Otca a on vám dá *iného* Tešiteľa.“ Pozrime sa na grécke slovo, ktoré prekladáme ako *iného*. V gréčtine existujú dve slová, ktoré v rámci Nového zákona prekladáme do našej reči ako *iný*. Týmito gréckymi slovami sú slová *heteros* a *allos*. *Heteros* znamená „iný – ďalší, odlišného druhu“. *Allos* znamená „iný – ďalší, rovnakého druhu“. Otázka, ktorú si musíme položiť, znie, ktoré slovo tu Ježiš používa?

Predtým, než vám dám na ňu odpoveď, dovoľte mi uviesť jeden príklad, ktorý znázorňuje rozdiel medzi týmito dvomi gréckymi slovami. Predstavte si nasledujúci scenár: Podám vám nejaké ovocie – napríklad jablko. Keď to jablko zjete, spýtam sa vás: „Chceli by ste ešte iné ovocie?“

Ak v tom bode odpoviete: „Áno“, a ja vám podám pomaranč, dal som vám „iné“ ovocie. Avšak v tom prípade som vám dal *iné ovocie odlišného druhu*. Pomaranč patrí medzi ovocie, ale je odlišného druhu, ako jablko. To je príklad na slovo *heteros*.

Ak by ste ma požiadali o iné ovocie a ja by som vám dal druhé jablko, tak by ste povedali, že som vám dal *iné ovocie rovnakého druhu*. To je príklad na slovo *allos*.

Vrátme sa teda k pôvodnej otázke. Keď Ježiš hovorí, že Otec nám dá *iného* Tešiteľa (Pomocníka), ktoré slovo používa? Používa slovo *allos*. Takže hovorí: Otec vám dá *iného* Tešiteľa, ktorý je rovnaký alebo taký istý, ako som ja.“ Inými slovami, Ježiš tu hovorí, že On a Duch Svätý sú rovnakí.

Piaty deň

Náš celoživotný spoločník

Ďalšie slovo, ktoré Ježiš používa v Jánovi 14,16 je slovo *Tešiteľ* (autor používa v angličtine slovo *Pomocník* - pozn. prekl.). Grécke slovo, ktoré tu prekladáme ako *pomocník*, je *parakletos*. Ježiš bol tiež nazývaný *parakletos* v Jánovej epištole: „Deti moje ... máme u Otca zástancu [*parakletos*]: Ježiša Krista, spravodlivého“ (1. Jána 2,1). Aj Ježiš, aj Duch Svätý naplňajú túto rolu pomocníka alebo *parakletos*. Čo teda znamená toto grécke slovo? V bežnej reči, za čias Pána Ježiša, sa toto slovo používalo ako označenie právnika, ktorý právne zastupoval niekoho prípad. Používalo sa tiež na popísanie osobného poradcu alebo kouča – životného kouča.

Parakletos je slovo, ktoré je zložené z dvoch gréckych slov – *para* a *kaleo*. *Para* znamená „veľmi blízko“. Pavel používa toto slovo na popísanie svojho vzťahu s Timoteom. Pavel nemal nikoho bližšieho, ako apoštola Timotea (pozri Filipänom 2,20). Moja manželka Lisa je pre mňa *para*. Na tvári tejto zeme nie je nikto iný, kto by mi bol bližší, ako ona. Toto slovo by som použil na popísanie môjho vzťahu s ňou.

Druhé grécke slovo, *kaleo*, znamená „kývať na niekoho alebo volať, pozývať“. Toto slovo je v Písme často používané vtedy, keď apoštolovia popisujú svoje povolanie. Napríklad, keď Pavel povedal: „Bol som povolaný za apoštola pohanov“, použil toto grécke slovo *kaleo*. Pripojme „povolanie“ - myslíme na smerovanie a činy v živote človeka.

Keď tieto dve grécke slová spojíme, omnoho lepšie porozumieme tomu, čo tu Ježiš vyjadruje. On v podstate hovorí, že *Duch Svätý je trvalo povolaný k tomu, aby bol v blízkosti každého z nás a poskytoval nám koučing, usmernenie, inštrukcie a poradenstvo na našej životnej*

ceste. To je jeho povolanie, jeho úloha a neustále s nami chodí, pomáha nám a nikdy sa neunaví! Ježiš povedal, že Duch Svätý zostane s nami navždy (Ján 14,16). Nikdy nás nezanechá, ani neopustí. To je úžasný sľub! Ježiš v podstate hovorí, že Duch Svätý bude presným pokračovaním Jeho (Ježišovho) diela a poslania v našom živote.

Často počujem ľudí hovoriť: „Ó, keby som len mohol chodiť s Ježišom, položil by som Mu toľko otázok.“ Prečo tie otázky nepoložíte Duchu Svätému? Toto je rozhodujúca oblasť, v ktorej sa naozaj prejaví, ako vnímame Ducha Svätého. Ak ho vnímame iba ako nezadefinovanú silu, nebudeme k Nemu pristupovať ako k Tomu, ktorý je schopný učiť nás alebo koučovať. Duch Svätý je Boh a nie nejaká sila. Ak naozaj veríme tomu, že je taký, ako Ho popisuje Božie Slovo, budeme k Nemu pristupovať s úctivosťou vediac, že On je Ten vševvedúci a všemocný, ktorý je ochotný a schopný učiť, pomáhať a koučovať nás. Áno, On sa túži s nami intímne rozprávať.

Žiaľ, Duch Svätý je pravdepodobne v cirkvi Osoba, ktorej sa často venuje najmenej pozornosti. Ako často sme spolu zhromaždení a Jeho si neuctíme alebo dokonca ani nespomenieme? Ako často prechádzame svojim ránom, popoludním, večerom alebo dokonca celým dňom a nepovieme ani jedno slovo Tomu, ktorý je trvale povolaný k tomu, aby zostával v nás a kráčal s nami?

Prekvapujúce vyhlásenie

Ježiš spravil v Jánovi 16,7 ohromujúce vyhlásenie: „Ja vám však hovorím pravdu...“

Predtým, než budeme pokračovať ďalej v tomto texte, dovoľte mi, vykresliť vám tu jeden obraz. Máme tu Ježiša, ktorý sa prihovára svojim učeníkom. S týmito mužmi už žije viac, ako tri roky. Všetko, čo im kedy povedal, sa naplnilo. Povedal: „Vietor utíchni“ a utíchol. Povedal:

„Nájdeš osliatko na určitom mieste“ a naozaj, presne tam stálo nejaké osliatko. Vedel, že medzi svojimi najbližšími má zradcu a vedel to ešte predtým, než sa zradca prejavil. Figovníku povedal, aby vyschol a v priebehu 24 hodín úplne vyschol. Všetko, čo Ježiš povedal, sa naplnilo a napriek tomu musel tento výrok začať slovami: „Ja vám však hovorím pravdu.“ V podstate to, čo išiel Ježiš práve povedať, bolo pre učeníkov také ohromujúce, že sa musel uistiť o tom, že si uvedomia, že im hovorí pravdu.

Takže čo sa im to Ježiš chystá povedať? „Ja vám však hovorím pravdu: Pre vás je lepšie, keď odídem. Ak totiž neodídem, Tešiteľ [*parakletos*] k vám nepríde. Ak však odídem, pošlem ho k vám“ (Ján 16,7). Jeden parafrázovaný preklad hovorí: „Bude pre vás najlepšie, keď odídem.“

Vžite sa do kože učeníkov. Váš vodca, o ktorom viete, že je Syn Boží, vám práve povedal, že musí od vás odísť a že Jeho odchod je pre vaše dobro. Mne by to znelo bláznivo. Ak On je Boh, nebolo by pre vás najlepšie, keby s vami zostal? Som si istý, že učeníci si mysleli to isté. Presne kvôli tomu Ježiš tento výrok uviedol slovami: „Ja vám však hovorím pravdu.“

Prečo teda bolo tým najlepším pre učeníkov a pre celé generácie veriacich – vrátane vás a mňa – aby Ježiš odišiel preč? Pozrime sa na to takto. Keby Ježiš nikdy neodišiel zo zeme, tak by nikdy neprišiel Duch Svätý a nestál by nám po boku. Keby som chcel niečo získať od Ježiša, musel by som precestovať množstvo kilometrov, len aby som sa s Ním stretol. Moja cesta by pravdepodobne začala letom do Tel Avivu (v ktorom by asi existovalo to najfrekventovanejšie letisko na celom svete). Potom by som si musel prenajať auto, cestovať do Galilee a potom by som už len mohol dúfať, že nájdem nejaké vhodné ubytovanie (lebo hotely by boli úplne plné). A potom by som musel nájsť Ježiša. To by nebolo ťažké, pretože milióny ľudí by čakali na stretnutie s Ním. Keď by som Ho našiel, musel by som sa

predrať cez najzložitejší systém čakacích radov, aké kedy ľudia vymysleli, pretože všetci by chceli Ježišovi položiť nejakú otázku alebo Mu predložiť nejakú svoju žiadosť.

Kedže by tam bol taký dlhý rad, pravdepodobne by som mal s Ježišom maximálne 60 sekúnd, a tak by som si svoje otázky alebo požiadavky musel dopredu pripraviť. A pamätajte na to, že On by musel tiež spať a jesť, a tak by mal možno maximálne nejakých štrnásť hodín denne, ktoré by mohol venovať masám. Takýmto tempom by Ježiš dokázal stretnúť 840 ľudí za deň – ak by strávil s každým človekom 60 sekúnd. Ježišovi by teda trvalo 1190 dní (3,26 roka), aby sa stretol s miliónom ľudí. No nezabúdajte na to, že neustále by do radu pribúdali noví ľudia – a čo ak by existoval nejaký zrýchlený prístup pre ľudí so skutočne urgentnými potrebami a požiadavkami? Títo ľudia by boli stále predomnou, však? Myslím, že sa správne domnievam, že dostať sa k Ježišovi by bolo takmer nemožné a každopádne nepravdepodobné.

Dobrou správou je, že Duch Svätý je pre nás vždy k dispozícii. Nemusí spať, ani jesť. Dokáže viesť miliardy rozhovorov naraz s miliardami rôznych ľudí. Keď dovolíme, aby naše porozumenie Duchu Svätému bolo radikálne premenené Božím Slovom, začneme chápať, prečo Ježiš povedal: „Bude to tak pre vás lepšie.“

Pamätajte, že Duch Svätý je presne ako Ježiš: Učí, ako Ježiš, zdôrazňuje Božie veci tak, ako Ježiš a je tu s nami! Začínate už vidieť, aký je úžasný? Dokonca aj teraz, keď píšem tieto slová, Duch mi otvára oči, aby som zistil, do akej miery obmedzujem Jeho hlas a Jeho prítomnosť v mojom živote. Znova hovorím, že On je náš vodca, radca, ochranca a kouč – potrebujeme, aby bol aktívnou súčasťou nášho života!

V ďalšej kapitole sa ponoríme do toho, čo znamená pestovať intímny vzťah s naším úžasným Bohom.

Stíšenie – 1. deň

SPOZNAJTE DUCHA

A ja budem prosit' Otca a on vám dá iného Tešiteľa (Radcu, Pomocníka, Advokáta, Posilu a Spoločníka), aby bol s vami až naveky — Ducha pravdy...

Ján 14,16-17 (preklad anglického prekladu AMP)

Duch Svätý je naozaj úžasný! Hneď popri našom spasení skrze Krista je Duch Svätý tým najlepším darom, ktorý kedy dostaneme. Kto je Duch Svätý? Skúsený pisateľ a celoživotný pastor A.W.Tozer hovorí...

Duch Svätý nie je entuziazmus...On je osoba. Zapíšte si to veľkými písmenami – že Duch Svätý nie je iba bytosť, ktorá má nejaký iný typ existencie, ale že On sám je osoba, so všetkými vlastnosťami a mocou osobnosti. On nie je hmotný, no napriek tomu je skutočný... Duch Svätý má vôľu a inteligenciu, city, poznanie, súcitiť a schopnosť milovať, vidieť a myslieť, počúvať a hovoriť a túžiť – tak isto, ako ktorákoľvek iná osoba.“

Predtým, než ste začali toto štúdium, aké bolo vaše pochopenie toho, kto je Duch Svätý? Ako táto kapitola rozšírila vaše poznanie toho, kto je Duch Svätý pre vás osobne?

.....

.....

.....

.....

Dôkladne meditujte nad zoznamom mien, ktoré Písmo používa na popísanie Ducha Svätého (pozri stranu 17). Čo vám tieto mená ukazujú o tom, kto je Duch Svätý?

.....

.....

.....

.....

Poznanie, že Duch Svätý je Osoba, rovnocenná s Otcom a Synom je rozhodujúce pre rozvíjanie zdravého vzťahu s Bohom. Tozer pokračuje...

„...Všetko, čím je Syn, je aj Duch Svätý a všetko, čím je Otec, je aj Duch Svätý a Duch Svätý je v Jeho Cirkvi. Ako akého Ho spoznáme? Bude presne taký, ako Ježiš. Prečítali ste si svoj Nový zákon a viete, aký je Ježiš a Duch Svätý je presne ako Ježiš, pretože Ježiš bol Boh a Duch je Boh a Otec je presne taký, ako Syn; a to, aký je Ježiš, môžete vedieť na základe toho, že viete, aký je Otec a to, aký je Duch, môžete vedieť na základe toho, že viete, aký je Ježiš.“

Začínate vnímať Ducha Svätého novým spôsobom? Ako vás tieto rôzne aspekty Jeho charakteru povzbudzujú a motivujú k tomu, aby ste Ho viac začlenili do svojho života?

.....

.....

.....

Pre ďalšie štúdium...

Ján 12,44-45; 14,8-11; 2. Korint'anom 4,4;
Kološanom 1,15-19; Židom 1,3.

Stíšenie – 2. deň

ON JE BOH, NIE IBA NEJAKÁ SILA

Pán a Duch sú jedno a to isté...

2. Korint'anom 3,17 (preklad anglického prekladu CEV)

Ako Božie dieťa ste dostali Jeho vzácny, sľúbený dar: dar Jeho Ducha Svätého (pozri Galat'anom 4,6). Jeho Duch nie je iba nejaká mystická moc alebo sila, ktorá pôsobí v rámci našej galaxie. Jeho Duch Svätý je *On sám* – plnosť toho, kým On je, bez rezervy.

Andrew Murray, duchovný a autor viac než 200 kníh, ktorý žil v devätnástom storočí, povedal: Duch Svätý je „jedno s Otcom a so Synom“ a že On prináša „plné a dokonalé zjavenie“ Božej slávy. Pokračuje:

„Všetko, čo Boh v Starom zákone sľúbil, všetko, čo sa prejavilo a priblížilo k nám z Božej milosti v Ježišovi, nám teraz **Duch Svätý** pomáha privlastniť si. Skrze Neho sa naplnili všetky Božie sľuby, všetka milosť a spasenie v Kristovi sa stávajú osobným vlastníctvom a osobnou skúsenosťou.“

Zachytili ste to? Skrze Ducha Svätého sa naplnili všetky Božie sľuby a stali sa našim osobným vlastníctvom a osobnou skúsenosťou. Tu nejde iba o názor jedného človeka; to je pravda Písma. Pozorne si prečítajte nasledujúce texty a rozjímajte nad nimi.

Nech je požehnaný (oslávený, ospevovaný, dobrorечený) Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista (Mesiáša), ktorý nás požehnal všetkým duchovným (daným skrze Ducha Svätého) požehnaním cez naše spoločenstvo v Kristovi v nebesiach.

Efežanom 1,3 (preklad anglického prekladu AMP)

Pán Boh nám dal vo svojej moci všetko, čo potrebujeme pre ozajstný život viery: poznali sme toho, ktorý nás pozval k sebe [k Duchu Svätému], a dáva nám aj účasť na svojej sláve a cnostiach. Je to to najlepšie pozvanie, aké sme kedy dostali!

2. Petra 1,3 (Nádej pre každého)
slová v zátvorke doplnené

My hlásame, ako hovorí Písmo, „čo ľudské oko nikdy nevidelo, ani ucho nepočulo, čo človeku ani vo sne nenapadlo, to ponúka Boh tým, čo ho milujú“. Nám to Boh odhalil svojím Duchom, lebo iba on má preskúmané hlbiny božských právd.

1. Korint'anom 2,9-10 (Nádej pre každého)

Čo vám Duch Svätý zjavuje cez tieto verše?

.....

.....

.....

.....

Obmedzujete prítomnosť a moc Ducha Svätého vo svojom živote tým, ako chápete, kým On je? Zastavte sa a modlite sa. Proste Ho, aby vám ukázal, v čom potrebujete, aby zmenil vašu perspektívu. Zapíšte si, čo vám zjaví.

.....

.....

.....

.....

Pre ďalšie štúdium...

Spravte si online štúdium slovných spojení „skrze Ducha“, „prostredníctvom Ducha“ a „z Ducha“ (www.biblia.com). Tiež si pozrite 1. Korint'anom 12,4-11; Galat'anom 5,5; 2. Tesaloničanom 2,13.

Stíšenie – 3. deň

ON JE DUCH ŽIVOTA

Ved' zákon životodarného Ducha v Kristovi Ježišovi ťa oslobodil od zákona hriechu a smrti.

Rimanom 8,2

Duch Svätý je Duch života! To je ale úžasné meno! Zamyslite sa nad tým. Život je všetko. Zahŕňa všetky aspekty zdravia, rastu, sviežosti, energie, vitality a sily. K Duchu života neprislúcha ani len náznak smrti – žiadna choroba alebo porucha, žiadna únava alebo vyčerpanosť, žiadna zatuchlina alebo rozklad – absolútne žiadna forma smrti.

Duch života bol prítomný pri stvorení, pri vdychovaní života do každej oblasti života. Medzinárodný misionár a evanjelista **Lester Sumrall** to potvrdzuje a hovorí:

„Prvýkrát je to zaznamenané v Písme, keď vidíme aktivitu Ducha Svätého v 1. Mojžišovej 1,2. Je pozoruhodné, že prvá strana a druhý verš Biblie poukazujú na aktivitu Ducha Svätého. ...išlo o akt vytvorenia vesmíru, krásy a nádhery z úplného chaosu. Zem bola neladná a pustá. Boh sa pustil do svojho stvoriteľského veľdiela a Duch Svätý mu prišiel na pomoc. Duch Boží sa vznášal nad vodami a z chaosu vznikol vesmír.“

Kde vo svojom živote vnímate prázdnotu alebo vidíte chaos? V ktorej oblasti potrebujete, aby Duch Svätý priniesol krásu, poriadok a slobodu? Modlite sa a proste Ho, aby vám to ukázal. Odovzdajte Mu tieto oblasti

v modlitbe, proste Ho, aby sa nad nimi vznášal a aby priniesol do nich poriadok – tak, ako to spravil pri stvorení.

.....

Pozrite si Filipänom 4,6-8; 1. Petra 5,7; Žalm 37,4-6

Máte už dost' zaneprázdnenosti a rutiny? Duch života vás chce posilniť svojou mocou. Keď strávite čas s Ním a spoznáte Ho, On obnoví vašu silu. Venujte chvíľu tomu, aby ste rozjímali nad týmito mocnými Božími zaslúbeniami:

Či nevieš? Nepočul si? Hospodin je večný Boh, ktorý stvoril končiny zeme; neunaví sa, neustane, jeho múdrosť nemožno preskúmať. On dáva silu unavenému [spôsobí, že sa mu sila rozmnoží a bude jej mať dostatok] a bezmocnému veľkú udatnosť.

Izaiáš 40,28-29

Iste uznáte, že stojí za zváženie, že ak živý a prítomný Boh, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, vstúpi do vášho života, spraví s vami to isté, čo spravil s Ježišom – že vás vzkriesi pre seba. Keď Boh vo vás žije a dýcha (a on to iste robí tak, ako u Ježiša), ste vyslobodení z tohto smrteľného života. Keď jeho Duch žije vo vás, vaše telo bude tak oživené, ako bolo Kristovo!

Rimanom 8,11 (preklad The Message)

V Kristovi, ktorý ma posilňuje, mám silu na všetko [som pripravený na čokoľvek a postavím sa čomukoľvek skrze Neho, ktorý mi dodáva vnútornú silu...].

Filipänom 4,13 (preklad anglického prekladu AMP)

Čo vám Duch Svätý hovorí cez tieto verše? **Napište modlitbu**, v ktorej požiadate Ducha života o to, aby vám *dodal vnútornú silu* a oživil vás ako Ježiša, keď chodil po zemi.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Pre ďalšie štúdium...

1. Mojžišova 1,2; Nehemiáš 9,6; Izaiáš 40,12-15;
Žalm 8,3-9; 104,24-30; Jób 33,4

Stíšenie – 4. deň

MUSÍME BYŤ ÚPLNE ZÁVISLÍ NA ŇOM

...[Neuspejete ani] silou ani mocou, ale mojím duchom! —
znie výrok Hospodina zástupov.

Zachariáš 4,6

Ježiš Kristus, Syn Boží, bol totálne závislý na Duchu Svätom, Duchu Otcovom. Všetko v Jeho živote – od Jeho počatia až po Jeho vzkriesenie, bolo dôsledkom práce Ducha. Písmo hovorí...

Bol počatý Duchom – **Matúš 1,20; Lukáš 1,31-35.**

Bol vedený Duchom – **Matúš 4,1; Lukáš 4,1.**

Bol vyzbrojený mocou Ducha – **Lukáš 4,14; 18-19;**
Ján 3,34.

Bol vyučovaný Duchom a poslúchal Ho – **Ján 5,19-20; 30; 14,10.**

Ježiš im povedal: Amen, amen, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Lebo čo robí Otec, to podobne robí aj Syn. Ved' Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí. ... Ja nemôžem nič robiť sám od seba. Súdim, ako počujem, a môj súd je spravodlivý, pretože nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.

Ján 5,19-20; 30

Pozorne rozjímajte nad Ježišovým vyhlásením závislosti v Jánovi 5 (vyššie uvedený text). Čo vám Duch Svätý zjavuje o Ježišovom vzťahu s Ním?

V čom je to pre vás výzvou a motiváciou?

.....

.....

.....

.....

.....

Prečítajte si Skutky 5,32; Rimanom 8,16; Galat'anom 4,6; 1. Jána 3,24 a 4,13. Ktoré dve opakujúce sa pravdy o Duchu Svätom a o našom vzťahu s Ním by ste dokázali identifikovať?

.....

.....

.....

.....

.....

Podobne ako prví veriaci v Galatskej cirkvi niekedy zabúdame na to, ako veľmi potrebujeme Ducha Svätého. Pozorne si prečítajte Galat'anom 3,2-9, spolu s Lukášom 11,13. Čo sa môžete naučiť o prijímaní neprerušovanej pomoci Ducha Svätého a ako to môžete aplikovať do svojho vlastného života?

.....

.....

.....

.....

.....

Stíšenie – 5. deň

ON JE VÁŠ PRIATEĽ – NAVŽDY!

*Budem hovoriť s Otcom a on vám poskytne iného
Priateľa, aby ste vždy mali niekoho, kto by bol s vami. Tým
Priateľom je Duch Pravdy.*

Ján 14,16-17 (preklad The Message)

Duch Svätý chce byť vaším najlepším priateľom! Chce byť tým, ktorý stojí po vašom boku, vaším Pomocníkom - 24/7, navždy. Písmo vyhlasuje: „Až po závist' túži (po nás) Duch, ktorému dal prebývať v nás?“ (Jakub 4,5 SLB)

Pravé priateľstvo s Duchom Svätým je k nezaplateniu. Jeho prítomnosť a moc poskytuje neutíchajúce uspokojenie, ktoré je neprekonateľné. Keď Ježiš hovoril o Duchu Svätom, povedal: „Kto sa však napije z vody, ktorú mu dám ja, nikdy nevysmädne. Ale voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života“ (Ján 4,14). Objasňujúc tento verš, evanjelista a pedagóg R.A. Torrey uviedol:

„Voda tu predstavuje Ducha Svätého. Svet nikdy nedokáže uspokojiť. O každej svetskej radosti musí byť povedané: „Ktokoľvek sa napije z tejto vody, znova vysmädne.“ Ale Duch Svätý má moc uspokojiť každú túžbu duše. Duch Svätý a iba On sám dokáže uspokojiť ľudské srdce.

Ak sa odovzdáte Duchu Svätému a dovolíte Mu, aby sa vlieval do vášho srdca a pramenil z neho, nikdy nevysmädnete. Ó, s akou nevysloviteľnou radosťou a neopísateľným uspokojením vylial Duch Svätý svoje vody do mnohých duší.

Máte tento živý prameň v sebe? Je z toho prameňa vytiahnutá zátka? Pramení vodu, prúdiacu do večného života?“

Zamyslite sa nad otázkou, ktorú tu prináša Torrey: „Mám vo vnútri, v sebe tento prameň? Zakúšam neopísateľné uspokojenie Ducha? Ak nie, prečo?“ Potom proste Ducha Svätého, aby vám ukázal, čo môžete spraviť pre to, aby ste sa každodenne a slobodnejšie vedeli vnoriť do tohto priateľstva. Zapište si, čo vám zjaví.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Stíšte sa pred Pánom (ktorý je Duch Svätý). Proste Ho, aby sa stal pre vás skutočným – skutočnejším, ako kedykoľvek predtým. Proste Ho, aby vás zahrnul svojou láskou, prijatím a pokojom. Neponáhľajte sa. Stíšte sa a zo skúsenosti spoznajte, že On je Boh. Zapište si čokoľvek, čo k vám hovorí.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Keď ste s Duchom Svätým, máte slobodu byť sami sebou. On vás pozná zvnútra aj zvonka. Ak máte dojem, že neviete „nájsť seba“, On vám môže presne povedať, kde ste. On neustále prebýva vo vás, aby vás posilňoval, povzbudzoval a viedol. Choďte k Nemu kedykoľvek

a odkiaľkoľvek. Nemôžete Ho unaviť alebo sa Mu znechutiť. On je váš najlepší priateľ!

.....

.....

.....

.....

.....

Modlitba

Duchu Svätý, radikálne rozšír moje chápanie toho, kto si Ty. Pomôž mi, vidieť Tvoju osobnosť a rolu Pomocníka v mojom živote tak, ako nikdy predtým. Pomôž mi, aby som nikdy znova neobmedzoval Tvoju prítomnosť, moc alebo tvoj hlas v mojom živote. Prosím ťa o tieto veci pre seba, pre svoju rodinu a pre celú Tvoju Cirkev. V mene Ježiš. Amen.

DISKUSNÉ OTÁZKY

Ak túto knihu používate ako súčasť série Messenger na tému Duch Svätý, pozrite si, prosím, tému č. 1 na videu.

- 1 | Náš kresťanský život sa bez Ducha Svätého stáva suchý, monotónny a bezmocný. Aké by teda mali byť naše životy s Duchom Svätým? Menujte toľko pozitívnych prejavov a aspektov, na koľko si len budete vedieť spomenúť.

*„Pán je Duch, a kde je Pánov Duch, tam je sloboda.“
(2. Korint’anom 3,17)*

- 2 | Duch Svätý nie je len nejaká „vec“ alebo nejaká božská, mystická sila. Je to Osoba Božej Trojice, v ktorej je zastúpená plnosť Boha Otca a Syna. Ako by vyzerali niektoré dôsledky vnímania Ducha Svätého len ako nejakej „veci“ alebo mystickej sily? Aké pozitívne dopady má, keď Ho vnímame takého, aký naozaj je: ako úplného Boha?
- 3 | Zapojenie Ducha Svätého bolo medzi prvými veriacimi bežné, no medzi dnešnými veriacimi je už zriedkavejšie. Čo si myslíš, aké sú dôvody, prečo sme si prestali užívať a vyhľadávať mocný vplyv Ducha Svätého a prečo sme prestali byť závislí na Jeho vodcovstve?
- 4 | Kde je osoba Ježiša teraz? Keď si uveril, ako žije On teraz v tvojom srdci? Ako lepšie a presnejšie môžeme opísať naše spasenie a tajomstvo prebývania Boha v našom srdci?

Vedúci: Dajte vašej triede preskúmať Marka 16,19; Skutky 1,9-11; 7,55-56; Rimanom 8,34; Kološanom 3,1; Židom 10,12-13 kvôli prvej časti tejto otázky a Rimanom 8,9-10; 1. Korintňanom 3,16; 6,19; 1. Jána 3,24 kvôli zvyšku otázky.

Ježiš mu odpovedal: Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať. A prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok.

Ján 14,23

- 5 | Pán, náš Boh je Jeden, a predsa má tri rozdielne tváre – Otec, Syn a Duch Svätý. Popíšte hlavné funkcie každej časti Božej Trojice a ako spolupracujú na uskutočňovaní Božej vôle.

Vedúci: Dajte svojej triede preskúmať 1. Korintňanom 12,5-7 plus príbeh o stvorení v 1. Mojžišovej 1 a Ježišove slová v Jánovi 5,17; 19-20.

Duch Boha Otca = Duch Kristov = Duch Svätý

- 6 | Ježiš povedal, že Duch Svätý je náš Pomocník – náš *parakletos*. To znamená, že On je „*neustále a trvale* povolaný k tomu, aby nám bol po boku a aby nás koučoval a radil nám v našom každodennom chodení s Bohom.“ V akom zmysle vás toto poznanie motivuje a povzbudzuje vo vašom každodennom vzťahu s Ním?
- 7 | Aké nové vlastnosti osoby Ducha Svätého vidíte teraz, ktoré ste predtým nevideli? Ako vám toto otvorilo oči a obohatilo vaše chápanie toho, kým On je vo vašom živote?

ZHRNUTIE KAPITOLY

- Duch Svätý je súčasťou Božej Trojice a je v ňom plnosť Boha Otca a Syna.
- Nie je žiadnou „vecou“ alebo mystickou silou; je Boh.
- Nie je obmedzený časom, ani priestorom; môže komunikovať a pomáhať neobmedzenému počtu ľudí v tom istom čase.
- Bol intímne zapojený do životov prvých veriacich a túži po tom, aby bol zapojený do každej oblasti nášho života v súčasnosti.
- Bez Neho prakticky kresťanský život neexistuje, ale všetkým, ktorí sa otvoria pre toto úžasné spoločenstvo, prináša plný život dobrodružstiev.
- Spoznajte Ho osobne!

OSOBNOSŤ DUCHA SVÄTÉHO

(Úžasná) milosť Pána Ježiša Krista, (extravagantná) Božia láska a (intímne) spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!

2. Korint'anom 13,14

Prvý deň

Ak máme vstúpiť do intímneho vzťahu s inou osobou, musíme najprv pochopiť, čo je pre toho daného jednotlivca podstatné. Čím viac sa dozvieme o tom, čo má a čo nemá tá osoba rada, aké má ciele a ambície, tým hlbšie priateľstvo budeme môcť s danou osobou rozvíjať. A toto platí aj v prípade, ak máme mať intímny vzťah s Duchom Svätým - musíme sa najskôr snažiť pochopiť Jeho osobnosť.

Ako sme sa dozvedeli v minulej kapitole, Ježiš svojim učeníkom predložil nasledujúce prekvapivé tvrdenie: „Pre vás je lepšie, keď odídem. Ak totiž neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ak však odídem, pošlem ho k vám“ (Ján 16,7). Toto hovorí ten istý Ježiš, ktorý raz povedal: „Otvorím svoje ústa v podobenstvách, vyrozprávam, čo bolo skryté od založenia sveta“ (Matúš 13,35). Ježiš, ten najväčší učiteľ, ktorý kedy žil, Ten, ktorý zjavoval tajomstvá, ktoré boli skryté od založenia sveta, sa snaží presvedčiť svojich najbližších nasledovníkov, že Boží Duch – nie Ježiš vo svojej fyzickej prítomnosti – bude tým najlepším spoločníkom pre nich a pre všetky ďalšie generácie veriacich. Fíha! Nevie, ako to beriete vy, no

mňa to vedie k tomu, aby som sa čo najviac dozvedel o osobe Ducha Svätého.

Začnime tým, že sa pozrieme na 2. Korint'anom 13,14. Pavel vyhlasuje:

Milost' Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!

Pavel vyzdvihuje to, čo je výnimočné na každej osobe Božej Trojice. Začína slovami: „milost' Pána Ježiša Krista...“ Ako veriaci nesmieme nikdy zabudnúť na to, že naše postavenie pred Bohom, ako ospravedlnených – ktoré je uhoľným kameňom tohto úžasného vzťahu s Duchom – by nikdy nebolo možné, keby sa nám nedostalo milosti od nášho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista. Túto milost' si nemôžeme nijako zaslúžiť alebo nárokovať; je obrovským darom Jeho života a patrí k nej odpustenie, vykúpenie a zmocnenie.

Pavel pokračuje slovami: „...a Božia láska...“ Keď sa zamyslím nad tým, ako veľmi milujem svojich štyroch synov, neviem si predstaviť život iba s jedným z nich. Napriek tomu, ak by som si aj vedel predstaviť, že by som mal iba jedného z mojich chlapcov a potom by som mal zväžiť, či ho pošlem na smrť za svojich nepriateľov – tá myšlienka je pre mňa nepredstaviteľná. Avšak my sme boli Božími nepriateľmi, keď On za nás dobrovoľne dal svojho jediného Syna (pozri Rimanom 5,10). Aká úžasná láska! Nie ste radi, že vás Otec miluje? Hoci ste boli Jeho nepriateľmi, teraz ste Jeho deťmi; a preto, o čo viac vás teraz zahrnie svojou láskou. On vás miluje jedinečne a úplne – ako svojich vlastných.

Ja úplne zbožňujem svoje deti, no moja schopnosť milovať ich a tešiť sa z nich sa nijako ani len nepribližuje k tomu, ako Boh miluje nás. Jeho Slovo prehlasuje: „Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá,

ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani to, čo je vysoko, ani to, čo je hlboko, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi“ (Rimanom 8,38-39). To je úžasné zaslúbenie! Nie ste vďační, že nás nič nemôže oddeliť od Otcovej lásky?

Pozrime sa teraz na poslednú časť 2. Korint'anom 13,14 a majme pri tom na mysli, že toto je Pavlov posledný list do Korintu. Táto kniha (ktorá bola pôvodne listom) je nabitá výnimočnou múdrosťou a zjavením. Prečo si Pavel pod vedením Ducha vybral ako záver tejto hlbokej písomnej komunikácie slová: „Spoločenstvo Svätého Ducha?“ Všimnite si, že Pavel spája slovo *spoločenstvo* s Duchom Svätým. Ako niekto, kto vyrastal v katolíckej cirkvi, keď som zvykol vidieť slovo *spoločenstvo* (anglické slovo *communion* sa prekladá aj ako *spoločenstvo*, aj ako *prijímanie*, pozn. prekl.), predstavil som si pri tom chlieb a víno. Je jasné, že to nie je to, o čom tu hovorí Pavel. Takže, čo znamená „spoločenstvo Svätého Ducha“? Ak sa vrátíme do pôvodnej gréčtiny, zistíme, že grécke slovo, ktoré prekladáme ako *spoločenstvo* je slovo *koinonia*. A tu je niekoľko definícií, ktoré sa týkajú tohto gréckeho slova: *obecenstvo, priateľstvo, komunikácia, intimita, spoločné zdieľanie, sociálny styk, partnerstvo, družnosť a blízka spoluúčasť*. To je dlhý, pôsobivý zoznam! Dovoľte mi, aby som ho rozdelil na tri hlavné kategórie:

- Obecenstvo
- Partnerstvo
- Intimita

Spoločenstvo znamená obecenstvo

Môj slovník definuje obecenstvo ako „priateľský vzťah, kamarátstvo, spoločné zdieľanie“. Intímni, blízki priatelia alebo kamaráti sa spolu tešia zo svojho priateľstva.

Zdieľajú sa spolu, rozprávajú sa spolu a vedia, čo sa odohráva v živote toho druhého.

Ako som už predtým spomenul, naozaj veľmi rád hrám golf. Keď si idem zahrať golf, obyčajne som obklopený nejakými blízkymi priateľmi. Celé kolo strávime tým, že sa spolu rozprávame. Je to jedno z najlepších prostredí pre kvalitné chvíle s priateľmi, pretože nás tam iba máločo vyrušuje. Kedysi, počas vysokej školy, som s obľubou zvykol hrať tenis, no pri tenise som mal problém komunikovať s mojím protivráčom. Jedným z hlavných dôvodov, prečo rád hrávam golf, je skutočnosť, že môžem komunikovať s mojimi protivráčmi. Na golfovom ihrisku som získal viac blízkych vzťahov, než prakticky kdekoľvek inde. Tam sa odohráva moje „obecenstvo“. Teraz už pravdepodobne rozumiete tomu, prečo naozaj túžim po tom, aby so mnou hrávala golf moja manželka – pretože na tejto planéte neexistuje človek, v ktorého prítomnosti by som bol radšej!

Medzi mojich najbližších priateľov patrí niekoľko ľudí, ktorí sú súčasťou tímu organizácie Messenger International. Pravidelne sa rozprávame o svojich zámeroch, výzvach a cieľoch. Silne sa spolieham na ich odbornosť a priateľstvo. Neviem, kde by som bol dnes bez týchto úžasných mužov a žien. Neustále niečo spolu robíme; bez tohto pretrvávajúceho kamarátstva by nebolo možné uskutočňovať poslanie organizácie Messenger International, ktorým je učiť, zasahovať a zachraňovať.

Z Písma je zrejmé, že apoštolovia sa úplne spoliehali na ich obecenstvo s Duchom Svätým. V Skutkoch čítame: „A teraz, hľa, Duch ma (Pavla) núti ísť do Jeruzalema, hoci neviem, čo ma tam čaká. Viem len to, čo mi Duch Svätý v každom meste ohlasuje, že ma čaká väzenie a súženie“ (Skutky 20,22-23). Pavel sa rozprával s Duchom Svätým o tom, čo ho čaká v budúcnosti. Všimnite si, že Duch Svätý mu nepovedal, že väzenie a súženie ho čaká v jednom

meste. Keďže Pavel mal pravidelné obecenstvo s Duchom Svätým, vedel, že súženie ho čaká v každom meste.

Neviem, ako ste na tom vy, ale ak by mne môj partner – ten, s ktorým som v úzkom obecenstve a priateľstve – neustále hovoril, že na mňa čaká súženie všade, kam sa vyberiem, pravdepodobne by som ho začal spochybňovať. Povedal by som mu napríklad: „Zmenil si svoj názor?“ alebo „Možno by sa to mohlo aspoň trošku zmeniť“ alebo „Čo keby ma namiesto súženia čakalo len trošku menej pohodlia?“ Duch Svätý sa neradoval z Pavlovho súženia; skôr ho pripravoval na to, čo ho čakalo v budúcnosti a mohol to robiť preto, lebo boli v úzkom spoločenstve.

Bolí chvíle, keď mi Duch Svätý povedal veci, ktoré som nechcel počuť. Opakovane som sa ho na tie veci pýtal (a dúfal som, že mi dá inú odpoveď), no deň čo deň som dostával tú istú správu. Keď sa s Duchom Svätým začneme takto rozprávať, nakoniec úplne stíchnu. Je to ako keby hovoril: „Ja som ti to už dostatočne objasnil; ty si teraz vyber, či chceš prijať moje smerovanie.“ Žiť v blízkom spoločenstve s Duchom Svätým znamená, že budú chvíle, keď vám povie veci, ktoré jednoducho nechcete počuť.

V Skutkoch 10 sa nachádza príbeh, v ktorom Peter prijíma takéto usmernenie od Ducha Svätého. Boh dal Petrovi víziu, ktorá odhaľovala Božiu ochotu umožniť spasenie aj pohanom. V 19. verši čítame: „Keďže Peter ešte stále premýšľal o videní, Duch mu povedal: Pozri, hľadajú ťa traja muži.“ Tí muži prišli, aby Petra odvedli do domu pohanského stotníka – na miesto, na ktoré by Peter ako zbožný židovský muž nikdy za normálnych okolností nešiel. Preto mu Duch Svätý jasne povedal: „Hej, dole ťa čakajú nejakí hostia a chcem, aby si šiel s nimi. Potrebujem ťa pri tejto úlohe.“ Duch Svätý vedel, že Peter nebude z tejto úlohy celý bez seba, ale dal mu ten pokyn bez toho, aby mu ponúkol akékoľvek ďalšie vysvetlenie.

Niekoľko kapitol predtým nachádzame ďalší príklad

spol'ahnutia sa na Ducha Svätého. „Pánov anjel prehovoril k Filipovi: Vstaň a choď na juh, na cestu, ktorá vedie z Jeruzalema do Gazy, je pustá“ (Skutky 8,26). Tu vidíme anjela Pánovho, ktorý dáva príkaz Filipovi. Nehovorí sa tam, že Filipovi sa zjavil *anjel*; hovorí sa tam, že „anjel Pánov *prehovoril* k Filipovi.“ Každý jeden preklad zachytáva tento detail. Prečo je tento rozdiel dôležitý? Z tohto textu môžeme vydedukovať, že Filip dokázal rozlišovať medzi hlasom anjela a hlasom Ducha Svätého, pretože neskôr v tej istej kapitole čítame: Duch povedal Filipovi: „Choď a pripoj sa k tomu vozu“ (Skutky 8,29). Filip dôverne poznal hlas Ducha Svätého – dokonca do tej miery, že dokázal hlas Ducha Svätého odlíšiť od hlasu anjela.

Ja som sa naučil rozoznávať hlas mojej manželky tak jasne, že ho dokážem identifikovať kdekoľvek – aj bez toho, aby som sa na ňu díval. Môžeme byť na rôznych miestach v miestnosti plnej ľudí, no keď ona začne hovoriť, rozoznám jej hlas spomedzi desiatok iných hlasov v tej miestnosti. Tak dobre poznali aj prví veriaci hlas Ducha. Viem si predstaviť, ako Filip rozprával tento príbeh Lukášovi, keď Lukáš spisoval knihu Skutkov. Možno Filip povedal: „Nie, Lukáš, v meste sa mi neprihovoril Duch. Bol to anjel. Ale Duch mi povedal, aby som sa pripojil k tomu vozu.“ Naozaj tak dobre poznáme Jeho hlas? Alebo existuje taká blízkosť s Duchom Božím, do akej sme ešte nevstúpili?

Keď bol Filip na púšti, Duch Svätý mu povedal, aby sa pripojil k určitému vozu. Prečo bolo to stretnutie významné? Ten pán, ktorý cestoval v danom voze, bol tretí najdôležitejší muž Etiópie. Kvôli jeho autorite a vplyvu znamenalo spasenie tohto Etiópčana začiatok šírenia evanjelia v jeho národe. Ak by Filip nebol citlivý na vedenie Ducha, premeškal by obrovskú príležitosť.

O niekoľko kapitol neskôr nachádzame ďalší príbeh, v ktorom vystupuje Timoteus, Pavel a Sílus:

Cez Frýgiu a galatský kraj iba prešli [Timoteus, Pavel a Sílás], lebo Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii. Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im nedovolil.

(Skutky 16,6-7)

Všimnite si, že tam je napísané, že „mali zakázané“ od Ducha Svätého a že „Duch im nedovolil“.

Začínate si všímať, aká bola komunikácia medzi prvými veriacimi a Duchom Svätým? Malo by to byť dnes iné? Máme nejaký lepší spôsob, ako môžeme slúžiť Bohu, ak len nie v Duchu Svätom? Boli vodcovia prvotnej cirkvi primitívni vo svojich metódach iba preto, lebo im chýbala moderná technológia? Jednoznačne nie. Žiadna technológia alebo metóda nemôže nikdy zaujať miesto hlasu Ducha Svätého. Títo vodcovia očakávali, že Duch bude intímne zaangažovaný v ich životoch; ctili si Jeho prítomnosť a vedome sa jej otvárali. Nič sa nezmenilo. Duch si praje kráčať s nami dnes v rovnako úzkom spoločenstve.

Viete si predstaviť, že by som s Lisou trávil všetky hodiny všetkých dní v našom dome bez toho, aby sme si čokoľvek povedali? To by bolo absurdné. Kto by už chcel také manželstvo? Ja milujem svoju manželku a túžim byť v jej blízkosti. Veľmi rád ju počúvam; zvuk jej hlasu je pre mňa nebeskou hudbou. Sme manželmi už viac ako tridsať rokov, no ak by bola slobodná (vdďaka Bohu, že nie je), húževnato by som ju sledoval. Zo všetkých ľudí na tejto planéte je ona, bez akýchkoľvek pochyb tu, s ktorou túžim najviac byť. Tak isto túži Duch Svätý pestovať blízke priateľstvo s tebou.

Už dvadsaťštyri rokov zvyknem prespávať v rôznych hotelových izbách a nikdy som sa nenudil. Ako by som mohol byť niekedy znudený, keď som každú chvíľu s Bohom? On je so mnou v mojej izbe. Preto si strážim môj čas v hotelových izbách. Pravidelne si hovorím:

„Nechcem tráviť čas s tímom, s ktorým cestujem, pretože chcem byť radšej osamote s Duchom Svätým.“ Milujem to, keď Ho počujem hovoriť. Nechápte ma zle – som rád aj s ľuďmi; dokonca to mám veľmi rád! Vôbec nie som nejaký pustovník alebo samotár. Totálne milujem ľudí, no naozaj si cením svoj čas (obecenstvo) s Duchom Svätým.

Druhý deň

Spoločenstvo znamená partnerstvo

Ďalšie anglické slovo, ktoré sa dá použiť na popísanie významu slova *koinonia* je *partnerstvo*. Príklad partnerstva vidíme v Lukášovom evanjeliu: „Len čo tak urobili, chytili veľké množstvo rýb, až sa im trhali siete. Preto dali znamenie *spoločníkom* z druhej loďky, aby im prišli pomôcť. Tí prišli a naplnili obe loďky tak, že sa až ponárali“ (Lukáš 5,6-7). Grécke slovo pre *spoločníka* je *metochos* (synonymum slova *koinonia*) a dá sa definovať ako „partner, spoločník, spolupracovník“. Títo ľudia boli spoločníci v spoločnej firme. Z tejto interakcie môžeme usúdiť, že dobré partnerstvo si vyžaduje tak komunikáciu, ako aj činy. Tímužim useli dať znamenie svojim spoločníkom a potom ich partneri prišli a pomohli im.

Pozrime sa teraz na jeden z pravdepodobne najúžasnejších textov celého Nového zákona. Pavel píše: „My sme totiž Boží spolupracovníci“ (1. Korint'anom 3,9). Nie je to úžasné? Páči sa mi, ako je to vyjadrené v anglickom preklade Weymouth: „[My sme] spolupracovníci pre Boha a s Bohom.“ Dostali sme príležitosť pracovať pre a so Stvoriteľom neba a zeme. Ďalší spôsob, akým sa to dá vyjadriť, je že máme výsadu pracovať v *partnerstve s Bohom*. To je úžasné pozvanie!

Efektívni partneri si medzi sebou vytvárajú príliv a odliv. Ja som vyrastal neďaleko od Michiganského jazera

a plavenie sa na plachetniciach bolo veľkou súčasťou môjho života. Užíval som si našu rodinnú plachetnicu, absolvoval som dvojočný výcvik plavby na plachetniciach a dokonca som sa zapojil aj do súťaží plachetníc. Pri jednom z mojich prvých závodov ma požiadali, aby som spolupracoval s jedným vynikajúcim kapitánom, ktorého posádka patrila k tým najlepším. Tešili sa z toho, že som sa pridala k ich tímu. Počas nášho prvého závodu som sa cítil ako piate koleso u voza. Kapitán dal príkaz a celá posádka sa okamžite pustila do jeho splnenia. Každý z nich presne vedel, čo má robiť a zaujal svoju pozíciu na lodi. Ja som sa cítil inak – bol som dosť mimo. Hoci som vedel, čo mám robiť, ale nevedel som sa s nimi zosúladiť. Ostatní členovia posádky si medzičasom vypracovali určitý rytmus spolupráce, ktorý som sa musel ešte naučiť.

Partnerstvo s Duchom Svätým, to je ako byť súčasťou takejto posádky. Musíte s Ním spolupracovať. Keď som prvýkrát verejne kázal, moja manželka a jej najlepšia priateľka zaspali v prvej lavici. Nespolu pracoval som s prílivom a odlivom Ducha. Trvalo mi to nejaký čas, no postupne som objavil, ako mám s Ním spolupracovať počas kázania. To isté som zažil aj pri písaní kníh. Písaniu prvej knihy som venoval celý jeden frustrujúci rok svojho života a počas neho som sa učil, ako mám pracovať v partnerstve s Ním. Nakoniec pre mňa písanie začalo byť jednoduchšie a začalo mi to ísť rýchlejšie. Pri oboch týchto veciach som sa naučil, že On v tom zohráva svoju rolu a ja tiež – a On si praje, aby to tak zostalo!

V Skutkoch 15 vidíme určitý aspekt partnerstva v praxi. Apoštolovia zostavovali list, ktorý chceli poslať všetkým veriacim z radov pohanov. V ňom hovorili: „Duch Svätý a my sme sa rozhodli“ (Skutky 15,28). Tu vidíme to partnerstvo v praxi. Vedúci zreteľne vyjadrili názor Ducha Svätého ako aj svoj vlastný názor vo vzťahu k určitej konkrétnej situácii. Obe strany sa podieľali na tom rozhodnutí.

Obe strany pri tom zohrávali svoju rolu. Boli partnermi v práci na kráľovstve.

Takýto istý koncept partnerstva sa dá vypozerovať aj v Starom zákone. Spomeňte si na to, keď Boh prišiel za Abrahámom pri Mamreho duboch a chcel s ním diskutovať o svojich plánoch, zničiť Sodomu a Gomoru (pozri 1. Mojžišova 18). Boh jasne považoval Abraháma za svojho partnera. Spolu s Abrahámom šiel potom Boh k neďalekému útesu a Boh povedal: „Naozaj zvažujem, že zničím tie dve mestá. Čo si o tom myslíš, Abrahám?“ (parafráza autora). Abrahám bol z toho pomerne znepokojený, pretože v jednom z tých miest žil jeho synovec. Po značnom zvažovaní nakoniec presvedčil Boha, aby tie mestá nezničil, ak by v nich našiel aspoň desať spravodlivých ľudí.

Je zrejmé, že Boh si vážil Abrahámov názor. Dokonca v 1. Mojžišovej 18,17 hovorí: „Môžem tajiť pred Abrahámom, čo chcem urobiť?“ Je jasné, že Boh chcel Abrahámovi dopredu vyjaviť svoje plány. Prečo? Pretože Abrahám žil v úzkom spoločenstve alebo partnerstve s Bohom.

S podobnou situáciou sa stretávame v Mojžišovom živote. Boh povedal Mojžišovi: „Teraz ma už nechaj, nech proti nim vzplanie môj hnev a vyhubím ich. Z teba však urobím veľký národ“ (2. Mojžišova 32,10). Keď to Mojžiš počul, začal presviedčať Boha, aby zanechal svoj hnev a zmenil svoje plány. Dnes sa nám to ľahko číta a ani si celkom neuvedomujeme, čo sa tam vlastne vtedy odohralo. No zastavte sa a zamyslite sa nad tým: Mojžiš dokázal pripomenúť Bohu, čo bolo najlepším zámerom tak pre Neho, ako aj pre Jeho ľud – dokonca aj potom, čo Boh povedal: „Teraz ma už nechaj!“ To preto, lebo Mojžiš žil a pracoval v úzkom partnerstve s Bohom.

V tomto bode je pre nás dôležité uvedomiť si, že Boh je ten Všemocný a vždy si zasluhuje našu úctu. Iba vďaka

Jeho milosti a moci sme schopní byť v partnerstve s Ním. On sa rozhodol, že nám umožní stať sa súčasťou Jeho veľkolepého plánu a diela. Aké úžasné výsady nám dal vďaka tomu rozhodnutiu!

Toto sú dva skvelé príklady zo Starého zákona, no v skutočnosti ani Abrahám, ani Mojžiš nemali to, čo máme my dnes. Boli určité chvíle a príležitosti, keď títo hrdinovia viery dokázali stať v takomto partnerstve s Bohom. Avšak Duch Svätý žije v nás neustále – 24/7. Nemusíme na Neho čakať, aby nás navštívil pod nejakými dubmi, ani nemusíme vystúpiť na nejaký kopec, ktorý sa volá Sinai, aby sme sa s Ním mohli stretnúť. Máme k Nemu neustály prístup. A najlepšie je to, že On chce pracovať v partnerstve s nami – riadiť naše kroky a počúvať naše myšlienky.

Nielenže je Duch Svätý s nami v každej chvíli, On dokonca ani nikdy nemusí spať. Nedávno som sa zobudil o 2:20 ráno a nevedel som znova zaspať, pretože som bol taký nadšený z uplynulého dňa v službe. A tak som vstal a rozprával som sa so svojím Partnerom. A hádajte, čo sa stalo? On bol hore. Bolo to úžasné! Nepovedal mi: „John, prečo ma budíš?“ Napríklad moja manželka by mi asi povedala: „John, prosím ťa, prečo ma budíš tak skoro ráno?“ Ak by som na to reagoval slovami: „Chcem sa s tebou porozprávať, miláčik“, pravdepodobne by ma udrela vankúšom. Na svoj spánok je naozaj citlivá, a tak viem, že ju nemám budiť (a ona vie to isté o mne, keď sa takáto situácia prihodí jej). Duch Svätý sa teší mojej spoločnosti kedykoľvek. Je nadšený z toho, keď so mnou môže hovoriť o nastávajúcom dni a niekedy mi dokonca dá trošku nahliadnuť do toho, čo sa ešte len udeje. Preto rád začínam každý deň v Jeho prítomnosti. On je môj Partner a naše spoločenstvo je životne dôležitou súčasťou môjho dňa.

Je dôležité všimnúť si, že Duch Svätý je v tomto vzťahu senior partner (nadriadený partner). Pavel povedal

vedúcim v Efeze: „A tak dávajte pozor na seba aj na stádo, ktoré vám ako pastierom Duch Svätý zveril. Pamätajte, že je to jeho cirkev, za ktorú obetoval svoju vlastnú krv“ (Skutky 20,28, SNC). Všimnite si, že Pavel nepovedal: „Stádo, ktoré vám ako pastierom zveril Ježiš“. Tento verš dokonale ilustruje Ježišove partnerstvo s Duchom Svätým. Ježiš kúpil Božiu cirkev „svojou vlastnou krvou“. Duch Svätý ako osoba Božej Trojice, ktorá v súčasnosti prebýva na zemi, teraz poveruje pastierov Cirkvi a spravuje jej záležitosti. On ju má na starosti – alebo keby sme to mali vyjadriť inak, On je senior partner. Pavel si jednoznačne uvedomoval skutočnosť, že Duch Svätý je Ten, kto prebýva pri nás a v nás.

Ďalší príklad tejto reality nachádzame v Skutkoch 13: „Keď slúžili Pánovi a postili sa, povedal im *Duch Svätý*: Oddeľte mi Barnabáša a Saula na dielo, na ktoré som ich povolal. ... Oni, vyslaní *Duchom Svätým*, prišli do Seleukie“ (2. a 4. verš). Aj pri tejto príležitosti znova vidíme Ducha Svätého jasne identifikovaného ako partnera (v spoločensťve) s apoštolmi. Pamätajte na to, že Ježiš je u svojho Otca v nebi. Duch Svätý bol zoslaný na zem, aby sa nám v tomto úžasnom živote stal partnerom.

Tretí deň

Blízka spoluúčasť

Pozrime sa znova do 2. Korint'anom 13,14: „Milosť Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločensťvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!“ Keď sme si už zadefinovali spoločensťvo ako „obecenstvo“ a ako „partnerstvo“, pozrite sa na tento verš vo svetle nového porozumenia týchto dvoch pojmov, ktoré ste medzitým získali. Začínate si uvedomovať obrovskú dôležitosť tohto Pavlovho výroku? Ale tam to ešte nekončí. Slovo *koinonia* tiež

znamená aj „blízku spoluúčasť“.

Vďaka nasledujúcej poznámke síce odhalím svoj vek, no keď ja počujem slová *blízka spoluúčasť*, spomeniem si na Beatles. Ešte ako malý chlapec (dlho predtým, než sa Beatles rozdelili), keď niekto povedal: „Paul McCartney“, okamžite som si spomenul na Beatles: Johna Lennona, Georgea Harrisona a Ringa Starra. V tom čase som si Beatles nevedel vôbec predstaviť ako jednotlivcov; boli to proste Beatles.

Ďalším príkladom blízkej spoluúčasti sú Traja chumaji (Three Stooges, v češtine Tři moulové). Neboli by to „traja chumaji“, keby tam nebol Moe, Larry a Curly – všetci traja. Scénka, v ktorej by vystupoval iba Moe, by bola naozaj trápna. Na scénkach Troch chumajov bola najlepšia vzájomná dynamika tých troch postáv. Boli vzájomne závislí jeden na druhom.

Keď uvažujem nad ľuďmi, ktorí prežívajú blízku spoluúčasť s Duchom Svätým, jeden z prvých ľudí, ktorí mi prídu na myseľ je Dr. David Yonggi Cho. Doktor Cho je pastorom jedného z najväčších zborov na zemi. Nikdy nezabudnem na to, keď som ho prvýkrát stretol v roku 1980. Bola to jeho prvá návšteva v mojom domácom zbore a vďaka svojej pozícii v rámci nášho zborového tímu som mal možnosť vítať a hostiť našich hostujúcich rečníkov. Robil som to niekoľko rokov predtým, než som stretol Dr. Cho, takže dovtedy som hostil niekoľko desiatok služobníkov. Avšak moje stretnutie s Dr. Cho bolo úplne jedinečné. Keď sme nasadli do môjho auta, prišla s ním aj Pánova prítomnosť. Takmer okamžite som začal plakať; po tvári mi stekali slzy. Snažil som sa byť ticho, lebo som ho nechcel vyrušovať pred jeho službou, no napokon som mal pocit, že mám prehovoriť. Jemne a triezvo som povedal: „Dr. Cho, Boh je tu s nami, v tomto aute.“ On sa usmial a prikývol. „Viem.“ Toto stretnutie bolo pre mňa silné a významné, keď teraz rozmýšľam o tom, koľko

Dr. Cho píše a káže o svojom obecenstve s Duchom Svätým. Počul som ho hovoriť, že sa modlí dve až štyri hodiny denne, väčšinou v Duchu. Pre Dr. Cho je kvalitný čas s Duchom Svätým prioritou; preto je v jeho živote Božia prítomnosť taká silná.

Pred niekoľkými rokmi som kázal o Duchu Svätom počas ranných nedeľných bohoslužieb v jednom veľkom zbere. V ten večer, keď sme sa vrátili na večerné bohoslužby, som mal začať kázať približne po štyridsiatich piatich minútach od začatia stretnutia. Namiesto toho sa však Duch Svätý začal dotýkať ľudí a tí prežívali uzdravenie a spasenie. K mikrofónu som sa dostal až po dvoch hodinách. Ešte predtým, než som nakoniec mohol vyjsť na pódium, prišiel ku mne so slzami pastor (ktorý vôbec nie je nejaký jemný alebo slabý muž) a povedal: „John, počas ôsmich rokov, čo vediem tento zbor, som nikdy tak veľmi nepocíťoval Božiu prítomnosť!“ Okamžite som mu povedal: „To má svoj dôvod. Deje sa to preto, lebo dnes ráno sme hovorili o Duchu Svätom a kedykoľvek sa o ňom rozpráva, začne sa prejavovať.“ To je výborná ilustrácia toho, čo sa stane, keď vy a ja ako „bežní“ veriaci budeme žiť v úzkom spoločenstve s Duchom.

Spoločenstvo znamená intimitu

Posledný význam slova *koinonia* je „intimita“. Vlastne práve toto slovo najlepšie popisuje Pavlove použitie slova *koinonia* v 2. Korint'anom 13,14. Intimita sa dá vybudovať len prostredníctvom obcenstva a vzťahu, no presahuje vedľajšie významy oboch týchto pojmov. Intimita zasahuje hlboko do myšlienok, tajomstiev a túžob srdca.

V *The Message*, v jednom z anglických prekladov Biblie, čítame: „Intímne priateľstvo Ducha Svätého nech zostáva so všetkými vami“ (2. Korint'anom 13,14). Ja považujem intimitu za najhlbšiu úroveň priateľstva. Nikdy

nezabúdajte na to, že túžbou Ducha Svätého je byť vaším priateľom; On si túžobne želá mať obecenstvo s vami. V Jakubovi 4,5 je napísané: „Až po závisť túži (po nás) Duch, ktorému dal prebývať v nás?“ (SLB) On žiarlivo túži po vás a po vašom čase a pozornosti. Zamyslite sa nad tým: Duch Svätý je Boh a pred Ním nie je nič skryté. Jeho poznanie, múdrosť a porozumenie nemajú hraníc – a On vám túži zjaviť seba samého. Keď spoznám alebo porozumiem niečomu, čo má veľkú hodnotu alebo dôležitosť, vášnivo túžim po tom, aby som sa s tým zdieľal s ľuďmi, ktorí sú mi najbližší. To isté platí pravdepodobne aj o vás a Duch Svätý v tom tiež nie je iný.

Príliš často sa veriaci pokúšajú priblížiť k Ježišovi bez vzťahu s Duchom Svätým. Podobá sa to na chybu, ktorú spravili farizeji. Povedali Ježišovi: „My sme sa nenarodili zo smilstva; máme jediného Otca, Boha. Ježiš im povedal: Keby bol Boh váš Otec, milovali by ste ma, veď ja som vyšiel a prichádzam od Boha. Neprišiel som sám od seba, ale on ma poslal“ (Ján 8,41-42). Farizeji chceli mať vzťah s Otcom bez toho, aby mali vzťah s Ježišom. Neboli ochotní prijať, že Boh má na to iný názor. Ježiš vysvetľoval farizejom, že On a Jeho Otec sú jedno. Dokonca neskôr povedal: „Ak ste ma spoznali, budete poznať aj môjho Otca“ (Ján 14,7). No farizeji Ho jednoducho odmietli počúvať. A keďže neboli ochotní prichádzať k Otcovi skrze Syna, nemohli sa vlastne k Otcovi priblížiť vôbec.

Takisto Ježiš jasne povedal, že On už nie je na zemi a že Otec poslal Ducha Svätého (Toho, kto je presne taký, ako náš Spasiteľ), aby sa stal naším Pomocníkom (Ján 16,7). Duch bol poslaný, aby zjavoval Ježiša – presne tak, ako Syn bol poslaný, aby zjavoval Otca. Musíme pamätať na to, že Duch Svätý miluje prinášať slávu Ježišovi. Ak naozaj chcete vedieť viac o Ježišovi, musíte tráviť čas s Duchom Svätým. Duch vám bude jasne zjavovať Ježiša. Avšak Duch Svätý sa prejavuje iba tam, kde si Ho ctia.

Keď si ctíme Ducha, On nám začne zjavovať samého seba a my si budeme môcť užívať Jeho úžasnú prítomnosť a viac spoznávať Toho, koho nám On bude zjavovať.

Počas uplynulých tridsiatich rokov duchovnej služby som nikdy nevidel žiadnu výnimku tejto pravdy: najlepšie poznajú Ježiša tí ľudia, ktorí žijú v najintímnejšom vzťahu s Duchom Svätým. To dáva úplný zmysel, pretože Duch je Ten, ktorý nám zjavuje Ježiša.

Chápanie osobnosti Ducha

Ak chceme mať s niekým intímny vzťah, musíme sa snažiť spoznať povahu osoby, s ktorou túžime mať intímny vzťah. Toto chápanie prirodzene obohatí naše spoločenstvo a prinesie intimitu na najhlbšej úrovni.

Dlhý čas som sa správal ku všetkým mojim štyrom synom rovnako. To prirodzene vyvolávalo určité problémy. Prečo bola táto forma rodičovstva neefektívna? Pretože každý z mojich synov má jedinečnú osobnosť. Moja manželka bola na to citlivá a vytrénovala ma v rozoznávaní rozdielov medzi nimi. Odkedy sa snažím pochopiť jedinečnosť každého z mojich synov, môj vzťah s nimi sa dostáva na ďalšiu a ďalšiu úroveň.

Keďže s manželkou máme veľmi intímny vzťah, rozumiem jej prejavom. Táto intimita sa rozvinula v našom vzťahu preto, lebo ako manželia žijeme spolu už viac ako tridsať rokov a intimita je produktom kvalitného času. Stačí mi jeden jej pohľad a mohol by som napísať niekoľko stránok o tom, čo si pri ňom pomyslela. Inokedy sú zase chvíle, kedy by som vám vedel povedať, čo Lisa chce aj bez toho, že by mi povedala čo i len jedno slovko. Ak by ste mi povedali: „John, na raňajky som vám pripravil slaninu, vajíčka a krupicovú kašu“, s istotou by som na to mohol zareagovať slovami: „Počuj, Lisa nebude chcieť ani kašu, ani slaninu.“ Nemusel by som sa jej na to pýtať;

už viem, že nemá rada ani krupicovú kašu, ani slaninu. Toto je síce veľmi povrchný príklad, ale to isté platí aj o osobnejších veciach. Tento typ intimity sa nevyvinie počas jednej noci. Museli sme ju roky kultivovať prostredníctvom kvalitného času a komunikácie. Nikto nevie lepšie ako ja, čo má moja manželka rada a čo neznáša a nikto nevie lepšie ako moja manželka, čo mám rád ja a čo neznášam. Podobne rastieme v poznaní a chápaní Ducha Svätého, keď spravíme záväzok, že s Ním budeme komunikovať a tráviť čas v Jeho prítomnosti.

Štvrtý deň

Poznať jeho prirodzenosť

V 14. a 16. kapitole evanjelia Jána Ježiš devätnásťkrát používa osobné zámená *On*, *Jemu* a *Jeho* vo vzťahu k Duchu Svätému. Je úplne jasné, že Duch Svätý je osoba. A znova hovorím, že keď Ho nazývam osobou, nemám tým na mysli nejakú ľudskú osobu. Pamätajte na to, že ľudské bytosti boli stvorené na Boží obraz. To znamená, že aspekty toho, čo my považujeme za „osobnosť“, sú odrazom toho, čo pôvodne existovalo u Boha, no Boh nie je presne taký, ako sme my. A preto existujú určité aspekty Jeho osoby, ktoré nikdy nezapadnú do našich príslovečných ľudských „škatúl“.

Existuje jeden objav, ktorý som spravil, ktorý mi naozaj pomáha pri tom, ako sa správam k Duchu Svätému a ako s Ním pestujem vzťah. Pri štúdiu tých osobných zámen, ktoré v pôvodnej gréčtine poukazujú na Ducha Svätého som si všimol, že grécke osobné zámeno, ktoré sa často používa v spojitosti s Duchom Svätým, má neutrálny tvar (nie je vyslovene mužské, ani ženské). Môže sa dokonca používať tak pre muža, ako aj pre ženu pri popisovaní jednej osoby.

V angličtine nemáme takéto osobné zámeno. Máme *on, ona a ono*. *Ono* je osobné zámeno pre nejakú vec alebo pre zviera. *On* sa vzťahuje na mužský rod a *ona* sa vzťahuje na ženský rod. Neexistuje jedno, z hľadiska rodu - neutrálne osobné zámeno na popísanie muža alebo ženy. V gréčtine však takéto neutrálne osobné zámeno existuje a v Novom zákone ho môžete často nájsť použité v súvislosti s Duchom Svätým. A ešte raz pripomeniem, že toto osobné zámeno sa vzťahuje na bytosť, nie na vec.

V Starom zákone sa dá nájsť niečo podobné. V pôvodnej hebrejčine sa nachádza veľa prípadov, keď nejaké konanie, ktoré je pripisované Duchu Svätému, patrí funkčne do ženského rodu (ale nemá žiadnu ženskú podstatu). Židia často pri písaní vychádzali z funkčnosti (z toho, čo niekto alebo niečo spravil/o v protiklade k tomu, kto alebo čo to bol/o). Nikde v Písme nie je Duch Svätý ani raz popísaný ako osoba ženského rodu, avšak niektorým Jeho činom sú pripisované ženské vlastnosti.

Toto je rozsiahla téma a na jej výklad tu nemám dostatok priestoru, ale dovoľte mi jednu vec úplne vyjasniť: Nemyslím si, že Duch Svätý je osoba ženského rodu. Dovoľte mi, aby som to dokonca napísal znova ešte priamejšie: Duch Svätý nie je osoba ženského rodu. Niektorí ľudia učia túto doktrínu a mne sa to zdá nepodložené a vysoko senzáciechtivé. Prosím vás, aby ste si tento koncept úplne vyhodili z hlavy. Duch Svätý nie je žiadna bohyňa.

Chcem povedať toto: Musíme si pamätať, že Boh nebol stvorený na náš obraz. My sme boli stvorení *na Jeho obraz*. Viem, že to znie úplne elementárne, no táto pravda je vrcholne dôležitá pri pokračovaní v tomto štúdiu. V 1. Mojžišovej 1,27 čítame: „Boh stvoril človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril. Stvoril ich ako muža a ženu“. Iné preklady hovoria: „Boh stvoril muža“ alebo „ľudstvo“. Osobne si myslím, že najlepším prekladom

týchto slov je „ľudské bytosti“ alebo „ľudstvo“. Takže v 1. Mojžišovej sa dozvedáme, že Boh stvoril mužov a ženy *na Jeho obraz*. Musíme si položiť otázku, že ak On stvoril na svoj obraz aj muža, aj ženu, či to neznamená, že vlastnosti, ktoré považujeme za „ženské“, môžu mať svoj pôvod v Bohu? Je možné, že bytosť Ducha Svätého zaujíma miesto alebo presahuje naše chápanie toho, čo je mužské a čo je ženské? Musí to tak byť, lebo aj muži, aj ženy boli stvorení na Boží obraz.

Som si istý, že ste si všimli, že na Ducha Svätého sa v celej tejto knihe odvolávam ako na „Neho“, „Ním“ alebo „Jeho samého“ a budem v tom aj pokračovať. Tento koncept – že Duch Svätý má vlastnosti, ktoré zaradujeme medzi ženské – vie byť pre anglicky hovoriacich ľudí dosť zložitý a mäťúci. Prečo teda o tom píšem? Nevkladal by som sem túto tému, keby som si nemyslel, že vám môže pomôcť v porozumení a budovaní vo vzťahu s Duchom Svätým.

On je nežný a jemný

Ešte predtým, než budem pokračovať, dovoľte mi povedať vám trošku viac o prostredí, z ktorého pochádzam. Môj otec je veteránom z 2. svetovej vojny. Má deväťdesiattri rokov a veľmi ho milujem. Môj otec ma naučil mnohé veci, ktoré mi v priebehu môjho života veľmi pomohli. Avšak jedna z vecí, na ktoré ma nepripravil bola - ako byť manželom svojej ženy. Peter raz povedal: „Mužovia, uznanlivo nažívajte so ženským pokolením“ (1. Petra 3,7 SLB). Keď som si zobral Lisu za manželku, nesnažil som sa nažívať s ňou „uznanlivo“. Lisa bola prvá láska môjho života. Pred ňou som nemal žiadne intímne priateľstvo s inou ženou. A tak som sa k nej správal ako ku každému inému chlapovi. Asi si viete predstaviť, že tento prístup nebol úspešný. Musel som sa naučiť, ako mám

s ňou nazívat' ako so ženou.

Jedna vec, ktorú som sa musel naučiť, bolo hovoriť s Lisou jemne. Žiaľ, sú aj chvíle, keď s členmi svojej rodiny komunikujem tvrdo. Vďaka Duchu Svätému, ktorý ma usvedčuje a potom sa im dokážem ospravedlniť a veci znova urovnať. Raz som to naozaj pokazil vo vzťahu k jednému z mojich synov, a tak som musel za ním zájsť a poprosiť ho o odpustenie. On mi veľmi rýchlo odpustil a všetko bolo medzi nami znova v poriadku. S Lisou to bol iný príbeh. Ona bola na mňa nahnevaná niekoľko dní za to, ako tvrdo som sa rozprával s mojím synom. Nemalo to nič do činenia s nejakou urážkou; bol to len prirodzený vedľajší produkt jej citlivosti vo vzťahoch. S mojím synom sme sa zmierili takmer okamžite, no na obnove spoločenstva s mojou manželkou som musel trochu “popracovať”. Dva dni po tomto incidente mi povedala: „Ešte stále sa spamätávam z toho, ako si sa rozprával s naším synom.“ Naučil som sa, že toto je dar, ktorý prichádza cez Lisin život. Ako mnoho žien, aj ona je extrémne vzťahová a veľmi chráni tých, ktorí sú jej blízko.

Môže byť, že Duch Svätý má tiež takúto veľkú vzťahovú intenzitu, ktorú typicky považujeme za ženskú vlastnosť? Biblia hovorí: „Nezarmucujte Svätého Božieho Ducha“ (Efežanom 4,30). Ako Rick Renner poukazuje vo svojej knihe *Žiariace drahokamy z gréčtiny (Sparkling Gems from the Greek)*, slovo, ktoré sa tu prekladá ako *zarmucovať* vyjadruje „hlboký smútok a úzkosť“. Pochádza zo slova, ktoré popisuje bolesť, ktorú môžu zakúsiť len dvaja ľudia, ktorí sa hlboko navzájom milujú. Takže Pavel v podstate hovorí: „Nezraňujte hrozivo Toho, kto vás tak hlboko miluje.“ Prečítajme si teraz tento text v jeho kontexte:

Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby počúvajúcim prinášalo požehnanie. Nezarmucujte [nespôsobujte zármutok] Svätého Božieho Ducha, ktorého pečať nosíte na deň

vykúpenia. Odhod'te každé rozhorčenie, vášeň, hnev, krik a rúhanie so všetkou zlobou. A buďte k sebe dobrí, milosrdní, odpúšťajte si navzájom, ako aj vám Boh odpustil v Kristovi. (Efežanom 4,29-32)

Vidíte tú jemnosť Ducha Svätého?

Jemnosť je skutočnou silou, ktorú treba obdivovať. Pavel nás vyzýva, aby sme mali jemné srdce. Ak si chcem užívať zdravý, pulzujúci vzťah s mojou manželkou, tak musím mať jemné srdce a v súlade s tým sa rozprávať aj s mojimi synmi. Podobne, ak si máme užívať zdravý, pulzujúci vzťah s Duchom Svätým, musíme byť citliví na veci, ktoré Mu prinášajú zármutok. Je celkom zaujímavé, že Pavel spája hlboký zármutok Ducha Svätého s nasledujúcimi formami správania: *zlé alebo urážlivé slová, rozhorčenie, hnev, krik, rúhanie so všetkou zlobou*. Veľmi sa to podobá na tie typy správania, ktoré zarmucujú aj moju manželku. Znova poviem – nie je to dôkazom toho, že Duch Svätý má takúto veľkú vzťahovú intenzitu, ktorú typicky považujeme za ženskú vlastnosť?

Všimnite si, že Pavel nehovorí: „Nezarmucujte Ježiša.“ A nehovorí ani: „Nezarmucujte Otca.“ Špecificky hovorí: „Nezarmucujte Ducha.“ Duch Svätý sa usídlil v našom srdci. On ide všade tam, kam ideme my; to je intímne spoločenstvo. Preto ho hlboko ovplyvňujú veci, ktoré vpúšťame do svojho života.

Pozrite sa na to z iného uhla. Ak ma niekto s preklínaním vykáže z miestnosti, nevadí mi to. Ale ak niekto s preklínaním vykáže z miestnosti moju manželku, bude mať problém. Ježiš podobným spôsobom poukázal na tú istú vec, keď povedal: „A kto by povedal slovo proti Synovi človeka [Ježišovi], tomu bude odpustené. Kto by však hovoril proti Duchu Svätému, tomu nebude odpustené ani v tomto veku, ani v budúcom“ (Matúš 12,32). Nie je zaujímavé, že Boh Otec (zjavený skrze Syna, ktorý hovoril iba vôľu svojho Otca), sa zastáva Ducha Svätého?

Otec nenabádal k takejto ochrane v našom vzťahu k Ježišovi alebo k sebe samému, ale vo vzťahu k Duchu to spravil.

Vzťah medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým je tajomstvo, ktoré možno nikdy naplno nepochopíme. Je zaujímavé, všimnúť si tento rozdiel v našom vzťahu s Duchom Svätým. Našu interakciu s Ním si musíme ceniť a chrániť. Je dôležité, aby sme nezabúdali na to, že Mu môžeme spôsobovať smútok a niekedy dokonca hlboký zármutok. Prečo je to také podstatné vo vašom vzťahu s Ním? Pretože prejavy Jeho prítomnosti vo vašom živote budú zmarené, ak nebudete dostatočne chápať, ako sa máte k Nemu správať.

Piaty deň

On je citlivý, a predsa silný

Ducha Svätého nazývame aj Utešiteľom, však? Ku komu obyčajne deti bežia, keď sa zrania? Bežia k svojim matkám. Vzhľadom na túto skutočnosť viacero amerických štátov vytvorilo zákony, ktoré vyzdvihujú úlohu ženských policajtiok pri zaobchádzaní s mládežníckymi delikventmi. Na Hawajských ostrovoch platí zákon, ktorý uprednostňuje ženy z radov policajtov, aby sa ako prvé dostali do kontaktu s mladými ľuďmi, ktorí boli práve vzatí do väzby. Zistili totiž, že títo mladí ľudia reagujú lepšie na ženy z radov policajtov. U žien sa prirodzene prejavuje vrodená schopnosť utešovať a chlácholiť. A znova hovorím, že hoci tu hovorím takéto veci, nehovorím tým, že Duch Svätý je žena.

V určitom zmysle prirovnávam Ducha Svätého ku kráľovi Dávidovi. Všimli ste si niekedy, aký jemný bol Dávid? Aký bol súcitný a citlivý? Keď zomrel Absalóm, plakal aj napriek tomu, že on sám dal pokyn armáde, aby skoncovala

s Absalómovou vzburou (pozri 2. Samuelova 19). V niekoľkých situáciách vidíme Dávida plakať a písať piesne. Jeho vzťah s Jonatánom je jedným z najlepších príkladov intímneho, blízkeho priateľstva v celom Písme. No nikdy pri tom nezabúdajte, že Dávid bol bojovník; ten, ktorý zabil obra a pozabíjal tisíce ľudí. Bol vodcom slávnych hrdinov – je celkom možné, že to bola najvýnimočnejšia skupina bojovníkov v celých izraelských dejinách (pozri 2. Samuelova 23). V jednom prípade dokonca Dávid zamýšľal zabiť muža, ktorý odmietol dať vodu a jedlo jeho nasledovníkom (pozri 1. Samuelova 25). Dávid nebol žiadny slaboch; bol to bojovník. No napriek tomu bol aj nežný a citlivý.

Dovoľte, aby som vám pripomenul, že Duch Svätý je tiež nazývaný Duch sily (pozri Izaiáš 11,2). On je všemocný a v žiadnom prípade nie je slabý alebo neschopný. Zároveň je dobrosrdečný a hlboko precítiťuje veci. Môžeme ho zarmútiť našimi slovami alebo činmi. Aký úžasný Boh!

Neznepokojujte sa, ak máte ťažkosti s úplným pochopením Jeho osobnosti a podstaty. Vždy si musíme pamätať, že Jeho osobnosť sa nedá obmedziť naším ľudským chápaním. On však sľúbil, že sa nám zjaví, ak sa my priblížime k Nemu. To je ale pozvanie!

Ako som už spomínal predtým, nemám šancu úplne popísať tajomstvo a slávu Ducha Svätého (pozri 1.Korint'anom 2,6-16). Mojim cieľom je predstaviť vám, Ho, aby ste mohli začať objavovať Jeho veľkosť a tešiť sa z Jeho prítomnosti vo vašom živote.

Dávajte si pozor na to, aby ste Ho nezarmucovali

Nedávno som sa stiahol z pozerania akéhokoľvek televízneho programu na určité obdobie. Moje spoločenstvo s Bohom bolo silné, keďže som sa ponoril do modlitieb a do Slova. Počas tohto obdobia som vošiel do obývacej izby,

v ktorej moji synovia pozerali nejaký film. Nebol to zlý film, ale do miestnosti som vošiel práve počas jednej scény, v ktorej niekoho zabili. Okamžite som z tej miestnosti odišiel. Keďže som počas pestovania spoločenstva s Duchom Svätým začal byť omnoho citlivejší na Neho, dokázal som precítiť Jeho zármutok pri pozieraní takýchto obrazov.

Nikdy nesmieme zabúdať na to, že Duch si v nás vytvoril svoj príbytok. Keď idete napríklad do kina, beriete si Ho so sebou – Boha vesmíru, ktorý je svätý a nekonečný vo svojej sile. On je stále s vami, pretože On sľúbil, že vás nikdy nenechá a neopustí. No tiež zistíte, že ak Ho so sebou vtáhuje do vecí, ktoré Ho zarmucujú, zrazu úplne stíchne.

Aká by mala byť naša reakcia, keď Duchu spôsobíme zármutok? Mali by sme Ho okamžite požiadať o odpustenie a malo by to byť hlboké, úprimné ospravedlnenie. Keď zarmútim svoju manželku, nikdy potom nefunguje nejaké rýchle „dajme si to do poriadku“ ospravedlnenie. Lisa dokáže odhaliť, ako to naozaj je. Vie, že chcem len ďalej pokračovať v živote namiesto toho, aby som úprimne oslovil tie problémy, ktoré spôsobili narušenie nášho vzťahu. Lisinou túžbou nie je, odsudzovať ma, ale skôr sa uistiť o tom, aby sa do nášho vzťahu nedostalo nič neúprimné alebo umelé. Podobne je na nás žiarlivý aj Duch Svätý; nechce len nejaký umelý vzťah, ale skutočnú intimitu.

Počas tejto kapitoly som spomínal situáciu, keď som použil tvrdé slová voči jednému nášmu synovi. Počas niekoľkých nasledujúcich dní po tejto udalosti mi to Duch Svätý opakovane pripomínal v mojej modlitebnej komôrke. Nebolo to odsúdenie. Išlo pri tom o spoločenstvo. Neuvedomoval som si, ako hlboko som ho zarmútil a zo začiatku moje prvé prosby o odpustenie v tejto veci neboli motivované skutočným, zbožným

smútkom. Viac mi záležalo na tom, aby som sa jednoducho mohol pohnúť a ísť ďalej. Jeho opakované, nežné nutkanie ma priviedlo do bodu skutočného, hlbokého, zbožného zármutku, ktoré následne viedlo k očisteniu mojej duše (mysle, vôle a emócií).

Pavel oslovil Korintský zbor podobným spôsobom po tom, čo ich neposlušnosť spôsobila narušenie ich vzťahu s Bohom. Napísal (a pri čítaní jeho slov myslite na to, že to sú slová Božieho Ducha):

Pozrite, k čomu vás viedol tento zármutok podľa Božej vôle: akú vo vás vzbudil opravdivosť, akú ochotu na ospravedlnenie, aké znepokojenie, akú bázeň, akú túžbu, aké úsilie, aký trest!
(2. Korint'anom 7,11)

Vďaka Bohu, že nám bolo odpustené a že sme boli očistení krvou Baránka. Avšak hoci ako veriaci máme správne postavenie pred Bohom, naše spoločenstvo s Duchom Svätým potrebujeme neustále obnovovať, keď Ho zarmútíme. Presne tak, ako to robil apoštol Pavel s Korint'anmi, až pokým im to nebolo naozaj ľúto, tak aj Duch Svätý vytrvalo usvedčuje nás, pretože horlivo túži po skutočnom spoločenstve s nami. Zármutok od Boha, ktorý som prežil, viedol k nefalšovanej naliehavosti, vyčistiť tie veci a k túžbe, aby sa moja duša mohla znova napojiť na Neho v obnovenom spoločenstve. Vďaka Bohu, že Duch Svätý rád a rýchlo odpúšťa!

Nikdy nezabúdajte: Duch Svätý je jemný, ľútostivý a utešujúci (to sú vlastnosti, ktoré sú často pripisované ženám); ale zároveň je aj mocný, silný a podobá sa na bojovníka (to sú vlastnosti, ktoré sú často pripisované mužom). Ak máme zakúšať intimitu s Ním, musíme sa stále viac a viac učiť o Jeho osobnosti. Potrebujeme s Ním nadväzovať vzťah tak, ako si to predstavuje On. Keď rastieme v poznaní toho, kto je Duch Svätý, môžeme zakúšať hlbšie spoločenstvo so Všemocným.

Niekedy sa snažím s mojou manželkou rozprávať o golfe. Poviem niečo ako: „Drahá, nebudeš mi veriť! Dnes som dal 68-ku!“ Moji chlapi sú z toho úplne nadšení a povedia: „Oci, porozprávaj nám o každom jednom údere!“ Na druhej strane moju manželku viac zaujímajú rozhovory, ktoré som na ihrisku viedol so svojimi priateľmi. To ju naozaj nadchýna – vzťahy. Ak chcem nadviazať vzťah s Lisou na jej úrovni, tak s ňou potrebujem hovoriť o veciach, ktoré zaujímajú ju. Takisto musíme objavovať, čo zaujíma a čo sa páči Duchu Božiemu. Keď odhaľujeme Jeho veľkosť pri čítaní Slova a trávime kvalitný čas v Jeho prítomnosti, On nám bude verne zjavovať samého seba.

Stíšenie – 1. deň

MÔŽETE POČUŤ BOŽÍ HLAS!

Kto je z Boha, počúva Božie slová.

Ján 8,47

Áno, môžete počuť Boží hlas! On aj dnes ešte stále hovorí k svojmu ľudu a hovorí k nám prostredníctvom svojho vzácneho Ducha Svätého. V úsilí pomôcť kresťanom vstúpiť do hlbšieho a osobnejšieho vzťahu s Bohom pisatelia **Henry Blackaby** a **Claude King** hovoria:

„V Skutkoch Boh jasne prehovoril k svojmu ľudu. On jasne hovorí aj k nám. Od Skutkov až po súčasnosť Boh hovorí k svojmu ľudu skrze Ducha Svätého. ... Keďže On je neustále prítomný vo veriacom človeku, môže s vami hovoriť kedykoľvek a akýmkoľvek spôsobom, akým chce.“

Ježiš zvestoval, že On je Dobrý Pastier a my sme Jeho ovce, ktoré dokážu počuť a rozpoznať Jeho hlas. Meditujte o Jeho slovách v Jánovi 10,3-5, 11, 14, 27. Čo vám zjavuje Duch Svätý?

.....

.....

.....

.....

.....

Jedno meno, ktoré má Duch Svätý, je *Duch pravdy*. Prečo práve toto meno? Blackaby pokračuje:

„...Ani vy, ani ja nedokážeme pochopiť Božiu pravdu, pokým nám ju Boží Duch nezjaví. On je náš Učiteľ. Keď vás

On vyučuje z Božieho Slova, sedzte pred Ním a reagujte na Neho. Keď sa modlíte, sledujte, ako On používa Božie Slovo na potvrdenie slova od Boha vo vašom srdci. Sledujte, čo On robí vo vašom okolí a vo vašich okolnostiach. Boh, ktorý k vám hovorí, keď sa modlíte a Boh, ktorý k vám hovorí z Písma, je ten istý Boh, ktorý koná vo vašom okolí. Boh hovorí prostredníctvom Ducha Svätého cez Bibliu, modlitbu, okolnosti a cirkev a zjavuje seba, svoje zámary a svoje spôsoby.“

Takže, ktoré z tých hlavných vecí môžete očakávať, že vám Duch Svätý zjaví? Pozorne čítajte Ježišove slová v Jánovi 14,26; 15,26 a 16,12-15 a identifikujte päť vecí, ktorým Duch učí.

.....

.....

.....

.....

.....

Čo je kľúčom k rozpoznaní Božieho hlasu? Blackaby a King pokračujú:

„...Kľúčom k rozpoznaní Božieho hlasu nie je žiadny návod. Nie je to metóda, podľa ktorej môžete postupovať. Poznávanie Božieho hlasu pochádza z intímneho vzťahu lásky s Bohom. ... Keď Boh hovorí a vy reagujete, dostanete sa postupne do bodu, keď začnete stále jasnejšie a jasnejšie rozoznávať Jeho hlas.“

Vzťah je kľúčom k spoznávaní a počúvaní Božieho hlasu. Enoch, Nóach, Abrahám a mnohí ďalší to zažili na vlastnej skúsenosti a vy môžete tiež. Aký princíp z Amosa 3,7, Daniela 2,22 a Žalmu 25,14 je odzrkadlený v Jánovi 15,15, 1. Korint'anom 2,9-10 a Efežanom 1,9? V čom vás to povzbudzuje ako veriacich „posledných dní“?

.....

.....

.....

.....

.....

Ak chcete příklady, **preskúmajte** život Enocha (1. Mojžišova 5,21-24), Nocha (1. Mojžišova 6,9-18), Abraháma (1. Mojžišova 18,16-22) a Petra (Skutky 10,9-23).

Stíšenie – 2. deň

JEHO PRÍTOMNOSŤ JE VAŠOU ŽIVOTNE DÔLEŽITOU POTREBOU

*Moje srdce ti pripomína tvoje slová: Hľadajte moju tvár
[dožadujte sa a túžte po mojej prítomnosti ako po životne
dôležitej potrebe]! Hľadám tvoju tvár [tvoju prítomnosť]...*

Žalm 27,8

Dávid nebol žiadny priemerný chlapík. Mal jednu vec, ktorá horela v jeho srdci – jednu spaľujúcu túžbu, ktorá dominovala jeho vedomiu. Vášnivo túžil po Božej prítomnosti. „Len jedno som žiadal od Hospodina“, povedal, „len o to sa snažím, aby som smel bývať v jeho dome po všetky dni svojho života, aby som mohol rozjímať o dobrote Hospodina a obdivovať jeho chrám“ (Žalm 27,4).

Nič, absolútne nič nie je cennejšie, ako neustála prítomnosť Božia a keď sa On stane naším Partnerom. Keďže Otec a Syn sú v nebi, Duch Svätý má strategické postavenie na zemi, aby zjavoval Božiu prítomnosť v každom veriacom a skrze každého veriaceho. Nicholas Herman, viac známy pod menom **Brat Lawrence**, sa učil „praktizovať Božiu prítomnosť“ a jeho poslaním bolo, pomôcť aj ostatným, aby to mohli zakúsiť. Podľa tohto mníšskeho služobníka zo sedemnásteho storočia:

„Najsvätejšou a najpotrebnejšou disciplínou nášho duchovného života je Božia prítomnosť. To znamená, že neustálu radosť nachádzame v spoločenstve s Ním, v pokornom a láskavom rozhovore s Ním vo všetkých obdobiach, v každej chvíli - bez toho, aby sme ten rozhovor nejako obmedzovali.“

Zastavte sa a zamyslite sa: Ako životne dôležitá je Božia prítomnosť v mojom živote? Aký by bol život bez Neho? Predstavte si, že zajtra vstanete bez prítomnosti Ducha Svätého. Zopakujte si zoznam Jeho mien a rolí (pozri str. 23). S novou perspektívou si zapíšete, aká životne dôležitá je pre vás Jeho prítomnosť.

.....

.....

.....

.....

.....

Kedy a kde máme vnímať prítomnosť Ducha Svätého?

Lawrence pokračuje:

„Nie je nevyhnutné, aby sme zostávali na stretnutí cirkvi, ak chceme zostať v Božej prítomnosti. Naše srdcia môžeme zmeniť na osobné kaplnky, do ktorých môžeme kedykoľvek vstúpiť a rozprávať sa s Bohom. Tieto rozhovory môžu byť láskavé a nežné a môže ich mať ktokoľvek. Existuje nejaký dôvod, prečo by sme s tým nezačali?“

Niet pochyb o tom, že veriaci potrebuje tráviť kvalitný čas v prítomnosti Ducha Svätého – čas, počas ktorého by úplne sústredil svoju pozornosť na Neho. Súčasťou toho je tráviť čas v Jeho Slove, rozprávať sa s Ním a počúvať Ho, ďakovať Mu a spievať Mu chvály a len tak ticho sedieť. Zastavte sa a modlite sa: „Duchu Svätý, ako by mali vyzerat' moje stíšenia s Tebou v tomto období môjho života?“ Zapíšete si, čo vám zjaví.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ako môžete praktizovať Božiu prítomnosť? Brat Lawrence povedal: „Jednoducho sa postavte pred Boha ... a venujte svoju pozornosť iba Jeho prítomnosti. Ak vám z času na čas myseľ odíde niekam inde, nehnevajte sa, pretože hnev vás iba viac rozruší. Dovoľte svojej vôli, aby vašu pozornosť znova jemne upriamila na Boha... vypestujte si svätý návyk, že na Neho budete myslieť často. Zastavte sa a modlite sa: „Duchu Svätý, čo môžem spraviť, aby som svoju pozornosť viac upriamil na Teba?“ Počúvajte Jeho odpoveď a zapracujte ju do svojho života.

Pre ďalšie štúdium...

Preskúmajte 1. Kronickú 16,9-11; Žalm 22,26; 105,3-4; Príslovie 8,17-18; Izaiáš 55,1-3, 6; Jeremiáš 29,11-13; Matúš 6,33; Židom 12,1-2.

Stíšenie – 3. deň

ON CHCE BYŤ BLÍZKO PRI VÁS

Hľa, stojím pri dverách a [neustále] klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.

Zjavenie 3,20

Boh prostredníctvom osoby Ducha Svätého chce byť pri vás bližšie, ako akákoľvek iná osoba na zemi. Túži po intimitate – po najhlbšej úrovni vzťahu, aká sa dá zakúsiť.

Hovorí sa, že intimita s Bohom sa dá pripodobniť tomu, ako keby sme povedali, že Boh dokáže „vidieť do mňa“ (z pôvodného textu „in-to-me-see“, slovná hračka, pozn. prekl.) a je to pravda. Duch Svätý sa dokáže dostať aj na miesta, kam sa nemôže dostať žiadny človek – do vnútra našej duše a ducha. On nie je obmedzený časom ani priestorom. Duch nielen že skúma a pozná naše srdcia, ale On skúma a pozná aj Božie srdce a zjavuje Jeho hlboké myšlienky, tajomstvá a túžby – aby sme aj my mohli „vidieť do Neho“.

Pán bude dôverným priateľom tým, čo sa ho boja [ctia si a uctieajú Ho], a zjaví im svoju zmluvu [a odhalí im jej hlboký význam].

Žalm 25,14 SSV + preklad

Duch Svätý je „Duchom pravdy“, ktorý nás uvádza do každej pravdy. Existuje nejaký aspekt Boha alebo Ježiša alebo nejakého textu Písma, ktorý by ste chceli pochopiť? Modlite sa a proste Ducha Svätého, aby vám ukázal pravdivý, hlboký význam toho, čo chcete spoznať a čo to pre vás znamená.

Zapíšte si, čo vám ukáže.

.....

.....

.....

.....

.....

A počnúc Mojžišom cez všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo.

Lukáš 24,27

Duch Svätý zjavuje nielen pravdu o Písme, ale aj pravdu o nás a o veciach v našom živote.

Existuje nejaká oblasť vášho života, ktorej jednoducho nerozumiete? Dokážete vybuchnúť v hneve alebo sa hrozne báť v určitých situáciách bez nejakej zjavnej príčiny? Duch Svätý vie prečo. Zastavte sa a modlite sa: „Duchu Svätý, čo je pravou, skutočnou príčinou toho, že sa takto správam? Daj mi svoje oči, aby som to uvidel/a. Čo potrebuješ vo mne zmeniť, aby som toto vedel/a vo svojom živote prekonať?“ Zapíšte si, čo vám zjaví.

.....

.....

.....

.....

.....

Existuje nejaká okolnosť, v minulosti alebo v prítomnosti, ktorej nerozumiete? Duch tomu rozumie. Zastavte sa a modlite sa: „Duchu Svätý, čo je pravdou o tejto situácii? Ako ju vidíš ty? Čo sa Ty snažíš zmeniť vo mne a ako môžem spolupracovať s Tebou na tejto zmene?“

Zapište si, čo vám zjaví.

.....

.....

.....

.....

.....

Pre d'alšie štúdium...

*Ježiš žil v intímnom vzťahu s Otcom: Matúš 14,22-23;
17,1-5; Marek 1,35; 6,31, 46-47; Lukáš 5,16; 6,12*

*Boží Duch je blízko pri nás, keď sa my priblížime
k Nemu: Žalm 16,8; 34,18; 73,28; 145,18; Židom 10,22;
Jakub 4,8*

Stíšenie – 4. deň

DAJTE SI POZOR, ABY STE HO NEZARMUCOVALI

*Nezarmucujte [tým, ako žijete] Svätého Božieho Ducha,
ktorého pečať nosíte na deň vykúpenia.*

Efežanom 4,30

Spoločenstvo s Duchom Svätým je neoceniteľné! Jeho zjavená prítomnosť prináša život do každej oblasti života. **Kathryn Kuhlman** to mala ako životný štýl. Milióny ľudí ju počulo rozprávať o Božej láske a moci Jeho Ducha a mnohí zakúsili Jeho zázračné uzdravenie. Vo svojej knihe Najväčšia moc na svete (*The Greatest Power in the World*) Kuhlman vysvetľuje, ako môžeme zarmucovať Ducha:

„...Napriek tomu, že Duch Svätý je mocnou silou Trojice, je citlivý a ľahko sa vie zarmútiť. Niet pochýb o tom, že túto úžasnú osobu môžeme zarmútiť horkosťou, nenávisťou, hnevom, zlými rečami. Inými slovami, môže Ho zarmútiť čokoľvek v živote jednotlivca, čo je v protiklade s miernosťou, trpezlivosťou, znášaním sa navzájom v láske a usilovaním sa, zachovávať jednotu Ducha vo zväzku pokoja.“

Je životne dôležité porozumieť tomu, čo zarmucuje (privádza do smútku) Ducha a čo spôsobuje, že Duch sa stiahne a prestane zjavovať svoju prítomnosť v našich životoch. Pozorne si prečítajte Efežanom 4; je to text, ktorý poskytuje kontext toho, čo znamená zarmucovať Ducha Svätého. (Venujte špeciálnu pozornosť veršom 1-6 a 17-32).

Ktoré postoje, myšlienkové pochody a správanie, ktoré sú spomenuté vo veršoch 17-24 zarmucujú Ducha Svätého?

.....

.....

.....

.....

.....

Efežanom 4,17-24 odhaľuje rozhodnutia a myslenie, vyplývajúce zo životného štýlu, ktoré zarmucujú Ducha a oddeľujú nás od prejavov Jeho prítomnosti.

Zosumarizujte všetky aktivity vo veršoch 25-31, ktoré zarmucujú Ducha. Venujte čas aj zapísaniu si konkrétnych činov, ktoré sú odhalené v tomto texte.

.....

.....

.....

.....

.....

Efežanom 4,25-31 odhaľuje konkrétne spôsoby správania sa k iným, ktoré zarmucujú Ducha a oddeľujú nás od Neho.

Áno, Ducha môžeme zarmútiť, no dobrou správou je, že Ho môžeme aj potešiť. Pozorne si prečítajte verše 1-7, 14-15, 25, 29 a 32 a pomenujte tie typy správania, z ktorých sa Duch raduje.

.....

.....

.....

.....

.....

Pri zostavovaní svojej odpovede si všímajte protiklady toho, čo Ho zarmucuje.

Kľúčom k nezarmucovaniu Ducha Svätého je venovať sa a zachovávať si postoj čistoty a jednoty. Zatiaľ čo pýcha a nečistota paralyzujú dielo Ducha, *pokora* ho uvoľňuje. Utišite sa *pred Bohom*. Poproste Ho: „Robím niečo, čo ťa zarmucuje?“ Čiňte pokánie z čohokoľvek, čo vám ukáže a proste Ho o milosť, kráčať v pokore a v čistote, lebo tak Ho potešíte a otvoríte sa pre Jeho aktivitu vo vašom živote.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Stíšenie – 5. deň

VY STE PRÍBYTKOM DUCHA SVÄTÉHO

*Azda neviete, že ste Božím chrámom a že vo vás prebýva
Boží Duch?*

1. Korint'anom 3,16

Všemocný Boh – vševedúci, všemocný Stvoriteľ všetkého od mikroskopických molekúl až po kolosálne galaxie – sa rozhodol, že si urobí príbytok vo vašom srdci! Áno, ak ste veriaci, tak presne ten istý Duch, ktorý vzkriesil Ježiša Krista z mŕtvych, žije vo vás!

Pastor, spisovateľ a odborník na grécky jazyk **Rick Renner** sa zdieľa o tom, čo znamená byť príbytkom Ducha Svätého:

„Keď Duch Svätý vstúpil do vášho srdca, spravil si tam taký pohodlný príbytok, že sa naozaj tešil na to, že bude vo vás prebývať! Nast'ahoval sa tam, usadil sa tam a natrvalo sa zabýval vo vašom srdci – v Jeho novom domove!

Viete, keď ste boli spasení, ten najväčší zázrak sa odohral vo vnútri vášho srdca. Duch Svätý vzal vášho ducha, ktorý bol mŕtvy v prestúpeniach a hriechoch a vzkriesil ho k novému životu. Jeho dielo vo vašom vnútri bolo také slávne, že keď bolo dokonané, vyhlásil vás za svoje vlastné majstrovské dielo (Efežanom 2,10). V tej chvíli sa váš duch stal *nádherným chrámom Božím!*“

Na každé miesto, kam idete, pri každom rozhovore, ktorý máte a ku každej aktivite, ktorej sa zúčastňujete si

beriete Ducha Svätého so sebou. Zastavte sa a zamyslite sa nad tým.

Ako vás táto pravda *povzbudzuje, nadchýna a posilňuje*?
Aký formujúci vplyv má na vaše modlitby?

.....

.....

.....

.....

.....

Preskúmajte Božie zaslúbenia v Efežanom 3,14-20; Lukášovi 12,11-12; Jánovi 14,12-17; Kološanom 1,27; 2. Timoteovi 1,13-14 a Rimanom 8,1-17.

V čom je táto pravda pre vás *výzvou a ako vás usvedčuje*?
K akým modlitbám vás vedú vaše odpovede?

.....

.....

.....

.....

.....

Skúmajte, ako sa rozhodujete v oblasti zábavy – pozerania a počúvania, v oblasti trávenia času s ľuďmi a v oblasti aktivít, ktorým sa venujete.

Ako by ste teda popísali vašu súčasnú úroveň spoločenstva s Duchom Svätým? Užívate si to obecnosť, partnerstvo a intimitu? Počujete Jeho hlas a zakúšate Jeho skutočnú zjavenú prítomnosť vo svojom živote? Je čas na dobré „jarné upratovanie“, aby sa Duch mohol cítiť vo vás pohodlnejšie a viac „doma“?

Modlite sa a proste Ho, aby vám zjavil stav vášho srdca.
Čo vám hovorí? K akým krokom vás vyzýva?

.....

.....

.....

.....

.....

A tak, drahí bratia a sestry, úpenlivo vás prosím, aby ste svoje telá odovzdali Bohu kvôli všetkému tomu, čo On pre vás spravil. Nech sú živou a svätou obeťou – takou obeťou, akú On považuje za prijateľnú. Naozaj Ho máme takto uctievať. Nekopírujte správanie a návyky tohto sveta, ale dovoľte Bohu, aby vás premenil na nového človeka tým, že zmeníte spôsob, akým rozmýšľate.

Rimanom 12,1-2

(preklad anglického prekladu NLT)

Diskusné otázky

Ak túto knihu používate ako súčasť série Messenger na tému Duch Svätý, pozrite si, prosím, tému č. 2 na videu.

Máme **spoločenstvo** s Duchom Svätým.

Spoločenstvo je grécke slovo *koinonia*, ktoré znamená „obecenstvo, priateľstvo, komunikácia, intimita, spoločné zdieľanie, sociálny styk, partnerstvo, družnosť a blízka spoluúčasť“. Tieto typy spoločenstva sa dajú rozdeliť na tri základné kategórie: obecenstvo, partnerstvo a intimitu.

- 1 | Duch Svätý chce mať nerušené spoločenstvo (*koinonia*) s nami ako synmi a dcérami Božími. Súčasťou tohto spoločenstva je *obecenstvo*, priateľský vzťah spoločného zdieľania života. Prečo je dôležité otvoriť sa a horlivo si strážiť spoločenstvo s Duchom Svätým? Čo sa môže stať, ak to nebudeme robiť?
- 2 | Okrem obecenstva chce Duch Svätý byť s nami v partnerstve. Aké praktické veci partneri robia, ktoré im pomáhajú pri dosahovaní úspechu? Čo je jedinečné na našom partnerstve s Duchom Svätým dnes, v porovnaní s tým, čo zažívali starozákonní nasledovníci Boha, ako napríklad Abrahám alebo Mojžiš? V čom je to pre vás povzbudením?
- 3 | Spoločenstvo s Duchom Svätým siaha ešte hlbšie než len k obecenstvu a partnerstvu. Patrí k nemu aj intimita – blízka, vzájomná spoluúčasť. Ako môžeme ako veriaci rozvíjať túto úroveň spoločenstva s Duchom Svätým?

ÚCTA

Akékoľvek vyjadrenie rešpektu alebo vysokého hodnotenia prostredníctvom slov alebo činov.

Uctiť si niekoho v podstate znamená ceniť si, vážiť si, rešpektovať, uprednostňovať a brať veľký ohľad na niekoho.

- 4 | Primárna úloha Ducha Svätého je zjavovať, kto je Ježiš a prinášať Mu úctu a slávu. On bude zjavovať Krista a bude sa prejavovať tam, kde si ho ľudia budú skutočne ctíť. Pozorne si prečítajte definíciu úcty. Akými konkrétnymi spôsobmi si môžeme ctíť Ducha Svätého individuálne a spoločne ako Jeho Cirkvi?
- 5 | Hoci Duch Svätý (Boží Duch) nie je nikde v Písme popisovaný ako osoba ženského rodu, Jeho vzory správania sú niekedy funkčne podobné ženskému správaniu. Pozorne si prečítajte 1. Mojžišovu 1,27 a vysvetlite, čo sa tam hovorí o Božom charaktere, ktorého súčasťou je aj charakter Ducha Svätého. Ako poznanie tejto pravdy ovplyvňuje váš vzťah s Ním?
- 6 | Duch Svätý je vo svojej podstate veľmi jemný, nežný a prináša útechu. Ak si nedáme pozor, vieme Ducha zarmútiť alebo udušiť – môžeme ho veľmi zarmútiť alebo spôsobiť, že prestane byť aktívny v našom živote. Pozorne rozjímajte nad textom z Efežanom 4,29-32 a identifikujte niekoľko činov, ktoré zarmucujú Ducha. V čom sa toto zarmucovanie líši od udúšania Ducha, o ktorom sa hovorí v 1. Tesaloničanom 5,19-22? Ako sa môžeme chrániť pred takýmito činmi?

- 7 | Každý hriech, ktorý človek pozná, dokáže Boh odpustiť – okrem jedného: *rúhanie sa proti Duchu Svätému*. Prečítajte si Ježišove varovanie v Matúšovi 12,22-32 (tiež v Markovi 3,22-30 a Lukášovi 12,10). Vo svetle týchto veršov popíšte, čo znamená, rúhať sa proti Duchu Svätému. Čo myslíte, prečo Ježiš tak silne proti tomu varoval?

ZHRNUTIE KAPITOLY

- Duch Svätý si praje mať s nami pretrvávajúce *spoločenstvo*.
- Súčasťou spoločenstva je obecenstvo, partnerstvo a intimita.
- *Obecenstvo* znamená zostávať v spojení prostredníctvom komunikácie a vzájomného zdieľania života.
- *Partnerstvo* je o vzájomnej spolupráci; našu komunikáciu obohacuje o činy.
- *Intimita* je najhlbšou úrovňou priateľstva, v rámci ktorej zdieľame svoje najosobnejšie myšlienky, túžby a tajomstvá s Duchom Svätým a On zdieľa svoje s nami.
- Duch Svätý ako sám Boh sa rozhodol, že sa natrvalo usídli v našom srdci (duchu).
- Musíme si dať pozor na to, aby sme Ho nezarmucovali, pretože On je nežný a jemný a našimi činmi Ho dokážeme veľmi zarmútiť.

 3

TRI ÚROVNE VZŤAHOV

Takto ste zbavili platnosti Božie slovo [zbavili ste ho sily a autority a zbavili ste ho vplyvu] pre svoju tradíciu [pre pravidlá, ktoré vám odovzdali vaši predkovia]. Pokrytci, dobre o vás prorokoval Izaiáš, keď povedal: Tento ľud ma ctí perami, ale jeho srdce je odo mňa ďaleko. Zbytočne ma však uctievať, lebo ako náuku podávajú ľudské príkazy.

Ježiš (Matúš 15,6-9)

Prvý deň

Ježiš povedal tento zarážajúci výrok farizejom, pretože oni dovolili *tradícii*, aby bola dôležitejšia ako Slovo Božie. Môj slovník definuje *tradíciu* ako „zdedený, ustálený alebo zaužívaný spôsob myslenia, konania alebo správania“. Je zrejmé, že tradícia sama osebe nie je nevyhnutne nejaká zlá vec. Existuje veľa skvelých tradícií, ktoré zvyknem oslavovať so svojimi priateľmi a rodinou. Farizeji však povýšili tradíciu (zaužívaný spôsob myslenia) nad Božie Slovo, a tým pádom obrali Slovo o vplyv vo svojom živote. Táto pravda platí aj dnes. Musíme sa uistiť o tom, že naše chápanie pravdy je definované Božím Slovom, nie prechodnými citmi, tradíciami alebo ľudskými filozofiami.

Ježiš pokračoval vo vysvetľovaní, že tradícia farizejov vytvárala priepasť vo vzťahu so Stvoriteľom. Dokonca vyhlásil, že ani nemá zmysel, aby vôbec uctievali Boha, pretože viac veria v ľudské doktríny (učenie a chápanie). Skutočná intimita s Bohom by nikdy nebola možnosťou pre farizejov, pokiaľ by neboli ochotní činiť pokánie zo svojej slepoty a prijať pravdu. Podobne, ak my máme

prežívať intímny vzťah s Duchom, musíme odložiť bokom myšlienky a tradície ľudí a prijať pravdu o Ňom – pravdu, ktorá je jasne viditeľná v Jeho Slove. V opačnom prípade, podobne ako u farizejov, nebudú mať naše pokusy o intímny vzťah s Bohom žiadny efekt.

Najlepší učiteľ

Predtým, než som sa zblížil s Duchom Svätým, zvykol som si čítať svoju Bibliu a uvažovať: *Milujem Boha celým svojim srdcom, ale toto mi pripadá také suché.* Pravdou bolo, že som neprosil Ducha Svätého, aby bol súčasťou mojich modlitieb a môjho štúdia. Objavil som, že iba Duch Svätý môže oživiť Písmo v mojom srdci. Prostredníctvom Jeho vedenia sa z Biblie stáva omnoho viac, než len zbierka slov – stáva sa samotnou podstatou života. V 2. Korint'anom 3,6 čítame:

On nás urobil schopnými byť služobníkmi novej zmluvy, nie litery, ale Ducha; lebo litera zabíja, ale Duch oživuje.

Naša „nová zmluva“ – popísaná vo forme Božieho Slova – nie je iba nejakým zoznamom pravidiel a zákonov. Ona predstavuje samotný život a následne vdychuje život do ľudí, ktorí sa podriadia jej vláde. Plnosť tejto novej zmluvy si dokážeme užiť iba prostredníctvom Ducha, pretože On je Ten, kto zjavuje to úžasné tajomstvo, kto sme v Kristovi (to je poslanstvo Nového zákona). Preto musíme pozývať najlepšieho Učiteľa, Ducha, ku nášmu štúdiu.

Mali ste niekedy učiteľa, ktorý nemal vášeň pre to, čo vyučoval? Pre mňa práve to boli tie najhoršie hodiny. Prepracovať sa cez učebný plán takého predmetu mi pripomínalo čistenie zubných kanálikov. Alebo ste niekedy mali učiteľa, ktorý jednoducho nemal rád svojich študentov? To bola asi tiež dosť nepríjemná skúsenosť.

Skvelou správou je, že Duch Svätý s nadšením odhaľuje tajomstvá Božieho Slova a tiež je úplne nadšený z vás! Jeho túžbou je vidieť vás používať všetky dary, ktoré vám Kristus dal zadarmo k dispozícii. Ak budeme prosiť a hľadať, on nám bude verne odhaľovať tajomstvá života.

Atmosféra a prítomnosť

Žiaľ, že často sa snažíme tento úžasný kresťanský život praktizovať bez prítomnosti a rady nášho Radcu. Duch Svätý je dokonca - takpovediac - cudzincom v mnohých našich cirkvách. Nevedome sme Jeho prítomnosť nahradili dobrou atmosférou. Je to skoro tak, ako keby sme vyradili prejavy Božieho Ducha, pretože niekoľko jednotlivcov zle reagovalo alebo sa pokúsilo umelo vytvoriť Jeho prítomnosť „čudným“ spôsobom.

Nechápte ma zle. Verím, že počas našich bohoslužieb potrebujeme mať výbornú atmosféru. V priebehu niekoľkých uplynulých rokov prišlo k mnohým potrebným kultúrnym zmenám v Cirkvi a jednou z nich bolo vylepšenie atmosféry počas bohoslužieb. V mnohých ohľadoch sa Cirkev stala pre svet relevantnejšou a atraktívnejšou. Verím, že Bohu sa to páči. Ako hovorí Pavel: „Aj ja sa usilujem páčiť všetkým vo všetkom, a nehľadám, čo osoží mne, ale čo osoží mnohým, aby boli spasení“ (1. Korint'anom 10,33). Veľmi dobre sa nám podarilo, naučiť sa ťažiť z individuálnej tvorivosti a z výdobytkov techniky; niektoré zbory patria k tým najinovatívnejším miestam, aké som kedy navštívil. Telo Kristovo by malo byť inovátorské – malo by byť plné ľudí, ktorí neustále posúvajú tvorivosť na nové úrovne. Cirkev však nikdy naplno nezaujme svoju pozíciu moci, lásky a autority na tejto zemi, pokiaľ nepozve do všetkých svojich aktivít Ducha Svätého. Pamätajte na to, že On je senior partner v tomto vzťahu.

Dobrou správou je, že môžeme mať aj výbornú atmosféru aj prejavy Jeho prítomnosti. Som taký nadšený, keď mám príležitosť navštíviť zbory, ktoré vynikajú v oboch týchto oblastiach. Nedovoľte, aby ste sa stali korisťou názoru, že prejavy prítomnosti Ducha Svätého odstrašia ľudí od ich vstupu do kráľovstva. Nezabúdajme na to, že stratení ľudia boli priťahovaní apoštolmi kvôli ich partnerstvu s Duchom Svätým a neodpuďovalo ich to. Akýkoľvek pokrok, ktorý Cirkev dosiahne bez toho, aby ho inicioval Boží Duch, sa rozplynie dostratena.

Dokonca Ježiš, Boží Syn, nerobil nič dovtedy, pokým neprijal moc Ducha Svätého (pozri Lukáš 4,1-15). V Lukášovi 4,14-15 čítame: „Ježiš sa v sile Ducha Svätého vrátil do Galiley a zvesť o ňom sa rozšírila po celom okolí. Učil tam v ich synagógach a všetci ho oslavovali“. Všimnite si, že v tomto texte je napísané, že sa „vrátil v sile Ducha Svätého“. Tento text popisuje, čo sa odohrávalo po štyridsiatich dňoch, ktoré Ježiš strávil na púšti, kde bol pokúšaný od diabla. Po odchode z púšte v sile Ducha sa Ježiš vrátil do Nazareta a vyhlásil:

Duch Pánov je nado mnou, lebo ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skrúšených srdcom.

Poslal ma oznámiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pánov.

(Lukáš 4,18-19)

Len kvôli tomu, že Ježiš fungoval v moci Ducha Svätého, bol schopný uskutočniť vôľu svojho Otca na tejto zemi. Podobne aj Cirkev má v tej istej moci kázať evanjelium chudobným duchom, prinášať uzdravenie skrúšeným srdcom, oslobodzovať utláčaných a demonštrovať pravdu, že Božia ruka nie je prikrátka na záchranu. Toto nebeské poslanie ale nikdy nerozviníme, ak sa nebudeme spoliehať na moc Ducha. Ježiš potreboval moc Ducha – prečo si myslíme, že sme na tom inak?

Druhý deň

„Viac Ježiša“

Mojou horlivou túžbou je, aby ľudia, ktorí pravidelne navštevujú cirkevné zbory, zakúšali prejavy prítomnosti Ježiša Krista. Neustále počujem ľudí hovoriť: „V našich zboroch potrebujeme viac Ježiša“ a úplne súhlasím s týmto pocitom. Ale kto nám zjaví Ježiša? Duch Svätý. Ako sme sa už dozvedeli v rámci tohto štúdia, Duch Svätý nie je komoditou, po ktorej by sme mali túžiť; On je skôr osobou, ktorú by sme si mali ctíť a pozývať. Prečo by sme nemali chcieť, aby bol Duch pravdy prítomný vo všetkom, čo robíme? Ako Ježiš raz povedal svojim učeníkom:

Ešte vám mám toho veľa povedať, ale teraz to nemôžete znieť. Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje. A zvestuje vám aj to, čo príde. On [Duch svätý] oslávi mňa [Ježiša], lebo z môjho vezme a zvestuje vám. Všetko, čo má Otec, je moje, preto som vám povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám.

(Ján 16,12-15)

Duch Svätý oslavuje Ježiša. Práve skrze Ducha Svätého je nám zjavený Ježiš. Nemôžeme obchádzať niečo, čo Boh ustanovil. Ak chceme mať vo svojom živote viac Ježiša, musíme chodiť v užšom spoločenstve s Duchom Svätým. Preto je Duch Svätý nazývaný Duchom Krista (pozri 1. Petra 1,11; Rimanom 8,9). Keď Duch k nám hovorí, reprezentuje Ježiša. Duch Svätý nie je iba „pekným doplnkom“ nášho života s Kristom, ale skôr podstatou Krista na tejto zemi. Prejav Jeho prítomnosti sa nedá nájsť tam, kde On nie je ctený. A preto, ak odmietame ctíť Ducha, Kristova prítomnosť a moc budú v našom

živote chýbať. Je možné, že preto svet (cieľ Kristovej transformujúcej moci) často vníma Cirkev ako bez života a bez moci?

Hlboké priateľstvo s Bohom

Konečným cieľom spoločenstva je hlboké osobné priateľstvo. Boží duch túži byť vaším priateľom. On dokonca dychtí po úzkom spoločenstve s vami. Jakub povedal: „Boh žiarlivo túži po duchu, ktorého vložil do nás.“ (Jakub 4,5). Po čom dychtí? Dychtí po intímite s vami a so mnou. Netúžime my všetci po niečom takom s ľuďmi, ktorí sú nám blízki? Všimnite si, že On túži žiarlivo. To jednoducho znamená, že On nebude tolerovať, že sa venujeme iným pytačom – presne tak, ako ani moja manželka by nikdy nezdieľala so mnou intímne tajomstvá svojho srdca, ak by som sa snažil získať náklonnosť nejakej inej ženy.

Boh túži po našom úplnom odovzdaní sa Jemu. V predošlom verši v Jakubovi čítame: „Priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu“ (Jakub 4,4). Slovník definuje *nepriateľstvo* ako „pocit alebo stav nehostinnosti; nenávisť; nevôľa; nevraživosť“. To sú silné slová. Stojí za opýtanie, prečo priateľstvo so svetom vytvára nepriateľstvo s Bohom?

Priateľstvo so svetom je žiadosťou tela. Je to sebecké sledovanie vlastného zisku, statusu alebo postavenia. Je to vyžívanie sa v našom telesnom ja. Duch Svätý vie, že naše sledovanie týchto cieľov vedie iba k márnosti a k prázdnote. Boh vo svojej žiarlivej láske nenávidí, keď flirtujeme s vecami, ktoré vedú iba k zničeniu našej duše. Nikdy nezabudnite na to, že Boh je dokonalý Otec; a ako každý skvelý otec, aj On neznáša, keď vidí, že sa Jeho deti uspokojia s niečím horším, než s tým najlepším. A preto netoleruje naše priateľstvo so svetom. Ježiš túži,

aby ste mali život v hojnosti (pozri Ján 10,10), a Duch Svätý vyjadruje túžby Syna. Pamätajte, že Božia Trojica je zjednotená vo svojich zámeroch. Boh vášnivo túži po intímnom vzťahu so svojimi deťmi. Keď flirtujeme so svetom, oberáme sa o skúsenosť hlbokkej intimity s Bohom. Aká tragická strata – a ako to zarmucuje Otcove srdce!

Ďaleko viac, ako spasenie!

Postupne som si uvedomil, že Božie zámery pre nás presahujú naše spasenie. Zotrvat' pri tom, že „sme spasení“ jednoducho nie je „dost' dobré“. Áno, realita spasenia je taká nádherná, že presahuje naše chápanie; avšak miesto v nebi je iba začiatkom všetkého, čo nám Boh chce dať. Boh poslal svojho Syna aj preto, aby sme si mohli užívať úžasný život na tejto zemi. Prečo? Pretože je naozaj ťažké, efektívne presadzovať a šíriť Jeho kráľovstvo, keď sme obmedzovaní strachom a túžbami tohto sveta.

Pavel raz povedal: „Pobožnosť je užitočná na všetko, lebo má *prisľúbenie pre terajší aj budúci život*“ (1. Timoteovi 4,8). Všimnite si slovo pobožnosť. Iba niekto, kto pozná Boha, môže byť pobožný, *pretože pobožnosť znamená, podobať sa Bohu*. Mne pripadá ťažké, podobať sa na niekoho, s kým som iba zriedkakedy. Keď trávime čas s ľuďmi, obyčajne začíname preberať ich maniere. Preto Jakub nadväzuje na svoj výrok o priateľstve so svetom slovami: „Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám“ (Jakub 4,8). Boh chce s vami tráviť čas, aby ste sa mohli podobať na Neho. Pobožnými sa stávame prostredníctvom intímneho poznania Boha a jediný spôsob, ako môžeme tento hlboký vzťah s Bohom rozvíjať, je prostredníctvom Jeho Ducha (1. Korint'anom 2). Často, keď veriaci čítajú: „Priateľstvo so svetom je nepriateľstvom

proti Bohu“, okamžite sa snažia úplne oddeliť od sveta. To, samozrejme, nedáva žiadny zmysel. Ako môže Cirkev získať svet, ak sa úplne oddelí od ostatných ľudí? Ako Cirkev musíme Ježiša vnímať ako svoj vzor. Stratení ľudia boli priťahovaní k Ježišovi. On trávil čas s colníkmi a prostitútkami – presne s tými ľuďmi, ktorými náboženský ľudia pohrdali. Dokonca chodieval aj na ich oslavy – niečo na Ňom však bolo iné. Ježiš bol najlepším príkladom toho, čo znamená byť vo svete a nebyť zo sveta. Jeho srdce bolo zlomené pre ľudí, ktorým sa náboženský horlivci vyhýbali. Prečo sa tak veľmi venoval ľuďom, ktorými „zbožní ľudia“ opovrhovali? Pretože vedel, že sú pokorní a že sú hladní po väčšom zmysle života. Nechodil na ich oslavy preto, aby bol súčasťou toho, čomu sa venovali oni; bol tam preto, aby im ukázal novú cestu.

Podobne sme aj my povolaní k tomu, aby sme zasahovali morálne zvrátených a zlomených ľudí. Ak Cirkev nebude Kristovými rukami a nohami, kto to potom bude? My – a iba my sami – sme Jeho Telo. Skrze premieňajúcu moc milosti sme teraz v Kristovi. Slúžime ako Jeho vyslanci (ako Jeho reprezentanti a Jeho „predĺžená ruka“) tu na zemi. Ak my nebudeme niest' Božiu pravdu a svetlo tomuto svetu, nespraví to nikto.

Tretí deň

Tichý džentlmen

Počas môjho chodenia s Duchom Svätým som zistil, že On je džentlmen. Nikdy nám nebude vnucovať svoju vôľu. Ak sa mu odmietneme venovať, stíchne.

Viac ako dvadsaťpäť rokov cestujem a vykonávam duchovnú službu. Počas tohto obdobia som si všimol niečo na vodičoch, ktorí ma zvyknú vyzdvihnúť na letiskách.

Vždy sú milí a extrémne ochotní a dávajú mi užitočné tipy a inštrukcie pre môj pobyt a službu. Ale obyčajne sa so mnou nezačnú rozprávať, pokým ten rozhovor neiniciujem. Väčšinou ich pastori upozornia na to, aby ma nechali tak pre prípad, že by som potreboval pracovať alebo sa pripravovať na moju službu aj počas jazdy autom. Počas všetkých tých rokov som stretol veľa výborných služobníkov, ktorí ma viezli a som za nich veľmi vďačný. Preto sa obyčajne zámerne pýtam svojho vodiča na jeho rodinu a na jeho prepojenie so zborom. Ak by som ten rozhovor neinicioval ja, pravdepodobne by sme šli celú cestu bez toho, aby sme spolu viedli zmysluplnú konverzáciu.

Myslím si, že podobnú vlastnosť vidíme aj u Ducha Svätého. On sa nám nebude venovať, pokým najprv my nezaujmeme postoj, v ktorom budeme môcť počúvať Jeho hlas. Ak sa Mu nevenujeme, On často zostáva ticho. Spomeňte si na to, že Jakub hovorí, že Boh sa k nám priblíži vtedy, keď sa my priblížime k Nemu. My sme zodpovední za to, aby sme spravili prvý krok. Musíme zámerne vstupovať do tejto úžasnej komunikácie s Ním. Jednoducho povedané, dostali ste to najúžasnejšie pozvanie, aké ste len mohli dostať. A teraz je len na vás, aby ste s tým niečo spravili.

Táto pravda je mnohým veriacim neznáma. Preto často počúvam poznámky typu: „Prečo sa Boh so mnou nerozpráva?“ alebo „Boh už ku mne neprehovoril celé roky.“ Nuž, snažia sa títo ľudia pestovať spoločenstvo s Bohom tak, ako Biblia hovorí, že to máme robiť? Ak chceme byť blízko pri Bohu, musíme sa usilovať, spoznávať Ho – a to znamená, že sa budeme usilovať pestovať priateľstvo s osobou Ducha Svätého.

Povzbudzujem vás k tomu, aby ste aktívne pestovali spoločenstvo s Duchom Svätým. Budete udivení, ako bude On na to reagovať. Podobne, ako mnohí moji

vodiči, zostane vo vašej spoločnosti, už či s Ním budete komunikovať alebo nie, pretože On sľúbil, že vás nikdy nenechá a neopustí (pozri Židom 13,5). Ale ak sa Mu nebudete venovať, obyčajne zostane ticho a vy si nikdy neužijete úplný prejav Jeho prítomnosti vo vašom živote alebo zisk zo spoločenstva s Ním.

Hlboké veci Božie

Pozrime sa ešte raz na Jána 16

*Ešte vám mám toho veľa povedať, ale teraz to nemôžete zniest'. Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje. A zvestuje vám aj to, čo príde. On oslávi mňa, lebo z môjho vezme a zvestuje vám. Všetko, čo má Otec, je moje, preto som vám povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám
(Ján 16,12-15).*

Tento výrok zaznel počas posledných chvíľ, ktoré Ježiš trávil so svojimi učeníkmi pred svojim ukrižovaním; o chvíľu nato, v ten večer, Ježiša zajali rímski dôstojníci a potom ho odviedli preč a odsúdili na smrť. Je zrejmé, že to bola chvíľa, ktorá si zasluhovala dôležité slová.

Všimnite si, že Ježiš hovorí: „Ešte vám mám toho veľa povedať, ale teraz to nemôžete zniest'“ (12. verš). Ježiš bol pre týchto mužov všetkým. Boli s Ním už niekoľko rokov. Každý z nich opustil rodinu, priateľov a zamestnanie, aby Ho mohli nasledovať. Učeníci si pravdepodobne mysleli: Čo už len by sme mohli spraviť, aby sme získali celý obraz? No potom im Ježiš dal jeden výnimočný sľub: „Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy (13. verš). Inými slovami: „Hoci som tu teraz prítomný medzi vami (v tele), nie ste v stave prijať všetko, čo by som vám mohol dať. Ale posielam vám Ducha Svätého

a On bude hovoriť moje slová, zjavovať moju vôľu a pripravovať vás na to, čo má prísť.“ To je úžasný sľub! Spomeňte si na Ježišove predchádzajúce slová z toho istého večera:

*Ja vám však hovorím pravdu: Pre vás je lepšie, keď odídem.
Ak totiž neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ak však odídem,
pošlem ho k vám.
(Ján 16,7)*

Dúfajme, že tieto slová začínate vnímať v novom svetle. Boh sa tu nehrá na nedostupného – je to presne opačne. Všetci z nás túžime byť intímne poznaní ľuďmi, ktorých milujeme. To isté platí aj o Bohu. Keď Ježiš chodil po zemi, bol presným vyjadrením svojho Otca, ktoré bolo k dispozícii a dostupné človeku (pozri Židom 1,1-3; Kološanom 1,15-19). Ale ako vieme, Ježiš teraz prebýva po pravici Otca v nebi. Duch Svätý je osoba Božej Trojice, ktorá prebýva s Božím ľudom a v Božom ľude na zemi, takže ak chcem spoznať hlboké veci Božie, musíme poznať Jeho Ducha – Ducha pravdy.

Neveriaci Tomáš

Keď bol Ježiš vzkriesený z mŕtvych, desať Jeho učeníkov bolo v miestnosti za zamknutými dverami. Zrazu sa medzi nimi zjavil Ježiš; učeníci boli úplne udivení a šokovaní. Ježiš ich dokonca musel presviedčať o tom, že nie je duch. Tých desať sa radovalo zo zázraku Jeho vzkriesenia a neskôr o tomto zážitku rozprávali Tomášovi, ktorý nebol medzi nimi v čase, keď sa im zjavil Ježiš. Keď Tomáš počul tú správu, odpovedal smutne známymi slovami: „Pokiaľ neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch, ak nevložím prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím“ (Ján 20,25).

O niekoľko dní neskôr bolo všetkých jedenásť učeníkov spolu v miestnosti, keď sa im Ježiš zjavil znova. Predtým, než spravil alebo povedal čokoľvek iné, okamžite sa obrátil na Tomáša, ako keby chcel povedať: „Dobre, Tomáš, vysporiadajme sa najprv s touto tvojou neverou.“ Povedal mu: „Daj si sem prst a pozri si moje ruky! Daj sem ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ (Ján 20,27). Tomáš zareagoval: „Pán môj a Boh môj!“ A teraz si vypočujte, čo mu ďalej povedal Ježiš:

*Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli,
a uverili.
(Ján 20,29)*

Ježiš v podstate povedal: „Tomáš, existuje skupina požehnaných ľudí, ktorí uveria aj bez toho, aby videli.“ Kedysi som si myslel: *Ježiš, to je trochu tvrdé. Pozri, keď ten chlapík sa už aj tak plazí po zemi. Iste sa cíti úplne hrozne. Činí pokánie! A Ty si sa napriek tomu pozrel na neho a povedal: Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.*“ Nedokázal som pochopiť, prečo bol Ježiš na Tomáša taký tvrdý. A potom jedného dňa ku mne Pán prehovoril: „Ja som Tomáša nekarhal; bola to len obyčajná faktická poznámka. Úroveň intimity, ktorá je k dispozícii pre ľudí, ktorí Ma poznajú skrze môjho Ducha je omnoho väčšia, ako keď ma niekto pozná ako fyzického človeka.“

Štvrtý deň

Tri úrovne vzťahov

Čo mal teda Ježiš presne na mysli, keď Tomášovi povedal tieto slová? V rámci odpovede na túto otázku mi dovoľte objasniť, prečo môžeme hlbšiu intimitu dosiahnuť skôr vierou, než videním.

Existujú tri úrovne vzťahov: fyzická úroveň, duševná

úroveň a duchovná úroveň. Najnižšia (najpovrchnejšia) úroveň je tá *prirodzená* alebo *fyzická* úroveň. Tu začína veľa romantických vzťahov s myšlienkami typu: *Tá žena vyzerá dobre alebo Ten muž je príťažlivý, a tak by sme sa možno mohli dať dokopy.* Žiaľ, veľa párov má vzťah iba na tejto úrovni a takto vstupujú do manželstva. Myslia si: *Môžem ignorovať skutočnosť, že spolu veľmi dobre nevychádzame alebo že sa vlastne nerozprávame, ani neprežívame spojenie pri nejakých spoločných záľubách, pretože je pre mňa príťažlivý/á.* V týchto prípadoch zostáva duševná úroveň nevyvinutá. Svadobné zvony odzvonila, medové týždne skončia a začína bežný život. Takýto pár si bude musieť uvedomiť, že vo svojom vzťahu potrebuje vybudovať hlbšiu úroveň intimity alebo inak bude musieť pretrpieť hrozné manželstvo. Ak sa nebudú venovať budovaniu hlbšieho spoločenstva, takáto žena sa bude venovať svojim záľubám so svojimi priateľkami a muž sa bude venovať svojim záľubám so svojimi priateľmi. Nakoniec zistia, že už spolu iba koexistujú. Ale Boh takéto manželstvo nikdy nezamýšľal.

Ďalšou úrovňou vzťahu je úroveň *duše* alebo *osobnosti* človeka. Toto je úroveň vzťahu, ktorá existovala medzi Dávidom a Jonatánom: „...Jonatán prilipol celou dušou k Dávidovi. Jonatán ho miloval ako samého seba“ (1. Samuelova 18,1). Keď Jonatána zabili, Dávid žalostil: „Žiaľ ma tiesni za tebou, brat môj Jonatán! Bol si mi nadovšetko milý, jedinečná bola tvoja láska, väčšia ako láska žien“ (2. Samuelova 1,26). Dávid tu nehovoril o nejakom zvrátenom fyzickom vzťahu. Medzi nimi dvoma neexistovala žiadna fyzická príťažlivosť. Ich spojenie prebiehalo na úrovni duše a bolo úplne nezaťažené nejakými neprirodzenými fyzickými aspektami. Napriek tomu sa im podarilo vybudovať puto, ktoré bolo podstatne silnejšie, ako puto založené na fyzickom vzťahu (to mal Dávid na mysli, keď spomínal „lásku žien“).

Úroveň duše je úrovňou, na ktorej by mali byť vybudované manželstvá. Nechápte ma zle, fyzický aspekt vzťahu je veľmi dôležitý. Moja manželka je pre mňa extrémne prítťažlivá; je pre mňa najkrajšou ženou na tomto svete. Existujú však omnoho hlbšie úrovne vzťahu, ktoré môžu a mali by existovať medzi manželmi a ich manželkami. A pravdou je, že osobnosť mojej manželky Lisy je pre mňa prítťažlivejšia, než jej fyzická krása.

Žiaľ, počul som už veľa príbehov o tom, ako muži a ženy odišli od svojich partnerov kvôli niekomu, s kým sa zoznámili cez internet. Pred niekoľkými rokmi som kázal v jednom zbore, v ktorom po bohoslužbách prišiel za mnou jeden pán. Bol obklopený šiestimi deťmi. Dve držal na svojich rukách, dve sa držali jeho nôh a dve sa naháňali vo vstupnej hale. Keďže tento muž sa tváril veľmi depresívne, spýtal som sa ho: „Pane, ste v poriadku?“ On povedal: „Vlastne ani nie. Dnes ma opustila moja manželka a aj našich šesť detí. Našla si vzťah cez internet.“ Jej „duševný“ vzťah s tým iným mužom sa rozvinul do toho bodu, že bola ochotná nechať svojho manžela aj po mnohých rokoch manželstva. To duševné puto bolo dokonca také silné, že oddelilo túto matku od jej prirodzeného sklonu, starať sa o svoje deti a byť s nimi.

Duševná úroveň vzťahu si často nevyžaduje ani malú alebo žiadnu fyzickú interakciu. Preto patria vzťahy, ktoré začínajú ako vzťahy na diaľku, často medzi tie najlepšie manželstvá. Bez potenciálnych vyrušení pramieniacich z fyzickej prítťažlivosti sa pár dokáže sústrediť na rozvíjanie svojho duševného spojenia.

Najvyššia úroveň vzťahu

Najvyššia a najhlbšia úroveň vzťahu je *duchovná* úroveň. Na túto úroveň sa Ježiš odvolával vo svojom rozhovore s Tomášom. Pavel raz povedal: „Veď kto z ľudí

vie, čo je v človeku, ak nie duch človeka, ktorý je v ňom?“ (1. Korint'anom 2,11). Inými slovami, skutočné myšlienky a motívy človeka sa nedajú spoznať, ak nie ste zladení s jeho duchom.

Ako som už predtým poznamenal, s Lisou sme nedávno oslavovali naše tridsiate výročie. K mojim najobľúbenejším spomienkam z našich spoločných rokov patrí spomienka na to, ako sme sedávali pri bazéne a diskutovali spolu o Božích veciach. Dokonca sme strávili veľa času rozprávaním sa aj o tomto poslanstve. Keď som sa zdieľal s tým, čo mi Boh kladie na srdce, zareagovala na to s múdrosťou a zjavením, ktoré ďalej osvetlilo to, čo už predtým Duch zjavoval mne. A keďže obaja máme intímny vzťah s Duchom, sme schopní komunikovať na hlbokú, duchovnú úroveň.

To je tiež jeden z hlavných dôvodov, prečo sa spolu s Lisou modlíme. Spája nás to duchovne, pretože tak pestujeme *vzájomné* spoločenstvo, ktorého centrom sú veci Ducha. Z podobného dôvodu sme nariadili, aby zamestnanci organizácie Messenger International trávili prvých pätnásť minút každého svojho dňa spoločnými modlitbami. Robíme to, pretože chceme, aby náš tím bol duchovne spojený. Je úžasné, čo tieto chvíle modlitieb spôsobili vo vzťahoch medzi našimi zamestnancami. To isté platí pre akékoľvek iné vzťahy: obecnosť pri Slove a modlitbe rozvíja najhlbšiu úroveň intimity medzi ľuďmi, pretože vytvára duchovné spojenie.

Existuje rozdiel medzi intelektuálnym rozhovorom o duchovných veciach a skutočným duchovným obecnosťou. Niekedy sa ľudia začnú so mnou rozprávať o Biblii a ja vnímam, že mi len odovzdávajú informácie. Ako to viem? To, čo hovoria, je veľmi unavujúce a moja myseľ je z toho vyčerpaná. Rozprávajú zo svojej mysle a nie z ducha. A potom sú iní, ktorí o duchovných veciach hovoria zo svojho ducha. S takými ľuďmi sa dokážem rozprávať celé hodiny bez toho, aby ma to unavovalo, pretože dochádza k spojeniu na duchovnej úrovni.

Piaty deň

Poznávanie Boha prostredníctvom Jeho Ducha

Pozrime sa teraz na text v 1. Korint'anom 2,11 v jeho celistvosti:

Ako vnútro človeka je prístupné len vlastnému vedomiu každého jednotlivca, tak aj Božie myslenie je známe len Božiemu Duchu. (SNC)

Grécke slovo, ktoré je tu preložené ako vnútro/myslenie, sa dá najlepšie definovať ako „stav bytia alebo jeho zloženie“. Pavel tu v podstate hovorí, že človek nemôže poznať skutočné „zloženie“ Boha (teda hlboké veci Jeho srdca) bez toho, aby poznal Božieho Ducha. A pod „poznaním“ mám na mysli chápanie, ktoré je omnoho väčšie, než len nejaká povrchná vedomosť, ku ktorej sa dá dopracovať pomocou malého alebo žiadneho úsilia. Prakticky všetci ľudia v Spojených štátoch amerických vedía, kto je náš prezident, no väčšina z nás s ním nemá osobný vzťah. Nepoznáme jeho najhlbšie túžby, čo ho v živote poháňa alebo čomu naozaj verí. Podobne nemôžeme mať nikdy väčšie, než „bežné poznanie“ Boha, ak ho nebudeme spoznávať prostredníctvom Jeho Ducha.

Pavel pokračuje: „My sme však neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme poznali, čo nám Boh daroval“ (1. Korint'anom 2,12). To je úžasný výrok. Nikto nepozná Božie myšlienky okrem Jeho Ducha (11. verš), no On nám presne toho Ducha dal! Vďaka vzťahu s Božím Duchom môžeme mať teraz intimitu so Stvoriteľom na duchovnej úrovni – teda na najvyššej vzťahovej úrovni.

Pavel sa dostal na túto úroveň vzťahu s Duchom. Hoci nikdy fyzicky nechodil s Ježišom, povedal: „Bratia, pripomínam vám, že evanjelium, ktoré som vám hlásal, nepochádza od človeka. Ja som ho totiž neprevzal, ani

som sa mu nenaučil od človeka, ale prostredníctvom zjavenia Ježiša Krista“ (Galat'anom 1,11-12). Ako sa Ježiš zjavil Pavlovi? Pavel jasne hovorí, že toto zjavenie nepochádzalo od žiadneho človeka. Ak teda toto zjavenie neprijal od žiadneho človeka a nestrávil čas s Ježišom počas Jeho pobytu v tele, tak musel toto zjavenie získať prostredníctvom Ducha Kristovho (Ducha Svätého).

Je možné, že Pavel bol naozaj schopný ísť do väčšej hĺbky vo svojom vzťahu s Ježišom hoci sa s Ním nikdy fyzicky nestretol a ani s Ním nechodil? Peter, ako človek, ktorý poznal Ježiša v Jeho fyzickom tele, napísal ku koncu svojho života list, v ktorom hovorí: „...ako vám napísal aj náš milovaný brat Pavol podľa múdrosti, ktorá mu bola daná. Tak hovorí o týchto veciach aj vo všetkých svojich listoch. V nich sú isté veci ťažko pochopiteľné...“ (2. Petra 3,15-16). Peter bol človekom, ktorý sa s Ježišom roky zvykol rozprávať tvárou v tvár. Bol prítomný pri tom, keď bol Ježiš oslávený na hore premenenia. Bol svedkom Jeho ukrižovania a potom Ježiša stretol a mal s Ním spoločenstvo aj po Jeho vzkriesení. Napriek tomu tento učeník – ktorý si užíval celé roky osobný vzťah s Ježišom v tele – povedal, že niektoré Pavlove duchovné zjavenia sú ťažko pochopiteľné. Osobne si myslím, že to je dôkaz, že Pavel vo svojom vzťahu s Ježišom vstupoval do väčších hĺbok, ako Peter.

Pod inšpiráciou Ducha Pavel napísal väčšinu kníh Nového zákona, hoci nikdy nechodil s Ježišom. Ako to mohol dokázať? Pretože Duch je Ten, kto kompletne zjavuje Ježiša. Spomeňte si na Ježišove slová: „Ešte vám mám toho veľa povedať, ale teraz to nemôžete zniest'. Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy [dá vám kompletné zjavenie]“ (Ján 16,12-13). Pavel nemohol stavať svoju vieru v Ježiša na predchádzajúcom osobnom kontakte s Ním, pretože nič také nemal. Musel veriť a prijímať veci bez toho, aby videl. Tým boli

v podstate odstránené všetky aspekty fyzického sveta, ktoré mohli bojovať proti tomu, čo mu Duch zjavoval. Presne na to sa Ježiš odvolával pri svojom rozhovore s Tomášom. Skutočnosť, že Pavel nemal fyzický vzťah s Ježišom, na ktorý by sa mohol spoliehať znamenalo, že sa musel úplne spoliehať na svoj duchovný vzťah s Majstrom. Nemal žiadnu inú možnosť.

Podobne ako Pavel, aj vy, aj ja sme dostali príležitosť nasledovať Ježiša bez akýchkoľvek možných konfliktov a nedorozumení, ktoré by pramenili z nášho fyzického kontaktu s Ním. Úžasnou pravdou je, že k Ježišovi sa môžeme priblížiť viac, aj napriek tomu, že sme Ho nevideli. Tým, že nemáme možnosť fyzického kontaktu s Ježišom musíme pestovať spoločenstvo s Ním skrze Ducha Kristovho, ktorý prebýva v nás – a tak budovať hlboký, duchovný vzťah s Bohom. To je úžasné!

Zakúšajte Ho na tej najhlbšej úrovni

Boh vie, že naše telo je (nateraz) nevykúpené. Náš duch je vykúpený; podobá sa na Ježiša a je stvorený na Jeho obraz (pozri 1. Jána 4,17). Naša duša je v procese vykúpenia (pozri Jakub 1,21). Ale naše fyzické telo ešte vykúpenie nezakúsilo.

Už ste si niekedy všimli, ako ľahko sa nám veci dokážu omrzieť? Niektorí ľudia si možno kúpia nové auto a už o týždeň im úplne zovšednie. To je prirodzenosť nevykúpeného tela. Fyzický svet má veľmi malú hĺbku; má krátku životnosť a čoskoro pomíne. A tak Boh vo svojej добрote hovorí: „Nebudem sa svojmu ľudu zjavovať fyzicky. Vytvorím spôsob, aby so mnou mohol pestovať spoločenstvo prostredníctvom môjho Ducha, aby ma mohol naozaj spoznať.“ Je to takmer ako keby Boh povedal: „S ľuďmi, ktorých milujem, budem mať vzťah na diaľku, aby mohli naozaj spoznať moje srdce.“

Ako cirkev sme Kristovou nevestou. Boh nás pripravuje na manželstvo s Ním, ktoré bude plné života. Umožňuje nám, aby sme Ho spoznávali na tej najhlbšej úrovni (duchovnej) ešte predtým, než Ho spoznáme na fyzickej úrovni. Preto Pavel neskôr píše: „Preto odteraz nikoho nepoznáme podľa tela. Aj keď sme poznali Krista podľa tela, ale teraz už nepoznáme“ (2. Korint'anom 5,16). Poznávame Ho skrze Ducha – Ducha Boha živého. Existovalo obdobie, počas ktorého bol Kristus zjavený v tele. Avšak teraz, keďže už nie je fyzicky prítomný na zemi, máme možnosť spoznávať Ho skrze Ducha.

Ak obchádzame to, aby sme vstupovali do spoločenstva s Duchom, oberáme sa o možnosť, spoznávať Syna. Duch skúma všetky veci Božieho srdca a mysle, aby nám zjavoval Ježiša. Ak chcete mať hlboký vzťah s Bohom, musíte prekonať len nejaké povrchné poznanie a vydať sa na cestu objavovania toho, kým On naozaj je. Táto cesta je možná iba skrze spoločenstvo s Duchom. Preto sa vo vzťahu k Duchu Svätému nemôžeme držať nejakých tradícií (navyknutých vzorov myslenia), ktoré nie sú zakorenené vo večnom Božom Slove.

Keď sa nebudeme brániť mylným predstavám, osobným predsudkom alebo negatívnym skúsenostiam, ktoré prekrucujú naše chápanie Ducha, nebudeme sa môcť úplne tešiť zo zaslúbenia Božej slávnej prítomnosti v našom živote. Boha nemôžeme spoznávať inak, než skrze jeho Ducha.

Verím tomu, že človek môže mať taký vzťah s Duchom, kde túži po tom, po čom túži Duch a aj cíti to, čo On cíti. Najhlbšia úroveň vzťahu – duchovná úroveň – je k dispozícii aj pre vás. Na tejto úrovni objavíte takú intimitu s vaším Stvoriteľom, ktorá sa nedá porovnať s ničím iným. Ale ak máte žiť v úzkom spoločenstve s Duchom Svätým, musíte sa snažiť spoznávať, kto Duch Svätý je. Ako Ho môžete spoznávať? Čítaním Jeho Slova a trávením času v Jeho

prítomnosti. Boh sa chce priblížiť k vám; vy potrebujete len spraviť prvý krok a priblížiť sa k Nemu.

Venujte chvíľu rozjímaniu nad veršami, ktoré sú uvedené nižšie a dovoľte Duchu, aby vo vašom srdci konal svoje dielo. Keď sa obrátite k Bohu, proste Ho, aby zobral preč akékoľvek zmýšľanie (závoj), ktoré by vám bránilo zostávať v Jeho prítomnosti. Keď tieto závoje zmiznú, budete Ho môcť zahliadnuť tak, ako nikdy predtým. Keď budete hľadiť na Jeho tvár (strávte kvalitný čas tvárou v tvár s Ním ako so svojím blízkym priateľom), On vás bude premieňať na svoju podobu. Lúčim sa s vami týmito slovami apoštola Pavla:

No keď sa hocikto obráti k Pánovi, závoj je odňatý. Pán je Duch, a kde je Pánov Duch, tam je sloboda. Keď my všetci s odhalenou tvárou akoby v zrkadle pozeráme na slávu Pána, premieňame sa na taký istý obraz v stále väčšej sláve — a to všetko mocou Pána, ktorý je Duch.

(2. Korint'anom 3,16-18)

Stíšenie – 1. deň

OTVORTE SA PRE NEHO AKO PRE VÁŠHO UČITEĽA

Vo vás ostáva pomazanie, ktoré ste od neho [Ducha Svätého] prijali, a nepotrebuje, aby vás niekto poučal. Ale pretože vás [Duch a] jeho pomazanie o všetkom poučá a je pravdivé, nie lživé — zostávajte v ňom [v spoločenstve s Ním], ako vás poučilo.

1. Jána 2,27

Duch Svätý zohráva v našom živote veľa rolí, no pravdepodobne Jeho najdôležitejšou rolou je rola Učiteľa. On nás stále niečo učí. On je dokonalý rodič, ktorý trvalo žije v nás a ktorý svojim nežným, milujúcim spôsobom prináša smerovanie a vedenie.

Písmo je nadčasová učebnica Ducha. Božie Slovo je záznamom Božích myšlienok. Aby sme mohli rozmýšľať ako On, hovoriť ako On a konať ako On, potrebujeme Jeho Slovo – a potrebujeme ho pochopiť. To je práca nášho Učiteľa: viesť a uvádzať nás do každej pravdy, odhaľovať význam textov z Písma, ktoré potrebujeme a robiť to presne vtedy, keď to potrebujeme. Pisateľ a kazateľ **Francis Frangipane** výrečne tvrdí:

„Slovo Pánovo, zjednotené s Duchom Svätým, je agentom našej premeny na Kristov obraz. ...To Slovo je Boh. Písmo ako také nie je Boh, ale Duch, ktorý dýcha cez tie slová, je Boh. A tohto Ducha Svätého by sme mali uctievať ako Boha. A preto, keď hľadáte Pána ... modlite sa, aby ste nečítali iba intelektuálne. Skôr proste Ducha Svätého, aby skrze to Slovo hovoril k vášmu srdcu. ...Keď sa v pokore skláňate na kolenách pred Pánom, to Slovo bude vryté do vašej duše a naozaj sa stane súčasťou vašej prirodzenosti (Jakub 1,21).“

Zastavte sa a položte si otázku: *Ako mám pristupovať k Božiemu Slovu? Pozývam svojho Učiteľa, aby ma učil? Čítam slovo podľa svojich predsudkov alebo dokážem pre seba prijať to, čo tam čítam?* Teraz proste Ducha: „Čo by som mohol robiť inak, aby som videl Slovo, že je živé a stáva sa súčasťou mojej prirodzenosti?“ Zapište si, čo vám On zjaví a uveďte to do praxe.

.....

.....

.....

.....

.....

Je chvíľa stíšenia jediným časom, keď Duch vyučuje? Nie. On nás vyučuje neustále a ak ste s Ním zladení, na každom kroku sa od Neho môžete naučiť nejakú lekcii. Frangipane odporúča:

„Neustále so sebou noste pero a zošit. ...Sme povolaní zostávať v Ňom, nielen sa s Ním z času na čas stretávať. ...Musíte sa naučiť veľmi dobre počúvať, aby vám Duch mohol povedať kdekoľvek a čokoľvek chce. Ctíte si Ho a On si uctí vás.“

U každého človeka to môže vyzerat' inak. Použite akékoľvek médium alebo technológiu, ktorá vám najlepšie vyhovuje. Dôležité je, aby ste počúvali a pamätali si, čo vám On povie.

Pozorne rozjímajte nad týmito veršami. Čo vám zjavuje Duch o Slove vo vašom živote?

2. Timoteovi 3,16-17; 2. Petra 1,12-21

.....

.....

.....

.....

.....

5. Mojžišova 6,6; 11,18; Žalm 119,9-11; Kološanom 3,16

.....

.....

.....

.....

.....

Žalm 19,8; 119,105 a 130; Príslovie 4,20-23; 6,20-23

.....

.....

.....

.....

.....

Židom 4,12; Jakub 1,21; Jeremiáš 23,28-29

.....

.....

.....

.....

.....

*„Volaj ku mne a odpoviem ti, oznámim ti veľké
a neprístupné veci, ktoré nepoznáš.“*

Jeremiáš 33,3

Stíšenie – 2. deň

PRISAHAJTE MU VERNOSŤ AKO SVOJMU PÁNOVI

Ježiš odpovedal: Najdôležitejšie je toto: Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jediný Pán! Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou!

Marek 12,29-30

Pán, ktorý je Duch, nás vášnivo miluje a chce našu výhradnú lásku. Nechce iba našu náklonnosť s tým, že stále budeme venovať svoju pozornosť svetu alebo čomukoľvek inému. Hovorí:

Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska. Veď nič z toho, čo je vo svete — žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a vystatovanie sa blahobytom —, nie je z Otca, ale zo sveta. A svet sa pomíňa aj so svojou žiadostivosťou. Kto však plní Božiu vôľu, zostáva naveky.

1. Jána 2,15-17

Preskúmajte aj tieto súvisiace texty: Matúš 16,24-26; Títus 2,12-14; Jakub 4,4-6; Ján 15,18-21; Rimanom 12,2

Ako je to s vašou lojalnosťou? Spravte si úprimnú inventúru. Položte si tieto otázky:

Komu alebo čomu venujem väčšinu môjho času a pozornosti? Čo robievam vo svojom voľnom čase?

.....

.....

.....

.....

.....

Kto alebo čo ma nadchýna? Sú technologické výtobytky a móдне trendy v mojom živote na správnom mieste?

.....

.....

.....

.....

.....

Na aké veci utrácam svoje peniaze?

.....

.....

.....

.....

.....

Nad čím najčastejšie rozmýšľam? O čom často rozprávam? Aké témy presakujú do mojich modlitieb?

.....

.....

.....

.....

.....

Stíšenie – 3. deň

USILUJTE SA O POSTUPNÝ RAST SKRZE MILOŠŤ

Na našej nezakrytej tvári sa odráža Božia sláva ako v zrkadle; sami sa tak postupne stávame jeho čoraz vernejším a krajším obrazom, tak ako nás mení a pretvára jeho Duch.

2. Korint'anom 3,18 (SNC)

Tesne predtým, ako šiel na kríž, prišiel Ježiš s kľúčovým výrokom o Duchu Svätom: „Tak veľa by som vám ešte chcel povedať, lenže teraz by ste to nezniesli. Ale keď príde Svätý Duch, ktorý je pravda, odhalí vám celú pravdu...“ (Ján 16,12-13 SNC).

Ako Vševedúci Boh mohol Ježiš so svojimi učeníkmi zdieľať veľa právd, On však vedel, že by ich nedokázali ešte pochopiť. Potrebovali čas na rast. Po Jeho smrti, zmŕtvychvstaní a odchode do neba Otec poslal svojho Ducha, aby nám pomohol, postupne rásť skrze svoju milosť.

Očakával by dobrý rodič od svojho novorodenca, že bude chápať násobenie? Alebo od svojho batolaťa, že si bude vedieť spracovať svoje dane? Nie. Podobne aj Duch Svätý čaká, kým nebudeme dostatočne zrelí na to, aby sme dokázali prijať pravdu, ktorú nám potrebuje povedať. On nás neuvádza len do každej pravdy o Písme, ale tiež nás uvádza do pravdy o sebe, o našich deťoch, o našom zdraví, o našich okolnostiach a o iných veciach.

Podľa Božieho Slova človek rastie (stáva sa podobnejším Ježišovi) od jednej úrovne viery a slávy k ďalšej. V tomto procese máme svoju špecifickú úlohu my a svoju špecifickú úlohu Duch Svätý. Pozorne rozjímajte nad textami v liste Filipským 1,6; 2,12-13, v 1. Tesaloničanom 5,23-24 a v liste Židom 13,20-21. Čo vám zjavuje Duch v týchto veršoch o raste v Kristovi? Vidíte tam nejakú opakujúcu sa tému?

.....

.....

.....

.....

.....

Najznámejší anglický kazateľ z konca devätnásteho storočia, **Charles H. Spurgeon**, popísal toho veľa na rôzne témy, vrátane Ducha Svätého a duchovného rastu. Hovorí:

„Ježišovi dôverujeme vo veciach, ktoré nedokážeme spraviť sami. Ak by sme boli schopní, vykonať ich vo vlastnej sile, prečo by sme sa potrebovali utiekať k Nemu? Na nás je, aby sme verili; na Pánovi [Duchu Svätom] je, aby z nás stvoril nové bytosti. On nebude za nás veriť; a my sa nemáme ani pokúsiť vyrobiť nejaké obnovenie namiesto Neho. Dost' máme na tom, aby sme poslúchali jeho milostivé usmernenia. Na Pánovi je, aby v nás spôsobil nový zrod.“

Nepovoľujte mysleniu, ktoré hovorí: *Mal/a by som byť duchovne zrelší/ia*. To nie je pravda. Vedie vás to iba k pocitom odsúdenia a vysáva to z vás duchovnú silu. Zastavte sa a modlite sa: „Duchu Svätý, ako ma vidíš tam, kde sa teraz nachádzam (vo svojej úrovni duchovnej zrelosti)?“

Čo vám hovorí?

.....

.....

.....

.....

.....

Spôsobom, akým vás vidí Duch by ste mali vidieť aj vy sami seba. Proste Ho, aby vám dal silu prijať to miesto, kde sa teraz nachádzate, aby ste mohli pokračovať v raste.

Prichytávate sa pri tom, že sa horúčkovo snažíte, nejako sa zmeniť? Ak áno, ako? Čo teraz vnímate inak?

.....

.....

.....

.....

.....

Stíšenie – 4. deň

CEŇTE SI NADPŘIRODZENÉ KONTAKTY, KTORÉ DUCH SVÄTÝ VYTVÁRA

Milujte z jadra toho, kým ste; nepretvarujte sa. ...Bud'te dobrí priatelia, ktorí sa hlboko milujú; učte sa hrať druhé husle.

Rimanom 12,9-10

(preklad anglického prekladu The Message)

Boli sme stvorení pre vzťah – vzťah s Otcom a s inými ľuďmi. Zamyslite sa nad tým. Aký by bol váš život bez vzťahov? Ak by ste zobrali preč všetky tie životodarné kontakty, čo by vám zostalo? Osamelý, prázdny život.

Vďaka Bohu za vzťahy! Hodnota zbožného priateľa je neoceniteľná. Dobrý priateľ nás okresáva mentálne, emocionálne a duchovne tak, ako železo ostrí železo. Dobrý priateľ láskavo upozorňuje na chyby a prináša usmernenie, keď to potrebujeme. Dobrý priateľ oslavuje vaše úspechy a povzbudzuje vás, aby ste sa prehrýzli aj cez ťažké životné okolnosti.

Dvom je lepšie ako jednému, lebo majú dobrú odmenu za svoju námahu. Ak padnú, jeden druhého zodvihne. Beda však samotnému, keď padne, a niet druhého, kto by ho zodvihol.

Kazateľ 4,9-10

Dozvedeli sme sa o tom, že existujú tri úrovne vzťahov – fyzická, duševná a duchovná úroveň. Ako vám tento nový poznatok pomáha v chápaní vašich súčasných vzťahov? V ktorom vzťahu je to najužitočnejšie? Prečo?

.....

.....

.....

.....

.....

Najhlbšie a najzmyslupnejšie kontakty, ktoré môžeme mať s ľuďmi, majú duchovnú úroveň. Popíšte, ako takýto vzťah vyzerá. Aké výhody má pestovanie spoločenstva na duchovnej úrovni naproti vzťahom, ktoré zostávajú na úrovni fyzickej alebo duševnej?

.....

.....

.....

.....

.....

Existujú ľudia, s ktorými by ste radi rozvíjali hlbšie vzťahy? Zastavte sa a pomodlite sa: „Duchu Svätý, čo môžem spraviť, aby som umožnil rozvoj hlbokých, duchovných vzťahov s ľuďmi, ktorých si Ty dal do môjho života?“ Utíšte sa a počúvajte. Zapíšte si, čo vám On povie.

.....

.....

.....

.....

.....

Modlitba za nadprirodzené vzťahy:

Duchu Svätý, daj mi nadprirodzené kontakty. To, čo bol Jonatán pre Dávida, čo bola Rut pre Noemi, čo bol Ján pre Ježiša, spoj ma s ľuďmi, s ktorými chceš, aby som budoval/a vzťahy. Daj mi svoju milosť k rozvíjaniu zdravých priateľstiev, vrátane tých, ktoré budú mať aj duchovnú úroveň. V mene Ježiš. Amen!

Pre ďalšie štúdium

Príslovia 13,20; 17,9 a 17; 27,6 a 10 a 17; Ján 15,13;
1. Ján 1,7; 1. Samuelova 18,1-4

Stíšenie – 5. deň

BUĎTE S BOHOM NA TEJ NAJHLBŠEJ ÚROVNI

*... syn môj, poznávaj otcovho Boha a slúž mu oddaným
srdcom a ochotnou mysl'ou.*

1. Kronická 28,9

Boh sa najviac usiluje o to, aby nás intímne spoznal a pozýva nás k tomu, aby sme svoj život žili s Ním. Existuje niečo lepšie, do čoho by sme sa mohli pustiť? Pavel povedal: „A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista“ (Filipänom 3,8).

Pohybovať sa v hĺbkach prítomnosti Ježiša Krista bolo vášňou **Jeanne Guyonovej**. Také kľúčové bolo pre ňu toto poslanie, že napísala aj knihu s tým istým názvom. Táto francúzska žena zo sedemnásteho storočia ovplyvnila veriacich ako John Wesley, Hudson Taylor a Watchman Nee. O intimite povedala:

„Dovoľte, aby som sa vás spýtala ... túžite spoznať Pána naozaj hlboko? Boh vám naozaj dáva možnosť, aby ste túto skúsenosť, takéto chodenie s Ním mohli zažiť. On vám dáva túto možnosť vďaka milosti, ktorú daroval všetkým svojim vykúpeným deťom. Robí to prostredníctvom svojho Ducha Svätého. Ako teda môžete prísť k Pánovi a spoznávať Ho takýmto hlbokým spôsobom? Kľúčom je modlitba.“

Ako by ste teda popísali vzťah modlitby a intímneho spoznávania Boha? Pozorne si prečítajte Ježišovu

modlitbu v Matúšovi 6,5-15. Čo sa môžete od Neho naučiť a aplikovať do svojho života?

.....

.....

.....

.....

.....

Ako sme už hovorili, keď prežijeme znovuzrodenie, Duch Svätý ožije v našom duchu. Keď teda Duch s nami komunikuje, robí to v našom duchu. **Jeanne Guyan** pokračuje:

„Pána môžeme nájsť iba v našom duchu, v hĺbkach našej bytosti, vo svätyni svätých; tam prebýva. Pán raz sľúbil, že príde a urobí si v nás prýbytok (Ján 14,23). Sľúbil, že tam sa bude stretávať s tými, ktorí Ho uctieujú a ktorí činia Jeho vôľu. Pán sa naozaj bude s vami stretávať vo vašom duchu ... Keď sa vaše srdce zvnútra obráti smerom k Pánovi, zakúsíte pečať Jeho prítomnosti.“

Najintímnejší spôsob, akým môžeme spoznať Boha, je *prostredníctvom Jeho Ducha* – Jeho Svätého Ducha, ktorého nám daroval (pozri 1. Korint'anom 2,9-12). Zastavte sa a modlite sa: „Duchu Svätý, mám nejaké mylné predstavy, zlé skúsenosti alebo osobné predsudky, ktoré mám vo vzťahu k Tebe, ktoré prekrucujú moje chápanie Teba?“ Utíšte sa a počúvajte. Proste Ho, aby odstránil akékoľvek zmýšľanie, ktoré bráni Jeho prítomnosti. Zapište si, čo vám zjaví:

.....

.....

.....

.....

Rozjímajte o nasledujúcej pravde a proste Ducha Svätého, aby vášmu srdcu zjavil jej zmysel a význam.

*Keď sa hocikto obráti k Pánovi, závoj je odňatý. Pán je Duch,
a kde je Pánov Duch, tam je sloboda. Keď my všetci
s odhalenou tvárou akoby v zrkadle pozeráme na slávu
Pána, premieňame sa na taký istý obraz v stále väčšej sláve -
- a to všetko mocou Pána, ktorý je Duch.*

2. Korint'anom 3,16-18

Diskusné otázky

Ak túto knihu používate ako súčasť série Messenger na tému Duch Svätý, pozrite si, prosím, tému č. 3 na videu.

- 1 | Ježiš povedal, že farizejovia dovolili, aby ľudské tradície prevážili nad autoritou Božieho Slova. Čo sú ľudské tradície a prečo sú ničivé pre naše spoločenstvo s naším Stvoriteľom? Uved'te aspoň jeden moderný príklad toho, ako ľudské tradície prevažujú nad pravdou Božieho Slova.
- 2 | Duch Svätý si túžobne želá byť naším najlepším priateľom a žiarlivo túži po intímnom vzťahu s nami. Ktoré veci zo sveta podľa vás ukradli pozornosť a náklonnosť Cirkvi (veriacich) a odvrátili ich od Ducha? Čo sa stane, ak budeme flirtovať so svetom, vyhľadávať jeho radovánky, majetky a postavenie viac, než spoločenstvo s Duchom?
- 3 | Čo komunikuje Ježiš apoštolovi Tomášovi v Jánovi 20,29? Ako je táto pravda prepojená s Božími slovami skrze apoštola Pavla v 2. Korint'anom 5,16 a ako táto pravda vylepšuje náš intímny vzťah s Pánom?
- 4 | Pomenujte a popíšte tri úrovne vzťahov, ktoré môžeme mať s inými ľuďmi. Ktorá z tých úrovní je tá najhlbšia a prečo? Ako môžeme nadviazať s ľuďmi vzťahy na tejto úrovni?
- 5 | V Duchu Svätom sme dostali jeden obrovský dar: schopnosť, poznávať Boha intímne. Pozorne si prečítajte 1. Korint'anom 2,11-16. Čo hovorí Duch

Svätý v tomto texte o skutočnom poznaní Boha?

- 6 | Peter a ostatní učeníci mali skúsenosť, ktorá bola úplne jedinečná – mali osobný kontakt s Ježišom tvárou v tvár. Pavel túto skúsenosť s nimi nezdieľal, no napriek tomu ho Boh mocne použil. Ako je to možné?

Viac o tomto: Pozrite si Jána 20,29; 2. Korint'anom 5,16 a 2. Petra 3,15-16.

- 7 | Čo sa stane s naším vzťahom s Bohom, ak prestaneme naplno pestovať spoločenstvo s Duchom Svätým? Ak ste ochotní, zdieľajte sa so svojou skupinkou o niekoľkých praktických spôsoboch, ako ste dokázali nadviazať spojenie s Duchom Svätým a vnímať Jeho úžasné priateľstvo.

ZHRNUTIE KAPITOLY

- Ak chceme mať hlboký, intímny vzťah s Bohom, musíme Ho spoznávať skrze Jeho Ducha.
- Iba Duch pozná a zjavuje myšlienky, pocity a zámery Božieho srdca.
- Dostali sme Božieho Ducha; On je najlepší Učiteľ, ktorý nás uvádza do každej pravdy.
- Ak si udržiavame priateľstvo so svetom – sebeckú honbu za postavením a radovánkami – znamená to, že sme Božími nepriateľmi.
- Duch Svätý je džentlmen; nebude nám vnucovať svoju vôľu alebo priateľstvo.
- Sú tri úrovne vzťahov: fyzická (najnižšia a najpovrchnejšia), duševná (alebo osobnostná) a duchovná (najhlbšia a najintímnejšia).
- Poznanie Boha skrze Jeho Ducha je hlbšie a intímnejšie, ako poznanie Boha cez osobný kontakt s fyzickou osobou Ježiša.

„Meno **J E Ž I Š**

naš cieľ, naša vášeň, naša motivácia – evanjelium. „

UČIŤ:

informovať, vzdelávať, vychovávať, vštepovať
alebo učiť príkladom

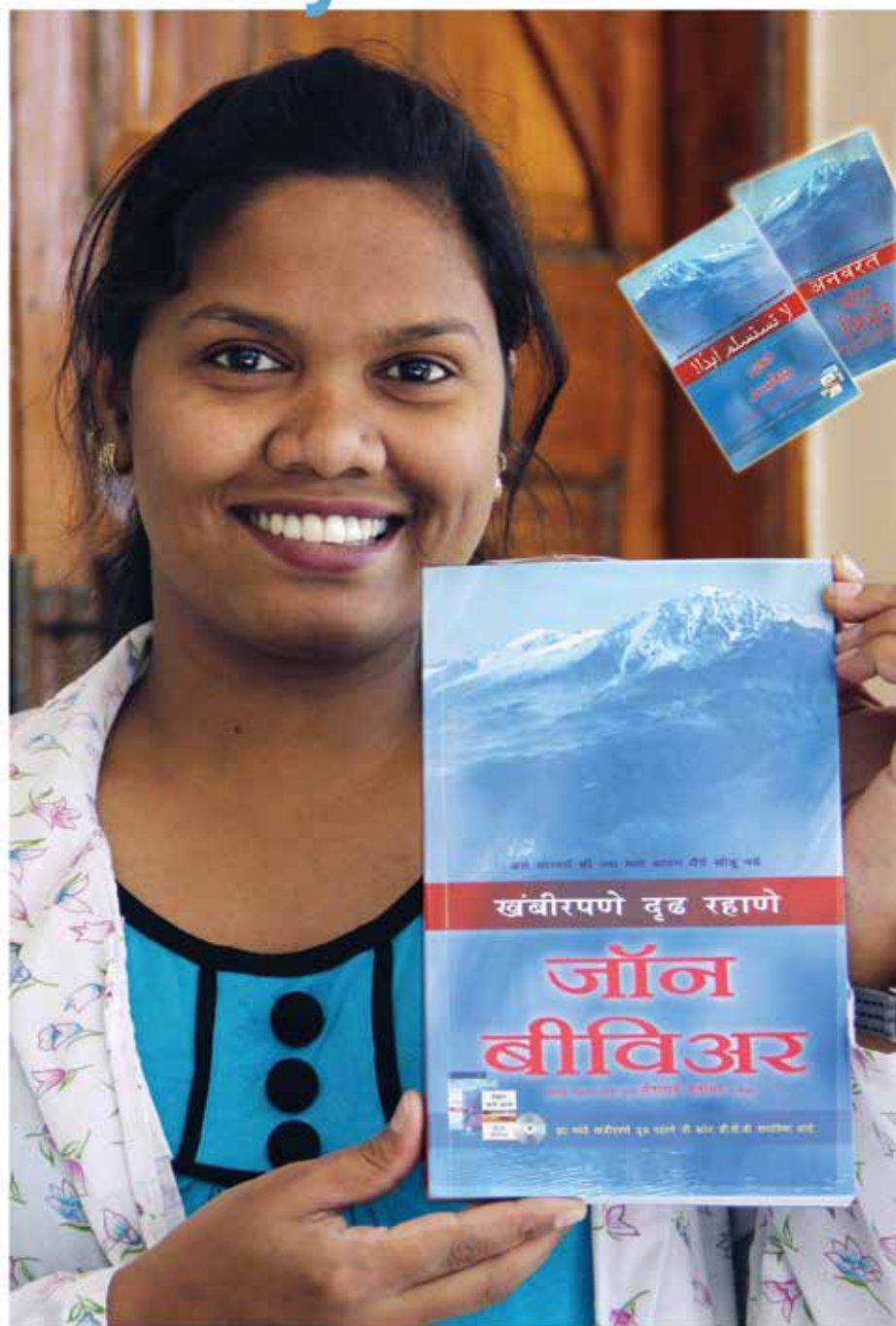
odovzdaní komunikovať

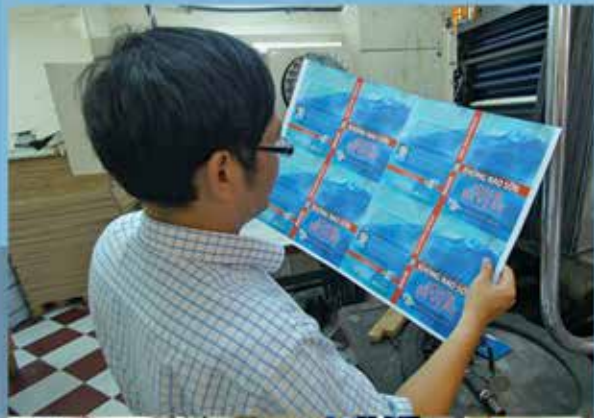
PRAVDU

ktorá mení život

ZDROJE

strategicky zasievané
medzi pastorov a vodcov po celom svete

ZASAHOVAŤ:

dotýkať sa, nadväzovať kontakt,
natiehať sa alebo osloviť

ZMOCŇOVANIE:

prostredníctvom zmenených životov ovplyvňovať národy

Chodte teda a získavajte mi učeníkov
vo všetkých národoch ...
a naučte ich zachovávať všetko,
čo som vám prikázal.
Matúš 28:19-20

NAŠE POSLANIE

viac sa dozviete na @ www.CloudLibrary.org

ZMOCNENÍ DUCHOM

Prvý deň

Skúste si na chvíľu predstaviť kráľa zo stredoveku. Skúste si pred očami vykresliť jeho prostredie: hrad s vežičkami, rytierov a dvorné dámy, rytierske súboje, kráľovstvo a jeho slávu. Úrad a pôvod kráľa boli často považované za Božie ustanovenie, a preto si svojich kráľov poddaní veľmi vážili a králi žili v prekypujúcom bohatstve. Kráľove slovo sa rovnalo zákonu a proti jeho vyhláseniam sa nedalo odvolať. Dobrý kráľ rozumel, že jeho zodpovednosťou bolo chrániť ľudí, ktorí obývali jeho kráľovstvo; mal tiež na starosti ochranu záujmov kráľovstva, rozširovanie jeho hraníc a zabezpečovanie dodatočných zdrojov. Človek v tejto pozícii mal obrovské množstvo zodpovedností a kvôli tomu mal kráľ k dispozícii aj nadpriemernú moc – niekedy dokonca absolútnu moc. Nezabúdajte na to, že ja tu nepíšem o nejakej bábke, ktorá má titul kráľa (ako je typické pre našu dobu, v ktorej demokratické štruktúry a republiky slúžia ako najbežnejšie formy vlády). Ja tu píšem o absolutistickej monarchii. No a teraz si predstavte, že by takýto kráľ odmietol alebo si vôbec nevedomoval tú moc, ktorá je súčasťou jeho pozície. Čo by sa stalo s jeho kráľovstvom? Čoskoro by bolo dobyté, jeho obyvatelia by sa dostali do otroctva a jeho zdroje by boli skonfiškované. Nestačí ak kráľ iba zastáva svoju pozíciu „kráľa“ (to znamená, že si len užíva pobyt v kráľovskom paláci a blahobyť, ktorý je toho súčasťou). Musí vykonávať *funkcie kráľa*, ktoré sa dajú vykonávať iba vďaka *moci, prislúchajúcej jeho pozícii*. Kráľova pozícia autority nemá žiadny zmysel, ak kráľ v praxi neuplatňuje moc, ktorá je jej súčasťou.

Ako Božie deti sme sa stali spoludedičmi Kristovými. V liste Rimanom čítame: „Ale ak sme deti, sme aj dedičia, Boží dedičia a Kristovi spoludediči, aby sme, ak spolu trpíme, boli spolu aj oslávení“ (Rimanom 8,17). Tento postoj je opätovne jasne vyjadrený v liste Efežanom 2,6: „[Boh] nás spolu s ním vzkriesil a spolu s ním nás uviedol na nebeský trón v Kristovi Ježišovi.“ V Kristovi a skrze Krista sme dostali nové postavenie. Už nie sme deti tohto sveta, ale sme príslušníkmi kráľovskej rodiny a dedičia nebeského kráľovstva. Ako dedičia v tomto kráľovstve sme dostali úlohu šíriť Pánove poslanie ďalej. Jeho územia a Jeho kráľovstvo sa stali našimi vlastnými, pretože sme boli adoptovaní do Jeho rodiny na nástupnícku pozíciu. To je pravda, z ktorej sa človeku môže až hlava zatočiť! Ale podobne, ako u pozemského kráľa, ktorého som predtým popísal, ak naša pozícia v Kristovi má dávať zmysel, musíme objaviť a začať používať moc, ktorá je jej súčasťou. V tejto kapitole sa pohlúžime do toho, ako sme zmocnení k naplneniu našej role šírenia Jeho kráľovstva. Peter vyhlasuje:

Vy však ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, jeho vlastný svätý národ, aby ste zvestovali veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla.

(1. Petra 2,9)

Predtým, než budeme pokračovať ďalej, považujem za dôležité poznamenať: pozícia vždy predchádza mocí. Predtým, než môžeme čokoľvek spraviť pre Božie kráľovstvo, musíme zaujať svoje postavenie v Kristovi.

Moc, ktorú potrebujeme

Raz, keď s nimi stoloval, prikázal im: Z Jeruzalema neodchádzajte, ale očakávajte splnenie Otcovho prísl'ubu, o ktorom ste odo mňa počuli: Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.

(Skutky 1,4-5)

Ježiš apoštolom *nenavrhol*, aby zostali čakať na to zaslúbenie, ani im neodporúčal, aby splnili Jeho pokyny. Namiesto toho im *prikázal*, aby neodchádzali z Jeruzalema, až pokým sa nesplní Otcov prísl'ub. Ježiš bol nútený, tomuto pokynu prisúdiť takú veľkú dôležitosť, pretože zmocnenie Duchom Svätým je základom akejkoľvek práce v Kráľovstve. On vedel, že učenici dychtivo túžia po tom, abymohli iným rozpovedať dobrú správu o Jeho vzkriesení a že možno pre nich nebude ľahké, čakať na zaslúbenie Ducha Svätého. V Skutkoch 1,3 sa dozvedáme, že celé dni trávili s Ježišom a počúvali Ho učiť o kráľovstve Božom. Biblia hovorí, že apoštolovia dostali „neomylný dôkaz“ Jeho vzkriesenia. Nepotrebovali žiadne presvedčanie o oprávnenosti a dôležitosti svojej misie, pretože mali prvostupňový dôkaz o Kristovom víťazstve nad smrťou. Inými slovami, boli pripravení, pustiť sa do toho!

Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Nezačínajte ešte so svojou službou. Nezačnite ešte kázať evanjelium po celom svete, ani ešte nezakladajte žiadne zbory – až pokým nebudete vystrojení mocou Ducha“ (Lukáš 24,49; autorova parafráza). Myslím, že Písmo hovorí, že Ježiš dal tento pokyn približne 500 ľuďom (pozri 1. Korint'anom 15,6). Ale v Skutkoch 1,15 zistujeme, že počet ľudí, ktorí sa nachádzali v hornej dvorane sa scvrkol na 120. Čo sa stalo s tými ostatnými 380 ľuďmi? Osobne verím, že s každým ďalším dňom odchádzali ďalší a ďalší ľudia z tých pôvodných 500 a nakoniec ich ostalo len 120. Možno

tých 380, ktorí odišli, si pomysleli: *Vráťme sa späť do synagóg, začnime zakladat' zbory a šírme tú úžasnú správu o Ježišovom vzkriesení. Veď iste nie je správne, aby sme premeškali čo i len jeden deň v šírení takej dobrej správy. Iba 120 z nich bolo ochotných čakať – ako to prikázal Majster.*

V tomto bode si možno myslíte: Ale, Ján, samozrejme, že učenici museli čakať na Ducha Svätého. Ešte Ho predsa neprijali. Je to iné, ako dnes u nás, pretože my sme Ducha Svätého prijali pri spasení.

Pozrite sa do Jána 20,21-22:

Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás. A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého.

Ježiš dýchol na učeníkov a povedal: „Prijmite Ducha Svätého“. Grécke slovo pre *prijmite* je v tvare „okamžite alebo práve teraz“. Toto nebol nejaký predobraz niečoho, čo sa ešte len malo udiat'. Učeníci naozaj *prijali* Ducha Svätého predtým, než Ježiš vystúpil do neba. Ale ešte neboli vystrojení mocou až pokým neboli *naplnení* Duchom v deň Letníc.

Deň Letníc

Keď nadišiel deň Turíc, všetci boli na tom istom mieste. Tu sa odrazu strhol z neba hukot, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. Ukázali sa im ohnivé jazyky rozdelené tak, že na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.

(Skutky 2,1-4)

Asi mnohí z nás videli obrázkovú verziu tohto príbehu v rámci nejakého stretnutia nedeľnej besiedky. Obyčajne

sú nakreslení zhromaždení veriaci a nad ich hlavami sú malé ohnivé jazyky. To pravdepodobne ale nie je tým najlepším znázornením toho, čo sa tam odohralo. V Starom zákone oheň často symbolizuje Božiu prítomnosť. To, čo autor knihy Skutkov popisuje ako „ohnivé jazyky“, je prejavom Božej prítomnosti. Títo Ježišovi nasledovníci – muži aj ženy – boli pohltení alebo pokrstení v Božej prítomnosti. Táto zjavená prítomnosť sa dá tiež vypozerovať v texte, kde sa spomína „ženúci sa prudký vietor“. Ako sme si už vyjasnili v prvej kapitole, Duch Svätý nie je „mocný vietor“. On je Osoba. Avšak prejav Jeho príchodu v hornej dvorane sa podobal tomu, ako by sa prihnal prudký vietor.

Grécke slovo pre „naplnení“ v Skutkoch 2,4 doslova znamená *nasýtení*. Podľa slovníka *nasýtiť* znamená „dodávať až do bodu *nadbytku*“. Ľudia, zhromaždení v hornej dvorane boli naplnení tak, že mali až *nadbytok* Ducha Svätého. Všetci zakúšali väčší stupeň prejavujúcej sa Božej prítomnosti vo svojom živote. Okrem prejavov ohňa a vetra začali veriaci hovoriť inými jazykmi.

Druhý deň

Prečo jazyky

Jazyk znamená jednoducho reč. Ak by som bol v Španielsku a stretol by som niekoho, kto viditeľne nehovorí po španielsky, mohol by som sa ho opýtať: „Čo je váš rodný jazyk?“ alebo „Aká je vaša rodná reč?“ Obe otázky znamenajú to isté. A opačne platí, že človeka, ktorý hovorí po anglicky, by som sa nemusel pýtať, čo je jeho rodná reč, pretože ako rodený anglicky hovoriaci človek, tento jazyk dokážem rozpoznať. Pre mňa je teda angličtina „známym“ jazykom, pričom iné jazyky môžem považovať za „neznáme“ jazyky. Neskôr k tomu poviem ešte niečo viac.

V deň Letníc sa v Jeruzaleme zhromaždili Židia z mnohých národov na náboženskú oslavu. Ako obyvatelia rôznych krajín a regiónov hovorili títo Židia rôznymi „rodnými jazykmi“.

V Jeruzaleme sa práve zdržiavali Židia, zbožní ľudia zo všetkých národov pod nebom. Keď zaznel ten zvuk, zbehol sa veľký dav. Boli zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojou vlastnou rečou. Celí bez seba a v údive si medzi sebou hovorili: Vari nie sú všetci títo, čo hovoria, Galilejčania? Ako je možné, že každý z nás ich počuje hovoriť vo svojej materinskej reči [jazyku]?

(Skutky 2,5-8)

Všimnite si, že Biblia hovorí, že „keď zaznel ten zvuk, zbehol sa veľký dav“. Tieto vonkajšie prejavy pritiahli mnohých k tým, ktorí hovorili novými jazykmi. Celý ten dav bol prekvapený, že Galilejčania (ktorí boli mnohými považovaní za neškolených a nevzdelaných) hovorili mnohými rôznymi jazykmi. Toto vyjadrenie Božieho Ducha bolo znamením pre tých, ktorí ešte neboli Ježišovými nasledovníkmi.

My všetci ich počujeme rozprávať o veľkých Božích veciach svojím jazykom. Všetci žasli a v rozpakoch hovorili jeden druhému: Čo to má znamenať?

(Skutky 2,11-12)

Toto vyliatie Ducha vytvorilo príležitosť pre Petra, aby naň zareagoval jednou z najznámejších kázni v Biblii, v rámci ktorej povedal: „Tohto Ježiša Boh vzkriesil a svedkami toho sme my všetci. Bol vyvýšený Božou pravcou a prijal od Otca prisľúbeného Ducha Svätého, vylial ho a vy to teraz vidíte a počujete“ (Skutky 2,32-33). Všimnite si, že všetci aj videli, aj počuli dôkaz prítomnosti moci Ducha Svätého.

O niekoľko veršov neskôr dav na to zareagoval:

*Keď to počuli, boli zasiahnutí v srdci a oslovili Petra
a ostatných apoštolov: Muži, bratia, čo máme robiť?
(Skutky 2,37)*

Peter im povedal:

*Kajajte sa a každý z vás nech sa nechá pokrstiť v mene
Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete
dar Svätého Ducha. Veď tento prísľub [Ducha Svätého]
patrí vám a vašim deťom, ako aj všetkým vzdialeným,
ktorých si povolá Pán, náš Boh.
(Skutky 2,38-39)*

Keď Peter ohlásil tú dobrú správu, že spasenie je k dispozícii všetkým, ktorí vzývajú meno Pánovo (pozri Rimanom 10,13), veľmi jasne oznámil aj to, že dar Ducha Svätého je tiež k dispozícii pre všetkých, ktorí uverili. To je úžasné! Toto zaslúbenie je k dispozícii každému veriacemu – v minulosti, v súčasnosti, aj v budúcnosti.

Štyri ďalšie prípady

V knihe Skutkov sú štyri ďalšie prípady, ktoré popisujú, ako boli ľudia naplnení Duchom Svätým po dňoch Letníc. Keď budeme prechádzať cez tieto štyri príbehy, bol by som rád, keby ste venovali špeciálnu pozornosť dvom veciam. Po prvé, vo všetkých prípadoch, okrem jedného, je naplnenie Duchom Svätým oddelenou skúsenosťou, ktorá nie je totožná so skúsenosťou spasenia. Po druhé, ľudia, ktorí boli svedkami týchto naplnení Duchom, jednak *videli* a jednak aj *počuli* dôkazy prítomnosti Ducha v tých nových veriacich.

Filip a Samaritáni

Prvý z týchto štyroch prípadov môžeme nájsť v Skutkoch 8. Filip bol poslaný do mesta Samária, aby tam šíril evanjelium Ježiša Krista. V dôsledku hlásania evanjelia zažilo celé to mesto prebudenie. Chromí boli uzdravovaní, nečistí duchovia boli vyhánaní a mnohí prijali tú dobrú správu o Božom spasení.

Keď však uverili Filipovi, ktorý im hlásal evanjelium o Božom kráľovstve a mene Ježiša Krista, dávali sa krstiť muži aj ženy. Uveril aj sám Šimon, dal sa pokrstiť a pridržal sa Filipa. Keď videl, aké veľké znamenia a zázraky sa tu dejú, bol ohromený.
(Skutky 8,12-13)

Keď Samaritáni uverili dobrej správe o Ježišovi Kristovi, prežili znovuzrodenie? Jednoznačne. Keď človek uverí evanjeliu, prijme Ježiša Krista a stane sa Božím dieťaťom. Títo noví veriaci boli potom pokrstení vo vode na znak ich viery v Krista. Avšak ako vidíme v nasledujúcich veršoch, vedúci prvotnej Cirkvi vedeli, že existuje ešte niečo lepšie – ako dodatok k obráteniu a vodnému krstu potrebovali títo noví veriaci ešte prijať krst Duchom Svätým.

Keď sa apoštoli v Jeruzaleme dopočuli, že Samária prijala Božie slovo [spasenie], poslali k nim Petra a Jána. Tí prišli a modlili sa za nich, aby prijali Ducha Svätého, lebo na nikoho z nich ešte nezostúpil; boli len pokrstení v mene Pána Ježiša [vodný krst].
(Skutky 8,14-16)

Keď sa apoštolovia dopočuli, že Samária prijala evanjelium, rozhodli sa, že pošlú Petra a Jána k tamojším novým veriacim. Prečo poslali apoštolovia dvoch zo svojich najväčších členov, aby sa modlili so Samaritánmi? Ved' predsa tí Samaritáni už prijali spasenie a boli pokrstení

vo vode. Petra a Jána poslali konkrétne s tým zámerom, aby sa modlili za to, „aby prijali Ducha Svätého” (15. verš). Nezabúdajte na to, že Jeruzalem bol od Samárie vzdialený okolo 45 km. Táto vzdialenosť sa nám dnes nezdá byť až taká veľká, ale apoštolovia nemali autá, ani prístup k modernej verejnej doprave. Tých 45 kilometrov museli prejsť po vlastných nohách pešo alebo na chrbte nejakého zvierat'a – a to bola cesta, ktorá trvala aspoň jeden alebo dva dni. To nebol nejaký malý výlet na dolný koniec ulice.

Znova je dôležité si všimnúť, že títo noví veriaci boli pokrstení v meno Pána Ježiša. Boli už teda Božími deťmi. Avšak bola tam ešte jedna súčasť daru spasenia, ktorú dovtedy nezakúsili. Možno si pomyslíte: *Počkaj chvíľu, John. Ja som si myslel, že Duch Ježiša Krista sa udomácní v našom srdci hneď, ako prijmem dar spasenia.* Áno, tak to naozaj aj je. V 1. Korint'anom 12,3 je jasne napísané: „Nikto nemôže povedať: Ježiš je Pán!, iba ak v Duchu Svätom“. Nemôžeme vyznávať panstvo Ježiša mimo vplyvu Ducha Svätého – to je však niečo iné, ako byť Ním *naplnení*.

Biblia jasne hovorí, že všetci, ktorí sú v Kristovi, sú posvätení a zapečatení Duchom Svätým (pozri 1. Petra 1,2; Efežanom 1,13). Niet teda žiadnych pochyb, že prijatie imanentnej *prítomnosti* Ducha Svätého je súčasťou skúsenosti spasenia. Keď sa Boh na vás díva, vidí Ducha svojho Syna. Pamätajte na to, že keď prijímate spasenie, v Kristovi nadobúdate nové postavenie – stávate sa súčasťou Jeho dedičstva a Jeho kráľovstva. Napriek tomu *mocou* Ducha nie ste naplnení až dovtedy, kým o to nepožiadate Otca. Ježiš povedal:

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!
(Lukáš 11,13)

Ježiš nazýval Boha „*vaším nebeským Otcom*“; z toho je zrejmé, že tu hovoril o veriacich. Vieme to aj preto, lebo v Jánovi Ježiš spomína „*Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať*, pretože ho nevidí, ani nepozná“ (Ján 14,17). „*Svet*“ reprezentuje ľudí, ktorí sa nachádzajú mimo Božieho kráľovstva. Je zrejmé, že nikto, kto sa nepodriadil Ježišovmu panstvu, nemôže prijať Ducha Svätého. Takže táto výzva, prosiť „*svojho Otca*“ o Ducha, sa netýka spasenia. Skôr sa týka neskoršieho naplnenia, ktoré môžu prijať len tí, ktorí už sú spasení.

Vráťme sa teraz do Skutkov, ôsmej kapitoly:

Vtedy na nich kládli ruky a oni prijímali Ducha Svätého. Keď Šimon videl, že kladením rúk apoštolov sa udeľuje Duch, priniesol im peniaze a povedal: Dajte túto moc aj mne, aby prijal Ducha Svätého každý, na koho položím ruky.
(Skutky 8,17-19)

Peter a Ján kládli svoje ruky na veriacich a oni prijímali Ducha Svätého. Toto naplnenie Duchom bol jasne badateľné aj fyzickými zmyslami, pretože Biblia hovorí, že „*Šimon videl, že kladením rúk apoštolov sa udeľuje Duch*“. Šimon, ktorý bol tiež veriaci, bol taký ohromený prejavmi moci Ducha Svätého u týchto veriacich, že ponúkol apoštolom, že im zaplatí, ak ho naučia, ako môže túto moc odovzdávať ďalej. (Táto reakcia bola nevhodná a Peter Šimona veľmi rýchlo napomenul).

Všade v Skutkoch bolo naplnenie Duchom obyčajne sprevádzané vonkajšími prejavmi, ktoré sa dali vidieť a počuť – najbežnejšie vo forme jazykov a proroctva. Preto apoštoli často hovorili, že Duch Svätý „*zostúpil*“ na veriacich. Tento prípad v Samárii je jeden z mála prípadov, pri ktorom Biblia konkrétne nespomína jazyky a proroctvo ako následné prejavy naplnenia Duchom. Z textu sa však dá vydedukovať, že k týmto prejavom došlo; inak by Šimon, bývalý čarodejník, nevidel dôkazy prítomnosti Ducha pri veriacich.

Tretí deň

Saul z Tarzu

Príbeh o Saulovom obrátení je jedným z najpozoruhodnejších textov Písma. Chcem sa zamerať na jeden, pravdepodobne menej známy aspekt tohto prekvapujúceho stretnutia. V Skutkoch 9 sa stretávame so Saulom na ceste do Damasku, ktorá bola súčasťou jeho nepriateľského ťaženia proti veriacim:

Ako šiel a blížil sa k Damasku, ožiarilo ho odrazu svetlo z neba; padol na zem a počul hlas, ktorý mu vravel: Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ? A on povedal: Kto si, Pane? Odpovedal mu: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. ... Trasúc sa a diviac, spytoval sa (Saul): Čo chceš, Pane, aby som činil? Pán odpovedal: Vstaň a choď do mesta a povedia ti, čo máš robiť.

(Skutky 9,3-6 SLB)

Všimnite si, že Saul nazval Ježiša „Pánom“. Keď sa Ježiš Kristus stane Pánom nášho života, okamžite sme znovuzrodení. Myslím si, že Saul sa stal veriacim v tej chvíli, keď uznal Ježišove panstvo.

Po tomto stretnutí s Pánom strávil Saul nasledujúce tri dni v pôstoch v meste a očakával ďalšie inštrukcie. Potom Pán oslovil učeníka, ktorý sa volal Ananiáš, aby zašiel za Saulom. Ananiášovi tento príkaz nahnal strach, pretože počul veľa príbehov o tom, ako dôsledne Saul prenasledoval veriacych. Takže Boh mu povedal: „Choď, lebo on [Saul] je mojou vyvolenou nádobou, aby zanesol moje meno pohanom, kráľom i synom Izraela“ (Skutky 9,15). Keď Ananiáš dorazil do domu, v ktorom sa nachádzal Saul, položil na neho ruky a povedal: „Brat Saul, poslal ma Pán Ježiš, ktorý sa ti zjavil na ceste, ktorou si prišiel, aby si znova videl a bol naplnený Duchom Svätým“ (Skutky 9,17). Je zrejmé, že Ananiáš vedel, že Saul už prijal spasenie, pretože ho nazval „bratom Saulom“. No napriek tomu, že Saul už bol veriacy,

Boh predsa poslal Ananiáša, aby sa s ním modlil konkrétne za uzdravenie a naplnenie Duchom Svätým.

Aj v tomto prípade znova vidíme, že naplnenie Duchom Svätým sa udialo po tom, čo daný človek už prijal dar spasenia. V Skutkoch 9 sa nedá nájsť žiadna pripomienka, ktorá by naznačovala, že Saul (ktorý sa tiež volal Pavel) hovoril v jazykoch. Vieme však, že Pavel hovoril jazykmi, pretože neskôr napísal: „Ďakujem Bohu, že viac hovorím jazykmi ako vy všetci“ (1. Korint'anom 14,18). Osobne si myslím, že Pavel začal hovoriť jazykmi vtedy, keď sa modlil za neho Ananiáš. Pavel musel toto naplnenie prijať napriek tomu, že už bol spasený, pretože zmocnenie Duchom Svätým bolo životne dôležité v Pavlovom diele zvestovania Ježiša medzi pohanmi, kráľmi a synmi Izraela (pozri Skutky 9,15).

Peter a Kornélius

V Skutkoch 10 môžeme na chvíľu zahliadnuť Boží zmysel pre humor. V prvom verši spoznávame Kornélia, rímskeho stotníka. Biblia hovorí, že Kornélius bol zbožný a bohabojný muž, ktorý bol štedrý voči chudobným a ustavične sa modlieval k Bohu. V tomto bode ešte evanjelium o spasení nebolo komunikované pohanom, takže Boh poslal anjela, aby navštívil Kornélia. Anjel však neodhalil Kornéliovi Boží plán spasenia; namiesto toho Kornéliovi povedal, aby poslal po Petra. Kornélius vo svojom nadšení okamžite poslal svojich mužov, aby našli Petra na mieste, o ktorom mu povedal anjel.

Vzápätí sa dozvedáme, že Peter sa práve vtedy zdržoval v Joppe a tam upadol do vytrženia a prijal nebeské videnie. V tom videní Boh použil rôzne formy obrazov na to, aby Petrovi komunikoval, že nemá nazývať nečistým nič, čo Boh považuje za čisté (pozri Skutky 10,9-15). Je zrejmé, že Boh vedel, že Peter bude mať problémy s tým, aby

pochoпил zmysel toho, čo videl vo videní, a preto dal Petrovi to videnie trikrát. Počas toho, ako Peter uvažoval nad tým videním, dorazili k jeho domu Kornéliovi muži. Duch Svätý dal Petrovi pokyn, aby šiel s nimi. Boh Petrovi nepovedal, prečo ho posielala ku Kornéliovi, hoci to nezodpovedalo vtedajším zvyklostiam, aby zbožní Židia mali akýkoľvek kontakt s pohanmi. Po príchode do Kornéliovho domu Peter povedal:

Vy viete, že Židovi nie je dovolené stretať sa s cudzincom alebo ísť za ním. Mne však Boh ukázal, že o nikom nesmiem hovoriť, že je poškvrný alebo nečistý človek. Preto som bez odporu prišiel na tvoje pozvanie. Pýtam sa teda, načo ste ma pozvali.

(Skutky 10,28-29)

Peter začal vidieť spojenie medzi svojim videním a stretnutím s týmto zbožným pohanom, a tak začal kázať Kornéliovi evanjelium. Zrazu, uprostred Petrovho posolstva, sa Duch Boží prejavil a pohania začali hovoriť novými jazykmi. Peter bol úplne šokovaný, pretože také niečo sa nikdy predtým nestalo.

Boh vedel, že Peter a jeho židovskí spolucestujúci budú mať ťažkosti vyrovnáť sa so skutočnosťou, že dar spasenia bol zamýšľaný aj pre pohanov. A preto Boh vylial svojho Ducha na pohanov ešte predtým, než by sa Peter mohol s nimi modliť alebo ich pokrstiť vo vode. Bol to dôkaz, že aj ľudia mimo izraelského národa sa stali súčasťou Božieho plánu spasenia.

Veriaci spomedzi obrezaných, ktorí prišli spolu s Petrom, žasli, že dar Ducha Svätého bol vyliaty aj na pohanov. Počuli ich totiž hovoriť jazykmi a zvelebovať Boha. Vtedy im Peter povedal: Či môže dakto zabrániť pokrstiť vodou tých, ktorí prijali Ducha Svätého tak ako my? A prikázal, aby boli pokrstení v mene Ježiša Krista. Poprosili ho, aby u nich niekoľko dní zostal.

(Skutky 10,45-48)

Židia nemohli poprieť dôkaz Božieho spasenia medzi pohanmi, pretože *videli* a *počuli* medzi nimi prejavy Božej moci (naplnenie Duchom Svätým). Veriaci zo Židov boli šokovaní. Boh nielenže umožnil spasenie aj pohanom, ale dokonca poslal naplnenie Duchom Svätým predtým, než by pekne po poriadku mohli verejne vyznať Pána a nechať sa pokrstiť vo vode. Toto je jediný prípad v Písme, kedy Boh konal takýmto spôsobom.

V každom ďalšom prípade dochádza k vyliatiu Božieho Ducha po obrátení. Myslím si, že Boh to v tomto prípade spravil takto preto, lebo vedel, že Židia požadujú špeciálne znamenie, že Boh pôsobnosť svojho daru spasenia rozširuje aj na pohanov.

Efežania

Štvrtý prípad, ktorý by som chcel preskúmať, sa nachádza v Skutkoch 19. Keď Pavel prišiel do Efezu, nachádzal sa uprostred jednej zo svojich mnohých ciest. Biblia hovorí, že pri svojom príchode do mesta stretol niekoľko učeníkov Jána Krstiteľa. Úplne prvá otázka, ktorú im položil, znela: „Keď ste uverili, prijali ste Ducha Svätého?“ (Skutky 19,2). Fíha! Ak toto bola prvá otázka, ktorú Pavel položil Efežanom, tak by to mala byť jedna z prvých otázok, ktoré aj my budeme klásť všetkým novým veriacim.

A znova – prečo bola táto vec taká dôležitá pre vedúcich v prvotnej Cirkvi? Pretože zmocnenie Ducha Svätého je podstatné pre naše poslanie v Kristovi. Prečo by ktokoľvek z nás chcel čo i len jednu hodinu žiť bez moci, ktorá dodáva tomuto poslaniu životnú silu (pozri Skutky 1,8)? Ak máme byť efektívni v Otcovom kráľovstve, musíme mať jednak správne postavenie v Kristovi (spasenie) a zmocnenie Duchom Svätým (naplnenie Duchom).

Pavel zistil, že hoci Efežania boli učeníkmi Jána Krstiteľa,

nepočuli ešte dobrú správu o spasení v Ježišovi, a tak im začal toto evanjelium hovoriť.

Ako som už predtým spomenul, prijatie nášho postavenia v Kristovi bude vždy predchádzať naplneniu Jeho Duchom. Dokonca aj keby, ako v prípade Kornélia, vonkajší prejav moci (naplnenia Duchom) predchádzal otvorenému vyznaniu spasenia (vo forme vodného krstu), spasenie vždy predchádza zmocneniu.

Preto, keď Efežania počuli Pavlove slová, „dali sa pokrstiť v mene Pána Ježiša“ (Skutky 19,5). Inými slovami, prijali spasenie, ktoré je možné iba v Pánovi Ježišovi a skrze Neho. Avšak to stretnutie neskončilo v tom bode: „Keď na nich Pavol položil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý a hovorili jazykmi i prorokovali“ (Skutky 19,6).

Naplnenie Duchom Svätým sa odohralo po tom, čo noví veriaci boli pokrstení v mene Pána Ježiša. Pred stretnutím s Pavlom vedeli títo ľudia iba veľmi málo o Ježišovi. Odkedy však boli naplnení Duchom, *prorokovali*, čo znamená, že hlásali zvesť Ježiša Krista. Toto zmocnenie prorokovať niečo, o čom pred niekoľkými minútami ešte nič nevedeli, bolo možné len vďaka Duchu Svätému. Pre veriaceho je nemožné, aby v autorite hlásal Božie tajomstvá bez toho, aby najprv spoznal Jeho Ducha (pozri 1. Korint'anom 2).

Som taký vďačný za to, že nikdy nemusím kázať bez zmocnenia Ducha. Vo svojej vlastnej sile nie som vôbec dobrý rečník. Podobne nie som ani dobrý pisateľ. V angličtine som bol taký zlý, že som ani nezvládol záverečné testy. Dosiahol som presne 370 z možných 800. Nikto nevie lepšie, ako ja sám, že to, čím som, som z milosti Božej a vďaka zmocneniu Jeho Ducha. Bez zmocnenia Ducha by som nemohol napísať túto knihu. On je zdrojom mojich schopností a sily. Bez Neho by som nedokázal naplniť svoju úlohu v Kráľovstve. Duch Svätý je „Prejavovateľom“ Božej milosti v mojom živote.

Štvrtý deň

Skončili jazyky?

Láska nikdy neprestane. Ale proroctvá sa pomínú, jazyky umlknú, poznanie sa pomínie. Lebo sčiasťky poznávame a sčiasťky prorokujeme, ale keď príde dokonalé, čiastočné sa pomínie.

(1. Korint'anom 13,8-10 SLB)

Keď už sme teda preskúmali prípady naplnenia Duchom Svätým z knihy Skutkov, chcem sa venovať otázke, ktorú možno majú mnohí z vás. Často počujem ľudí hovoriť, že jazyky už skončili alebo zanikli. Títo ľudia sa obyčajne odvolávajú na výrok, ktorý je napísaný v uvedenom texte z 1. Korint'anom 13. Jednotlivci, ktorí zaujímajú tento postoj, si myslia, že Pavel pod slovom „dokonalé“ mal na mysli Bibliu, keď povedal: „keď príde dokonalé, čiastočné sa pomínie“. Argumentujú teda tak, že teraz, keď už tu máme to dokonalé (Bibliu), jazyky skončili.

Je dôležité, aby sme tento text pozorne preskúmali a zistili, čo v ňom Pavel naozaj hovorí. Keď sa pozrieme na kontext tohto verša, je jasné, že takýto názor sa z tohoto textu nedá odvodiť. Ak skončili jazyky, tak skončilo aj poznanie a proroctvo. Naozaj skončilo poznanie a proroctvo? Jednoznačne nie. Čo je teda to „dokonalé“, na čo sa Pavel odvoláva? Odpoveď môžeme nájsť v dvanástom verši:

Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal (Boh).

(1. Korint'anom 13,12 SLB)

Pavel tu popisuje osobné stretnutie s Ježišom – stretnutie tvárou v tvár. To má na mysli, keď hovorí o „dokonalom“ – úplné spoznanie Ježiša v Jeho sláve.

Prežívame v súčasnosti takýto typ stretnutia s Ježišom? Naozaj Ho máme možnosť obdivovať v Jeho sláve? Počas nášho života na zemi je naša skúsenosť s Ježišom podobná odrazu v začmudenom zrkadle. No v budúcich vekoch budeme Ježiša poznať tak, *ako On pozná nás*. Táto skúsenosť najhlbšej intimity s Ježišom je znamením, že „to dokonalé“ ešte len príde. Hoci táto cesta začína na tejto zemi, neskončí sa až pokým Ho neuvidíme tvárou v tvár vo večnosti.

Štyri typy jazykov

Ďalšiu otázku, ktorú často dostávam je: „John, prečo sa v 1. Korintžanom 12,30 píše: Či všetci hovoria jazykmi? Neznamená to, že nie všetci budú hovoriť jazykmi?“ Áno, presne to to znamená. Avšak Pavel sa v tomto texte odvoláva na špecifický typ jazykov; nie všetci veriaci používajú tento typ jazykov. Aby sme to pochopili, musíme preskúmať štyri typy jazykov, o ktorých sa hovorí v Novom zákone.

V rámci našej diskusie budem o týchto jazykoch hovoriť ako o jazykoch, určených na *verejné* a *osobné* použitie. Dva typy sú určené pre verejnú službu. A pod slovom „verejná“ myslím to, že jeden človek odovzdáva niečo z Ducha ďalšej osobe alebo celej skupine ľudí. V protiklade k tomu sú dva „osobné“ typy jazykov, ktoré nás ako jednotlivcov spájajú priamo s Bohom – už či prostredníctvom prehlbovania intimity s Ním alebo prostredníctvom získania schopnosti, prihovárať sa v súlade s Jeho dokonalým vnímaním danej záležitosti. Pozrime sa teda na každý z týchto typov.

Prvý: Jazyky ako znamenie pre neveriacich

Prvý typ jazykov je určený k verejnému prejavu:

Preto sú jazyky znamením nie pre veriacich, ale pre neveriacich.

(1. Korint'anom 14,22 SLB)

Tieto jazyky sa vyskytujú vtedy, keď Duch Svätý presiahne náš intelekt a dá nám schopnosť hovoriť iným jazykom, ktorý sa používa na tejto zemi; nejaký konkrétny jazyk, ktorým my sami nevieme hovoriť, neučili sme sa ho, ani ho nepoznáme zo svojej skúsenosti. Toto je ten typ jazykov, ktorý sa prejavil u učeníkov počas dňa Letníc.

V Jeruzaleme sa práve zdržiavali Židia, zbožní ľudia zo všetkých národov pod nebom. Keď zaznel ten zvuk, zbehol sa veľký dav. Boli zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojou vlastnou rečou. Celí bez seba a v údive si medzi sebou hovorili: Vari nie sú všetci títo, čo hovoria, Galilejčania? Ako je možné, že každý z nás ich počuje hovoriť vo svojej materinskej reči? My Parti, Médi a Elamčania, obyvatelia Mezopotámie, Judska a Kapadócie, Pontu a Ázie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a oblasti Líbye okolo Cyrény, prísťahovaní Rimania, Židia aj prozelyti, Kréťania aj Arabi, my všetci ich počujeme rozprávať o veľkých Božích veciach svojím jazykom.

(Skutky 2,5-11)

Títo Židia počuli veriacich rozprávať vo svojich rodných, pozemských jazykoch. Tento prejav bol znamením, že Boh koná svoje dielo v tých, ktorí uverili evanjeliu o Ježišovi, pretože neexistovalo žiadne iné vysvetlenie, ako by neučení Galilejčania mohli zvestovať veľké Božie veci v toľkých rôznych jazykoch. Mnohí kvôli tomuto prejavu Božej moci spoznali Ježiša.

Pred niekoľkými rokmi som kázal v jednom zbore

v meste Colorado Springs. Počas bohoslužieb sedela jedna z mojich zamestnankýň v zadnej časti auditória. Po celú dobu môjho kázania pociťovala silné nutkanie, modliť sa za mňa potichu v jazykoch. Keď bohoslužby skončili, pán, ktorý sedel v rade pred ňou, k nej pristúpil a povedal: „Vaša francúzština je dokonalá. Dokonca používate dokonalý akcent jedného starovekého francúzskeho dialektu. Ja som učiteľ francúzštiny a po všetky tie roky som nestretol nikoho, kto by hovoril po francúzsky tak dobre, ako vy.“

Moja zamestnankyňa odpovedala: „Ja neviem hovoriť po francúzsky.“ Ten muž bol šokovaný!

Povedal: “Nielenže ste hovorila dokonalou francúzštinou, ale aj texty z Písma ste citovala po francúzsky. A potom John vyzval ľudí v zhromaždení, aby si vyhľadali presne tie isté texty. Vy ste ich odcitovala ešte predtým, než ich on spomenul.“ Táto skúsenosť bola pre toho muža znamením, ktoré v ňom utvrdilo to posolstvo, ktoré tam Boh skrze mňa priniesol. Primárny zámer jazykov ako znamenia, je zaujať pozornosť človeka, ktorý ešte nie je veriaci.

Druhý: Jazyky určené na výklad

Druhý typ jazykov je tiež určený pre verejnú službu. Na rozdiel od jazykov, ktoré slúžia ako znamenie, sú tieto jazyky nebeskými jazykmi, ktoré sa nepoužívajú nikde na svete. *Jazyky určené na výklad* sú tým typom jazyka, na ktorý sa odvolával Pavel ako na duchovný dar, keď povedal: „...inému zas rôzne *druhy jazykov* a inému schopnosť *vykladať ich*“ (1. Korint'anom 12,10). Keďže týmito jazykmi sa na zemi nehovorí, musia byť vykladané.

Pred rokmi som sa chystal kázať v jednom zbore v Singapore. Zrazu jeden muž počas bohoslužieb začal hovoriť neznámym jazykom. Okamžite som vedel, že ten jazyk nie je rečou, ktorá je používaná na tejto zemi; bol

to nebeský jazyk. Všetci v miestnosti boli udivení týmto prejavom Ducha. Keď skončil hovoriť v tom nebeskom jazyku, začal ten muž ten jazyk vykladať. Jeho výklad bol v presnej zhode s posolstvom, ktoré dal Boh pre ten zbor mne. Pomyslel som si: *Bože, tak veľmi Ti ďakujem za toto úžasné potvrdenie!* Boh použil toto obdarovanie jazykov určených na výklad tak, že potvrdil slovo, ktoré vložil do môjho srdca. Bolo to znamenie pre mňa a pre všetkých, ktorí tam boli so mnou.

Všimnite si, že v súvislosti s týmto typom jazykov používam slovo *výklad* a nie slovo *preklad*. Nebeské jazyky (ktoré tvoria tri zo štyroch typov novozákonných jazykov) sa nedajú prekladať, pretože presahujú naše ľudské chápanie – avšak môžu byť vykladané.

Akýkoľvek prejav jazykov, ktorý spadá do kategórie jazykov určených na výklad by mal byť vždy sprevádzaný výkladom. Bez výkladu nemôže byť Cirkev vzdelávaná a takýto jazyk je Cirkvi daný výlučne na vzdelávanie (1. Korint'anom 14).

Tento typ jazyku má na mysli Pavel, keď odpovedá na otázku: „Či všetci hovoria jazykmi?“ Pozrime sa teraz na tento verš v jeho kontexte:

A v cirkvi Boh niektorých ustanovil najprv za apoštolov, po druhé za prorokov, po tretie za učiteľov, potom sú zázraky, potom dary uzdravovať, pomáhať, viesť a dar rôznych jazykov. Sú azda všetci apoštolmi? Sú azda všetci prorokmi? Sú azda všetci učiteľmi? Sú všetci divotvorcami? Majú azda všetci dary uzdravovania? Hovoria všetci jazykmi? Všetci ich vykladajú?

(1. Korint'anom 12,28-30)

Pavel hovorí o verejných daroch, ktoré Boh ustanovil na službu v cirkvi. Sú azda všetci apoštolmi? Nie. Sú azda všetci prorokmi? Nie. Sú azda všetci učiteľmi? Nie. Podobne, hovoria všetci jazykmi alebo všetci ich vykladajú

v rámci svojej verejnej služby? Nie. Pavel chcel povedať, že všetci by sme mali prospievať v tých konkrétnych daroch, ktoré Boh vložil do našich životov. Nie všetci v cirkvi budú mať hovorenie v jazykoch ako svoju verejnú službu.

Rozdiel medzi týmito dvoma typmi verejných jazykov

Pavel neskôr vo svojom liste Korint'anom vysvetľuje rozdiel medzi týmito dvoma typmi verejných jazykov:

A jazyky [*jazyky ako znamenie*] nie sú znamením pre veriacich, ale pre neveriacich... Keby sa teda celá cirkev zišla na tom istom mieste a všetci by hovorili jazykmi [*jazykmi, určenými na výklad*] a prišli by tam jednoduchí ľudia alebo neveriaci, nepovedali by, že šaliete?

Ak niekto nerozumie, že existujú rôzne typy jazykov, môže si myslieť, že Pavel úplne odporoval sebe samému, keď takéto niečo napísal. Najprv povedal: „Jazyky sú znamením pre neveriacich“. Potom, hneď v ďalšom verši čítame: „Ak hovoríte jazykmi, neveriaci si budú myslieť, že šaliete“. Avšak s lepším porozumením štyroch rozdielnych typov jazykov môžeme pochopiť, že Pavel tu píše o dvoch rôznych typoch jazykov.

Prvý typ jazykov, ktorý tu Pavel spomína (jazyky ako znamenie) je ten typ, ktorý priťahuje neveriacich, pretože im slúži ako znamenie. Ten druhý typ jazykov (jazyky, určené na výklad) bol myslený na vzdelávanie cirkvi; tieto jazyky nie sú znamením pre neveriacich. Pavel dokonca tvrdí, že bez výkladu môže hovorenie v tomto druhom type jazykov dokonca viesť neveriacich k pomysleniu, že sme sa zbláznili!

Viete si predstaviť bohoslužby v nedeľu ráno, počas ktorých všetci súčasne kážu, vyučujú alebo prorokujú? Bolo by to prapodivné a neefektívne. Podobne aj Pavel

usmerňoval cirkev, aby nevytvárala takéto mätúce prostredie tým, že bude nesprávne používať jazyky, ktoré sú určené na výklad. Ak to je zle nastavené, tento prejav jazykov môže byť chaotický a nezmyselný. Pavel ešte predtým v rámci tej istej kapitoly jasne hovorí, že jazyky nemajú plodiť zmätok, ale majú skôr viesť k pochopeniu a prinášať zjavenie.

Ďakujem Bohu, že viac hovorím jazykmi ako vy všetci; v cirkvi však chcem radšej prehovoriť päť zrozumiteľných slov, aby som aj iných poučil, než povedať desaťtisíc slov nezrozumiteľným jazykom.

(1. Korint'anom 14,18-19)

Je to pomerne jednoduché: ak používate verejné jazyky, musia byť vykladané k úžitku všetkých zúčastnených. Inak je lepšie, jednoducho komunikovať známym jazykom.

Piaty deň

Tretí: Jazyky určené na osobnú modlitbu

Lebo ak sa modlím jazykmi, modlí sa môj duch, ale moja myseľ je bez ovocia. Čo teda? Budem sa modliť duchom, ale budem sa modliť aj mysl'ou. Budem spievať chválospevy duchom, ale budem spievať aj mysl'ou.

(1. Korint'anom 14,14-15)

Prvé dva typy jazykov, o ktorých sme doteraz hovorili, sú určené pre verejné použitie a komunikujú Božie posolstvo iným ľuďom. Zámerom jazykov ako znamenia je osloviť neveriacich a poslúžiť im; jazyky, určené na výklad, majú zase poslúžiť veriacim. V texte, ktorý je uvedený vyššie, Pavel predstavuje tretí typ jazykov: *jazyky určené na osobnú modlitbu*. Už nehovorí o žiadnej verejnej službe;

vyučuje o jazykoch, ktoré majú byť používané na osobné účely. Tento typ jazykov je určený na osobné vzdelávanie a modlitbu. Pavel špecificky hovorí, že sa môžeme „modliť s porozumením“ (mysľou), čo znamená, že sa modlíme v nám známom jazyku alebo sa môžeme „modliť v duchu“, čo znamená, že sa modlíme v neznámom jazyku – v nebeskej reči. Taktiež prehlasuje, že oboma spôsobmi môžeme aj spievať (alebo uctievať).

O niekoľko veršov skôr v rámci 1. Korint'anom 14 čítame: „Kto hovorí jazykom, nehovorí ľuďom, ale Bohu“ (2. verš). Vieme, že pod takýmto prejavom Ducha nie sú myslené jazyky ako znamenie, pretože na Letnice učeníci hovorili ľuďom – oznamovali veľké veci Božie v iných jazykoch. Pavel tu iste tiež nehovorí o jazykoch, určených na výklad, pretože súčasťou tohto daru je, že daný veriaci človek hovorí v neznámom nebeskom jazyku k cirkvi (a ten jazyk by musel byť vykladaný). Na tomto mieste Pavel hovorí konkrétne o človeku, ktorý v duchu „nehovorí ľuďom, ale Bohu“.

Hovorenie v jazykoch v rámci osobnej modlitby je osobným stretnutím Boha a človeka, ktorý sa modlí. Jeho zámerom je posilniť človeka, ktorý sa modlí: „Ale vy, milovaní, budujte sami seba svojou presväťou vierou a modlite sa v Duchu Svätom. Udržujte sa v Božej láske“ (List Júdu 20-21). Všimnite si, že Júda vyhlasuje, že keď sa modlíme v Duchu Svätom (v jazykoch), budujeme sami seba; keď však hovoríme jazykmi, určenými na výklad pre veriacich v cirkvi, vzdelávame alebo budujeme cirkev (pozri 1. Korint'anom 14,5). Boh si praje obe tie veci a každá z nich je dôležitá.

Mnohí veriaci si kladú otázku: *Môžem byť naplnený/á Duchom Svätým a nehovoriť jazykmi?* Áno, myslím si, že človek môže byť naplnený Duchom a nehovoriť jazykmi. No taktiež by som pridal, že každý človek, ktorý bol naplnený Duchom, má schopnosť, modliť sa v jazykoch.

Mnohí veriaci tento dar nepoužívajú, pretože sa mu ešte nepoddali vo viere. Každý Boží dar je prijímaný a aktivovaný vierou.

Zamyslite sa nad tým takto: Dvaja muži vchádzajú do rieky. Jeden sa rozhodne, že ostane v tej rieke kľudne stáť a dovolí prúdu, aby ho obmýval a obtekal; ten druhý sa rozhodne, že si odpočynie a že sa poddá prúdu tej rieky. Obaja sú v rieke – aj ten, čo v nej stojí, aj ten, ktorý sa poddá prúdu rieky – avšak iba ten druhý je schopný plynúť s prúdom tam, kam ho unáša. Človek, ktorý sa modlí v jazykoch, sa dá prirovnať k tomu mužovi, ktorý sa nechá unášať prúdom rieky; veriaci, ktorý sa ešte len chce začať modliť v jazykoch, je taktiež v rieke, ale ešte sa nepoddal jej prúdu. (Ak chcete vedieť, ako sa poddať Duchu, budeme o tom hovoriť v ďalšej kapitole.)

Spoločenstvo s Duchom Svätým je jedným z mnohých požehnaní, ktoré je nám k dispozícii vďaka Ježišovej smrti a Jeho vzkrieseniu. Avšak zakúsiť plnú mieru tohto spoločenstva neprichádza automaticky v momente spasenia. Žiaľ, mnohí veriaci sa netešia z určitých aspektov daru spasenia. Je životne dôležité, aby sme sa usilovali o všetko, čo má Boh pre nás pripravené. Objavovanie všetkého, za čo Ježiš zomrel, aby nám to mohol darovať, je obrovskou súčasťou nášho chodenia s Kristom. Ako sme už rozoberali predtým, Duch Svätý je tým, kto nás zmocňuje a vystrojuje pre naše úlohy v rámci Kráľovstva. Ak sa vzdávame darov, ktoré nám Duch dáva k dispozícii, nechávame si ujsť jednak hlbšiu intimitu s Bohom a jednak aj plnosť moci, ktorú potrebujeme na to, aby sme Mu mohli dobre slúžiť.

Štvrtý: Jazyky, určené na prihováranie sa

Tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Ved' nevieme ani to, za čo sa máme modliť. Ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychmi. Ale ten, čo skúma srdcia, pozná úmysel Ducha, lebo sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh.

(Rimanom 8,26-27)

Pavel začína tento text slovami: „Duch prichádza na pomoc našej *slabosti*“. Akú slabosť tu má Pavel na mysli? Odpoveď: „Ved' nevieme ani to, za čo sa máme modliť. Ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychmi.“ Jednoducho povedané, našou slabosťou je, že iba obmedzene chápeme, čo sa odohráva v našom svete. Preto máme chvíle, keď ani nevieme, ako sa máme modliť. Ale keď sa spoliehame na Ducha a prihovárime sa v Duchu (ktorý úplne všetko vie a pozná), On sa modlí cez nás v súlade s dokonalou Božou vôľou.

Keď som bol na vysokej škole, viedol som biblické štúdium, ktorého zámerom bolo oslovovať mužské a ženské študentské kluby na internátoch univerzity Purdue. Toto štúdium navštevovalo približne šesťdesiat študentov, pričom niektorí nemali žiadne cirkevné zázemie a ostatní pochádzali z rôznych denominácií. Jedno dievča, ktoré tiež navštevovalo toto biblické štúdium, vyrastalo v denominácii, kde verili tomu, že jazyky už neexistujú. Keď si raz večer vypočula moje vyučovanie o Duchu Svätom, uvedomila si: *Jazyky existujú aj dnes! Ved' tu je to napísané v Biblii!* V ten istý večer bola naplnená Duchom Svätým.

Nasledujúci deň ma o 6:30 ráno zobudil telefón- zazvonil omnoho skôr, ako by som sa ja, vtedy ešte vysokoškolský študent, chcel zobudiť! Cez telefón som dostal výzvu, aby som sa stretol s týmto dievčaťom. Jej internát bol na druhej strane cesty oproti môjmu internátu.

Horko-t'ažko som vyliezol z postele a vyšiel som von, kde už na mňa čakala.

Bol som ešte rozospatý a trošku nervózny, že som bol tak skoro ráno vyrušený zo svojho spánku. Ona, úplne v protiklade ku mne, bola úplne nadšená. Povedal som: „Čo sa deje?“

Odpovedala mi: „Boh ma zobudil o piatej ráno. Mala som silné nutkanie modliť sa v jazykoch, a tak som sa začala modliť. Naozaj som mala pocit, ako keby som sa za niekoho prihovárala. Prosila som Boha, aby mi ukázal, prečo sa tak naliehavo modlím v jazykoch. Pán mi povedal: „Modlíš a prihováraš sa za život jedného staršieho muža.“ A tak som pokračovala v modlitbe v jazykoch.

Potom, o šiestej ráno, zazvonil mojej spolubývajúcej telefón a ona sa dozvedela o mimoriadnej udalosti. Jej starý otec prežil infarkt a rýchlo ho prevážali do nemocnice. Podarilo sa im ho zachrániť.“

Pokračovala: „Duch Svätý ku mne hovoril a povedal mi: Ty si sa modlíla za neho.“ To je dokonalý príklad jazykov, ktoré boli určené na príhovornú modlitbu. Nemala ani potuchy o tom, že život toho muža je ohrozený, ale Duch Svätý to vedel. Keby sa vedela modliť len svojou myslou, nebola by sa mohla za neho prihovárať.

Moja mama býva na Floride, a preto presne neviem, čo sa práve teraz deje v jej živote. Nevie, čo sa deje s mojou sestrou, ktorá býva v Kalifornii. Ale Duch Svätý pozná dokonalú vôľu Božiu pre obe tieto ženy a On sa bude prihovárať za ne cezo mňa, ak sa Mu poddám v modlitbe. Duch skúma všetky veci a pozná všetko. Vďaka poznaniu, že Duchu Svätému umožňujeme, aby sa cez nás modlil, môžeme mať obrovský pokoj a mier v duši!

Objasnenie, týkajúce sa osobných jazykov

Je dôležité, povšimnúť si jednu výnimku vo vzťahu k dvom typom jazykov, ktoré som označil ako „osobné“. Existujú prípady, keď sa veriaci, ktorí sú úplne naplnení Duchom Svätým, modlia spolu v jazykoch. V takých chvíľach je primerané, aby sa všetci z nich modlili v Duchu. A existujú iné prípady, kedy by sa veriaci mali zdržať verejných modlitieb vo svojom modlitebnom jazyku. Pavel to vyjadril takto:

*Predstavte si, že sa zhromaždíte, každý z vás bude hovoriť
iným jazykom a teraz medzi vás príde nezasvätený alebo
neveriaci človek. Nepovie, že ste sa asi pomiatli?*

(1. Korint'anom 14,23 SNC)

V tomto texte sú pomenované dve skupiny ľudí. Po prvé, Pavel tu spomína *neveriacich*. Do tejto skupiny patria ľudia, ktorí neprijali Ježiša Krista za svojho Pána – to sú ľudia, ktorí ešte neuverili. Druhá skupina je skupina *nezasvätených* ľudí. Toto sú veriaci v Ježiša, ktorí ale ešte neboli vyučení o jazykoch Ducha. Človek, ktorý patrí do ktorejkoľvek z týchto dvoch skupín, by sa cítil nepohodlne v prostredí, v ktorom by sa ostatní modlili v jazykoch. Ľahko by si o tých modliciach mohli pomyslieť: *Úplne ste sa pomiatli?*

Žiaľ, bol som svedkom jedného alebo dvoch prípadov, keď sa počas ranných nedeľných bohoslužieb veľa ľudí modlilo naraz a nahlas v jazykoch – a vedúci zboru ich k tomu ešte aj povzbudzovali. V minulosti som dokonca sám viedol ľudí týmto spôsobom kvôli nedostatku môjho porozumenia. Na týchto bohoslužbách, ako pri typických ranných nedeľných bohoslužbách, boli pravdepodobne prítomní aj nejakí návštevníci zvonka, z ktorých mnohí pravdepodobne zapadali buď do kategórie *neveriacich* alebo *nezasvätených*. Pravdepodobne si v sebe pomysleli:

Títo ľudia sa pomiatli alebo čo? Všimol som si, že také zbory zápasia s tým, že nerastú a nezasahujú okolitú spoločnosť. Môže byť príčinou, že nerešpektujú múdrosť, ktorú máme k dispozícii v 1. Korint'anom 14,23? Myslím si, že ak budú pokračovať týmto štýlom ďalej, nezasvätení a neveriaci sa k nim už nevrátia.

Na druhej strane, v živote zboru sú chvíle, keď sú všetci veriaci pozvaní na modlitebné stretnutia (napríklad v nedeľu ráno alebo v pondelok ráno). Na týchto stretnutiach sú všetci *zasvätení* a *veriaci*. Je úplne v poriadku, ak sa všetci modlia v jazykoch aj v rámci takejto skupiny, lebo sa stretli preto, aby spolu slúžili Pánovi alebo aby sa prihovárali za iných.

Jednoducho povedané, Pavel nehovorí, že pre skupinu veriacich nikdy nie je vhodný čas alebo miesto na to, aby sa stretli a spolu hovorili v tom, čo sme nazvali „osobnými jazykmi“. Len tu robí rozdiel v tom, že „na verejnosti“, keď sú medzi nami prítomní aj *neveriaci* alebo *nezasvätení*, naše prejavy jazykov musia byť primerané danému prostrediu.

Božia túžba po vás

Tak teda, bratia moji, horlivo sa usilujte prorokovať a nezabráňujte hovoriť jazykmi. Ale všetko nech sa deje slušne a v poriadku!

(1. Korint'anom 14,39-40)

Pavel vedel, že cirkev bude zle zaobchádzať s tým úžasným darom jazykov. A tak nás vyzýva: „Používajte správny typ jazykov v správnom prostredí a nezabráňujte hovoriť jazykmi len preto, že niektorí veriaci nesprávne použili tento výnimočný dar Ducha“. Žiaľ, cirkev je v mnohých veciach Ducha neznalá a ignorantská. Je to tragické, pretože Duch Svätý je tým, kto bol poslaný s cieľom zmocňovať cirkev. Boh sa rozhodol používať svoju cirkev ako nástroj,

prostredníctvom ktorého chce šíriť svoje Kráľovstvo. Ak sa nezobudíme a nechopíme moc, ktorá je súčasťou nášho postavenia v Kristovi, nebudeme sa nijako líšiť od kráľa, ktorý sedí na tróne, no odmieta sa ujať moci.

Ako veľa veriacich prehliada tieto úžasné dary Ducha len preto, lebo verí, že jazyky už neexistujú? Božie srdce je jasné: „Chcem však, aby ste všetci hovorili jazykmi“ (1. Korint'anom 14,5). Niekoľko možno namietne: „To napísal Pavel, nie Boh.“ Všetky Písma majú svoj pôvod a inšpiráciu u Boha a tento verš nie je žiadnou výnimkou (pozri 2. Timoteovi 3,16).

Nikdy nezabúdajte, že dar jazykov je životne dôležitým aspektom zmocnenia Duchom Svätým – a zároveň krásnou súčasťou nášho intímneho vzťahu s Bohom. Mojou nádejou pre vás je teda to isté, čo vyjadril aj Pavel: Modlím sa, aby ste tento dar prijali s otvorenou náručou a aby ste každý jeden deň rástli v moci a prítomnosti Ducha.

Stíšenie – 1. deň

DUCH PRINÁŠA AKCIU!

*Boh pritom vydával svedectvo znameniami, zázrakmi
i rozličnými prejavmi moci a udeľovaním Ducha Svätého
podľa svojej vôle.*

Židom 2,4

Duch Svätý je iniciátorom činov a prejavuje sa mnohými úžasnými spôsobmi. V Písme je symbolicky reprezentovaný v podobe *holubice, ohňa, vetra a vína*. Chápanie týchto prejavov nám pomáha porozumieť Jeho charakteru a spôsobu, ktorým On túži pracovať v nás a cez naše životy.

Duch je ako holubica. Vo všetkých štyroch evanjeliách je spomenuté, že Duch zostupoval na Ježiša v podobe holubice. Holubice sú jemné a milunké vo svojej podstate; sú tiež veľmi plaché a ľahko sa dajú odplašiť. Prídu si odpočinúť iba tam, kde sa cítia v bezpečí a v pokoji. Keď si vyberú partnera, je to na celý život. Ako vám tieto fakty pomáhajú lepšie porozumieť a budovať svoj vzťah s Duchom Svätým?

.....

.....

.....

.....

.....

Pozrite si aj Matúša 3,16-17; Marka 1,9-11; Lukáša 3,21-22; Jána 1,32-33

Duch je ako oheň. Mojžišovi sa zjavil v ohnivom kre a Izraelcom v ohnivom stĺpe. V deň Letníc Duch pokrstil ľudí „ohnivými jazykmi rozdelenými“ (Skutky 2,3). On je ten Oheň, ktorý Ježiš zhodil na zem a my si musíme dávať pozor, aby sme Ho neuhášali. Zamyslite sa nad vlastnosťami ohňa: čistí, dáva svetlo, produkuje teplo/žiaru a stravuje veci. Ako vám toto pomáha chápať oheň Ducha Svätého vo vašom živote? Čo dodáva ohňu silu a pomáha rozdúchávať jeho plamene?

.....

.....

.....

.....

Pozrite si aj Skutky 2,3-4; Lukáša 12,49; Židom 12,29
1. Tesaloničanom 5,19-21; Matúša 3,11-12; Lukáša 3,16-17; Jeremiáša 20,9 a 23,29;

Duch je ako vietor. V deň Letníc sa Duch prejavil ako oheň, ale aj ako vietor. Vetry sú rôzne – od jemného vánku až po vetry so silou hurikánu. Zamyslite sa nad tým, čo spôsobuje vietor. Ako by vietor Ducha mohol priniesť aktivitu do tohto obdobia vášho života? Čo by mohol spôsobiť?

.....

.....

.....

.....

Pozrite si aj Jána 3,5-8

Duch je ako víno. Počas Letníc učeníci hovorili v jazykoch a oznamovali veľké veci Božie. Ten prejav bol taký pozoruhodný, že niektorí povedali, že učeníci

asi vypili príliš veľa vína. Peter im však povedal, že to je prejav Ducha! Zastavte sa a premýšľajte. Ako obyčajne ovplyvňuje emócie človeka pitie vína? Ako by mohlo ovplyvniť vás pitie nového vína Ducha?

.....

.....

.....

.....

.....

Pozrite si aj Skutky 2,13-18; Lukáša 5,37-38 (tiež v Markovi 2,22; Matúšovi 9,17); Efežanom 5,18-19; Ester 1,10; Jeremiáša 31,11-13

Ani nebo nie je dost' veľké pre Ducha Svätého, no napriek tomu sa Duch dokáže udomáčniť v srdciach svojich služobníkov. My sme Jeho chrámom. Každý jeden z Jeho vplyvov v nás spôsobuje vdáčnú chválu. Ak On je podobný vetru, my sme veternou zvonkohrou; ak On je podobný rose, my kvitneme ako kvety; ak On sa podobá plameňu, z nás sála žiara. Nech On koná v nás akokoľvek, my sme reakciou na Jeho hlas.

Charles H. Spurgeon

Stíšenie – 2. deň

JEHO PRÍTOMNOSŤ VYTVÁRA DÔKAZ

Každý však dostáva prejavy Ducha na všeobecný úžitok.

1. Korint'anom 12,7

Kde je prítomný Duch Svätý, tam je to viditeľné! Rieky a moria ustupujú pred suchou zemou. Slepé oči a hluché uši sú otvárané. Chromí chodia a nemí rozprávajú. Strach je porazený a znova sa rodí nádej! Znamená a zázraky všetkých druhov lemujú panorámu našich životov ak sme napojení vo vzťahu s Božím Duchom.

Znova a znova prípady v Skutkoch potvrdzujú, že keď je niekde prítomný Duch Svätý, ľudia to vidia a počujú. Pozrite sa späť do svojho života. Na aké dôkazy prítomnosti Ducha Svätého si viete spomenúť? Zapíšte si jednu alebo dve vety, v ktorých popíšete situácie, v ktorých sa zjavil Duch a radikálne zmenil váš život.

Spomínam si, keď

.....

.....

.....

.....

.....

Spomínam si, keď

.....

.....

.....

.....

.....

Spomínam si, keď

.....

.....

.....

.....

Neponáhľajte sa. Rozjímajte o Božej добрote. Dovoľte Duchu, aby vás obživil novým životom, keď si budete spomínať na Jeho vernosť!

Chcem sa rozpomínať na Hospodinove skutky, premýšľať o твоjich dávných divoch. Uvažovať chcem o všetkých твоjich činoch, rozmýšľať o твоjich skutkoch. Bože, tvoja cesta je svätá! Ktorý boh je taký veľký ako náš Boh? Ty si Boh, ktorý robí divy! Svoju moc si dal poznať národom.

Žalm 77,12-15

Duch Svätý vám pomohol predtým a On to túži spraviť znova! Ako potrebujete, aby vám pomohol teraz? Utíšte sa pred Ním a pozvite Ho, aby to *spravil znova!* Proste Ho, aby vám dal dôkaz o tom, že je skutočný a že Mu naozaj záleží na vás a ľuďoch vo vašom okolí. Stíšte sa. Čo vám hovorí?

.....

.....

.....

Zastavte sa a vzdajte chválu Pánovi. **Napíšte si modlitbu** chvály a vďaky Jemu. On je hodný!

.....

.....

.....

.....

.....

Stíšenie – 3. deň

NAPLNENIE JE POKRAČUJÚCA SKÚSEŇ

*A neopíjajte sa vínom, lebo v ňom je samopašnosť, ale
buďte naplnení Duchom.*

Efežanom 5,18

Boží príkaz skrze Pavla, aby sme boli *naplnení Duchom Svätým*, je životne dôležitý. Grécke slovo pre *naplnenie* je *pleroo*. Znamená „naplniť a rozptýliť do celej duše človeka“. Ešte dôležitejší je čas tohto slovesa: pasív, imperatív, prítomný čas. **Pasívny tvar** naznačuje, že s „vami“ (podmet) sa niečo deje; **imperatív** robí z tohto slovesa *príkaz* a nielen odporúčanie; a aspekt **prítomného času** naznačuje *pokračujúcu aktivitu*.

Efežanom 5,18 v rozšírenom preklade Biblie (*Amplified Bible*) presne pomenováva túto pravdu: A neopíjajte sa vínom, pretože to je zhýralosť; ale **neustále buďte plnení** a stimulovaní Duchom Svätým.“ Pokračujúca skúsenosť naplňovania Duchom do nás vlieva všetko, čo potrebujeme k tomu, aby sme žili ako Ježiš a aby sme prinášali Božiu vôľu na zem, tak ako je aj na nebi. Evanjelista **Smith Wigglesworth** povedal:

„Nikdy nebudem vedieť odhadnúť, čo pre mňa znamenal krst Duchom Svätým... Je to luxus, byť naplnený Duchom a zároveň je to pre nás príkaz zhora... Ja zastávam názor, že pri *pokračujúcom naplňaní* Duchom, človek hovorí jazykmi ráno, na obed a večer. Keď žijete v Duchu, keď kráčate dolu schodmi v dome, v ktorom žijete, diabol musí ísť pred vami. Budete viac než víťazmi nad diablom.

...Keď žijete v Duchu, hýbete sa, jednáte, jete, pijete a všetko robíte na Božiu slávu. Naším posolstvom vždy zostane toto: „Bud'te plnení Duchom“. To je Božie miesto pre vás a to miesto je tak ďaleko nad prirodzeným životom, ako sú nebesia ďaleko nad zemou. Poddajte sa Bohu, aby vás naplnil.”

Peter, Ján a ostatní učeníci boli všetci pokrstení v Duchu na Letnice. A zakrátko boli znovu naplnení Duchom počas modlitieb.

Pozorne si prečítajte príbeh zo Skutkov 4,23-31. Čo sa môžete naučiť z tohto príbehu, čo by vám mohlo pomôcť zaujať takú pozíciu, na ktorej by ste mohli byť *neustále plnení Duchom*?

.....

.....

.....

.....

.....

Boh hovorí skrze Pavla: „Nezanedbávaj dar“ Ducha Svätého, ale „roznecuj v sebe ten vnútorný oheň, ktorý ti dal Boh“ (1. Timoteovi 4,14; 2. Timoteovi 1,6). Inými slovami, bud'te neustále plnení Duchom Svätým. Pozorne si prečítajte Efežanom 5,18-19 a 6,18 a Júdu 20. Čo vám Duch ukazuje o tom, ako môžete v sebe rozdúchavať ten oheň?

.....

.....

.....

.....

.....

Boh nás zahrňa mnohým dobrodením, preto vás prosím, milí bratia, aj vy sa mu celkom oddajte. Nech celý váš život je ako živá, svätá obet', ako bohoslužba, ktorá je Bohu príjemná. Nenapodobňujte zvyky a spôsoby ostatného sveta a zmeňte celé svoje zmýšľanie. Len tak budete schopní rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je teda správne, dokonalé a jemu milé.

Rimanom 12,1-2 SNC

Stíšenie – 4. deň

ON VÁS OBDAROVAL S URČITÝM ZÁMEROM

Každému je však daný prejav Ducha na spoločný úžitok.

1. Korint'anom 12,7

Duch Svätý nám dal konkrétne dary, aby sme pokračovali v diele, ktoré začal Ježiš. Hoci tie dary sú rozdielne „toto všetko spôsobuje jeden a ten istý Duch, ktorý každému udeľuje dar, ako chce“ (1. Korint'anom 12,11).

Sú tieto dary určené pre dnešok? Mali by sme pokračovať v diele, ktoré začal Ježiš? Určite. Evanjelista **Reinhard Bonnke**, ktorý počas svojej služby videl milióny ľudí po celom africkom kontinente prichádzať ku Kristovi, vyhlasuje:

Silne verím, že Boh je tvorcom zázrakov pre svoj ľud. Verím tomu, že znamenia, ktoré sprevádzali Ježišovu službu počas Jeho života na zemi by mohli – a mali – byť realitou aj v našich životoch dnes. Ježiš svojim učeníkom povedal: „Ten, kto verí vo mňa, bude konat' skutky, aké ja konám, ba bude konat' ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi.“

Pozorne si prečítajte **Rimanom 12,3-8** a pomenujte dary, ktoré sú tam spomenuté. Ako by ste súhrnne popísali tieto dary (ich zámer a funkciu)?

.....

.....

.....

.....

Teraz si prečítajte **1. Korint'anom 12,4-11** a identifikujte tých deväť darov. Ako by ste ich súhrnne popísali (ich zámer a funkciu)?

.....

.....

.....

.....

Pozrite si dary v oboch týchto textoch. Používate aktívne niektorý z týchto darov vo svojom živote? Ak áno, ktorý (alebo ktoré)?

.....

.....

.....

.....

.....

Nie ste si istí? Ku ktorým z týchto darov ste priťahovaní alebo vás nadchýňajú? Proste Ducha Svätého, aby vám ukázal, ako vás obdaroval.

Je dôležité, aký máte postoj k iným a k tomu, ako Duch obdaroval vás. Boh hovorí: „Majte v sebe také zmýšľanie, aké zodpovedá životu v Kristovi Ježišovi“ (Filipänom 2,5). Reinhard Bonnke to potvrdzuje a pridáva:

„Úspech Božieho diela nie je závislý na nikom z nás. ... Celé Božie dielo je uskutočniteľné len v závislosti na Ňom. ... Ja som nula, ktorú Boh dokáže použiť len preto, lebo si Jeho hlas vážim viac, ako ktorýkoľvek iný hlas. ... Nikdy nesmiem vnímať samého seba ako vyššieho v porovnaní s iným Božím služobníkom.“

Pozorne si prečítajte **1. Korint'anom 12,12-26** a **Rimanom 12,3-5**. Čo vám zjavuje Duch o vašom postoji? Aké dôležité

je obdarovanie každého človeka – vrátane toho vášho?
Čo sa stane Telu Kristovmu, ak budete zanedbávať
používanie svojho daru?

.....

.....

.....

.....

.....

Pre ďalšie štúdium...

Mať správny postoj: Filipänom 2,1-8;

2. Korint'anom 8,9; Matúš 23,11-12

*Duch poveruje veriacich jednotlivými úradmi s istým
zámerom: 1. Korint'anom 12,28-31; Efežanom 4,11-14*

Stíšenie – 5. deň

NECHAJ HO, NECH SA CEZ TEBA MODLÍ BOŽIU VÔĽU

Tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Ved' nevieme ani to, za čo sa máme modliť. Ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychmi.

Rimanom 8,26

Už ste boli niekedy takí premožení a dolámaní okolnosťami tohto života, že ste ani nevedeli, ako sa máte modliť? Nie ste sami. Nespočetne veľa svätých to zakúsilo tiež. V takých chvíľach si Boh praje, aby ste *utekali k Nemu* a nie preč od Neho. Namiesto utiahnutia sa Boh túži, aby ste sa otvorili. Keď neviete, čo povedať alebo ako sa máte modliť, Duch Kristov, ktorý žije vo vás, to vie.

Je životne dôležité, aby ste vedeli vo svojom srdci, nielen vo svojej hlave, že Boží Duch žije vo vás. Venujte čas rozjímaniu nad nasledujúcimi veršami. Čo nové vám zjavuje Duch Svätý?

Rozjímajte nad Galat'anom 4,6; Rimanom 8,16; 1. Korint'anom 6,19; Ján 14,23; 1. Jána 3,24 a 4,12-13. Proste Ducha, aby ste Ho mohli reálne vnímať.

.....

.....

.....

.....

.....

Boh chce, aby sme „v každom čase v Duchu prosili vo všetkých modlitbách a prosbách“ (Efežanom 6,18). **Watchman Nee**, vzácny služobník, ktorý statočne prekonával telesné ťažkosti a roky väzenia, povedal:

„Ďakujem Bohu, že máme všemocného Ducha Svätého, ktorý nám pomáha. Musíme sa spoliehať na to, že Duch Svätý v nás prebýva, že v nás mocne pôsobí, pretože On je našou pomocou vo chvíľach nemohúcnosti a nevedomosti. Hoci ani nevieme, ako sa máme modliť, dokonca aj vtedy Duch Svätý, ktorý prebýva v nás a ktorý dokonale pozná vôľu Božiu, nás naučí, ako sa modliť v súlade s Božou mysl'ou.“

Zastavte sa a zamyslite sa. Ako často naozaj viete, ako sa máte modliť za seba, za iných a za situácie, ktorým čelíte? Aký by mal byť náš postoj a ako by sme mali pristupovať k Bohu v každej modlitbe, ktorú k Nemu odošleme?

.....

.....

.....

.....

Pozrite si aj Príslovie 3,5-8 a 28,26; Lukáš 18,9-14; Jakub 4,6-10

Chcete chodiť v Božej dokonalej vôli? Duch vám pomôže, aby sa to naozaj stalo – bude sa cez vás modliť plačom, vzdychaním, stonaním a nebeskými jazykmi. „Ale ten, čo skúma srdcia, pozná úmysel Ducha, lebo sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh“ (Rimanom 8,27). Pozorne si prečítajte tento text. Čo vám Duch cez to hovorí?

Lebo kto hovorí jazykom, nehovorí ľuďom, ale Bohu. Nikto mu totiž nerozumie, mocou Ducha hovorí tajomstvá. ... Kto hovorí jazykmi, buduje seba ... Lebo ak sa modlím jazykmi, modlí sa môj duch, ale moja myseľ je bez ovocia. Čo teda?

*Budem sa modliť duchom, ale budem sa modliť aj mysl'ou.
Budem spievať chválospevy duchom, ale budem spievať aj
mysl'ou.*

1. Korint'anom 14,2 a 4 a 14-15

.....

.....

.....

.....

„Keď sa poddáte Duchu, On bude prinášať vás a vaše potreby k Otcovmu trónu. Duch Svätý pozná dokonalú myseľ a dokonalú vôľu Božiu. On, ktorý skúma vaše srdce a pozná vás lepšie, ako vy sami poznáte seba, prinesie tú potrebu pred Boží trón a **vy si nemôžete nechať ujsť tie chvíle, keď sa Duch Svätý cez vás modlí.**“
Kathryn Kuhlman

Diskusné otázky

Ak túto knihu používate ako súčasť série Messenger na tému Duch Svätý, pozrite si, prosím, tému č. 4 na videu.

- 1 | Je dôležité porozumieť, že je rozdiel medzi tým, že Duch Svätý prichádza a robí si v nás svoj príbytok v momente nášho obrátenia a medzi naplnením Duchom Svätým. Ako by ste sami popísali tieto dve výnimočné skúsenosti?
- 2 | Prečo podľa vás Ježiš prikázal svojim učeníkom, aby čakali na naplnenie Duchom Svätým predtým, než sa pustia robiť čokoľvek pre Jeho kráľovstvo (pozri Skutky 1,4-5)? Čo sa môžeme naučiť z tohto princípu „čakania na prijatie moci z výsosti“ a ako ho môžeme aplikovať my v našich životoch dnes?
- 3 | Naplnenie Duchom Svätým nás zmocňuje k tomu, aby sme hovorili inými jazykmi. Jazyky sú jednoducho reč, ktorej svojou myslou nerozumieme. Predstavte si, že by ste boli jedným z tých bohobojných Židov, ktorí na Letnice prišli do Jeruzalema z inej krajiny. Čo myslíte, ako by ste reagovali na to, že počujete veriacich hovoriť vo vašom rodnom jazyku o spasení skrze Ježiša Krista?
- 4 | Keď Duch Svätý naplní veriacich, aké dve charakteristiky sú prítomné prakticky pri každej takejto udalosti? Z akého dôvodu (pravdepodobne) priniesol Boh spasenie a naplnenie Duchom Svätým Kornéliovi a jeho rodine súčasne? Porozprávaj nejaký príbeh o tom, ako Boh

narušil „náboženskú škatuľu“, do ktorej si Ho zatlačil/a a rozšíril tvoje vnímanie toho, kým je On.

- 5 | Ak sú prejavy proroctva a hovorenie v jazykoch určené pre veriacich aj dnes, čo mal Pavel na mysli, keď povedal, že nie všetci hovoria jazykmi (pozri 1. Korint'anom 12,27-30) a že jazyky utíchnu (pozri 1. Korint'anom 13,8-12). Pozorne si prečítajte tieto verše a vysvetlite to.

- 6 | Biblia hovorí o štyroch typoch jazykov. Prečítajte si nasledujúce texty, pomenujte tie štyri kategórie jazykov a vysvetlite, prečo dal Boh Cirkvi tieto rôzne prejavy Ducha Svätého.
 - 1. Korint'anom 14,22
 - 1. Korint'anom 12,10
 - 1. Korint'anom 14,14-15
 - Rimanom 8,26-28Prečo je dôležité porozumieť rozdielom medzi týmito typmi jazykov?

- 7 | Môže byť veriaci naplnený Duchom Svätým a nehovoriť jazykmi? Prečo áno alebo prečo nie? Čo je obyčajne príčinou toho, že sa také niečo stane?

ZHRNUTIE KAPITOLY

- Zmocnenie Duchom Svätým je východiskom pre akúkoľvek prácu na kráľovstve.
- Naplnenie Duchom Svätým je samostatná skúsenosť, ktorá nasleduje po spasení.
- Spasenie nám dáva novú pozíciu v Kristovi; naplnenie Duchom nás zmocňuje k životu na Jeho podobu.
- Jazyky neprestali; budú sa používať až dovedy, kým neuvidíme Ježiša tvárou v tvár.
- Existujú štyri typy jazykov: jazyky ako znamenie pre neveriacich, jazyky určené na výklad, jazyky určené na osobnú modlitbu a jazyky, určené na prihováranie sa. Prvé dva typy sa používajú na verejnosti a druhé dva typy v súkromí.

5

REČ DUCHA

Ako Ho chválite osobnou rečou jazykov, Boh vám rozumie... pretože spolu zdieľate intímne veci, ktoré sú len medzi vami dvoma.

1. Korinťanom 14,2

(preklad anglického prekladu The Message)

Prvý deň

Veľmi sa mi páči ako *The Message* (anglický parafrázovaný preklad Biblie – pozn. prekl.) vykresľuje toto stretnutie s Bohom. To slovné spojenie reč jazykov je mocným osobným kontaktom, ku ktorému dochádza „len medzi vami dvoma [vami a Bohom]“.

V predchádzajúcej kapitole sme rozoberali štyri typy jazykov, ktoré sú popisované v Novom zákone: jazyky ako znamenie pre neveriacich, jazyky určené na výklad v cirkvi, jazyky na osobnú modlitbu a jazyky, určené na prihováranie sa. Prvé dva typy jazykov sú určené pre verejnú službu (medzi dvoma a viacerými ľuďmi), zatiaľ čo zostávajúce dva typy sú na súkromné použitie. V tejto kapitole budeme pokračovať v rozoberaní funkcií a prirodzených vlastností našich osobných stretnutí s Božím Duchom, ktorých súčasťou môže byť tak hovorenie jazykmi, ako aj hovorenie s porozumením. Tieto prejavy tvoria spolu reč Ducha.

Znova na objasnenie: keď o týchto prejavoch hovorím ako o „osobných“, nemám tým na mysli, že majú byť používané iba vtedy, keď je človek osamote. Skôr tým myslím, že osobné prejavy v nebeských jazykoch majú byť

používané s citlivosťou na prítomnosť ľudí, ktorých Biblia nazýva „nezasvätenými“ alebo „neveriacimi“. K takýmto prejavom môže dochádzať, keď je človek osamote alebo v kruhu ďalších veriacich, ktorí rozumejú prejavom Ducha. Pripodobnil som to k tomu, keď ja vediem určité súkromné rozhovory iba v rámci našej rodiny a nevedol by som ich pred skupinou ľudí, ktorých som iba nedávno spoznal, pretože takí ľudia by nerozumeli, o čom hovorím (viac k tomuto nájdete v 1. Korint'anom 14,22-25).

Všimnite si, že Pavel hovorí o používaní jazykov v 1. Korint'anom 14,2 ako o používaní „osobnej reči jazykov“. Žiaľ, mnohé frakcie cirkvi nepochopili alebo úplne odmietli tento úžasný dar osobných jazykov, pretože si neuvedomujú, že intimita si vyžaduje primeraný čas a miesto.

Na užívanie si intimity v rámci vzťahu medzi dvoma ľuďmi je vyhradený určitý čas a miesto. Je tento čas predtým, než sa tí dvaja zoberú? Nie. Má sa to diať niekde na verejnosti? Určite nie. To, čo je krásne a Bohom inšpirované v jednom prostredí, sa môže stať nevkusným a nevhodným v inom prostredí. Boh plánoval umiestniť sexuálnu intimitu do súkromia – až potom, čo si dvaja ľudia verejne sľúbia vernosť v manželstve. Podobne by aj určité typy jazykov mali byť používané iba v súkromí, pretože ich zámerom a zmyslom je budovanie intimity. Správne vyjadrenie duchovnej intimity (podobne, ako aj fyzickej intimity) má svoj čas a svoje miesto. Mali by sa kresťania zdržiavať sexu len preto, že ľudstvo zneužíva Boží pôvodný zámer a zmysel tohto daru? Samozrejme, že nie! Podobne nemôžeme podceňovať alebo ignorovať dar jazykov.

Viem, že mnohí ľudia v Cirkvi majú skúsenosť s tým, že nejaký aspekt daru jazykov sa používa nesprávne alebo je dokonca zneužívaný. Napriek tomu nesmieme prestať vzdelávať Telo Kristovo o tomto dare – aj keď mu niektorí

nerozumejú alebo ho používajú na nesprávny účel. Preto chcem v tejto kapitole preskúmať intímnu podstatu našej nebeskej reči a pomôcť vám získať lepšie pochopenie jej zámeru a dôležitosti v našich životoch.

Pamätajte na to, že Duch Svätý je Duch pravdy. Keď sa budete poddávať múdrosti Božieho Slova, Duch vám zjaví všetku pravdu. Venujte teraz chvíľu tomu, aby ste Ho pozvali do tohto štúdia. Proste Ho, aby vám z mysle zobral akékoľvek predsudky alebo predošlé presvedčenia, ktoré sú v protiklade s Jeho Slovom. Nikdy nebudete môcť zakúsiť Božiu plnosť, ak vášmu obmedzenému chápaniu dovolíte definovať a obmedzovať Jeho nekonečnú veľkosť.

Prezident a kráľ

Ako občan Spojených štátov amerických by som bol poctený, keby som dostal pozvánku na večeru s naším prezidentom. Náš prezident je jeden z najinteligentnejších a najmocnejších ľudí na tejto zemi. Vzhľadom na obrovský počet agentúr, ktoré sú mu k dispozícii, je na svete iba málo informácií, ku ktorým by sa nevedel dostať. Prezidentova známosť našej celkovej situácie vo svete ďaleko prevyšuje moju známosť: On je Hlavný veliteľ ozbrojených síl zatiaľ, čo ja som iba obyčajný občan, ktorý nezastáva žiadny úrad vo vláde. A preto, ak by sme sa spolu rozprávali o situácii v našom národe, prezident by sa o nej musel so mnou rozprávať na mojej úrovni chápania. Ak by to nespravil, nebol by som schopný chápať tým súvislostiam, pretože úspešná komunikácia si vyžaduje spoločný základ.

Podobne v mojej komunikácii s Kráľom vesmíru nemám absolútne žiadnu možnosť, aby som s Ním komunikoval na Jeho úrovni. Prezident Spojených štátov amerických možno toho vie veľa o situácii v našej krajine, avšak Boh vie všetko. Pred Ním nie je nič skryté. Keď sa modlím k Bohu

v mojom vlastnom porozumení, som obmedzený tým, čo vidím a viem. Boh sa neuspokojil s takouto obmedzenou úrovňou intimity so svojimi deťmi. A preto nám umožnil, pestovať spoločenstvo s Ním *na Jeho úrovni*. Spravil to prostredníctvom daru svojho Ducha. Je to ako keby Boh povedal: „Nechcem so svojimi deťmi komunikovať iba na úrovni, ktorá je hlboko pod mojou úrovňou poznania, chápania a múdrosti. Chcem, aby mali schopnosť, vstúpiť do hlbokého spoločenstva so mnou. A preto dám svojim deťom Pomocníka: môjho Ducha“. Prítomnosť a spoločenstvo Ducha Svätého nám umožňujú prežívať hlbokú intimitu so Stvoriteľom.

Božia vôľa a spôsoby presahujú naše obmedzené porozumenie – keď sa však modlíme v Duchu, nemodlíme sa iba na úrovni nášho vlastného porozumenia. Namiesto toho sa modlíme v súlade s vôľou Jeho Ducha. Zachytili ste to? Keď sa modlíme v Duchu, modlíme sa v *súlade s Božou dokonalou vôľou!*

Jazyk do vojny!

Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcom tohto temného sveta a nadzemským duchom zla.
(Efežanom 6,12)

Niekedy sa nám ľahko stane, že zabudneme na to, že Satan vyhlásil ľudstvu totálnu vojnu. Jeho stratégiou bolo vždy, oddeľovať nás od nášho Stvoriteľa – od Osoby, ktorá je samotným zdrojom nášho života. Boh si je ale vedomý nástrah nepriateľa. Vo svojej nekonečnej múdrosti Boh prišiel s tajnou stratégiou, aby prekazil Satanove plány. Pavel popisuje tento obrat v priebehu hry v 1. Korint'anom 2,7-8: „Hlásame v tajomstve skrytú Božiu múdrosť,

ktorú Boh pred vekmi určil nám na slávu. Nikto z kniežat tohto veku ju nepoznal; veď keby ju boli poznali, neboli by ukrižovali Pána slávy.” Pavel popisuje moc kríža – tajomstvo, ktoré bolo „predtým skryté“ a ktoré bolo zjavené po Ježišovej smrti a zmŕtvychvstaní. Ježišova obeť na kríži nám umožnila vstúpiť do blízkeho vzťahu s Bohom, a tak prekazila odveké plány nepriateľa.

Boží plán s krížom nie je jediným tajomstvom, ktoré bolo skryté pred vládcami tohto veku. Existuje veľa aspektov Božej múdrosti (Jeho Slova), ktoré zostávajú skryté a dajú sa objaviť a rozpoznať iba prostredníctvom Jeho Ducha. Ako veriacim nám bol daný prístup k týmto tajomstvám prostredníctvom úzkeho spoločenstva s Duchom. Ako som už spomenul predtým v tejto knihe, Boh sa neuspokojil iba s tým, že nás „spasil“. On nám dal určité postavenie v Kristovi a zveril nám autoritu a moc nad tým istým nepriateľom, ktorý bol dlho mučiteľom našich duší. My sme teraz dediči a bojovníci v Božom kráľovstve a našim cieľom je šíriť Kristove poslanie. Boh vo svojej múdrosti vytvoril spôsob, prostredníctvom ktorého môže tajne komunikovať svoj dokonalý plán s tými, ktorí bojujú za Jeho vec.

V období vojny si bojové sily vytvárajú úplne nový „jazyk“, aby sa potajomky mohli rozprávať o svojich plánoch a tajne zdieľať potrebné informácie. Často si vytvárajú komplexné šifry a komunikujú iba prostredníctvom chránených frekvencií. Prečo to robia? Utajovanie je nevyhnutnou podmienkou ochrany životov a úspechu jednotlivých operácií. Ak nepriateľ odhalí ich plány, môže napláňovať zodpovedajúci protiútok. Ako Božie deti sme skrze Ducha dostali prístup k nebeskej tajnej frekvencii, ktorá nám umožňuje objavovať tajomstvá Božích stratégií bez toho, aby sme Veliteľove plány odhaľovali nepriateľovi. Pavel pokračuje:

V každom čase v Duchu proste vo všetkých modlitbách a prosbách. Pritom vytrvalo bedlite a prihovárajte sa za všetkých svätých.
(Efežanom 6,18)

Existuje dôvod, prečo nám Boh prikázal, aby sme sa modlili. Ako Jeho bojovníci na tejto zemi, my sme tí, ktorí porážajú sily temnoty. Jednou z našich najimpozantnejších zbraní je modlitba v Duchu. Bráni nepriateľovi, aby sa dozvedal o plánoch a zámeroch, ktoré sa skrývajú za Božími stratégiami.

Sú chvíle, keď Boh pohne srdce matky, aby sa začala prihovárať za svojho syna. Možno nemá ani potuchy o tom, čo sa práve odohráva v živote jej syna, ale kvôli nutkaniu zo strany Ducha vie, že sa má začať modliť. Keď sa za neho prihovára vo svojom nebeskom jazyku, v skutočnosti dáva povelý v duchovnom svete a modlí sa dokonalú Božiu vôľu nad svojim synom. Preto je napísané: „Plány pripravuj po porade“ (Príslovie 20,18).

Náš nebeský jazyk presahuje naše chápanie a nie je obmedzený ani časom, ani miestom. Keď sa modlíme v Duchu, vzdávame sa spoliehania sa na našu vlastnú rozumnosť a spoliehame sa na neobsiahlu veľkosť jeho nekonečnej múdrosti. To je jedna z mnohých príčin, prečo Pavel hovorí: „Príal by som si, aby ste všetci hovorili jazykmi.“

Náš nebeský jazyk je niečo, čo nepriateľ nedokáže rozlúštiť, pretože to je intímne prepojenie medzi Bohom a Jeho deťmi; preto je takým efektívnym nástrojom pri zneškodňovaní nepriateľských taktík proti nám a proti našim spoluveriacim.

Ajhl'a, dal som vám moc ... nad všetkou silou nepriateľa.
(Lukáš 10,19 SLB)

Ako veriaci sme boli vystrojení k tomu, aby sme sa násilím zmocňovali Božieho kráľovstva na zemi (pozri Matúš 11,12). Cirkev je Telo Kristovo na zemi. Ako sme si už predtým povedali, Ježiš už fyzicky neprebýva medzi nami. My sme vyslanci a bojovníci Božieho kráľovstva – my sme tí, ktorí nesú a spravujú Jeho premieňajúcu moc vo vzťahu k ľuďom, ktorí potrebujú obnovu, slobodu a vykúpenie. Avšak bez zmocnenia Duchom nikdy nebudeme Telom Kristovým pre tento stratený a hynúci svet. Satan a jeho bojové šíky sa vás neboja, ale trasú sa od strachu z toho, kým ste v Kristovi a z toho, akú moc máte k dispozícii ako syn alebo dcéra Najvyššieho.

Druhý deň

Intímny jazyk

S mojou manželkou sme spolu už tak dlho, že sme si vytvorili našu vlastnú malú reč. Stačí, keď poviem: „MSPZ“ a moja manželka okamžite vie, čo tým myslím. Viete, tesne po tom, ako sme sa zobrali, zdalo sa nám, ako keby každá duchovná služba mala v svojom názve slová „Medzinárodná služba“. A tak sme sa s Lisou rozhodli, že spolu založíme Medzinárodnú službu prítulných zajačikov (MSPZ). Mohli sme sa na seba pozrieť a povedať: „MSPZ“ a obaja sme hneď vedeli, že to je čas na objatie alebo bozk. Ktokoľvek iný, kto nás počul, si pravdepodobne lámal hlavu: *O čom sa to rozprávate?* Bola to taká smiešna reč, ale pre nás to bol taký intímny jazyk, ktorý som poznal iba ja a Lisa. To je iba jeden príklad mnohých intímnych komunikačných metód, ktoré sme si medzi sebou vytvorili.

Podobne nás aj modlitba v našom modlitebnom jazyku uschopňuje k intímnej komunikácii s Bohom. Nieкто možno povie: „Ale John, ja nechápem, čo sa modlím. Nehovorí dokonca aj Biblia, že ak sa modlím

jazykmi, modlí sa môj duch, ale moja myseľ je bez ovocia (1. Korint'anom 14,14)?“ Áno, to je pravda. Ale presne preto predošlý verš hovorí: „Preto ten, kto hovorí jazykmi, nech sa modlí, aby vykladal“ (13. verš). Keď sa modlím a pestujem obecenstvo s Pánom prostredníctvom jazykov, prosím Ho, aby mi dal výklad mojich modlitieb. A viete, čo sa deje? Nápady, múdrosť a zjavenie začnú bublať v mojom duchu a vychádzať navonok. Najlepší spôsob, akým dokážem popísať prístup k takýmto novým inšpiráciám, je prirovnať ich k bublinkám vzduchu, ktoré sú uzavreté v nejakej nádobe pod vodou a potom sú uvoľnené. Sú uvoľňované z hĺbok môjho vnútra a dostávajú sa navonok prostredníctvom mojej mysle a chápania.

Dovoľte, aby som uviedol jeden príklad. Keď narazím na nejaký text a pomyslím si: Tomuto nerozumiem, obyčajne poviem: „Duchu Svätý, vyučuj ma“. Potom sa začnem modliť v jazykoch. Zjavenie nie vždy prichádza úplne hneď; obyčajne prichádza neskôr, napríklad keď šoférujem, sprchujem sa, keď odдыхujem alebo hrám golf. A zrazu ma to zasiahne! Tieto zjavenia sú dôsledkom intimity s Duchom – prosil som ho o Jeho pohľad na vec. Boh zjavuje svoje tajomstvá pokorným; keď sa pokorujeme (prosíme o vedenie Duchom), zakúšame hlbšiu intimitu s Ním a prijímame väčšie duchovné zjavenie.

To isté platí aj o duchovnej moci. Pavel napísal nasledujúce slová tak, ako k nemu hovoril Duch Boží:

„Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti. Preto sa budem najradšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila.“

(2. Korint'anom 12,9)

Božia milosť, ktorá je Jeho mocou, je tiež udeľovaná tým, ktorí sú pokorní (Pavel to naznačuje, keď si uznáva svoje „slabosti“). Keď sa pokoríte a poddáte sa

nekonečnej múdrosti Jeho Ducha, bude na vás spočívať väčšia miera Božieho zmocnenia. To je tiež v konečnom dôsledku vedľajší produkt intimity s Duchom.

Naša západná spoločnosť sa orientuje na výsledky. Často, ak nevidíme rýchle výsledky nášho úsilia alebo investícií, stratíme svoje odhodlanie. Musíme však pochopiť, že keď sa modlíme v Duchu, investujeme do budúcnosti. Niekedy to chvíľu trvá - ako bublinky, než sa zjavenie dostane na povrch nášho porozumenia. Modlitba v Duchu si vyžaduje vieru, pretože začína tam, kde končí naše prirodzené chápanie. Rozširuje našu vieru a zvyšuje našu schopnosť, chápať Božie tajomstvá.

Modlenie s porozumením

V rámci tejto kapitoly sa chcem sústrediť na modlitbu v Duchu; ale modlenie s porozumením je tiež extrémne užitočné. Pavel jasne povedal, že by sme sa mali modliť aj s porozumením, aj v Duchu.

*Budem sa modliť duchom, ale budem sa modliť aj mysl'ou.
Budem spievať chválospevy duchom, ale budem spievať aj
mysl'ou.*

(1. Korint'anom 14,15)

Keď sa modlím svojou mysl'ou, je priamo budovaná moja myseľ. Vyvoláva to vo mne výnimočné emócie a vášeň. Spája ma to s kýmkoľvek, za koho sa modlím: s Lisou, s mojimi deťmi, s mojimi priateľmi, mojimi zamestnancami, atď. Podobne, keď s porozumením hlásam Božiu veľkosť, som zaplavený pocitmi vďačnosti a vďakyvdania.

Sú tiež chvíle, keď sa s porozumením modlím v súlade s tým, ako ma vedie Duch. Je to vlastne ďalšia forma modlitby v Duchu. No najčastejšie sa najprv modlím v Duchu a potom mi Boh dá výklad alebo porozumenie toho,

za čo som sa práve modlil. Slová porozumenia prúdia z mojich úst ako rieka.

Keď tu píšem o dôležitosti modlitby v Duchu, v žiadnom prípade by som nechcel nejako znevažovať modlenie sa s porozumením. Skôr dúfam, že sa mi podarí vysvetliť, že súčasťou zdravého modlitebného života je aj modlitba v Duchu a aj modlitba s porozumením. Obe sú životne dôležité pre náš život s Bohom.

Zdroj nášho života

Príslovie 20,27 hovorí: „Hospodin stráži dych človeka, skúma všetky zákutia vnútra“. Záznaky Božieho Ducha sú osvetľované a spočiatku zjavované v našom duchu a nie v našej mysli. Z toho dôvodu by sme pri modlitbe v Duchu mali aj veriť, že príde výklad a prosiť oň. Zjavenie, ktoré Duch Svätý dáva do nášho ducha, bude potom uvoľnené a vypláva na povrch do našej mysle.

V Prísloví 20,5 je napísané: „Zámery [rady, múdrosť, smerovanie, plány] v srdci človeka sú hlboké vody, rozumný človek z nich čerpá“. Skrze moc kríža nám Boh dal nové srdce (pozri Ezechiel 36,26). My teraz môžeme čerpať rady (Duch Svätý je nazývaný Radca) z hĺbky nášho obnoveného srdca. Ježišove slová v Jánovi 7,38-39 to potvrdzujú:

Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije ten, kto verí vo mňa. Ako hovorí Písmo: Prúdy živej vody budú tiecť z jeho vnútra. To povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo v neho uveria. Duch totiž ešte nebol, lebo Ježiš ešte nebol oslávený.

Tento verš mi pripomína aj text z Izaiáša 12,3:

*S radosťou budete čerpať vodu z prameňov spásy
[živú vodu]!*

Ján jasne hovorí, že tou „živou vodou“, o ktorej Ježiš povedal, že potečie z nášho vnútra, je „Duch“. Prečo Ježiš prirovnáva Ducha k vode? Voda prináša život a vitalitu; bez nej by život na zemi nebol možný. Keď Ducha prirovnáva k „živej vode“, Ježiš tým hovorí, že Duch je samotnou podstatou života.

Boh hovorí: „Môj ľud je zničený pre nevedomosť“ (Ozeáš 4,6). O akej vedomosti, o akom poznaní tu Boh hovorí? Boh tu hovorí konkrétne o poznaní Jeho ciest a zámerov. Úžasnou správou je, že Boh nám poslal svojho Ducha, aby sme my mohli žiť v plnosti života, ktorý pochádza z poznania Jeho srdca.

Je nemožné slúžiť Bohu bez toho, aby sme najprv porozumeli tomu, kým On je – presne tak, ako ani mne nemôžu slúžobníci v mojom duchovnom tíme dobre slúžiť bez toho, aby najprv spoznali moje srdce. Pri čítaní Božieho slova a trávení času v modlitbe nám Duch zjavuje Božie srdce. To je zmocnenie, ktoré je potrebné pre radostný život. V Nehemiášovi 8,1 je napísané: „Radosť v Pánovi je vašou silou“. Inými slovami, keď sa radujeme v Ňom (zakúšame občerstvenie Jeho Duchom), dostávame silu pre všetko, čo leží pred nami. Nevieť, ako ste na tom vy, ale ja nikdy nechcem prežiť ani jeden deň bez Jeho radosti.

Tajomstvá Božie

Z týchto textov v Prísloviach a v Jánovi môžeme vidieť, že voda, ktorá pramení z nášho srdca, obsahuje tajomstvá alebo utajenú múdrosť Božiu. Tiež vieme, že Boh zjavuje tieto skryté myšlienky a tajomstvá prostredníctvom svojho Ducha. Pozrime sa teraz ešte raz na to, čo Pavel hovorí v 1. Korint'anom 2,7: „Hlásame v *tajomstve* skrytú Božiu múdrosť“.

Grécke slovo, ktoré je preložené ako *tajomstvo*

neznamená „tajuplný“ alebo „nejednoznačný“. Toto slovo vyjadruje svojím významom, že je niečo „skryté alebo nie úplne prejavené“.

Predstavte si to takto: Nachádzate sa v drahej reštaurácii. Kuchár príde k vášmu stolu, aby sa uistil o vašich kulinárskych preferenciách. Potom podľa vášho prania pripraví jedlo, zodpovedajúce vašim jedinečným chutiám. Keď je jedlo pripravené, čašník príde a predloží vám daný chod. A keďže to je naozaj taká drahá reštaurácia, vaše jedlo ostane zakryté až do doby, kým nemá byť odhalené. Vy viete, že sa pred vami na stole nachádza vaše jedlo, ale zatiaľ je prikryté a vy len tušíte aké asi bude.

Keď nastane správny čas, čašník povie: „Voilà!“ a odstráni prikryvku, ktorá zakrývala vaše jedlo. Teraz sa môžete pozrieť na jedlo, ktoré kuchár pre vás vytvoril. Nejde o to, že by to jedlo neexistovalo predtým, ako čašník odstránil tú prikryvku; jedlo tam už bolo prítomné aj predtým, než ste presne vedeli, čo to vlastne je. Čašník odhalil *tajomstvo* vašej večere. Kuchár od začiatku vedel, ako ten chod vyzerá, ale pred vami to bolo skryté, až pokým nebola odstránená tá prikryvka.

Boh skrze svojho Ducha odstraňuje prikryvku zo svojho skrytého plánu – z Jeho *tajomstva*. Vďaka nášmu partnerstvu s Duchom môžeme teraz...

...hlásať v tajomstve skrytú Božiu múdrosť [alebo radu] ... aby sme poznali, čo nám Boh daroval. O tom aj hovoríme, nie však naučenými slovami ľudskej múdrosti, ale tými slovami, ktoré učí Duch; a tak duchovné veci vysvetľujeme duchovne.

(1. Korint'anom 2,7 a 12-13)

Neskôr v tom istom liste Pavel napísal: „Lebo kto hovorí jazykom, nehovorí ľuďom, ale Bohu. Nikto mu totiž nerozumie, mocou Ducha hovorí *tajomstvá*“ (1. Korint'anom 14,2). Vidíte tú súvislosť? Keď sa modlíme

v jazykoch, hovoríme *tajomstvá* Božie. Už vieme, že tie tajomstvá sú skryté v hĺbke nášho srdca (pozri Príslovie 20,5) a čerpáme z nich navonok, keď živá voda múdrosti Ducha pramení a vyteká z nás (pozri Jána 7,38-39). A preto nás modlitba v jazykoch vzdeláva a buduje, pretože pomocou nej čerpáme „živú vodu“, samotnú podstatu života, aby sme mohli pochopiť Ducha a jeho najhlbšie zámery!

Ako som už spomenul predtým, veľakrát som sa už stretol s textom Písma, ktorý presahoval moje chápanie. Keď sa to stane, modlím sa v Duchu a následne prichádza porozumenie. Mnohokrát som bol v procese písania nejakej knihy a zrazu som narazil na stenu. Zdalo sa, že už nemám viac čo povedať. Jediná vec, ktorú môžem spraviť, keď dospejem do takého bodu, je odísť od môjho počítača a začať sa modliť v jazykoch. Keď to robím, často sa prichytím pri tom, že ma uchvátilo nové zjavenie. Čo sa odohráva v tých chvíľach? Živá voda Božieho Ducha vyteká z môjho srdca!

Ak nežijete v úzkom obecenstve s Bohom, tak určité tajomstvá zostávajú pred vašou prirodzenou myslou skryté. Súčasťou tých tajomstiev môže byť, kam máte chodiť do zboru, koho by ste si mali zobrať za životného partnera, akú prácu by ste mali robiť, ktorý dom by ste mali kúpiť, ako sa máte modliť za vašich vedúcich, ako byť lepším manželom, ako sa vysporiadať s výzvou, ktorej čelíte u jedného z vašich detí, ako vynikať vo vašej práci a ďalšie. Nie ste radi, že Boh nás iba tak nenechal, aby sme sa jednoducho sami starali o seba pomocou našej vlastnej múdrosti? Prostredníctvom Jeho Ducha môžeme objavovať Jeho plány (to najlepšie) pre náš život, a tak si užívať Jeho sľúbený pokoj.

Tretí deň

Pokoj: Dar intimity

V Galat'anom 5 čítame, že pokoj v našom živote je dôkazom prítomnosti a súhlasu Ducha. Je to úžasné požehnanie s mnohými praktickými aplikáciami v každodennom živote.

Keď som bol slobodný muž, identita mojej budúcej manželky bola pre mňa tajomstvom. V tom čase som chodil so ženou, ktorá sa volala Lisa Toscano. Vedel som, že sa mi naozaj páči. Miloval som jej osobnosť a veľmi som bol k nej priťahovaný. Chcel som si však zobrat' iba to dievča, ktoré Boh pre mňa vybral. Lisa bývala v Arizone a ja som bol v Texase. Obaja sme túžili po Božom smerovaní pre budúcnosť nášho vzťahu. A tak som povedal Lise: „Počas nasledujúcich tridsiatich dní sa modlime každý deň tridsať minút v Duchu. Počúvaj svoje srdce. Ak budeš cítiť hľadavý, nepríjemný pocit, tak Boh nám hovorí, že v našom vzťahu nemáme ďalej pokračovať. Ale ak budeš mať pocit pokoja, Duch Svätý nás povzbudzuje k tomu, aby sme v našom vzťahu spravili ďalší krok.“ Počas toho, ako sme sa modlili, sme obidvaja pociťovali obrovský pokoj, ktorý bol sprevádzaný očakávaním a radosťou. Po tých tridsiatich dňoch sme otvorene diskutovali o tom, čo sme pociťovali počas našich modlitieb a zistili sme, že obaja sme pociťovali tie isté veci. Spravili sme kroky dopredu, a nakoniec sme sa zobrali. To sa stalo už pred viac ako tridsiatimi rokmi a ja som taký vďačný, že sme obaja prežívali ten pokoj!

V Rimanom 8,14 je napísané: „Lebo všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží synovia [a dcéry]“. Ten text potom pokračuje vysvetlením, ako Duch vedie Božie deti: „Tento Duch sám *dosvedčuje* nášmu duchu“ (8,16). To je primárny spôsob, ako nás Duch vedie – svojim pokojom alebo *dosvedčovaním*.

Už ste niekedy mali chuť spraviť niečo, čo sa zdalo byť správnym, logickým rozhodnutím, no vždy, keď ste sa nad tým zamysleli, ste prežívali taký hľadavý, nepríjemný pocit? Možno ste uvažovali: *Čo tu nesedí? Prečo sa takto cítim? Všetko na tomto rozhodnutí sa zdá byť správne.* Ak ste pestovali úzke obecnstvo s Duchom Svätým, ten nepríjemný, nepohodlný pocit bol Jeho šepkaním: „Nechod' tým smerom.“ Zakúsil som to už mnohokrát. Niekedy mi moje rozhodnutie, nasledovať vedenie Ducha, začne dávať zmysel až o niekoľko rokov neskôr. Naučil som sa Mu v takých situáciách dôverovať. Pamätajte na to, že Jeho múdrosť nie je limitovaná časom alebo priestorom a to znamená, že On vždy berie do úvahy aj vašu budúcnosť počas toho, ako vás vedie práve teraz.

A potom sú ešte iné chvíle, keď som pociťoval úžasný pokoj uprostred rozhodnutia, ktoré sa zdalo byť obrovským rizikom. To bol ten pokoj Kristov, ktorý rozhodoval v mojom srdci. Počúvajte slová apoštola Pavla:

A pokoj Kristov nech rozhoduje [ako hlavný rozhodca] vo vašich srdciach [rozhodujúc a s konečnou platnosťou odpovedajúc na otázky, ktoré vám vyvstávajú v mysli], veď preň ste boli povolaní v jednom tele.

(Kološanom 3,15; výrazy v zátvorkách doplnené autorom)

Veľmi sa mi páči, ako tento preklad Biblie prirovnáva Ducha Svätého k hlavnému rozhodcovi. Dobrý rozhodca určuje ďalší postup bez akéhokoľvek spochybňovania. Podobne aj Duch Svätý rozhodne vyrieši všetky otázky (rozhodnutia, sporné otázky, atď.), ktoré sa vynoria vo vašej mysli. Bude s vami zdieľať svoju múdrosť, ak Mu dovoľíte rozhodnúť, ako máte ďalej postupovať. Veľakrát je Jeho „postup“ vyjadrený prostredníctvom pokoja, ktorý presahuje ľudské chápanie; to je svedectvo Ducha. Písmo hovorí:

A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.

(Filipänom 4,7)

Máme nové postavenie v Kristovi Ježišovi a to znamená, že máme prístup k pokoju, ktorý je v našich dňoch a dobách taký nedosiahnuteľný. Ježiš je Knieža Pokoja, a preto tí, ktorí sú v ňom, majú prísľub pokoja. Keď pozývame Ducha Svätého do nášho rozhodovacieho procesu, vždy nám bude svedčiť prostredníctvom pokoja Ježiša Krista.

Pokoj a rozhodovanie

Ako vedúci organizácie Messenger International som spravil veľa rozhodnutí, ktoré boli potvrdené iba Jeho pokojom. Ciele, ktoré sme zvažovali, sa nám možno zdali nedosiahnuteľné, ale Boží pokoj mi zabránil, obmedzovať potenciál našej organizácie mojím vlastným porozumením.

Boli aj chvíle, kedy som jasne počul hovoriť ku mne Božieho Ducha. Napríklad, keď som sa pripravoval na písanie tejto knihy, plánoval som vlastne písať na úplne inú tému. Počas obdobia modlitieb a pôstu ma Duch Svätý usmernil, aby som namiesto toho písal o tom, aký je On úžasný.

Väčšina mojich rozhodnutí je vedená Božím pokojom (vždy v súlade s Jeho Slovom) a nie nejakým jasným pokynom alebo príkazom. Boli však aj určité konkrétne chvíle, keď Boží Duch ku mne prehovoril. Zistil som, že také niečo sa deje vtedy, keď mi Boh dáva úplne nové smerovanie. Uvediem jeden príklad.

Primárnym cieľom organizácie Messenger International je budovať miestnu cirkev. Veríme, že miestna cirkev je Božím najstrategickejším spôsobom ako zasahovať stratených, prinášať nádej, starostlivosť o núdznych a činiť učeníkov zo všetkých národov. Dosiaľ viac ako

20000 zborov v Severnej Amerike využilo naše materiály. Mnoho rokov bolo našim hlavným zameraním, zasahovať zbory v Spojených štátoch amerických, v Kanade, v Austrálii a v Anglicku.

A potom, 31. mája 2010 Boh ku mne prehovoril počas toho, ako som čítal knihu Daniel: „Verne ste zasahovali miestne zbory v anglicky hovoriacom svete. Teraz vás posielam do celého sveta – k národom po celom svete.“ Bol to „aha-zážitok“. Nemal som potuchy o tom, ako by sa to mohlo stať. A tak som zvolal stretnutie všetkých vedúcich našej služby. Zdieľal som s nimi tú víziu, ktorú mi Boh položil na srdce a povedal som im, že v priebehu roka 2011 chcem rozdať 250000 kníh vedúcim v rozvojových krajinách. Všetci boli šokovaní. Nikdy sme počas jedného roka nerozdali taký počet kníh, ktorý by sa čo i len priblížil k tomu číslu. Môj prevádzkový riaditeľ a vedúci ďalších oblastí opakovane spochybňovali toto moje nariadenie. Prevádzkový riaditeľ ma nakoniec požiadal, aby som tento cieľ priniesol v modlitbe pred Boha.

Jasne som od Boha počul, že máme začať zasahovať pastоров a vedúcich po celom svete, ale Boh mi nepovedal úplne konkrétne, že prvým krokom k tomuto cieľu je rozdať 250000 kníh počas nasledujúceho roka. A tak som tento cieľ zobral k Nemu na modlitbách. A s úplnou istotou som v tom prežíval pokoj. Duch Svätý mi nemusel nič počutелne hovoriť, pretože som vedel, že ten cieľ bol v súlade s Jeho pôvodným pokynom. Cítil som, že mi to On *dosvedčuje*. Keď som to oznámil tímu, okamžite sa za tú víziu postavili. A keďže Boh naozaj zázračným spôsobom konal, mohli sme v tom roku rozdať pastorum a vedúcim v 47 krajinách viac ako 270000 kníh.

V roku 2011 som sa v Bejrúte v Libanone stretol s jedným pastorum z Iraku (na Strednom východe som kázal pred 2500 pastormi a vedúcimi). On viedol najväčší zbor vo svojom meste, a pritom to bol mladý tridsaťšesťročný

muž. Povedal mi: „Pán Bevere, ste pre mňa ako otec. Prečítal som toľko vašich kníh, ku koľkým som sa len dokázal dostať. Dokonca som použil svoju kreditnú kartu, aby som si stiahol ďalšie materiály z vašej internetovej stránky.“

Keď mi to povedal, chcel som zaliezt' do diery. Stál tu muž, ktorý pochádzal z krajiny zničenej vojnou, s veľmi obmedzenými finančnými prostriedkami, ktorý robil všetko, čo bolo v jeho silách, aby sa dostal k materiálom Messenger International. Viedlo ma to k tomu, že som zase raz volal na Boha o múdrosť, ako pomôcť týmto miestnym zborom prostredníctvom vystrojenia ich vedúcich. Keď som sa modlil v Duchu, dostal som nápad, ako by sme pastorm v rozvojových krajinách mohli dať nielen knihy, ale aj všetky doplnkové materiály našich kurzov. Nasledujúci rok sme týmto pastorm a vedúcim rozdali 1,3 milióna materiálov. A to číslo sa odvtedy stále znásobuje.

Rozhodujúca časť stavebnice, ktorá vznikla pri modlitbe Duchom, bola internetová stránka CloudLibrary.org, ktorá týmto pastorm a vedúcim spolu s ich spoločenstvami umožňuje, zadarmo si tieto materiály sťahovať vo svojom rodnom jazyku. Takže všetky materiály, ktoré presahovali počet 270000 kníh, ktoré sme rozdali v roku 2011, sa teraz mesiac čo mesiac rozmnožujú! To je dielo, ktoré Boh dokáže spraviť v nás a cez nás, keď postupujeme podľa svedectva pokoja Ducha Svätého!

Štvrtý deň

Prijímanie vedenia

Oblasť, ktorá ako keby trápila najväčšie množstvo veriacich, je prijímanie Božieho vedenia. Často počujem ľudí hovoriť: „Neviem, čo si Boh praje, aby som robil/a

so svojím životom!“ Jakub hovorí, čo máme robiť, keď potrebujeme vedenie a smerovanie: „Ak sa však niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí Boha“ (1,5). Grécke slovo pre múdrosť je *sofia* a jeho presnejší popis hovorí, že to je „schopnosť chápať a v dôsledku toho múdro konať“. Rozmýšľajte o tom takto: vďaka Božej múdrosti môžeme ponajprv správne chápať a potom konať.

Kto nám dáva schopnosť chápať Božiu múdrosť a uvádzať ju do praxe? Duch Svätý. Ocitol som sa už v situácii, v ktorej som naozaj potreboval nájsť smerovanie. Keď som sa začal modliť v jazykoch, Božia múdrosť a smerovanie vystúpilo z môjho ducha a zaplavilo moju myseľ. Cez modlitbu v jazykoch nám Boh osvetľuje svoje smerovanie v našom živote.

Prečítajme si znova Príslovie 20,5. Je tam napísané: „Zámery v srdci človeka sú hlboké vody, rozumný človek z nich čerpá“. Iné anglické preklady používajú namiesto slova zámer slovo rada. V Kristovi ste dostali určitú úlohu alebo zámer, ktorý je pre vás jedinečný. Tento zámer je rozhodujúci pre vaše smerovanie a je skrytý hlboko vo vašom srdci. Keď sa modlíte v Duchu a objavujete radu Božiu, On vám zjaví tento zámer. To sa nestane v priebehu jedného dňa, a tak buďte trpezliví. Keď budete tráviť svoj čas v Božom Slove a v modlitbe, On vám odhalí svoj zámer. Jeden z mojich synov to rád vyjadruje takto: Biblia je našou mapou a Duch je naším Sprievodcom.

Tento dar smerovania je vám k dispozícii vo všetkých oblastiach vášho života. Ak máte ťažkosti s jedným zo svojich detí, spravte krok dozadu a spravte si čas na modlitbu v Duchu. On vám ukáže, ako máte reagovať. Ak ste predajca alebo obchodník a neviete, čo máte spraviť, zavrite dvere svojej kancelárie a proste o nápad Toho, ktorý všetko vie. On už vo vás prebýva; a teraz už iba vytiahnite na povrch to, čo vám ešte nebolo zjavené. Jeho túžbou je, aby vám dal svoje smerovanie! V Izaiášovi

48,17 je napísané: „Ja som Hospodin, tvoj Boh. Učím ťa, čo ti osoží, vediem ťa po ceste, ktorou máš ísť.“ Boh chce, aby ste žili v súlade so zámerom, ktorý máte v Kráľovstve a túži na tej ceste viesť každý váš krok.

Niekedy počujem ľudí hovoriť: „John, to sú iba také duchovné reči a je to trochu divné. Bohu predsa nemôžeme prinášať takéto prosby. Jeho predsa zaujímajú iba veci, ktoré súvisia s našou duchovnou službou.“ Po prvé, na Bohu nie je nič divné a taktiež nie je nič divné ani na Jeho zapojení sa do ktorejkoľvek oblasti nášho života. On chce ovplyvňovať všetky oblasti nášho života. Ľudia sú možno divní, ale Boh nikdy nie je divný. A tiež by sme nikdy nemali podceňovať Boží sľub len preto, lebo niektorí ľudia prekrútili alebo zneužili nejaký prejav Jeho Ducha.

Po druhé, Biblia nás vyzýva, aby sme sa „modlili bez prestania“ (1. Tesaloničanom 5,17). Veľa kresťanov si nikdy nenaštudovalo kontext tohto verša, a preto nechápu, čo vlastne znamená. Je zrejmé, že Pavel nehovorí: „Nech sa vaše pery každú minútu dňa chvejú modlitbou.“ Veď predsa Božie slovo nás tiež učí, že máme hovoriť evanjelium a navzájom sa povzbudzovať. Ani jednu z tých vecí by sme nemohli robiť, keby sme sa každú sekundu modlili.

Pavel v tomto verši poukazuje vlastne na *neustále úzke obecnstvo s Božím Duchom*. Ako to môžeme zažívať? Pavel nám prezrádza aj odpoveď, lebo pokračuje ďalej slovami: „Ducha neuhášajte“ (19. verš). Neprestajne sa modliť znamená nikdy neuhášať prítomnosť Ducha Svätého. Znamená to, že človek si je vedomý Jeho prítomnosti a citlivý na Jeho hlas. Inými slovami, nepotláčajte Jeho zapojenie vo vašom živote. Duch sa chce podieľať na každom aspekte vášho života. On vás chce viesť. Jeho túžbou je mať s vami neustále úzke spoločenstvo. Skrze toto nekončiace spoločenstvo bude vytvárať pokoj, silu a dávať vám smerovanie pre život.

Nie som povolaný k tomu, aby som bol podnikateľ. Ale ak by som bol, strávil by som množstvo času modlitbami v Duchu za svoje podnikanie. Potom by som robil rozhodnutia podľa pokoja vo svojom srdci. Nikdy nezdiskreditujte vašu schopnosť, prijímať smerovanie od vášho Stvoriteľa len kvôli tomu, že nestojíte „v službe na plný úväzok“. On vedie vašu cestu presne tak, ako vedie tú moju.

Osobné chvíle na modlitbe

Zisťujem, že moje modlitebné chvíľky sú omnoho efektívnejšie, keď ich začínam tým, že si najskôr začnem čítať Bibliu. Božie Slovo prečisťuje moju myseľ a otvára spojenie, smerujúce z môjho ducha k mojej mysli. Po takejto chvíli čítania som omnoho viac napojený na Ducha Svätého a moja modlitebná chvíľa je obohatená prejavmi Jeho prítomnosti.

Tiež som sa naučil, že Boh sa mi rýchlo zjaví, keď si zámerne uctím Jeho prítomnosť v mojom živote. Keď začnem rozjímať nad Jeho veľkosťou a dobrotou, zrazu mi Duch začne zjavovať seba. Prečo? Žalmista nám na to dáva odpoveď: „Boh je ... veľký a hrozný pre všetkých vôkol neho“ (Žalm 89,7). Ak chcete zakúšať Božiu prítomnosť, musíte k Nemu pristupovať s úctou. Najrýchlejší spôsob, akým môžete umlčať Božiu prítomnosť, je zneuctiť Ho tým, že budete Jeho Ducha považovať za samozrejmosť.

Keď Ježiš učil svojich učeníkov (vrátane nás) modliť sa, začal slovami: „Otče náš, ktorý si v nebesiach, nech sa posväti Tvoje meno“ (Matúš 6,9). Inými slovami, keď pristupujeme k Otcovi, musíme najprv vstúpiť do Jeho prítomnosti v svätej úcte. Keď to spravíme, Duch Svätý prejaví svoju prítomnosť, pretože vie, že je ctený. Jeho prítomnosť nám dodá perspektívu, múdrosť, poznanie a moc. On je naozaj zdrojom nášho života! Čo by nás mohlo viesť k tomu, aby sme sa od Neho chceli oddeliť?

Prihováranie sa v Duchu

Ja som sa zvykol pravidelne modlievať s jedným pastorom, ktorý bol môj priateľ. Počas našich spoločných modlitieb sme sa často prihovárali v jazykoch. Raz sme vedeli, že hovoríme a vydávame príkazy nejakej oblasti na Strednom Východe. Nasledujúci deň sme sa dozvedeli, že v Turecku došlo k obrovskému zemetraseniu. Boli sme s nimi spojení skrze Ducha, pretože ten istý Duch prebýva v nás všetkých. Boh vyjadroval cez nás svoju vôľu pre ľudí v Turecku.

Takéto duchovné prihováranie sa je veľmi dôležité pri šírení Božieho kráľovstva na zemi. Nepriateľ nenávidí, že my môžeme vyhlasovať Božiu vôľu nad našimi vzdialenými bratmi a sestrami. Jeho cieľom je rozdeľovať a oddeľovať Cirkve a on by najradšej naše prihováranie obmedzil iba na to, čo vieme postihnúť vlastnou myslou.

Možno ste si nikdy neuvedomili, ako ste blízko prepojení s ostatnými veriacimi po celom svete. Je úplne možné, že sa budete presne prihovárať za veriacich v iných krajinách, aj keď s nimi možno nebudete mať žiaden prirodzený kontakt.

Raz som počas mojej návštevy Kene stretol jedného muža z kmeňa Masai. On neskôr navštívil Spojené štáty a býval u mojich priateľov v Pensylvánii. Ten muž sa u nich zdržiaval viac, než jeden mesiac. Niekoľkokrát informoval svojich hostiteľov o situácii svojej rodiny, ktorá zostala v Afrike. Nakoniec tá hostiteľka povedala: „Ako vieš, čo sa deje s tvojou rodinou? Ved' nemajú prístup k žiadnemu telefónu.“ On odpovedal: „Pavel vedel, čo sa deje so zborom v Kolosách a v Korinte aj keď bol od nich veľmi vzdialený.“ Počas toho, ako sa modlím v Duchu, mi Pán ukazuje, čo sa deje s mojimi rodinnými príslušníkmi.“ Verše, na ktoré sa odvolával, sú Kološanom 2,5: „Ved' hoci som aj telesne vzdialený, duchom som s vami a radujem

sa, keď vidím váš poriadok“ a 1. Korint'anom 5,3: „Ja sám, hoci telesne vzdialený, no duchom prítomný...“. Pavel bol spojený s ľuďmi z tých zborov v Duchu a vedel o ich situácii a o tom, cez čo prechádzajú bez toho, aby bol medzi nimi fyzicky prítomný.

Pamätám si na mnohé chvíle, keď som vedel, že niekto z môjho služobného tímu alebo z partnerov sa za mňa modlí. Bol som uprostred ohrozenia a nebezpečných okolností, keď Boh zrazu a zázračne zasiahol. Viem, že v tých chvíľach sa niekto modlil za moju ochranu a prihováral sa za mňa v Duchu.

Prežívanie odpočinku

*Bratia, nebud'te pri usudzovaní ako deti ... V zákone je napísané: Cudzími jazykmi a perami cudzincov budem hovoriť k tomuto ľudu.
(1. Korint'anom 14,20-21)*

Ako ste si už asi doteraz všimli, Pavel píše v 1. Korint'anom 14 veľa o jazykoch. V týchto veršoch Pavel vlastne parafrázuje slová Izaiáša, lebo v Izaiášovi 28,11-12 čítame:

*Nezrozumiteľnou rečou a cudzím jazykom bude hovoriť
tomuto národu ten, čo im hovoril:
Tu je odpočinok, dožičte pokoj unavenému, tu je úľava!*

Boh prorokoval cez Izaiáša, že hovorenie v jazykoch bude poskytovať odpočinok a úľavu. Raz sa jeden z mojich priateľov, ktorý je pastorom veľkého zboru, rozprával s pastorom iného veľkého zboru. Pastor toho druhého zboru povedal môjmu priateľovi: „Som pripravený, odísť zo služby. Som unavený. Som vyčerpaný. Som strhaný.“

Môj priateľ odpovedal: „Prestal si sa modlievať v Duchu

Svätom, že?“

Ten druhý pastor zajakavo povedal: „No...“

Môj priateľ pokračoval: „Koľko času tráviš modlitbou v Duchu?“

Ten druhý pastor váhal, ale nakoniec povedal: „Vieš, neustále si pripravujem kázne a v mojom 15000 zbore sa toho neustále veľa deje a ...“

Môj priateľ sa ho znova spýtal: „Modlievaš sa v Duchu?“

Nakoniec ten druhý pastor odpovedal: „Nie, ak mám byť k tebe úprimný, tak nie.“

Môj priateľ povedal: „Začni sa modlievať v Duchu.“

Onedlho na to, tento, kedysi vyčerpaný pastor, už nechcel odísť z duchovnej služby. Dnes on, a aj jeho zbor veľmi prosperujú!

Prečo bolo pre toho pastora také dôležité, aby sa modlil v jazykoch? Keď sa modlíme v Duchu, prijímame nadprirodzený odpočinok a oživenie.

Ako môže Dr. Cho viesť zbor s viac ako 80000 členmi a nikdy pri tom nevyhorieť? On sa modlieva v Duchu. Nevie si predstaviť žiadneho iného pastora, ktorý by zažíval viac tlakov a mal viac zodpovedností, ako Dr. Cho. Jeho zbor úplne zmenil Južnú Kóreu a zároveň je jedným z najrešpektovanejších pastorov sveta. Pre ktoréhokolvek muža alebo ženu by bolo nemožné niesť takéto bremeno vo svojej vlastnej sile. Ale ja viem, že Dr. Cho sa nespolieha na svoj vlastný rozum. Jeho modlitebné chvíle sú pre neho prioritou a každý deň sa celé hodiny modlieva v Duchu. Tieto chvíle na modlitbe mu dodávajú veľkú silu a odpočinok.

Lester Sumrall bol veľkým Božím mužom. Mal som možnosť, niekoľkokrát s ním stráviť nejaký čas. Doktor Sumrall spával v noci iba štyri hodiny a súčasne písal štyri knihy! Mal viac energie, ako členovia jeho tímu (ktorí boli od neho o polovicu mladší) a mnohí mladší kazatelia. Kde nachádzal tú silu? Veľa času trávil modlitbami v Duchu.

Prosím, aby ste chápali, že nikdy by sme nemali zle zaobchádzať s našim telom. Boh nám jasne prikazuje, aby sme si ctili a dodržiavali sabat. Všetci by sme si mali užívať fyzický odpočinok. Ja hrávam golf, pretože vďaka nemu som mimo práce a je občerstvením pre moju myseľ a telo. Je pre mňa výborným zdrojom odpočinku. Ale spolu s dodržiavaním odpočinku počas sabatu je pre naše telo a dušu občerstvením aj modlitba v Duchu. Žiaľ, veľa ľudí zažíva vyhorenie, pretože nenachádza odpočinok v Duchu.

Piaty deň

Náš vnútorný človek

Kto hovorí jazykmi, buduje seba.

(1. Korint'anom 14,4)

Grécke slovo, ktoré je preložené slovom *buduje* je *oikodomeo*. To slovo doslova znamená „stavat' alebo konštruovat'“. Keď sa modlíme v Duchu, budujeme našu kapacitu, poskytujeme prírbytok Božej prítomnosti a moci. Ježiš použil toto isté slovo, keď povedal: „Každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobat' múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale“ (Matúš 7,24).

Prostredníctvom Júdu nám Boh hovorí niečo podobné:

Ale vy, milovaní, budujte sami seba svojou presväťou vierou a modlite sa v Duchu Svätom.

(Júda 20)

Pamätám si na jedno obdobie, keď jeden z mojich priateľov mal syna, ktorý veľmi ochorel. Lekári nevedeli zistiť, čo mu je a môj priateľ nevedel, čo má spraviť.

Nakoniec šiel do svojej kancelárie a tam sa päť hodín modlil v Duchu. Keď vyšiel zo svojej kancelárie, šiel domov a keď prišiel domov, šiel rovno do synovej izby. S veľkou autoritou povedal svojmu synovi, aby vstal z postele. Ten chlapec bol od tej chvíle úplne uzdravený. Čo sa stalo? Tie hodiny modlitieb v Duchu zvýšili potenciál môjho priateľa, prihovárať sa a slúžiť svojmu synovi. Všetko, čo prijímame od Boha, prijímame vierou. Neexistuje žiaden iný spôsob. Chvíle s Duchom vlastne zvyšujú našu schopnosť, privlastniť si sľuby a prejavenu Božiu prítomnosť, pretože to buduje nášho vnútorného človeka.

Hlbšie uctievanie

Modlitba v našom nebeskom jazyku nám dáva schopnosť, uctievať a chváliť Boha na hlbšej úrovni. Pavel povedal:

Lebo ak dobrorečíš duchom, ako potom môže jednoduchý človek na tvoje dobrorečenie odpovedať: Amen!? Ved' nevie, čo hovoríš. Ty síce krásne dobrorečíš...

(1. Korint'anom 14,16-17)

Pavel tu hovorí o spoločných prejavoch chvál a poukazuje na to, že keď „dobrorečíme duchom“ (chválime Boha v jazykoch), nie sme nášmu spolubratovi na úžitok. Keďže chvála v jazykoch je osobným prejavom, prináša iba osobné budovanie a nie skupinové budovanie. Pavel neznehodnocuje skutočnosť, že Boha chválime jazykmi. Jednoducho len hovorí, že je na to určitý čas a miesto.

Všimnite si, že Pavel toto uzatvára slovami: „Ty síce krásne dobrorečíš!“ Keď Boha chválime v jazykoch, umožňujeme Duchu, aby cez nás v úcte vyzdvihoval krásy a tajomstvá Božie. Keď Boha chválime v nebeskom jazyku

dochádza k hlbšej úrovni uctievania. Preto Pavel spieval aj duchom, aj myslou (pozri 1. Korint'anom 14,15).

Ktokoľvek môže byť naplnený Duchom

Som smutný, keď vidím ako sa kresťania s opovrhnutím dívajú na ostatných veriacich len kvôli tomu, že tí nehovoria alebo sa nemodlia v jazykoch. Tí bratia a sestry v Kristovi ešte neokúsili tento úžasný dar Ducha. Nemali by sme ich kvôli tomu zahanbovať alebo znevažovať, pretože v Kristovi sme jedno.

Ako sme diskutovali v predošlej kapitole, dar hovorenia v jazykoch je k dispozícii každému veriacemu; tí, ktorí ešte nehovoria jazykmi, neboli vyňatí z okruhu ľudí, ktorým to zaslúbenie prináleží. Ježiš povedal: „Tých, čo veria, budú sprevádzať tieto znamenia: ... budú hovoriť novými jazykmi“ (Marek 16,17). Pavel povedal: „Chcem však, aby ste všetci hovorili jazykmi“ (1. Korint'anom 14,5). V Božom srdci je pre všetky Jeho deti, aby si užívali tie úžasné benefity nášho nebeského jazyka.

Ako človek prijíma Ducha Svätého?

Predtým, než budem pokračovať, dovoľte mi najprv poznamenať, že mnohí moji priatelia prijali naplnenie Duchom v aute, doma a dokonca aj vo svojich kanceláriách. Na nás je iba, aby sme o to poprosili a náš nebeský Otec nám dá svojho Ducha. Ak ste už predtým o tento dar prosili, musíte sa jednoducho naučiť, poddávať sa.

Ponajprv a predovšetkým musíte predtým, než prijmete naplnenie Duchom Svätým, prijať Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa. Ježiš povedal, že svet (ľudia, ktorí neprijali spasenie) nemôžu prijať Ducha Svätého (pozri Jána 14,17). Ak ste nespravili Ježiša Pánom svojho života,

nemôžete sa teraz podriaďovať Jeho panstvu. (Viac o tom, ako môžete prijať spasenie, sa dozviete v Prílohe.)

Ak už ste Božím dieťaťom, možno ešte stále môže existovať prekážka, aby ste si užívali naplnenie Duchom. Tá prekážka je - ak vo vašom živote je nejaký úmyselný – zámerný – vzorec neposlušnosti. Boh dáva Ducha Svätého „tým, ktorí Ho poslúchajú“ (Skutky 5,32). To neznamená, že musíte byť dokonalí. Jednoducho to znamená, že sa musíte pred Ním pokoriť. Je to znamenie poslušnosti Jeho vôli. Keď sa pokoríte, Boh vám dá svoju milosť na prekonanie nástrah hriechu a vy budete opäť otvorení k prijatiu naplnenia Duchom.

Jednou z najväčších nástrah neposlušnosti v životoch mnohých veriacich je urazenosť. Musíte vedome odpúšťať tým, ktorí vám ukrivdili. Bez výnimky som bol viackrát svedkom toho, že akonáhle urazený veriaci, ktorý chce prijať naplnenie Duchom, zo srdca dotyčným odpustí, Duch sa začne prejavovať. Venujte teraz chvíľu tomu, aby ste uvoľnili tých, ktorí vám ukrivdili a proste Boha, aby vám dal svoje srdce pre nich. (Problém urážok som rozobral detailnejšie v mojej knihe *Satanova návnada*.)

Jednoducho proste vo viere

*Vari je medzi vami otec, ktorý by dal svojmu synovi kameň,
keď ho prosí o chlieb? Alebo hada, keď ho prosí o rybu?
Alebo mu podá škorpióna, keď si pýta vajce? Keď teda vy,
hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr
dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!*

(Lukáš 11,11-13)

Niektorí ľudia učia, že keď prosíte o Ducha Svätého, môžete namiesto Neho prijať nejakého zlého ducha. Tieto Ježišove slová by mali tento strach úplne odľahčiť. Boh je darcom všetkých *dobrych* a *dokonalých* darov

(pozri Jakub 1,17). Ak Otca prosíte o Ducha Svätého, nedá vám démona. Dá vám svojho Ducha. Takže nebojte sa a otvorte sa pre naplnenie Duchom Svätým.

Keď ste sa otvorili pre Ducha, neočakávajte, že Duch Svätý schmatne váš jazyk a bude vás nútiť hovoriť. On vám dal slobodnú vôľu. Duch Svätý je džentlmen, ktorý vás nikdy nebude tlačiť. Satan vás tlačiť bude; Duch Svätý vás bude sprevádzať alebo viesť. Duch vám bude dávať nové slová (možno to začne nejakými hláskami, zvukmi alebo koktavými kúskami slov), no vy sa Mu musíte poddať v troch oblastiach: oblasť vašich pier, vášho jazyka a vašich hlasoviek. Keď to spravíte, nebeský jazyk začne vychádzať z vášho ducha ako bublinky vo vode. Možno to najprv bude iba jedna hláska. Ale keď sa vo viere poddáte a budete tú hlásku hovoriť, príde to neskôr viac. Znova hovorím, že od Boha všetko prijímame vierou. S darom jazykov to nie je nijako inak. Len vierou hovorte, čo vám On dáva a hoci možno začnete nejakou zajakavou hláskou, nakoniec z toho, čo budete hovoriť, postupne vyrastie úplne rozvinutý jazyk.

Vyššie úrovne

Dôvod, prečo som väčšinu posledných dvoch kapitol strávil rozoberaním daru jazykov je ten, že verím, že Boh chce, aby sme mali nebeský jazyk, ktorý nás hlbšie spája s Ním a zjednocuje Jeho ľud pre zámery Jeho kráľovstva. Vášňou Ducha Svätého (Jeho túžbou) je, aby všetci muži a všetky ženy spoznali Ježiša. V procese toho, ako rastieme v intimite a v partnerstve s Ním, On dvíha naše oči a odhaľuje nám svet v novom svetle. Začneme vnímať, ako zúfalo náš svet potrebuje Krista, ale tiež budeme skrze Ducha vidieť a poznávať, ako môžeme my zohrávať určitú úlohu pri predstavovaní Krista iným ľuďom.

Dúfam, že sa vám páčilo toto zoznámenie s Božím

Duchom. Všetko, čo ste sa dozvedeli v týchto kapitolách, je naozaj iba malou predchuťou Jeho neobmedzenej, večnej, s ničím neporovnateľnej krásy – a On vás túži sprevádzať na vyššie úrovne každý jeden deň vášho života. Povzbudzujem vás, aby ste si túto knihu prečítali znova, z času na čas, aby Duch mohol obživiť vaše srdce k tomu, aby ste Ho spoznávali novým a hlbším spôsobom.

Duch Svätý sa raduje z toho, keď vám môže zjavovať Ježiša. Ctite si Jeho prítomnosť a pozývajte Ho do každej oblasti vášho života, nielen iba do tej „duchovnej“. On sľúbil, že vás nikdy nenechá a neopustí – užívajte si tento Jeho úžasný sľub každú minútu každého dňa. Pri čítaní Božieho Slova a trávení času v Jeho prítomnosti budete Ducha Svätého spoznávať stále intímnejšie a intímnejšie. Správa, ktorá by vás mala nadchnúť je to, že táto cesta nikdy nekončí. Vždy bude existovať niečo viac a Jeho túžbou je zjaviť vám to. Neuspokojte sa s tým, čo ste už počuli, videli alebo čo poznáte. Uvedomujúc si obmedzenosť svojej rozumnosti dovoľte Duchu Ježiša Krista, aby vládol a rozhodoval vo vašom živote. Keď to spravíte, verím, že budete vidieť prejavy Božej slávy a majestátu vo vašom svete v takej podobe, v akej ste ich ešte nevideli.

Stíšenie – 1. deň

MODLENIE V DUCHU... OTVÁRA DVERE K HLBŠEJ INTIMITE

Lebo kto hovorí jazykom, nehovorí ľudom, ale Bohu. Nikto mu totiž nerozumie, mocou Ducha hovorí tajomstvá.

1. Korint'anom 14,2

Najväčším požehnaním modlitby v jazyku Ducha je väčšia intimita s Bohom. Pán všetkého stvorenia túži po spoločenstve a úzkom obecenstve s nami tak veľmi, že do nášho ducha dal svojho vlastného Ducha, ktorý nás zmocňuje komunikovať s Ním na Jeho úrovni. To je úžasné! Pastor **Kenneth Hagin st.** vyhlásil:

„Boh je Duch. Keď sa modlíme v jazykoch, náš duch je v priamom kontakte s Bohom, ktorý je Duch. Rozprávame sa s Ním prostredníctvom duchovných, nadprirodzených prostriedkov. ... Hovorenie inými jazykmi nie je iba prvotným dôkazom naplnenia Duchom, ale aj pokračujúcou skúsenosťou po zvyšok života človeka. Aký má zmysel? Pomôcť nám pri uctievaní Boha.

Pokračovanie v modlitbách a uctievaní Boha v jazykoch nám pomáha, neustále si uvedomovať Jeho autentickú prítomnosť. Ak si každý deň môžem byť vedomý skutočnej, živej prítomnosti Ducha Svätého, iste to nejakou ovplyvní spôsob môjho života.“

Keď sa modlíme v Duchu, nemodlíme sa v našom porozumení, ale v Božom porozumení. Jeho Duch sa cez nás modlí dokonalú Božiu vôľu.

Je dôležité, aby sme sa každý deň modlili v Duchu a sýtili sa Božím Slovom, pretože tak s Ním nadväzujeme intímny vzťah. Kedy a kde zvyknete každý deň pestovať úzke obecenstvo s Bohom? Ako vám Duch ukazuje svoju hlbokú, osobnú lásku?

.....

.....

.....

.....

.....

Ak nemáte svoj čas a miesto, modlite sa a proste Ducha Svätého, *kedy a kde* by sa On rád s vami stretával a vyjadroval vám svoju hlbokú lásku k vám.

Zanedbávate alebo pohrdate darom hovorenia v jazykoch? Ak áno, prečo? Ako vám táto lekcia pomohla vidieť jazyk Ducha v pozitívnejšom, jasnejšom svetle?

.....

.....

.....

.....

.....

Ak ste zanedbávali alebo pohrdali darom jazykov, proste Boha, aby vám odpustil a aby vás nanovo naplnil svojím Duchom.

Niektorí ľudia zápasia s používaním svojich modlitebných jazykov, pretože majú iba jedno alebo dve slová. Týka sa to aj vás? Ak áno, predstavte si, ako Duch k vám jemne hovorí tieto slová: *„Milujem ťa. Mohol by si používať to, čo som ti dal? Budeš ma milovať a ctíť si Ma hovorením slov, ktoré si dostal? Hoci ich je len niekoľko, sú*

to špeciálne slová medzi mnou a tebou.“ Zastavte sa na chvíľu a zareagujte na to.

.....

.....

.....

.....

.....

Neporovnávajte svoj intímny modlitebný jazyk s jazykmi iných ľudí. Spravujte tie slová, ktoré Duch dal vám. Ak budete verní v malom, On vám zverí do správcovstva viac! **Pozrite si** Matúša 25,14-23, pričom venujte zvláštnu pozornosť 20.-23. veršu.

Stíšenie – 2. deň

MODLENIE V DUCHU... ODOMYKÁ BOŽIE TAJOMSTVÁ

*Vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva...
Lebo kto má, tomu sa pridá a bude mať nadbytok. Kto
však nemá, tomu vezmú aj to, čo má.*

Matúš 13,11-12

Ježiš povedal, že ste dostali príležitosť porozumieť skrytým a tajomným veciam Jeho kráľovstva. Ako sa dajú tieto tajomstvá prijímať a pochopiť? Tak, že zostávame vo vzťahu s Jeho Duchom. Božie tajomstvá sú vám zjavované, keď sa modľíte v Duchu a trávite s Ním čas.

Oswald Chambers bol pisateľ, rečník a bojovník za intímnu zbožnosť. V dobre známej knihe *To najlepšie pre Jeho slávu* hovorí:

„Čo je znakom priateľa? Že vám povie aj svoje tajné smútky? Nie, on vám povie svoje tajné radosti. Mnohí sa s vami zdieľajú o svojich tajných smútkoch, ale posledným znamením intimity je zdieľať sa o svojich tajných radoostiach.“

Aké úžasné Božie tajomstvo vám už Boží Duch niekedy zjavil? Prečo je to výnimočné?

.....

.....

.....

.....

.....

Zdieľate svoje osobné myšlienky, pocity a túžby s Duchom? Rozprávate sa s Ním niekedy o svojich najväčších snoch a strachoch? To robia priatelia. Zastavte sa a povedzte Mu niečo intímne – niečo, čo je vzácne vášmu srdcu, čo ste Mu ešte predtým nepovedali alebo čo ste už dlho nikomu nespomínali.

.....

.....

.....

.....

.....

Ak sa nezdieľate takto intímne s Duchom, prečo je to tak? Proste Ho, aby vám ukázal, čo vám bráni a aby vám pomohol slobodne zdieľať vaše srdce.

Komunikácia s Bohom nie je len o hovorení; je tiež o počúvaní. Treba, aby obe tieto časti boli vyvážené. Ak si nevyhradíme čas na počúvanie, nedokážeme počuť, čo Duch hovorí. Chambers pokračuje:

„Už sme niekedy dovolili Bohu, aby nám povedal On nejakú svoju radosť, alebo tak neustále Bohu rozprávame svoje tajomstvá, že Mu nedávame žiadny priestor na to, aby aj On hovoril k nám? Na začiatku svojho kresťanského života sme plní požiadaviek na Boha a potom zistíme, že Boh chce, aby sme rozvíjali s Ním vzťah a aby sme sa naladili na Jeho zámery. Sme takí odovzdaní Ježišovej Kristovej predstave modlitby – Nech sa stane Tvoja vôľa – že zachytávame Božie tajomstvá?“

Boh hovorí, že je čas na všetko a k tomu patrí aj čas na rozprávanie a čas na to, aby sme boli na modlitbe ticho (pozri Kazateľ 3,1-7). Spýtajte sa Ducha: „Rozprávam iba ja stále počas modlitby? Dávam ti čas na to, aby si zjavoval svoje tajomstvá? Snažíš sa mi niečo povedať, čo nie som

schopný počuť preto, lebo sa neviem dostatočne utíšiť? Ak áno, čo to je?“ Utište sa a počúvajte. Čo vám hovorí Duch Svätý?

.....

.....

.....

.....

.....

Prosím slávneho Otca nášho Pána Ježiša Krista o múdrosť pre vás, aby ste dokonale pochopili, kto je Kristus a čo všetko pre vás vykonal. Modlím sa, aby vaše srdce ožiaril odlesk slávnej budúcnosti, do ktorej sme pozvaní, a aby ste pochopili, vy, ktorí patríte Kristovi, aké nesmierne bohatstvo nám slávny Boh dáva. Ved' všetko, čo patrí Bohu, je aj vaše! A prosím aj o to, aby ste sa presvedčili, aká neuveriteľne veľká je moc, ktorá vo vás pôsobí.

Efežanom 1,17-19 SNC

Stíšenie – 3. deň

MODLENIE V DUCHU... VYTVÁRA POKOJ VO VNÚTRI

Ale ovocie Ducha je ... pokoj ...
Galat'anom 5,22

Čo je pokoj? Niekedy nám pomáha vedieť, čo niečo *nie je*, aby sme pochopili, čo to naozaj je. Skutočný pokoj, pokoj, ktorý dáva skrze svojho Ducha Ježiš, nie je o tom, že máme plný bankový účet, dokonalé zdravie, krásnu rodinu a extravagantný majetok alebo bezkonfliktné vzťahy.

Skutočný pokoj – Boží pokoj – nie je definovaný vonkajšími okolnosťami alebo podmienkami. Je to stabilita uprostred ťažkostí. Je to schopnosť, zostávať mentálne, emocionálne, fyzicky a duchovne pokojnými a kludnými aj uprostred problémov.

Zastavte sa a položte si otázku: *Aké je moje chápanie pokoja? V čom je zakotvený môj pokoj? Ako sa moje chápanie pokoja líši od skutočného pokoja Ducha Svätého? Čo sa musí zmeniť?*

.....

.....

.....

.....

.....

Skrze Kristovu obeť sme dostali pokoj s Bohom. Skrze naplnenie Duchom Svätým sme dostali Boží pokoj. Ježiš sám povedal:

„Po svojom odchode vám tu niečo zanechám - pokoj v myslí aj v srdci. Taký pokoj, aký vám nemôže dať nik na svete. Preto sa nebojte ani nestrachujte!“

Ján 14,27 SNC

Čo máme robiť s pokojom, ktorý nám dáva Knieža pokoja?

Nech pokoj (*harmónia a kl'ud, ktorý je*) Kristov vládne **(neustále funguje v roli rozhodcu)** vo vašom srdci [*rozhoduje a s konečnou platnosťou vyjasňuje všetky otázky vo vašej myslí a všetko robí pokojne*], lebo k nemu ste [*ako údy Kristovho*] jedného tela boli povolani.

Kološanom 3,15

Predstavte si, že ste tenista, ktorý stojí na svojej strane kurtu. V strede ihriska sedí na vyvýšenom mieste Rozhodca pokoja a každú loptičku, ktorú súper odpáli, musíte nejako vyhodnotiť a odraziť. Prečítajte si teraz ešte raz text Kološanom 3,15. Aký dôležitý je hlas rozhodcu? Čo vám Duch Svätý hovorí o tom, aby ste Mu dovolili, stať sa vašim Rozhodcom pokoja?

.....

.....

.....

.....

.....

Primárny spôsob, ktorým nás Duch uvádza do Božej dokonalej vôle, je skrze vnímanie vnútorného pokoja. To má Písmo na mysli, keď hovorí: „Duch sám dosvedčuje nášmu duchu“ (Rimanom 8,16). Akým rozhodnutiam čelíte práve teraz, v ktorých potrebujete Božie vedenie? Zastavte sa a modlite sa v Duchu.

Potom čakajte na Jeho svedectvo pokoja. Čo vám hovorí?

.....

.....

.....

.....

.....

Stíšenie – 4. deň

MODLENIE V DUCHU... UVOLŇUJE MÚDROŠŤ A SMEROVANIE

Ak sa však niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí Boha, ktorý dáva štedro a bez výčítiek, a dostane ju.

Jakub 1,5

Kto je Darcom múdrosti a smerovania? Duch Svätý. Izaiáš Ho nazýva Duchom múdrosti a porozumenia, Duchom poznania a Obhajcom. Ježiš povedal, že On je náš Učiteľ, ktorý nás uvádza do každej pravdy. Kde býva náš Učiteľ? Vo vnútri v nás – v svojom chráme. Kedykoľvek vám chýba múdrosť v tom, čo máte spraviť, modlite sa svojou myslou a v Duchu a On vám dá smerovanie, ktoré potrebujete!

Venujte chvíľu uvažovaním nad nasledovnými mocnými zaslúbeniami a pamätajte na to, že Pán, Hospodin a Duch predstavujú tú istú bytosť.

Takto hovorí Hospodin ... Ja som Hospodin, tvoj Boh. Učím ťa, čo ti osoží, viem ťa po ceste, ktorou máš ísť.

Izaiáš 48,17

Na vlastné uši budeš počuť za sebou slovo: Toto je cesta, kráčajte po nej!, — hoci ty by si chcel ísť napravo alebo naľavo.

Izaiáš 30,21

Poučím ťa a ukážem ti cestu, ktorou máš kráčať. Poradím ti a budem ťa mať na očiach.

Žalm 32,8

Svätý Duch, ktorého pošle Otec namiesto mňa, pripomenie vám všetko, čo som vám povedal, a on vás aj všetko naučí.

Ján 14,26 SNC

Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy.

Ján 16,13

Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch.

Veď ma vo svojej pravde a uč ma, lebo ty si Boh, moja spása, a v teba dúfam celý deň. ... Pokorných vedie k správne konaniu a tichých pouča o svojich cestách.

... Ako je to s človekom, čo sa bojí Pána? Ukáže mu cestu, ktorú si má vyvoliť.

Žalm 25,4-5, 9 a 12 SSV

V ktorej oblasti potrebujete múdrosť a smerovanie? Je to vaša práca? Vaše zdravie? Vaše manželstvo? Vaše deti? Vaše financie? Vaše priateľstvá? Nech je tá situácia akákoľvek, snažte sa postupovať podľa týchto krokov:

1. Dajte Bohu vedieť svoju konkrétnu prosbu o múdrosť, ďakujúc Mu za Jeho smerovanie v minulosti (pozri Filipänom 4,6-7).
2. Modlite sa v Duchu. Používajte dar jazykov, aby ste sa modlili tak dlho a tak vášnivo, ako si Duch praje modliť sa cez vás (pozri Efežanom 6,18; Rimanom 8,26-27).
3. Proste Ducha o výklad. On vám zjaví tajomstvo toho, za čo ste sa práve modlili (1. Korint'anom 14,13).
4. Zapisujte si, čo vám On zjavuje (a uvedomte si, že toto zjavenie nemusí prísť okamžite, ale iste príde).

5. *Proste Ducha Svätého o milosť, postupovať podľa pokynov, ktoré vám On dá.*

Najväčšiu potrebu múdrosti a smerovania mám v oblasti

.....
.....
.....
.....
.....

Toto je múdrosť a smerovanie, ktoré mi dáva Duch Svätý

.....
.....
.....
.....
.....

Stíšenie – 5. deň

MODLENIE V DUCHU... VÁS POSILŇUJE A BUDUJE

Kto hovorí jazykmi, buduje seba samého...

1. Korint'anom 14,4 SSV

Prečo nepriateľ tak veľmi bojuje proti tomu, aby ste sa modlili v jazykoch? V prvom liste Korint'anom nachádzame silný dôvod: nechce, aby ste boli posilnení a vystrojení. Čím ste silnejší v duchu, tým silnejší ste v Kristovi – a tým väčšou hrozbou ste pre Satanove kráľovstvo.

Presne tak, ako alternátor vo vašom aute nabíja vašu batériu, modlitba v Duchu dobíja vášho ducha. Odháňa strach, depresiu a negatívnosť. Buduje a vzdeláva vás spôsobom, ktorý sa nedá popísať. Keď sa modlíte v jazykoch, zväčšuje sa vaša kapacita a Božia moc a prítomnosť vo vás má viac priestoru.

Modlíte sa v Duchu *pravidelne* alebo iba *zriedkavo*? Ak pravidelne, *ako často a ako dlho*? Ak zriedkavo, *prečo*?

.....

.....

.....

.....

.....

Čo sa deje vo vašom vnútri, keď venujete čas modlitbám v jazykoch? Aké ďalšie ovocie a prejavy Ducha ste spozorovali v dôsledku týchto modlitieb?

V čom vás to povzbudzuje, takto sa modliť?

.....

.....

.....

.....

.....

Ako obyčajne reagujete na stresové, vyčerpávajúce situácie? Už ste sa skúsili modliť v Duchu? Zastavte sa a modlite sa: „Duchu Svätý, zmeň moje prirodzené, negatívne reakcie na nadprirodzenú, pozitívnu reakciu modliť sa v Duchu. Naplň ma sebou samým ako nikdy predtým!“

.....

.....

.....

.....

.....

Kakým činom vás Duch Svätý nabáda, ktoré by pomohli, aby sa stal väčšou súčasťou vášho každodenného života? Zapište si to a začnite to praktizovať.

Nepriateľ nepochybne prináša do vašej mysle myšlienky a rozbúri pocity vo vašom tele, aby vám zabránil v modlitbe v jazykoch. Robí to tak pri väčšine veriacich. Nižšie uvádzam niekoľko z najbežnejších dôvodov a výhovoriek, ktoré obyčajne ponúka. Poznáte ich? Zapište si všetky ostatné, ktoré vám prichádzajú na myseľ; potom sa modlite a proste Ducha Svätého, aby vám dal Bohom inšpirovanú odpoveď na každé klamstvo, ktoré nepriateľ prináša.

To nie je Boh; to si si sám/sama vymyslel/a.

.....
.....
.....
.....

Cítim sa/znie to tak divne.

.....
.....
.....
.....

Ty len opakuješ, čo povedal niekto iný.

.....
.....
.....
.....

Toto nie je na nič dobré.

.....
.....
.....
.....

Mne sa nechce modliť v jazykoch.

.....
.....
.....
.....

Mám iba jedno alebo dve slová.

.....

.....

.....

.....

Čo by si pomyslel/a „xy,” keby ma počul/a?

.....

.....

.....

*Priatelia, nedovoľte nepriateľovi, aby vás zvedol k mysleniu, že sa nemáte modlievať v jazykoch. Odhodte také myšlienky a prekonajte také pocity. Každý deň otvorte svoje ústa a „starostlivo sa vzdelávajte v tejto najsvätejšej viere prostredníctvom modlitby v Duchu Svätom“
(Júda 20, preklad The Message)*

Diskusné otázky

Ak túto knihu používate ako súčasť série Messenger na tému Duch Svätý, pozrite si, prosím, tému č. 5 na videu.

- 1 | Modlenie v jazykoch (v reči Ducha) je veľmi užitočné. Venujte chvíľu, aby ste pomenovali čo najväčšie množstvo benefitov, na ktoré si viete spomenúť. Ktoré z nich sú pre vás najcennejšie v tomto období vášho života? Ak vás to povzbudilo, povedzte iným prečo.

- 2 | Jedným z dôvodov, prečo nám Boh daroval dar jazykov je zabrániť nepriateľovi, aby vedel, čo sa deje. Boh je vševedúci; Satan nie je. Satan nechápe nebeskú frekvenciu jazyka Ducha Svätého. Zdieľajte sa s konkrétnou udalosťou (alebo udalosťami), keď ste sa modlili v jazykoch (prihovárali sa) a tak prekonal diablove plány vo vašom živote alebo v životoch iných ľudí.

Vedúci: Pozrite si tieto texty Písma: Lukáš 10,19; Efežanom 6,10-18; 2. Korint'anom 10,3-5; Matúš 11,12; Zjavenie 12,11.

V každom čase v Duchu proste vo všetkých modlitbách a prosbách. Pritom vytrvalo bedlite a prihovárajte sa za všetkých svätých.

Efežanom 6,18

- 3 | Keď potrebujeme múdrosť v tom, čo máme robiť v určitej situácii, modlitba v Duchu Svätom je podstatným kľúčom na získanie nadprirodzeného smerovania. Pozorne si prečítajte Príslovie 20,5; 1. Korint'anom 14,13 a Jána 7,38-39. Popíšte, ako modlitba v jazykoch otvára dvere k Božej múdrosti, ktorú On vložil do nášho srdca.

- 4 | Vďaka zotrúvaniu v úzkom obecenstve s osobou Ducha Svätého máme možnosť odhaľovať skryté „tajomstvá“. K týmto tajomstvám patrí napríklad zjavenie - kam máme ísť na školu, koho si máme zobrať za životného partnera, pre akú prácu sa máme rozhodnúť, ktorý dom si máme kúpiť, ako sa máme modliť za iných, ako máme byť lepším partnerom alebo rodičom a ako sa máme vysporiadať s ťažkosťami v práci. Ak ste ochotní, hovorte vo svojej skupine o tom, ako ste vďaka modlitbe v Duchu získali kľúč k odpovediam na jednu alebo viacero takýchto situácií vo vašom živote.
- 5 | V 1. Korintčanom 14,15 vidíme, že rovnakú hodnotu má modlitba v Duchu ako aj modlitba s porozumením. Aké sú niektoré výhody, keď sa modlíme s porozumením? Ako nám modlitba v Duchu pomáha modliť sa presnejšie s porozumením?
- 6 | Prvá Tesaloničanom 5,17 nás usmerňuje, aby sme sa „neustále modlili“. Znamená to, že by sme sa mali modliť 24 hodín 7 dní v týždni alebo sa tu hovorí o niečom inom? Prečítajte si 1. Tesaloničanom 5,16-19 a rozprávajte sa spolu o tom, čo nám Boh hovorí.
- 7 | Niektorí veriaci, ktorí sú naplnení Duchom Svätým sa pohrdavo dívajú na tých, ktorí tento úžasný dar neprijali – správajú sa k nim ako k druhotriednym kresťanom. Správal sa už niekto niekedy takto k vám? Ak áno, aký dopad to malo na váš vzťah s Bohom a na vzťahy s ostatnými veriacimi? Už ste sa niekedy sami takto správali k niekomu – vedome alebo nevedome? Aký by mal byť náš postoj vo vzťahu k naplneniu Duchom?

ZHRNUTIE KAPITOLY

- Prejavy intimity s Duchom, vrátane modlitby v jazykoch, majú svoj správny čas a miesto.
- Neignorujte, nepohrdajte, ani sa nezdržiavajte daru jazykov len preto, že nejakí ľudia ho používali nesprávne.
- Keď sa modlíte v jazykoch, rozprávate tajomstvá Božie a môžete Ho poprosiť, aby vám dal aj výklad vašich modlitieb.
- Moc Ducha je daná pokorným. Pokora odomyká dvere k Božím tajomstvám.
- V Duchu sa môžeme modliť, keď potrebujeme múdrosť, keď máme túžbu, uctievať Boha na hlbšej úrovni alebo keď sa chceme prihovárať za iných. Vo všetkých týchto oblastiach Duch exponenciálne zväčšuje naše schopnosti.
- Božie smerovanie často prichádza v podobe pokoja; keď sa modlíme v Duchu a máme v niečom pokoj, Duch Svätý svedčí spolu s naším duchom a hovorí nám, aby sme sa pohli ďalej.
- Modlenie v jazykoch občerstvuje, obživuje a vzdeláva celú našu bytosť. Každý deň si vezmite čas na modlitbu v jazyku Ducha!

Bonusová kapitola

OTÁZKY A ODPOVEDE

Nasledujúci obsah bol prevzatý zo živého diskusného stretnutia s Johnom a Lisou Bevere. Toto stretnutie je dostupné v audio a video formáte ako súčasť série Messenger na tému Duch Svätý: Zoznámenie.

Lisa: Rozoberali ste, že niektoré zbory sa dokážu tak sústrediť na vytváranie atmosféry, že zanedbávajú prítomnosť Ducha Svätého. Veľa zborov by chcelo vedieť, ako sa majú znova otvoriť pre prítomnosť Ducha Svätého – bez toho aby sa vrátili k „divným“ alebo zbytočne dlhým bohoslužbám. Ako to môžu spraviť?

John: Jednoducho Ho o to poproste. Ako som povedal už predtým, Duch Svätý je džentlmen. On iniciatívu necháva na nás.

Veľakrát, keď slúžim v rôznych zboroch a ľudia prichádzajú dopredu, aby sa obrátili, hovorievam: „Duchu Svätý, prosím ťa, aby si sa ich dotkol.“ Trvá iba niekoľko minút, kým sa začne prejavovať Jeho prítomnosť a ľudia v celej sále začnú plakať. To sa mi vždy páči, pretože Biblia hovorí o ochutnaní nebeského daru (pozri Židom 6,1-6) a myslím si, že existuje menšia pravdepodobnosť, že ľudia odídu od Pána, ak zakúsili tento nebeský dar – prejav prítomnosti Ducha.

Raz som bol v jednom veľkom zbore, ktorý prechádzal zmenou a posúval sa preč od niektorých foriem prejavov, ktoré by nám mohli pripomínať charizmatické bohoslužby z minulosti. Na jednom z tých zhromaždení Boží Duch zjavil svoju prítomnosť. Ľudia na rôznych miestach v tej sále plakali; Božia prítomnosť bola taká citel'ná. Pán mi

povedal: „Teraz je čas, aby si im povedal, že majú vzdávať vďaku a chváliť Boha.“ Spravil som to a potom som tie bohoslužby uzavrel. Neskôr mi ten pastor povedal: „Wow! Ja som si myslel: *Tak a teraz to bude trvať ešte ďalšiu hodinu. Znova sa tu budú diať divné veci – presne ako to vždy bývalo.*“ Povedal: „Páči sa mi, ako ťa Boh viedol. Keď si povedal, že Boh skončil robiť to, čo robil, normálne som to cítil – ako keby už dosiahol to, čo zamýšľal. A presne vtedy si ty povedal: „Uzavrime tieto bohoslužby.“ Videl som už aj to, ako zjavená prítomnosť Božieho Ducha zostúpila len na dve minúty, a predsa hlboko ovplyvnila prítomných ľudí.

Lisa: S Johnom sme sa nedávno o tomto rozprávali. Niekedy máme na bohoslužbách na kázeň vyhradených len tridsaťpäť minút, ale pravdou je, že to je našich tridsaťpäť minút. A tak namiesto toho, aby sme kázali tridsaťpäť minút...

John: Kážte tridsať.

Lisa: Kážte tridsať. Alebo sa zastavte a uprostred svojej kázne venujte nejaký čas Duchu Svätému. Vytvorte priestor pre Ducha Svätého, aby mohol robiť veci svojím spôsobom. Niekedy sa služobníci snažia pokryť toľko veľa vecí, že zabúdajú na to, aby bolo všetko presiaknuté Duchom.

Lisa: Veľa si hovoril o tom, čo to znamená, keď nás Duch Svätý „naplní“, ale čo keď nám niečo zakáže? Ako vyzerá niečo také?

John: Kniha Kološanom nás usmerňuje slovami: „Nech pokoj Kristov vládne vo vašom srdci“ (pozri Kološanom 3,15). A potom sa v ôsmej kapitole listu Rimanom píše:

„Lebo všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží synovia“ (14. verš). To slovo *synovia* v tom verši – ktoré sa týka tak synov, ako aj dcér – je grécke slovo *huios*, ktoré znamená „zrelí synovia“. Nie každý kresťan je vedený Duchom. Mnohí sa nechajú viesť svojimi emóciami, svojim rozumom alebo situáciami alebo okolnosťami. Boh tu povedal, že *zrelí synovia a dcéry* sa nechávajú viesť Duchom. Ako nás vedie Duch? On dosvedčuje nášmu duchu (16. verš). Takže, inými slovami povedané, povedzme, že by som chcel ísť do nejakého konkrétneho mesta a pociťoval by som hľadavé, nepokojné – takmer až iritujúce – škrabanie v mojom duchu...

Lisa: Naozaj sa už stalo, že by si šiel niekam, kam si vedel, že nemáš ísť?

John: Áno

Lisa: Aké to malo ovocie?

John: Ovocím toho bolo, že som povedal: „Toto už nikdy znova nespravím!“ Bola to katastrofa. Naučil som sa, že ak dostanem takéto upozornenie, musím sa zastaviť.

Avšak bol som už v situácii, keď som súhlasil s tým, že pôjdem na nejaké stretnutie a až neskôr som cítil, ako keby Pán chcel, aby som tam nešiel, ale už som dal svoje slovo. Povedal som: „Bože, Tvoje slovo hovorí, že mám byť mužom, ktorý keď niečo sľúbi, sám musí znášať aj negatívne dôsledky svojho sľubu a nemá ho meniť. Musím ísť na to stretnutie. Potrebujem, aby si ma chránil.“ On ma za to nevyhrešil. Tá cesta nebola nejaká skvelá, ale pociťoval som Jeho ochranu.

Pre mňa je ale lepšie, aby som dopredu dokázal rozoznať to upozornenie: *Nerob to. Nie je pre teba dobré, aby si tam šiel*. Je to naozaj úžasné – dá sa to rozoznať. Dá sa na to navyknúť. A čím dlhšie chodíte s Ním, tým citlivejší ste na takéto upozornenia.

Lisa: Hovoril si o Dr. Cho a o tých úžasných veciach, ktoré robí, ako sa nechá naplňať prostredníctvom modlitby v Duchu Svätom. Tiež viem, že jednou z kľúčových vecí, ktorej mnohí ľudia nerozumejú, je skutočnosť, že Dr. Cho hovorí „nie“ mnohým veciam, aby si tak mohol strážiť svoj čas s Duchom. Duch Svätý nám bude hovoriť „nie“ na niektoré možnosti a veci, aby On mohol v našom živote spraviť aj to, čo je nemožné.

John: V knihe Skutkov si môžete všimnúť, že v druhej kapitole boli učeníci naplnení Duchom Svätým. Ale potom Peter „plný Ducha Svätého“ prehovoril k vodcom v Skutkoch 4,8 a veriaci boli „naplnení Duchom Svätým“ v Skutkoch 4,31. Byť naplnený Duchom nie je jednorazová udalosť. Boh hovorí: „Neopíjajte sa vínom, ale neustále buďte plení Duchom“ (pozri Efežanom 5,18). Problém nie je v tom, že sme deraví, a preto z nás Duch uniká; ide o to, že chceme byť neprestajne presiaknutí Duchom. V našom manželstve sú chvíle, keď sme presiaknutí láskou jeden k druhému. A potom sú aj iné chvíle, keď sa jeden od druhého vzdiaľujeme a znova potrebujeme byť presiaknutí láskou.

Lisa: Musíme sa o to vedome usilovať.

John: Treba to robiť vedome. Takže zostávajú naplnení. Naplnenie Duchom je pokračujúci proces. A keď ste naplnení Duchom, prejaví sa to v žalmoch, hymnách a duchovných piesňach (pozri Efežanom 5,18-20). Prichytíte sa pri tom, že si spievate. Ja som si tento týždeň podstatne viac spieval...

Lisa: Vypnite televízor.

John: Áno, vypnite televízor.

Lisa: Obmedzte ostatné veci, ktoré vás vysušujú.

Lisa: Môžu všetci veriaci používať duchovné dary alebo iba duchovní?

John: Verím, že každý veriaci má schopnosť, používať ktorýkoľvek dar Ducha. Ak niekto potrebuje veľký zázrak, tak dar činenia zázrakov môže zostúpiť na ktoréhokoľvek veriaceho. Boh tiež dáva špecifické dary do života určitých ľudí a oni tie dary používajú kdekoľvek, kde sa nachádzajú.

Spolu s Lisou poznáme jedného človeka s darom uzdravovania, ktorý týmto darom slúžil konkrétne ľuďom, ktorí mali problémy so srdcom. Ľudia so srdečnými chorobami prichádzali na tieto stretnutia z celej krajiny a boli uzdravovaní. Tento dar uzdravovania v jeho živote mu pomohol realizovať službu, ku ktorej bol povolany.

Ale tiež si spomínam na iného môjho priateľa, ktorého syn sa utopil vo vani. Zasiahol ho elektrický prúd a 45 minút bol mŕtvy. Môj priateľ povedal: „John, ja som sa modlil tridsať minút a nič sa nedialo. Privolaná lekárska služba bola z toho až znechutená. A potom niečo spadlo na vrch mojej hlavy. Niekto iný sa díval cez moje oči a ja som hovoril synovi: Ty budeš žiť a nezomrieš.“ A jeho syn bol vzkriesený z mŕtvych. On veril, že to bol „dar viery“, ktorý na neho zostúpil. V tej chvíli ten dar potreboval.

Lisa: V tom čase neslúžil na plný úväzok v duchovnej službe.

John: Bol policajt.

Lisa: A v tom čase nevedol žiadne bohoslužby.

John: Práve vtedy sa vrátil domov z prvých bohoslužieb vo svojom živote, na ktorých kázal.

Lisa: Chcem tým len objasniť, že...

John: Veriaci. Ktorýkoľvek veriaci.

Lisa: Ktorýkoľvek veriaci, ktorý je plný Ducha Svätého v ktorejkoľvek chvíli svojho života môže slúžiť.

John: A človek nemusí čakať na dar uzdravovania. Ježiš povedal: „Tých, čo veria, budú sprevádzať tieto znamenia: V mojom mene budú na chorých klásť ruky a oni ozdravejú“ (pozri Marek 16,17-18). Hovorí sa tu o modlitbe viery, aby bol niekto uzdravený. Boh si také niečo ctí, pretože si ctí svoje Slovo.

Lisa: Človek nemusí čakať na to, kým ho pastor pozve za kazateľňu. Nemusíte čakať na to, kým na niekoho natrafíte vo vstupnej hale vášho zboru. Moc Božiu a Božie zaslúbenia môžete jednoducho zobrať so sebou do vášho každodenného, bežného sveta. A ak cítite, že vás Duch vedie k tomu, aby ste niekomu niečo povedali alebo sa niekoho dotkli alebo sa za niekoho modlili alebo boli k niekomu štedrý – možno by sme mali začať iba tým, že budeme štedrý – to by bolo úžasné. To dokážeme.

John: A to je tiež jeden z darov – dar dávania, štedrosť.

Lisa: Vieme, že Duch Svätý prišiel zjaviť Ježiša. Keď teda hovoríme o prejavoch, ktorých sme za posledné desaťročia boli svedkami – trasenie, smiech, vál'anie sa po zemi a padanie – ako tie veci zjavujú Ježiša?

John: Takže, Biblia hovorí o nezvyčajných znameniach, ale obyčajne trvajú iba krátky čas. Sú chvíle, keď dochádza k prejavom neobyčajných znamení a zázrakov, ktoré obyčajne ľudí zaujmú a upriamia ich pozornosť na Ježiša.

Ja osobne považujem za veľmi, veľmi nechutné, keď sa ľudia viac vnoria do tých prejavov, ako do toho, kto tie prejavy pôsobí.

Raz, keď som bol v Singapore, prišiel do zboru, v ktorom som slúžil, evanjelista s darom uzdravovania. Mal dar, ktorý sa prejavoval tak, že ľudia sa hystericky smiali. Počas jedného zhromaždenia som pociťoval, že Božia prítomnosť každú chvíľu zostúpi na ten obrovský zbor. A zrazu sa ľudia začali smiať a bolo to ako keby ste klincom písali po tabuli – tak som sa cítil v mojom duchu.

Lisa: Takže bolo to niečo správne, ale možno v nesprávny čas?

John: Povedal som: „Skončite! Vy ste sa utáborili pri tých prejavoch. Nenasledovali ste Božieho Ducha. Teraz tu nechcel robiť toto. Chcel sa hlboko dotýkať ľudí bázňou pred Pánom. A teraz nám ostáva len dúfať, že Duch Boží sa vráti a bude nám slúžiť.“ Potom som ich znova vyzval k modlitbám. Duch Boží zostúpil a ľudia po celej miestnosti začali plakať.

V tých situáciách, v ktorých tie prejavy boli také nechutné, sa udialo to, že ľudia sa takmer začali predvádzať. Párik sa nespráva k sebe intímne pred ostatnými ľuďmi. Je to ako keby ľudia chceli vziať intimitu, ktorú im Boh dáva a predvádzať sa ňou; ako keby hovorili: „Pozrite sa na toto! Sme duchovní.“ Zist'ujem, že čím viac poznám Ducha Svätého, tým viac Ho chcem chrániť (Jeho dary, Jeho schopnosť a Jeho moc) úctivým a zdvorilým spôsobom – nie spôsobom, ktorý by Ho uhášal. Biblia hovorí o uhášaní Ducha v 1. Tesaloničanom 5,19-21. K uhášaniu Ducha dochádza vtedy, keď človek uháša Jeho moc a Jeho dary. Nerobte to! Namiesto toho si Ho ctite. Nepoukazujte na Neho ako keby bol len nejakým lacným vplyvom alebo mocou.

Lisa: Ja chcem povedať, že my prosíme Boha a pozývame Ho k tomu, aby robil všetko, čo chce robiť On. Zist'ujem, že Duch Svätý robí veci niekedy určitým spôsobom alebo v čase, ktoré pre mňa nie sú pohodlné, ale nikdy to nerobí nasilu, nikdy si nič nedokazuje a nikdy to nie je otravné. Nikdy to nebude prit'ahovať pozornosť na ľudí; bude to skôr prit'ahovať pozornosť k Bohu – a to sa deje obyčajne v určitej atmosfére a v Jeho prítomnosti.

Nedávno som sa stretla so skupinou ľudí z rôznych denominácií. Počula som, ako sa niektorí z nich posmievajú z prejavov, ktoré som ja považovala za skutočné a ktoré možno potom pokročili ďalej v nádeji, že Boh bude naďalej požehnávať niečo, čo už požehnal predtým. Ako keby sa cestou stratil zmysel toho celého – zostala iba forma a tí ľudia si z toho robili posmech. My sa neposmievame zo žiadnych takých prejavov. My chceme všetko, čo má Duch Svätý pre nás, ale chceme to prijímať vierou. Chceme to pekne po poriadku a chceme, aby to bolo sprevádzané Božou prítomnosťou.

Lisa: Je možné, aby človek mal pocit, že naozaj má v niečom pokoj, a pritom to nie je od Boha?

John: Áno. Určite. Keď sa pozriete do 14. kapitoly Ezechiela, Boh tam hovorí o ľuďoch, ktorí k Nemu prichádzajú s modlami vo svojich srdciach. Čo je vlastne modla? Novozákonným modloslužobníctvom je žiadostivosť (pozri Kološanom 3,5) – nesprávna túžba po niečom. Ľudia s modlami vo svojom srdci dokonca idú za prorocky obdarovanými ľuďmi a hovoria: „Prosím ťa, modli sa za mňa a povedz mi slovo Pánovo“. Boh povedal: „Každému z domu Izraela, ktorý prijal modly do srdca a tým si položil pred seba previnenie, aby sa potkol a potom príde za prorokom, tomu ja, Hospodin, odpoviem primerane podľa množstva jeho modiel“ (Ezechiel 14,4). Keď prichádzam

do Božej prítomnosti a prosím o niečo, musím sa uistiť o tom, že moje srdce je neutrálne. Boli chvíle, keď som to nespravil. Keďže moje srdce nebolo neutrálne, mal som pokoj, ktorý nebol od Boha a prinieslo mi to veľa smútku.

Preto som bol tak rád, že Lisa a ja sme bývali v rôznych mestách, keď sme ešte začínali spolu chodiť. Zobrali sme si tridsať dní na modlitby, či sa máme posunúť dopredu v našom vzťahu a ja som bol k nej tak pritáňovaný, že mi trvalo pravdepodobne dvadsaťpäť dní, aby som tejto prítlačivosti nedovolil, aby má ovládala. Ale potom som sa v priebehu tých tridsiatich dní dostal do bodu, v ktorom som vedel, že ak Boh povie: „Nie“, budem sa tomu vedieť podriaďovať. Vedel som, že to znamená, že má pre mňa pripraveného niekoho iného a niekoho iného má pripraveného pre ňu. Ale keď som dospel do toho neutrálneho bodu, začal som naozaj počúvať.

Ak idem do svojej modlitebnej komôrky a mám pocit, že nie som neutrálny, musím na tom pracovať – s Božím Slovom a modlitbou – až pokým nie som neutrálny. Musím dokázať počuť aj áno, aj nie, pretože ak mám tendenciu prikláňať sa jedným alebo druhým smerom, dostaneme falošný pokoj.

Lisa: Toto sme spravili už niekoľkokrát v tých obdobiach života, keď sme si pomysleli: Bude to asi toto..., bude to asi vtedy..., bude to asi tam.... – a potom sme si uvedomili, že nič z toho nebolo pre nás. Museli sme vymazať celú tabuľu a povedať: „Bože, čokoľvek si praješ ty.“

Ty hovoríš o takom *poznání*, ktoré pochádza z Ducha. Keď som si študovala materiály na prípravu knihy *Nurture*, vyhľadala som si slovo *intuícia*. Pochádza z latinských slov *in* a *tueor*, ktoré spolu znamenajú „vnútorný tútor“. Duch Svätý je náš vnútorný tútor. On nám dáva nové srdce (pozri Ezechiel 36,26) a začína náš učiť.

Lisa: V živote existujú okamžiky – s ľuďmi alebo v rôznych situáciách – keď všetko vyzerá správne, no zároveň človek z toho nemá dobrý pocit. Môžeš nám povedať niečo o tom?

John: Vždy, keď som nepočúval toho vnútorného tútora – keď mi nič v mojom duchu nesesedelo, a pritom navonok všetko vyzeralo správne – bola to pre mňa nástraha a pasca.

Lisa: Je to obyčajne vtedy, keď od začiatku máš k tomu nejaký vnútorný postoj, ktorý sa potom snažíš logickým zdôvodňovaním zmeniť?

John: Áno. Obyčajne ten pôvodný postoj pochádza od Ducha Božieho. A tie isté problémy nastávajú aj vtedy, keď ignorujem tvoju radu, Lisa.

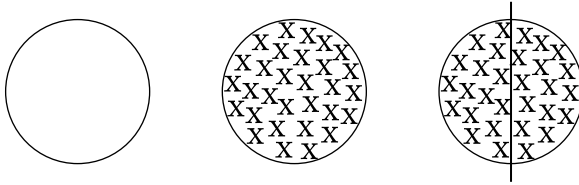
Dovoľte, aby som toto povedal manželom a manželkám. Keď sme sa s Lisou zobrali, modlieval som sa asi hodinu a pol denne. A myslel som si, že Lisa sa modlí iba desať minút počas sprchovania.

Lisa: Ja som pracovala na plný úväzok!

John: Bolo veľa chvíľ, keď som povedal: „Lisa, naozaj si myslím, že by sme do toho mali ísť. Naozaj si myslím, že by sme to mali spraviť.“ A ona na to povedala: „Nemám ten pocit“ – a najmenej pri polovici z tých vecí mala pravdu! Bol som taký frustrovaný.

Jedného dňa som povedal: „Bože, každé ráno sa modlím hodinu a pol. Lisa sa modlí desať minút v sprche. Napriek tomu má pravdu pri viac ako polovici z týchto vecí.“

Pán mi povedal: „Nakresli kruh.“ Tak som na kúsok papiera nakreslil kruh. Boh povedal: „Celý ten kruh vyplň

krížikmi.“ Tak som do toho kruhu začal kresliť krížiky. Povedal: „A teraz presne do polovice kruhu nakresli čiaru.“ A tak som presne do polovice kruhu nakreslil čiaru.

Povedal: „Všimol si si, že približne polovica tých krížikov je na jednej strane a približne polovica tých krížikov je na druhej strane? John, keď si bol slobodný, bol si kompletný vo Mne a v sebe samom. Ale ty si sa stal jedným telom s Lisou, a tak ten kruh reprezentuje teba a Lisu. Ty si tá ľavá polovica. Ona je tá pravá polovica.

Potom Boh povedal: „Vieš, čo sú tie krížiky? Reprezentujú informácie, ktoré potrebujete odo mňa, aby ste mohli robiť múdre rozhodnutia. Problém je, že ty robíš všetky svoje rozhodnutia iba na základe polovice dostupných informácií. Potrebuješ sa naučiť, ako môžeš zo svojej manželky vytiahnuť to, čo ukazujem jej, aby si potom ty, ako hlava tvojej domácnosti, mohol robiť rozhodnutia na základe všetkých dostupných informácií.“

A k tomu názoru na intuíciu ešte poviem: Áno, naozaj ma to spätne mrzelo, keď som pôvodne pocítil nejaké upozornenie a potom som ho ignoroval. Mali sme však aj chvíle, keď Lisa povedala niečo, čo som ignoroval, hoci som niekde hlboko vo vnútri vedel, že jej slová sú z Ducha – pretože čo Duch robí? Dosvedčuje v našom duchu.

Lisa tiež povedala veci – a to sa prihodí iba raz za niekoľko rokov – o ktorých viem povedať: *Toto nie je motivované vierou. Toto hovorí strach. Týmto smerom nepôjdem.* Väčšinou však, keď Lisa hovorí, hlboko vo svojom srdci viem: *Má pravdu.* Ak toto svedectvo ignorujem, sám za to platím.

Lisa: Myslím si, že John je veľmi veľkorysý, no chcem, aby ľudia rozumeli, že keď im Boh niečo povie, môžu tomu dôverovať. Výskumníci hovoria, že duch človeka má omnoho väčšiu schopnosť predvídať, než to dokážeme pochopiť. Keď do veci vstúpi naša myseľ a chápanie a začneme veci spochybňovať, nespochybňujeme seba. Spochybňujeme Boha. Keď nám Boh začne niečo hovoriť, potrebujeme s tým ísť.

Nedávno som mala jednu skúsenosť so skupinou ľudí v autobuse – a musím povedať, že autobusy neznášam. Naša skupina bola naozaj dlho zavretá v autobuse na letisku a jedna osoba z tej skupiny sa jednoducho nevedela zorientovať a nájsť cestu k miestu, na ktorom nás mali všetkých vyzdvihnúť. Neustále sme jej volali, no nevedeli sme ju nájsť.

Nakoniec som zbadala nejakého človeka, ktorý vyskakoval a mával rukami – ďaleko vzadu, niekde pri taxíkoch a nie tam, kde sme mali byť. Mala som chuť, naštváť sa na ňu. Ale hneď, ako som sa na ňu pozrela, pomyslela som si: *Mám ju tak rada*. Bolo to okamžité spojenie srdc. Hneď, ako som ju uvidela, pocítila som k nej lásku a vzniklo medzi nami naozaj silné puto.

Boh vám bude dávať takéto vzťahy. Všetko vo vašej prirodzenosti hovorí: *Prečo by som ju mala mať rada?* Ale ja som ju mala rada. Dnes som od nej dostala dlhý email. Povedala mi: „Ty si si ma hneď obľúbila a vďaka tvojej láske som dokázala pocítiť Božiu lásku aj uprostred najosamelejšieho obdobia môjho života.“ To sú veci, ktoré z nás budú vychádzať, ak z nás budú ľudia, ktorí sa takýchto vzťahov nevzdajú a nedovolia, aby nás definovalo naše okolie.

Bolí aj chvíle, keď mi John povedal: „Lisa, z toho človeka nemám dobrý pocit.“ Ja som mu na to odpovedala: „Drahý, ty jednoducho nie si žena. Nerozoznávaš tieto veci tak, ako ja.“ Varoval ma takto pravdepodobne tri

alebo štyrikrát a v prípadoch, keď som ho neposlúchla, vrátilo sa mi to negatívnym spôsobom.

John: Dovoľte mi teda povedať toto: V Skutkoch 15 čelili Pavel a Barnabáš polemike o tom, či veriaci z radov pohanov musia dodržiavať Mojžišov zákon. Cirkev ich poslala do Jeruzalema, aby sa tam stretli s apoštolmi a staršími. Prečo Barnabáš a Pavel nespravili to rozhodnutie sami? Prečo museli ísť dole do Jeruzalema a stretnúť sa so všetkými tými mužmi? Pretože moc a smerovanie sprevádza jednota. Preto by manželia a manželky mali robiť všetko, čo je v ich silách, aby zostali jednotní. Tento stav jednoty nám umožňuje, dostávať od Boha jasné odpovede.

Lisa: Aký je rozdiel medzi *darmi* Ducha a *ovocím* Ducha?

John: Dar Ducha je niečo, čo Boh dáva do života človeka. Nemusí sa tomu venovať alebo to rozvíjať. Funguje to automaticky. Jediná vec, ktorej sa potrebuje venovať, je spôsob, akým človek ten dar používa. Na druhej strane, ovocie Ducha musíme pestovať. Dary sú teda dané a ovocie musí byť pestované.

Ovocie Ducha je vedľajším produktom života, ktorý je vedený Duchom. Keď chodíte v Duchu, ovocie, ktoré vypestujete sa ukáže tak, že sa stanete človekom, ktorý má viac radosti, viac pokoja, viac trpezlivosti, viac lásky a pod. (pozri Galat'anom 5,22-23). Tá láska, radosť alebo pokoj bude z vás vyžarovať, pretože vy chodíte v Duchu. Je to niečo, čo má do činenia s vaším osobným životom. Ovocie Ducha je základom, ktorý vás udrží v bezpečí vo vašej duchovnej službe. Na druhej strane dary Ducha sa týkajú vašej duchovnej služby – a žiaľ, veľa ľudí sa usiluje viac o dary, než o ovocie.

Ja sa modliem: „Bože, nikdy nechcem, aby dary, ktoré si vložil do môjho života, vytlačili ovocie, ktoré vo

mne Ty rozvíjaš.“ Modlievam sa to, aby som vedel dobre aj skončiť, pretože často sa stáva to, že ľudia sa začnú usilovať o dary. Biblia hovorí: „Usilujte sa o lásku, no horlivo hľadajte aj duchovné dary“ (1. Korint'anom 14,1). Ľudia sa usilujú o dary, ale ignorujú ovocie (lásku).

Dary nemajú schopnosť udržať ľudí a nakoniec ich môžu dokonca zničiť. Judáš vyhánal démonov. Uzdravoval chorých. No napriek tomu je Judáš v pekle. Ježiš povedal: „Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa vôbec nebol narodil“ (Matúš 26,24). Judáš vo svojom živote síce používal dary Ducha, ale zrejme nepestoval ovocie Ducha.

Lisa: Niektorí ľudia používajú mocné dary, ale ovocie ich života je v obrovskom kontraste s mocou tých darov. Ako sa môže také niečo stať?

John: Len sa pozrite na Bileáma. Bileám mal dar proroctva. Jeho proroctvá sú dokonca v Biblii! Slová, ktoré hovoril, boli slová Božie. Napriek tomu ho Boh nechal zabiť ostrím jeho meča, pretože bol taký zlý a neposlušný. Kráľ Saul bol šíalený. Bol úplne vyšinutý. Raz prenasledoval Dávida, pomazaného Božieho, lebo ho chcel zabiť. Avšak uprostred toho jedného dňa prorokoval spolu s prorokmi (pozri 1. Samuelova 19).

Skutočnosť, že niekto vo svojom živote používa duchovné dary, ešte nevyhnutne nenaznačuje, že Boh to schvaľuje. Ježiš povedal: „Mnohí mi povedia v ten deň: „V Tvojom mene sme vyhánali démonov. V Tvojom mene sme robili divy. V Tvojom mene sme robili mnoho mocných činov, prorokovali sme a kázali sme v Tvojom mene. Potom On povie: Odíd'te odo mňa, lebo ja som vás nikdy nepoznal – vy páchatelia neprávosti! Nepestovali ste vo svojom živote ovocie.“ (pozri Matúš 7,22-23). Pán ku mne jedného dňa hovoril a povedal: „Všimol si si, že oni nehovoria – Ved' my sme nasýtli chudobných v Tvojom mene.

V Tvojom mene sme navštívili tých, ktorí sú vo väzení. Ľudia, ktorí robia také veci, pestujú ovocie.“ Rozvíjanie ovocia Ducha je poistka, ktorá zabezpečuje, že aj skončíme dobre.

Prvýkrát som sa to naučil, keď som pracoval pre jeden veľký zbor, pre jeden z najznámejších zborov na celom svete. Ten zbor navštevovali tí najznámejší rečníci a tiež mnohí, nie až tak veľmi uznávaní rečníci – celá škála kresťanských služobníkov. Mojou úlohou bolo, vyzdvihnúť ich na letisku a hostovať ich počas ich pobytu. Všimol som si, že keď si niektorí z tých služobníkov sadli do auta, človek mal pocit, ako keby si k nemu sadol Ježiš. Postavili sa a kázali a človek mal pocit, že sa tam postavil a kázal Ježiš.

Keď prišli iní ľudia, chodili mi po rozume iné myšlienky: *Čo sa práve stalo? Prečo sa cítim špinavý? Prečo sú ich slová také dvojzmyselné?* Potom vystúpili na pódium a ľudia boli spasení, uzdravovaní a prijímali duchovnú službu. Neboli to nejaké strojené spasenia alebo uzdravenia; bola to moc Ducha Svätého. Ja som si myslel: *Bože, toto nechápem! Čo sa to deje? Ako sa môžu takto správať ku mne a potom vystúpiť na pódium a ľudia prijímajú spasenie a uzdravenie?* A vtedy mi Boh ukázal, že aj Judáš zvestoval kráľovstvo, vyháňal démonov, uzdravoval chorých a robil zázraky – napriek tomu je Judáš v pekle. Bileám prorokoval, ale Boh ho nechal zabiť mečom. Saul prorokoval, no tiež neskončil dobre. Pán mi povedal: „Božie pomazanie – Božie dary, ktoré sa prejavujú v živote človeka – nie sú nevyhnutne znamením Božieho súhlasu a uznania“. Po ovocí ich spoznáte (pozri Matúš 7,16).

Lisa: Povedal by si teda, že dar je niečo, čo prichádza do života nejakého človeka zvonku a ovocie je niečo, čo sa vyvíja zvnútra v živote človeka – jeho vnútorný charakter?

John: Áno, to je výborný spôsob, ako sa to dá vyjadriť.

Lisa: Hovoril si o tom, ako sa človek môže nechať viesť vnútorným pokojom a tiež si hovoril o tom, že človek niekedy pociťuje upozornenie – ten hlodavý, nepríjemný pocit, keď mu Duch niečo zakazuje. No niektorí ľudia pochybujú aj o tom, či Boh vôbec k nám ešte dnes hovorí. Ako keby verili, že On hovorí len skrze Písmo. Veríš, že Boh hovorí aj dnes a hovorí iba v súlade so svojím Slovom?

John: Po prvé, Pavel povedal zboru v Korinte: „Viete, že keď ste ešte boli pohanmi, ťahalo vás to k nemým modlám“ (pozri 1. Korint'anom 12,2). To slovo nemý je v niektorých prekladoch preložené ako *hlúpy*, ale v tomto kontexte je význam toho slova naozaj *nemý*. Inými slovami, bohovia, ktorým Korint'ania slúžili, nevedeli hovoriť. Pavel povedal: „Rozdiel je v tom, že náš Boh hovorí“. A On hovorí jasne.

Ako Boh hovorí? Nový zákon poukazuje na rôzne spôsoby, ktorými k nám hovorí. Ponajprv a predovšetkým je tu vnútorné svedectvo, to vnímanie pokoja. To je úplne primárny spôsob, ktorým On hovorí.

Lisa: Ešte viac, než cez svoje Slovo?

John: Nie. Jeho Slovo je vždy v súlade s tým pokojom. Ak začnete vnímať pokoj, ktorý nie je v súlade s Božím Slovom, nepostupujte podľa neho. Je zrejmé, že vo svojom srdci máte nesprávne motívy; potrebujete sa najprv vrátiť do neutrálu. Konečnou autoritou je Slovo.

Lisa: Slovo je vždy základom a štruktúrou.

John: Áno, to je pravda. Takže vnútorné svedectvo je primárne. Druhým v poradí je *tichý, jemný hlas*, o ktorom hovorí Biblia. Ježiš povedal: „Moje ovce počujú môj hlas“ (Ján 10,27). Boží Duch hovorí to, čo počuje hovoriť Ježiša a to je ten *tichý, jemný hlas*.

Niektorí ľudia sa dostali do poviazaností kvôli tomu, že začali nasledovať hlasy bez toho, aby mali akékoľvek vnútorné svedectvo. Kedykoľvek, keď som počul Boží hlas, sprevádzalo ho vnútorné svedectvo a zároveň to bolo v súlade s Božím Slovom. Budujeme tu základ: Slovo, svedectvo, hlas. Ak počujete hlas, no nemáte vnútorné svedectvo, nepočúvajte ten hlas. Zúčastnil som sa stretnutí, pri ktorých mi ľudia prorokovali, ale ja som vôbec neprežíval Božiu prítomnosť, žiadne vnútorné svedectvo. Také slová neberiem vážne.

Ďalší spôsob, ktorý Nový zákon popisuje ako spôsob, ktorým k nám hovorí Boh, je prostredníctvom snov. V Skutkoch 16 sa spomína príbeh o tom, ako mal Pavel jeden sen. V tom sne prišiel k Pavlovi jeden Macedónčan a povedal mu: „Prosím ťa, príď a pomôž nám.“ To bol Duch Svätý, ktorý použil sen na to, aby Pavlovi povedal: „Zájdí do Macedónska“. Boh k niektorým ľuďom hovorí prostredníctvom snov trochu viac, než k iným ľuďom. Napríklad k mojej manželke Boh hovorí naozaj silne prostredníctvom snov. Ku mne Boh obyčajne hovorí prostredníctvom vnútorného svedectva a prostredníctvom tichého, jemného hlasu.

Ďalší spôsob, ktorý je v Biblii popísaný ako spôsob, ktorým Boh hovorí so svojím ľudom, je prostredníctvom vízií. Pavel mal tiež jednu víziu. Keď ju popisoval, povedal: „Viem o človeku v Kristovi — či už v tele, neviem, či mimo tela, neviem, Boh vie“ (pozri 2. Korint'anom 12,2). Vo vízii človek nevie, či je v tele alebo mimo tela, ale doslova vidí do duchovného sveta. Keď môj pastor v roku 1989 uviedol mňa a Lisu do duchovnej služby, spravil to preto, lebo mal víziu. Prišiel na poradu zamestnancov a povedal: „Včera v noci som mal víziu. Bolo to ako keby som ju pozeral na televíznej obrazovke. Jeden z vás, našich pastorov, už nebude dlho v našom pastorskom tíme. Bude cestovať po celom svete a bude požehnaním pre Telo Kristovo.“

Potom povedal: „Tým mužom si ty, John Bevere.“ Boh mi povedal to isté na modlitbe, asi osem mesiacov predtým, a tak toto bolo pre mňa potvrdenie.

A posledný spôsob, ktorý je v Novom zákone popísaný ako spôsob, ktorým k nám Boh hovorí, je prostredníctvom vytrženia. Peter prežil vytrženie v Skutkoch 10. Počas vytrženia úplne prestanú fungovať zmysly človeka. Líši sa to od vízie, pretože pri vízii sú vaše zmysly naplno funkčné – človek sa môže aj pohybovať. Keď sa Pavel a Ján dostali do neba vo svojich videniach, vedeli sa pohybovať. Vo vytržení človek niečo vidí a počuje Boží hlas. Všetky ostatné zmysly nefungujú.

Niektó by teraz mohol povedať: „Ale ako je to napríklad s rúnom?“ Rúno je starozákonný spôsob počúvania Boha. Všetko zo Starého zákona musíme zobrať a nechať to prejsť cez kríž. Kríž to buď nijako nezmení alebo to popraví alebo to zruší. Ja beriem rúna a nechávam ich prejsť cez kríž a vidím, že kríž ich neberie do úvahy. Biblia hovorí: „Lebo všetci, ktorých vedie Boží Duch“, nie „všetci, ktorých vedie rúno“ (pozri Rimanom 8,14). Ľudia v Starom zákone nemali Ducha Božieho, ktorý by v nich prebýval, a preto Boh k nim hovoril skrze také veci ako napríklad cez rúno. Ja osobne rúno novozákonným veriacim neodporúčam. Myslím si, že to je v poriadku, ale dajte si pozor, aby ste sa v konečnom dôsledku nechali viesť Slovom a vnútorným svedectvom. Rúno je súčasťou fyzického sveta a vy sa predsa nechcete zašpiniť tým, že budete fungovať podľa tohoto sveta. My sme povolání k tomu, aby sme žili v Duchu a aby sme chodili Duchom.

Lisa: Ja chcem ešte niečo pridať k tomu, čo si povedal. Všetky tie odpovede zodpovedali duchovnému vnímaniu. Tiež máme veľmi jasný príkaz, že ak vidíme svojho brata v núdzi, nemáme si pred ním zatvárať svoje srdce (pozri 1.Jána 3,16-18). Niekedy nepotrebuje hlas z neba.

Niekedy potrebujete nejakú potrebu iba vidieť alebo počuť. Keď sme počuli, čo sa deje s našimi knihami – že ľudia z nich vytrhávajú stránky, a tak ich dávajú čítať ďalším – povedali sme: „Ako si môžeme zatvárať svoje srdcia?“ Nikdy sme to predtým nevideli, no keď sme to počuli, povedali sme: „Budeme na to reagovať.“

John: Keď som počul o detských prostitútkach, Boh ku mne nehovoril, ale ja som povedal: „Lisa, musíme im pomôcť.“

Lisa: Čítala som o tom v časopise. Videla som to, keď som bola na zahraničných cestách. Niekedy ľudia vyhľadávajú nejaké znamenie alebo vytrženie alebo víziu alebo sen, a pritom Biblia hovorí: „Ak vidíte...“

John: „Ak vidíte svojho brata v núdzi.“

Lisa: A tak začíname naším bratom alebo sestrou, ktorí sú v núdzi. Začíname kresťanmi, ktorí sú v núdzi. Začíname tými, ktorých naozaj vidíme, tými, ktorých sa naozaj dotykame, tými, ktorých hlasy naozaj počujeme – a nemôžeme si zatvárať svoje srdcia. Zisťujem, že vždy, keď reagujeme na to, čo vidíme v prirodzenom svete, Boh nám zverí niečo viac z duchovného sveta, pretože hovorí: „Vidím, že ste v tomto boli verní. Môžem vám zveriť niečo viac zo sveta viery.“

Dodatočné Johnove odpovede

Otázka: Ako sa dá rúhať Duchu Svätému?

John: Ježišove slová o rúhaní sa Duchu Svätému sú napísané v Matúšovi 12,22-32; Markovi 3,22-30 a Lukášovi 12,10. V Matúšovom a Markovom popise je jasne popísaný aj kontext týchto slov. Náboženský vedúci obvinili Ježiša z toho, že démonov vyháňa mocou Belzebúba, kniežata démonov. A vtedy Ježiš povedal: „Každý hriech a rúhanie bude ľuďom odpustené, ale rúhanie proti Duchu nebude odpustené“ (Matúš 12,31). A preto rúhať sa Duchu Svätému znamená, otvorene o ňom hovoriť zlé, obzvlášť hovoriť o prejavocho Ducha Svätého ako o diablovom diele.

Otázka: Je biblické, modliť sa a spievať piesne Duchu Svätému tak isto, ako Otcovi alebo Synovi?

John: Áno, určite. Duch Svätý je Boh a máme Ho uctievať ako Boha. V Jánovi 4,24 je napísané: „Boh je Duch a tí, ktorí Ho uctievať, Ho musia uctievať v duchu a pravde.“ Verím, že by sme mali uctievať a chváliť Ducha Svätého presne tak, ako chválime Boha Otca a Boha Syna.

Otázka: Ako viete, ktoré modlitby a/alebo piesne by sme mali adresovať Duchu?

John: Ježiš svojim učeníkom povedal:

Ešte vám mám toho veľa povedať, ale teraz to nemôžete znieť. Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje. A zvestuje vám aj to, čo príde. On oslávi mňa, lebo z môjho vezme a zvestuje vám. O chvíľu ma

už nevidíte a o chvíľu ma opäť uvidíte. V ten deň sa ma nebudete na nič pýtať. Amen, amen, hovorím vám, keď budete Otca o niečo prosiť v mojom mene, dá vám to.

(Ján 16,12-14, 16 a 23)

My prosíme Boha Otca v mene (v autorite) Ježiša. Potom máme obecenstvo s (to znamená komunikujeme a rozprávame sa s) Duchom Svätým – a to sme rozoberali v celej tejto knihe.

Otázka: Je biblické, prosiť Ducha Svätého, aby „prišiel“ na zhromaždenie alebo bohoslužby, keď On je všadeprítomný?

John: Áno. Biblia učí aj o Božej všadeprítomnosti, aj o Jeho zjavenej prítomnosti. O Jeho všadeprítomnosti sa dozvedáme z Dávidových slov:

*Kam by som odišiel pred tvojím Duchom,
kam by som utiekol pred tvou tvárou?
Keby som vystúpil na nebesia, si tam,
keby som si ustlal v ríši mŕtvych, si tam.
Keby som mal krídla rannej zory
a usadil by som sa pri najvzdialenejšom mori,
aj ta by ma priviedla tvoja ruka
a tvoja pravica by sa ma ujala.*

(Žalm 139,7-10)

Biblia tiež hovorí, že Boh nás nikdy nenechá, ani nás neopustí (pozri Židom 13,5). Tu sa znova hovorí o Jeho všadeprítomnosti – Jeho prítomnosť, ktorá je vždy všade.

Na druhej strane, existuje aj Božia zjavená prítomnosť. Zjavená znamená, že to, čo nebolo vidieť, je viditeľné, to, čo nebolo počuť, je počuteľné alebo to, čo bolo neznáme, je známe. Boh zjavuje svoju prítomnosť tak, že sa zjavuje našim zmyslom (pozri Jána 14,19-24). Verím, že je biblické, prosiť Ho o to.

Otázka: Prečo sa modlíme, aby Boh vylial svojho Ducha? Nespravil to už?

John: V Zachariášovi 10,1 je napísané: „Proste Hospodina o dážď v čase jarného dažďa!“ V Písme dážď vždy reprezentuje vyliatie Ducha Svätého. Verím tomu, že keď Boha prosíme o vyliatie Jeho Ducha, prosíme o čerstvé vyliatie Ducha na celé komunity, mestá a národy. Ide o väčšie uvoľnenie Jeho zjavenej prítomnosti, ktorá nás uschopňuje konať Jeho dielo a vedie nás k väčšej žatve duší v prospech Božieho kráľovstva.

Otázka: Ako môžem rozvíjať hlbší vzťah s Duchom Svätým? Ako môžem viac prežívať Jeho prítomnosť a moc?

John: Trávením času s Bohom a v Jeho Slove. Kompletnejšie vysvetlenie toho, ako môžete rozvíjať intímny vzťah s Bohom, rozoberáme v druhej a tretej kapitole.

Otázka: Ak Duch Svätý všetko vie, prečo potrebujeme čítať Bibliu?

John: Boh nám dal svoje inšpirované Písmo, pretože „celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo“ (2. Timoteovi 3,16-17). Duch Svätý používa toto písané Slovo (grécke slovo je *logos*), aby nám priniesol svoje hovorené slovo (*réma*). Duch obživuje ten *logos* a tak sa z neho stáva *réma*, ktorou sme oslovovaní. Ak netrávime čas s *logos* – s otvoreným srdcom voči Duchu – potom je omnoho ťažšie dopracovať sa k slovu *réma*. Podzemná cirkev v Číne bola naplnená Duchom Svätým, ale dlhé roky veriacim zúfalo chýbali Biblie. Chceli čítať Božie Slovo, aby

Duch Svätý mohol cez Slovo k nim hovoriť a oživiť ho v ich srdciach. Je naozaj dôležité, aby ste si čítali Bibliu. Božie Slovo a Boží Duch spolupracujú. Je to partnerstvo.

Pamätajte na to, že Biblia obsahuje Božie tajomstvá a Duch Svätý je Ten, kto nám tieto tajomstvá zjavuje. Ak čítate text Písma bez vplyvu Ducha, vidíte iba to, čo ten text hovorí v ľudskom jazyku. Ale skrze Ducha dokážete pochopiť duchovný zmysel toho textu, ktorý presahuje ľudské chápanie, pretože v Duchu máme myseľ Kristovu:

Hlásame v tajomstve skrytú Božiu múdrosť, ktorú Boh pred vekmi určil nám na slávu. Nikto z kniežat tohto veku ju nepoznal; veď keby ju boli poznali, neboli by ukrižovali Pána slávy. Ale ako je napísané: Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú. Nám to však Boh zjavil skrze Ducha, lebo Duch skúma všetko, aj Božie hlbiny. Veď kto z ľudí vie, čo je v človeku, ak nie duch človeka, ktorý je v ňom? Tak ani Božie veci nepozná nikto, len Boží Duch. My sme však neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme poznali, čo nám Boh daroval. O tom aj hovoríme, nie však naučenými slovami ľudskej múdrosti, ale tými slovami, ktoré učí Duch; a tak duchovné veci vysvetľujeme duchovne. Telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu totiž bláznovstvom a nemôže ich poznať, pretože sa posudzujú duchovne. Ale duchovný človek posudzuje všetko, jeho však neposudzuje nik. Veď kto poznal Pánovu myseľ, aby ho poučal? My však máme myseľ Kristovu!

(1. Korint'anom 2,7-16)

Otázka: Môj zbor je suchý. Čo môžem spraviť ako jednotlivec, aby som do neho vniesol viac Ducha?

John: Ak nie ste vo svojom zbore vedúci, tak môžete spraviť iba to, že sa budete modliť. Najprv pozvite Ducha Svätého do svojho života, aby ste Jeho zjavenú prítomnosť mohli do toho zboru priniesť so sebou. Po druhé, proste, aby sa Boh dotkol srdc vašich vedúcich, aby boli viac otvorení pre prejavy prítomnosti Ducha Svätého.

Diskusné otázky

Ak túto knihu používate ako súčasť série Messenger na tému Duch Svätý, pozrite si, prosím, tému č. 6 na videu.

- 1 | Všetci veriaci majú schopnosť používať duchovné dary. Ako by používanie týchto darov mohlo vyzerat' mimo formálneho prostredia duchovnej služby?
- 2 | Keď veríte, že Boh vám dáva pokoj uprostred nejakého rozhodnutia, čo vám dáva istotu, že ste Ho počuli?
- 3 | Hovoril už niekedy Duch Svätý k vám skrze vášho životného partnera a nie priamo k vám? Čo myslíte, prečo sa niekedy rozhodne takto konať a ako môžete také usmernenie pre svoj život prijať?
- 4 | Keď potrebujete spraviť nejaké veľké rozhodnutie a zdá sa, že nemáte žiadne usmernenie, čo môžete spraviť?

Pozri Príslovie 11,14; 15,22; 24,6 a Rimanom 8,26-27.

- 5 | Veríte tomu, že Boh ešte aj dnes hovorí k svojmu ľudu? Ako hovorí k vám?

PRÍLOHA

AKO PRIJAŤ SPASENIE

Ak svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. Lebo srdcom veríme v spravodlivosť, ale ústami vyznávame spásu.

Rimanom 10,9-10

Duch Svätý túži mať obecenstvo s vami počas celého života a chce vás povzbudzovať a vystrojiť v poznaní Boha a v šírení Jeho kráľovstva. Avšak prvým krokom k životu intimity s Božím Duchom je prijať spasenie skrze Jeho Syna Ježiša Krista.

Skrze smrť a vzkriesenie Ježiša Boh pre vás vytvoril cestu, ktorou môžete vstúpiť do Jeho kráľovstva ako Jeho milovaný syn alebo milovaná dcéra. Ježišova obeť na kríži zabezpečila, že máte zadarmo k dispozícii večný život v hojnosti. Spasenie je Božím darom pre vás; nemôžete nič spraviť, aby ste ho získali alebo aby ste si ho zaslúžili.

Ak chcete tento dar prijať, najprv si uznajte svoj hriech, že žijete v nezávislosti na svojom Stvoriteľovi (lebo to je koreň všetkých hriechov, ktoré ste spáchali). Toto pokánie je nevyhnutnou súčasťou prijatia spasenia. Peter to veľmi jasne povedal v deň, keď bolo v knihe Skutkov spasených 5000 ľudí: „Kajajte sa a obráťte sa, aby boli zotrené vaše hriechy“ (Skutky 3,19). Písmo deklaruje, že každý z nás sa narodí ako otrok hriechu. Toto otroctvo má svoje korene v Adamovom hriechu – on sa začal riadiť týmto vzorom vedomej neposlušnosti. Pokánie je rozhodnutie, že prestanete poslúchať seba a Satana, otca lži a že sa

v poslušnosti obrátite k svojmu novému Majstrovi, Ježišovi Kristovi – k tomu, ktorý svoj život položil za vás.

Ježišovi musíte prenechať panstvo, vládu nad svojím životom. Spraviť Ježiša „Pánom“ znamená, že Mu dáte vlastníctvo svojho života (ducha, duše a tela) – všetko, čím ste a čo máte. Jeho autorita nad vašim životom sa stáva konečnou. V tej chvíli, ako to spravíte, vás Boh zachráni od temnoty a preniesie vás do svetla a slávy Jeho kráľovstva. Jednoducho prejdete zo smrti do života – stanete sa Jeho dieťaťom!

Ak chcete prijať spasenie skrze Ježiša, modlite sa tieto slová:

Nebeský Bože, uvedomujem si, že som hriešnik a že nespĺňam tvoje podmienky spravodlivosti. Zaslúžim si za svoj hriech večné odsúdenie. Ďakujem Ti, že si ma nenechal v tomto stave a verím, že Ty si poslal Ježiša Krista, svojho jednorodného Syna, ktorý sa narodil z panny Márie, aby za mňa zomrel a aby moje odsúdenie odniesol na kríž. Verím, že On bol v tretí deň vzkriesený z mŕtvych a teraz sedí po Tvojej pravici ako môj Pán a Spasiteľ. Takže v tento deň činím pokánie z mojej nezávislosti na Tebe a úplne dávam svoj život pod panstvo Ježiša Krista.

Ježišu, vyznávam Ťa ako svojho Pána a Spasiteľa. Príd' do môjho života skrze svojho Ducha a zmeň ma na Božie dieťa. Vzdávam sa vecí temna, ktorých som sa predtým držal a od tohto dňa už nebudem žiť sám pre seba; ale z Tvojej milosti budem žiť pre Teba, lebo Ty si dal samého seba za mňa, aby ja som mohol žiť večne.

Ďakujem Ti, Pane; môj život je teraz úplne v Tvojich rukách a podľa Tvojho Slova nikdy nebudem zahanbený/á.

Vitajte v Božej rodine! Povzbudzujem vás, aby ste túto radostnú správu zdieľali s ďalším veriacim človekom. Tiež je dôležité, aby ste sa stali súčasťou nejakého miestneho

zboru, ktorý verí Biblii a aby ste nadviazali kontakt s inými veriacimi, ktorí vás budú povzbudzovať vo vašej novej viere. Bez obáv sa skontaktujte s našou organizáciou, ak potrebujete pomoc pri hľadaní cirkevného zboru vo vašej oblasti (navštívte *MessengerInternational.org*).

Práve ste sa vydali na najpozoruhodnejšiu cestu intimity s Najvyšším Bohom. Kiež by ste každý deň rástli v priateľstve s Ním!

VÝJIMEČNÝ

Není snad pravdou, že toužíme vidět výjimečné, zažívat výjimečné a konat výjimečné? Jsme fascinováni příběhy hrdinů a jejich vítězství nad zdánlivě nemožnými okolnostmi. Přesto, sami se často spokojíme s průměrností, ačkoliv jsme mohli dosáhnout na něco většího.

Naše fascinace s dobrodružnými a neobvyklými lidskými činy prozrazuje skrytou touhu v našich

srdcích. Toužíme v našich životech po něčem víc. Tato touha je více než jen potřeba k úniku nebo zábavě: je to Bohem inspirovaná touha po výjimečném.

Každý z nás je určený pro více než jen obyčejné. V knize *Výjimečný*, John Bevere prezentuje pádné pravdy z písma, které Vás připraví na přijetí zmocnění Boží milostí. Moc k tomu, abychom žili neobvyklý život není určena Vaší rodinou, vzděláním, nebo zaměstnáním, je to stav srdce. Jste určeni pro neobvyklé, tak jděte za výjimečností!

SATANOVA NÁVNADA

Uniknite zo smrteľnej pasce nepriateľa! Kniha Satanova návnada odhaľuje jednu z najzákernejších Satanových pascí, ktorou sa veriacich snaží odlákať od plnenia Božej vôle. Je ňou pohoršenie a zranenie. Väčšina ľudí, ktorí do tejto pasce padli, si to dokonca ani neuvedomuje. Nenechajte sa oklamať! Určite sa v živote stretnete s tým, že vás niečo urazí, no je na vás, či dovoľíte, aby to ovplyvnilo váš vzťah s Bohom. Vaša reakcia rozhodne o vašej budúcnosti. Ak sa k urážkam a pohoršeniu postavíte správne, budete silnejší a nezahorknete.

Nájdete tu odpovede na také ťažké otázky, ako napríklad:

- *Prečo mám pocit, že musím povedať „moju stranu“ príbehu?*
- *Ako môžem bojovať s myšlienkami podozrievania a nedôvery?*
- *Čo môžem spraviť, aby sa mi prestali v mysli prehrávať zranenia z minulosti?*
- *Ako môžem znova nadobudnúť dôveru voči človeku, ktorý má hlboko urazil?*

Nezostaneš ani zranený, ani urazený a vymaniš sa zo sebaľútsosti.

DUCH SVÄTÝ

Kniha, ktorú práve držíte v rukách, je súčasťou série vyučovaní o Duchu Svätom od Johna Bevera. Keď si prečítate túto knihu a využijete aj podporné doplnkové materiály, ktoré sú dostupné na priloženom DVD disku a stiahnuteľné na stránke CloudLibrary.com, budete môcť preštudovať všetky súčasti tejto dynamickej a transformujúcej série vyučovaní. Ak ich budete poctivo študovať, ovplyvnia a skvalitnia váš kresťanský život v tom smere, že budete môcť viac pre Boha spraviť.

Celý kurz o Duchu Svätom pozostáva z nasledujúcich súčastí:

- Kniha – Duch Svätý

Jediná tlačená súčasť tohto kurzu.

Kniha sa nachádza aj na disku s doplnkovými materiálmi v PDF formáte.

- DVD s doplnkovými materiálmi

Priložený disk obsahuje všetky materiály kurzu v digitálnej podobe. Toto DVD sa nedá prehrávať na bežných DVD prehrávačoch. Všetky súbory sa ale dajú načítať a prezerať na vašom tablete, počítači alebo smartfóne.

- Audiokniha – Duch Svätý

Všetkých 6 kapitol knihy Duch Svätý je načítaných vo vašom jazyku v MP3 formáte.

- Vyučovanie Duch Svätý vo video formáte

Všetkých 6 vyučovaní v MP4 formáte.

- Vyučovanie Duch Svätý v audio formáte

Všetkých 6 vyučovaní v MP3 formáte.

- Bonusové materiály

DVD obsahuje aj iné knihy a materiály vrátane knihy Relentless a Ženy s mečmi

VŠETKY MATERIÁLY, KTORÉ SÚ SÚČASŤOU TOHTO KURZU, DOSTÁVATE DO DARU.

Toto DVD môžete kopírovať, tiež môžete kopírovať materiály v ňom obsiahnuté, posielat' ich elektronicky iným ľuďom, kopírovať a vkladať dané texty do svojich textových dokumentov, posielat' toto vyučovanie do svojho zboru a umiestňovať ho na internet, aby ho mohli použiť aj iní ľudia. Šírte tieto materiály všade tam, kde je hlad po dobrom vyučovaní Božieho slova a po kresťanskom živote v moci.

Chcete viac? Naskenujte toto:
www.CloudLibrary.org

Na stránke **CloudLibrary.com** nájdete ďalšie dostupné materiály od Johna a Lisy Bevere.

DUCH SVÄTÝ

DOPLNKOVÉ MATERIÁLY

Ďalšie zdroje si stiahnite na stránke
www.CloudLibrary.org

Messenger
International
MessengerInternational.org

Daný obsah DVD sa dá prezrieť
len cez počítač

JOHN BEVERE

A

ADDISON BEVERE

Tento disk s doplnkovými materiálmi je osobným darom pre vás od Johna Bevere. Zabezpečuje vám prístup k mnohým kvalitným materiálom, ktoré vám pomôžu pri ďalšom štúdiu tohto dynamického vyučovania a pomôžu vám pri jeho zdieľaní s inými ľuďmi. Povzbudzujeme vás, aby ste tento kurz a ktorúkoľvek jeho časť rozširovali a rozmnožovali! Tieto súbory môžete elektronicky posilať iným ľuďom, môžete ich rozmnožovať pre svojich študentov, umiestňovať ich na internet a tlačiť alebo vytvárať z nich kópie. Tieto materiály boli zámerne vytvorené pre inšpiráciu a povzbudenie všetkých kresťanských veriach po celom svete.

Toto a ďalšie vyučovania v slovenčine od Johna a Lisy Bevere sú dostupné na stiahnutie na:

www.MessengerInternational.org
www.CloudLibrary.org

Ďalšie materiály v mnohých jazykoch sú dostupné na prezeranie a stiahnutie na YouTube.com a Yuku.com a iných stránkach s voľne šíriteľnými médiami.

VIETE O ŇOM – POZNÁTE HO?

Učeníci boli s Ježišom tri roky – chodili s Ním a počúvali všetko, čo hovoril. Napriek tomu Ježiš svojim najbližším priateľom povedal, že musí od nich odísť, aby mohol prísť Duch Svätý – a že to pre nich bude dobré, keď sa to tak stane (Ján 16,7; 13-14). Ak to platilo pre učeníkov, ktorí s Ježišom boli každý deň, o čo viac potrebujeme dnes my, aby v našich životoch zohrával Duch Svätý aktívnu rolu?

Je smutné, že Duch je častokrát nepochopený a kvôli tomu mnohí nemajú ani poňatia, kým je a ako sa vo vzťahu k nám prejavuje. Duch Svätý je často vykresľovaný ako niečo „čudné“. Avšak Biblia jasne hovorí, že Duch nie je niečo. Je to niekto – osoba, ktorá slúbila, že vždy bude po našom boku. John Bevere nás v tejto interaktívnej knihe pozýva k osobnému objavovaniu najprehliadanejšej a najnepochopenejšej osoby v cirkvi: Ducha Svätého. Nenechajte si toto úžasné zoznámenie s Duchom Svätým ujsť.

JOHN BEVERE a jeho manželka Lisa sú zakladateľmi organizácie Messenger International. John, ako kazateľ a jeden z najpredávanejších autorov, prináša s odvahou a nasadením nekompromisne pravdivé posolstvá. Jeho túžbou je podporovať miestnu cirkev a zabezpečovať zdroje pre vedúcich bez ohľadu na ich polohu, jazyk alebo finančnú situáciu. Kvôli tomu boli jeho materiály dosiaľ preložené do viac ako 60 jazykov. Keď je John doma, snaží sa presvedčiť Lisu, aby si s ním zahrála golf a trávi čas so svojimi štyrmi synmi, nevestou a vnúčatami.

DVD S DOPLNKOVÝMI MATERIÁLMI O DUCHU SVÄTOM V PRÍLOHE

Tieto a ďalšie materiály si môžete stiahnuť na stránke:

www.CloudLibrary.org
www.MessengerInternational.org

ISBN: 978-80-89414-48-2

Syloam

www.press.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

**Messenger
International**
MessengerInternational.org

TÁTO KNIHA JE DAROM
OD AUTORA A NIE JE
URČENÁ NA PREDAJ

Chcete viac?
Naskenujte to